

Giới thiệu Pháp Hải Giới Sắc Ký Convert

Bát Linh Hậu phụ thân thiếu niên Pháp Hải, diễn dịch vừa ra pháp lực vô tiên, lệch ra mới hơn người đại ẩm ướt Truyền Kỳ ~

"Không có việc gì tổng nghịch cái gì thiên? Bản tăng thăm nghĩ hiên ngang lăm liệt đi theo tại Thiên Đạo về sau, thừa dịp không chú ý, vụng trộm cho hẳn một cục gạch mà thôi."

"Giới sắc cũng không khó, khó chính là ứng phó những cái kia trăm phương ngàn kế cản trở bản tăng giới sắc nữ thí chủ nhóm."

"Trình nhi, nểm nói Phật hiệu như một, Phật không thị phi, Phật gặp hữu duyên dạy người độ hóa, gặp vô duyên dạy người Luân Hồi. Về sau Phật gặp gỡ bất ngờ người, Phật hai rồi, Phật chẳng phân biệt được thị phi, Phật cũng không phở độ chúng sinh rồi. Phật suy đồi rồi, Phật bị người phở độ rồi, nhưng là Phật vui mừng"

Quyển sách tôn chỉ: Xem, tu chân cười sự tình, ngộ, bình tĩnh nhân sinh.

Bạn đang đọc truyện *Pháp Hải Giới Sắc Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 01: Cười nhập Đại Lâm Quyển 1: Đại Lâm tiểu sự

Pháp Hải Giới Sắc Ký Quyển 1: Đại Lâm tiểu sự Chương 01: Cười nhập Đại Lâm

"Pháp Hải sư huynh, giữa ban ngày bỏ chạy đi ăn trộm gà, người có thể thực sự sáng ý."

Thanh âm phá chiêng tại vang lên bên tai, đầu đau muốn nứt Pháp Hải hỗn loạn mờ to mắt, bất ngờ phát hiện mình đang nằm tại một gian đơn sơ liêu phòng trên giường gỗ, bên giường một cái hơn hai mét cao Hắc Thiết tháp thanh niên tăng nhân đang lườm một đôi chuông đồng cự nhãn, ba phần trào phúng, ba phần ân cần, còn có ba phần chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nhìn chăm chú lên chính mình.

"Đây rốt cuộc là ở đâu? X thành phố phụ cận cũng không có cái gì chùa miếu a "

Không đợi Pháp Hải biết rõ tình huống, cái ót phía trên lại truyền tới một hồi kịch liệt đau nhức, từng đạo đã lẹ lẹ lại quen thuộc trí nhớ như thủy triều dâng mãnh vào trong óc, cùng hẳn vốn là trí nhớ dần dần hợp lại làm một, theo trong đầu một tiếng cực lớn nổ vang, hai cổ trí nhớ nước sữa hòa nhau, lại phục hồi tinh thần lại Pháp Hải không khỏi ngạc nhiên kinh hãi.

"Ta vậy mà đã vượt qua! ?"

Pháp Hải còn chưa từ nơi này không thể tưởng tượng nổi trong lúc khiếp sợ khôi phục lại, đầu giường thanh niên kia tăng nhân sấm sét thanh âm lần nữa ghé vào lỗ tai hẳn vang lên.

"Đường đường Tu Chân giới Đại Lâm Tự nội viện đệ tử, ban ngày ban mặt chạy tới ăn trộm gà không nói, còn bị mấy cái không rành võ đạo tá điền bạo đánh một trận. Pháp Hải sư huynh, cái này tai nạn xấu hổ nếu như lan truyền đi ra ngoài, chẳng phải có nhục ta Đại Lâm uy danh?"

"Yên tâm, Pháp Khắc sư đệ. Bọn hắn đánh ta lúc, ta nói ta là từ đối diện Thiếu Lâm Tự xuống." Không kịp ngẫm nghĩ nữa, Pháp Hải cơ hồ là bản năng thuận miệng ứng phó nói.

"Ách? !" Pháp Khắc biểu lộ lập tức biến thành rất đặc sắc, thật lâu mới hồi phục tinh thần lại, nói, "Ách bất quá, sư huynh người luyện công không cần, bị tá điền hành hung việc này truyền đi cũng là có tổn hại sư phụ danh vọng, một hồi nhìn thấy sư phụ, người có thể muốn coi chừng chút ít."

Chứng kiến Pháp Hải một bộ tâm sự nặng nề bộ dáng, làm theo phép thuyết giáo hoàn tất Pháp Khắc bỗng nhiên khuôn mặt biến đổi, quạt hương bỏ bàn tay lớn nhẹ nhàng vỗ Pháp Hải đầu vai, cười hi hi an ủi, "Trộm đạo đối với chúng ta Đại Lâm đệ tử mà nói bất quá là chuyện thường ngày, sư huynh người theo sư phụ nhiều năm như vậy còn không biết sư phụ tính tình? Tối đa cũng tự là phạt người diện bích vài ngày. Lại không là lần đầu tiên rồi, có cái gì không thả ra hay sao?"

Dứt lời, không khỏi phân trần, Pháp Khắc tự một tay lấy Pháp Hải từ trên giường kéo, đi ra ngoài cửa.

"Bất quá đã trúng một hồi đòn gánh mà thôi, nhiều đại sự vậy? Như một nũng nịu nữ thí chủ bình thường tại trên giường lại lấy làm gì? Đi, tranh thủ thời gian đi với ta gặp sư phụ, nhận được trách phạt sau bỏ đi ăn gà."

Pháp Khắc tuy là Pháp Hải sư đệ, nhưng niên kỷ so với Pháp Hải lớn hơn vài tuổi, nói chuyện với Pháp Hải chưa từng có khách khí qua.

Bị Pháp Khắc bàn tay lớn giữ chặt, Pháp Hải bản năng thoáng giãy dụa, đáng tiếc, thân thể nhỏ quá yếu, như kiến càng lay voi bình thường, chỉ có thể mặc cho do Pháp Khắc lôi kéo lấy thất tha thất thểu ra liêu phòng.

"Sư đệ, đừng nhẹ. Ồ? Ta thiên tân vạn khổ sò đến gà đầu này?"

"Sư phụ nói người xuất gia không thể giết sinh, theo như lệ cũ, đưa đến ta sư mẫu nơi nào đây rồi."

"Ách, cái gì không sát sinh, ta xem lão nhân gia ông ta là sẽ không hàm cách thủy a "

Bị Pháp Khắc lôi kéo lấy ra liêu phòng, gió lạnh một kích, Pháp Hải ý nghĩ thoáng cái thanh tỉnh rất nhiều, tuy nhiên trong miệng dĩ nhiên có một câu không có một câu cùng Pháp Khắc dặt lời ông tiếng ve, nhưng trong lòng tràn đầy hoang mang.

Pháp Hải ở kiếp này trí nhớ rất ít, ít đến chỉ có thể đối với nơi này hoàn cảnh có một cái mơ hồ phán đoán, có thể được ra duy nhất kết luận, thì ra là chính mình thật sự đã xuyên việt rồi, liên miên bất tận đã vượt qua.

Kiếp trước hẳn là một cái sinh trưởng tại thần kỳ trong quốc gia, không phòng, không xe, không cha ba không thanh niên, tuy nhiên thấp cùng áp chế, lại rất có lệch ra môi, am hiểu sâu dày hắc học, Tam lưu tốt nghiệp đại học về sau, đơn giản chỉ cần dựa vào chính mình luồn cúi lẩn vào cơ quan, vẫn còn ỷ xử lý loại này hạch tâm ngành đảm nhiệm Phá Tà xử lý chủ nhiệm cái này một không lớn không nhỏ lãnh đạo chức vụ.

Không muốn vui quá hóa buồn, tại một lần xâm nhập cơ sở, "Xả thân" cứu vớt trầm luân tà giáo trượt chân phụ nữ trong quá trình, bị đối phương trưởng phu đánh vỡ chuyện tốt, sợ tốt tiền đồ bị hao tổn, thất kinh phía dưới trần trụi tâng đã đến sân thượng bên ngoài, lại bất hạnh trượt chân theo mười một lầu rớt xuống

Pháp Hải tình tường nhớ rõ ngày đó là Dương lịch tháng năm năm ngày, vừa mới qua hết ngày thanh niên hẳn tự lại vượt qua tết thanh minh, bi thức treo rồi.

Có lẽ đúng là ứng câu kia Phật ngữ, sinh thời không nhiễm một hạt bụi, khi chết không mảnh vải che thân, ở kiếp này hẳn thành một cái tiểu hòa thượng.

Pháp Hải đối với xuyên việt Thành hòa thượng cũng không có gì mâu thuẫn, dù sao, vô luận hẳn có nghĩ là muốn mặc, hẳn cũng đã xuyên qua. Hơn nữa, kiếp trước với tư cách Phá Tà xử lý chủ nhiệm, cả ngày cùng các loại thần côn liên hệ, đừng nói là xuyên việt vì hòa thượng, mà ngay cả nói mình là Maya người trùng sinh, xuyên việt đến 2012 nhìn xem năm đó tiên đoán hiệu quả hẳn đều đúng phải qua.

"Pháp lực vô biên, trí tuệ Như Hải."

Pháp Hải, ngược lại là một cái không tệ danh hào, không biết cùng đời sau vị kia đại danh鼎鼎 Pháp Hải có hay không một chút cùng xuất hiện?

Theo ở kiếp này cái kia tái nhợt vô cùng trong trí nhớ, Pháp Hải trả giải đến, chính mình chỗ thân chỗ, là Đông Phương Thần Châu Đại Tổng triều Tây Nam bộ Đại Lâm Tự, sư phụ của hẳn Vô Độ Thiện Sư là trong chùa một vị khách tọa trường lão, đồng thời cũng là Đại Lâm "Một tháp hai điện ba đường bốn viện" trung hạ viện giam viện đại sư, tuy là khách khanh, tại trong chùa địa vị lại cực kỳ siêu nhiên.

Pháp Hải là Vô Độ Thiện Sư phá núi đại đệ tử, năm nay vừa đầy mười sáu tuổi, xuất thân hiển quý lại thân thể tàn lụi, sáu tuổi lúc đã lên núi tu hành, bất quá, Pháp Hải nhập môn mặc dù sớm, nhưng lại nổi tiếng xa gần củi mục, không đình một cái phá núi đại đệ tử danh hào, tại Đại Lâm nhận hết trào phúng.

Mà Pháp Hải bên người vị này gọi là Pháp Khắc, lấy chính là Phật ngữ trong "Phù Đồ Xá Lợi, một khắc chi ngộ" chi ý, vốn là Thực trung Đường Môn Phích Lịch đường dòng chính đệ tử, mang nghề theo thầy học, nhập môn tuy muộn lại tu vi kinh người, là Đại Lâm Tự trẻ tuổi một đời người nổi bật, ba năm trước đây đã xuất sư, trước mắt tại Giới Luật Đường nhậm chức.

Pháp Hải còn có một tiểu sư đệ gọi là pháp hai, lấy chính là "Trí tuệ tự nhiên, Phật hiệu như một" chi ý, năm nay mười hai tuổi, vừa thụ có đủ giới, còn là một mao đầu tiểu sa di. Pháp hai xuất thân từ tá điền gia đình, năm trước đại tại lúc cha mẹ vô lực nuôi sống, liền đem hẳn dùng hai mươi hai lạng bạc giá tiền bán cho Đại Lâm Tự, Pháp Hải kiếp trước đối với hẳn ấn tượng thật là ngốc rất ngây thơ, rất hai. Bất quá, pháp hai tuy nhiên khờ ngốc, nghe nói nhưng lại Kim Thân La Hán chuyển thể, thân có đại tuệ căn, là toàn tự trọng điểm bồi dưỡng đối tượng một trong.

Pháp Hải hai vị sư đệ tuy nhiên xa so Pháp Hải thụ trong chùa coi trọng, nhưng lại chưa bao giờ bởi vì Pháp Hải vô dụng mà làm bất hòa khinh thị hẳn. Có thể nói, tại phần đông Đại Lâm trong hàng đệ tử, sư huynh đệ ba người là một cái vinh nhục cùng tiểu đoàn thể.

Pháp Hải sư phụ Vô Độ Thiện Sư là một vị kỳ nhân, không chỉ có cho đệ tử bắt chước hào lấy tươi mát thoát tục, mà ngay cả làm hòa thượng cũng làm phi thường có sáng ý, thậm chí làm được lấy lão bà tình trạng, có thể nói sáng ý mười phần.

Pháp Hải sư mẫu là một cái hiền lành trung niên nữ nhân, về phần tên là cái gì Pháp Hải trong trí nhớ nhưng lại không có, xưa nay chỉ là dùng sư mẫu đến xưng hô, sư mẫu cũng là Pháp Hải người thân cận nhất, năng đối với Pháp Hải che chở có gia, so mẹ ruột đều muốn thân.

Còn một điều, Pháp Hải trí nhớ của kiếp trước là khắc sâu nhất, đó chính là hẳn sư phụ phi thường phi thường sợ hãi hẳn sư mẫu.

Pháp Hải sư huynh đệ nhà liêu phòng ngay tại Vô Độ Thiện Sư trong sân, sân nhỏ chỉ có ba tiến, tuy nhiên diện tích không lớn, nhưng lại phi thường u tĩnh âm áp, trong môn gieo lưỡng gốc lão mai cây, còn có một nho nhỏ cái ao nước, hành tẩu ở giữa, cho người một loại trời cao Vân Đạm, thế ngoại đào nguyên cảm giác.

Pháp Khắc mang theo Pháp Hải xuyên qua tiền đường, đi vào viện sau một gian có chút khảo cứu thiện phòng trước, lại không có vội vã đi vào, mà là nhỏ giọng nhắc nhở, "Sư phụ hôm nay đúng phải một kiện phiền lòng sự tình, tâm tình không tốt, sư huynh một hồi trả lời lúc ngàn vạn đừng sò lão nhân

gia ông ta rui ro."

"Chuyện gì có thể làm cho ta sư phụ phiền lòng?" Pháp Hải sững sờ, hiểu kỳ nói.

"Sư phụ không phải chúng ta hạ viện giam viện đại sư sao? Buổi sáng hôm nay theo phía nam Bộ châu đến rồi hai cái bằng môn cao thủ, nói là đến luận đạo, cùng sư phụ nhắc tới đã hơn nửa ngày, nói lại để cho chúng ta đừng tin Phật Tổ rồi, tín Chân Chủ. Thật tốt cười, giống như chúng ta thực tin Phật tổ tựa như "

"Cái này có cái gì? Đuổi bọn hán đi chẳng phải được." Pháp Hải sững sờ.

"Người biết cái gì? Những này hải ngoại đến Kỳ Môn dị phái đều là một cây gân, người không đáp ứng bọn hán tự lại lấy không đi. Sư phụ cùng bọn họ biện cho tới trưa cũng không thể đem bọn họ đuổi đi, đánh bọn hán a lại lộ ra quá không có phong độ, cái này mới không thể không lại để cho bọn hán treo cái đòn tại hạ viện ở đây."

Đang khi nói chuyện, một cổ nồng đậm mùi thịt theo trong thiên phòng truyền ra, câu đúng phương pháp khác nước miếng chảy ròng, một hồi mãnh liệt ngửi.

"A Di Đà Phật, là Tiểu Hải cùng Tiểu Khắc sao? Vào đi." Vô Độ Thiện Sư có chút mời một thanh âm xuyên thấu qua cửa gỗ truyền đến Pháp Hải hai người trong tại.

Tiểu Hải, Tiểu Khắc, Tiểu Nhị, là Pháp Hải sư huynh đệ ba người tên thân thiết, đương nhiên xưa nay cũng tự sư phụ sư mẫu có thể như vậy gọi, đối lại người bên ngoài, sư huynh đệ ba người khẳng định chụp chết hán không có thương lượng.

Theo sát sau lưng Pháp Khắc, Pháp Hải mang theo ba phần tâm thần bất định, bảy phần hiểu kỳ đi vào vô độ thiên phòng, phát hiện thiên trên giường đã dọn xong một trương nho nhỏ bàn vuông, trên bàn mùi thịt xông vào mũi, Vô Độ Thiện Sư vợ chồng cùng pháp hai khăn quây trước bàn khi có việc cưới xin hay tang ma mà ngồi, vừa mới chảy ra hai cái không vị chính đang chờ bọn hán tiến đến ăn cơm ra toà.

Cảnh tượng này lại để cho Pháp Hải cảm thấy ấm áp, nhưng ấm áp bên ngoài càng nhiều nữa thì là hoang đường, nếu như thân ở sơn thôn dã hộ, đối mặt tình cảnh này có lẽ sẽ cho người một loại gia ôn hòa, nhưng là nơi này chính là Thanh Đăng Cổ Phật hòa thượng miếu a!

"Tiểu Hải, sững sờ cái gì đâu này? Còn không tranh thủ thời gian tới dùng cơm." Sư mẫu chứng kiến Pháp Hải sững sờ, lần nữa mời đến.

Tuy nhiên trong trí nhớ đối với Vô Độ Thiện Sư vợ chồng có rất sâu ấn tượng, nhưng lúc này Pháp Hải hay vẫn là cẩn thận đánh giá đến cái này bị thụ tranh luận ân sư đến.

Vô Độ Thiện Sư, dùng hán lời của mình nói, tự là Khô Hải Vô Nhai, Bi Ngạn bát ngát, hán đã độ không được người khác, cũng độ không được chính mình, không bằng không độ, cầu được cả đời đại tự tại, cho nên mới tự xưng vô độ. Vô Độ Thiện Sư tuổi đại khái năm mươi tuổi tả hữu, điển hình có đạo cao tăng bộ dáng, ít nhất theo biểu tượng bên trên xem là như thế.

Xem hán tướng mạo:

Giữa trán đầy đặn, sọ não sáng loáng sáng, đỉnh đầu có chút hờ ra giống như búi tóc hình, nghe nói chỉ có thụ cảm hoặc dạy người thụ cảm mùi thiên pháp đắc đạo cao tăng mới có này tướng. Đương nhiên, Pháp Hải tinh tướng, đây là một ngày cạo ba lượt, cũng luôn luôn bị sư mẫu gỡ kết quả.

Lông mi đủ mà bất loạn, mục như Thanh Liên, tuệ nhãn như đuốc, đóng mở lúc thần quang rạng rỡ, phảng phất có thể xem thấu Hồng Trần vạn giới. Nghe nói phải là đời đời kiếp kiếp dùng từ mềm lòng mắt cho xin người mới có này tướng. Bất quá theo sư mẫu nói, trên thực tế Vô Độ Thiện Sư ánh mắt cũng không tốt, thường xuyên ngoài vài thuốc tự nhận làm người, cái này song làm cho nữ thí chủ nhóm tâm hồn thiếu nữ nhảy loạn "Mê tình điện nhãn" thuần túy là đồ hữu kỳ biểu.

Hai má long đầy, thần thái an tường thần nhiên, khoe miệng nhẹ hàm một tia ngả phật nhật hoa thần bí mỉm cười, cho người một loại sâu xa khó hiểu cảm giác. Nghe nói, bộ dạng này diện mạo, cần được trừ diệt Bách Thế chi kiếp tội người mới có. Đương nhiên, Pháp Hải cũng tinh tướng, đây là vài chục năm như một ngày mỗi ngày đối với gương đồng ít nhất luyện nửa canh giờ thành quả.

Hai lỗ tai rủ xuống vai, khác lạ thường nhân, này tướng có thể diệt vô lượng tội, chính là cao phúc thọ chi tướng. Đương nhiên, trên thực tế đây là sư nương chính là công lao, mỗi ngày ít nhất đều nhắc lên không dưới mười lần, đầu năm nhiều hơn, tự nhiên cũng đã đi xuống thả xuống.

Hai vai đầy đà mướt mà, dáng người thẳng, ngồi chồm hồm tại giường, như thần núi khánh thạch, từ cổ chí kim bất động. Đương nhiên, Pháp Hải tinh tướng, đây là sư phụ quanh năm ban ngày quỳ Phật Tổ, buổi tối quỳ sư mẫu luyện ra được.

Toàn thân không một của nà nên hồn, chỉ lấy một bộ bố hoàng tăng bào, tuy nhiên đã giặt hồ trắng bạch, hơn nửa y kết áo trăm miếng vá, nhưng lại không nhiễm một hạt bụi, đơn giản cũ nát trong hiển thị rõ Pháp Tướng trang nghiêm.

Pháp Hải lắc đầu, năm trước trong chùa phát một kiện mới tinh tăng bào, sư phụ nói cái gì cũng không mặc, cần phải lại để cho sư mẫu bắt nó giặt rửa mất sắc, lại dùng cái kéo chọc lấy một số lỗ thủng, lại khe hở tốt sau mới vui vẻ xuyên ra đi cho chúng thí chủ xem.

Tóm lại, kết hợp trong đầu trí nhớ, lại cùng trước mắt bản tôn vừa so sánh với chiếu, Pháp Hải được ra kết luận, Vô Độ Thiện Sư tuyệt đối là người không thể xem bề ngoài điển hình ;

Bạn đang đọc truyện *Pháp Hải Giới Sắc Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 02: Thấp phụ

Sư nương chính là tướng mạo lại làm cho Pháp Hải hai mắt tỏa sáng, sư mẫu tướng mạo thần thái cùng kiếp trước đầu đô a di rất tương tự, một cái nhìn mây một nụ cười, dị thường vũ mị chọc người. Tuy nhiên trong lòng biết sư nương chính là số tuổi thật sự ít nhất năm mươi tuổi có hơn, nhưng là làn da so với tuổi trẻ thiếu nữ còn muốn trắng nõn kiều nộn, phảng phất vô cùng. Duy nhất khuyết điểm tựa là quá mức phúc hậu, một người có thể đình hai cái Vô Độ Thiện Sư.

Nghe nói sư mẫu nguyên lai không có như vậy béo, là sư phụ sợ bị hào phóng trượng nhớ thương lấy, mới xảo ngôn hống sư mẫu ăn béo.

Về phần bên cạnh bàn một vị khác, pháp Nhị sư đệ, đầu to thân nhỏ, mọc ra một trương béo ục ục mặt em bé, đáng người lại như là một miếng không có nảy nở đầu đô đình. Bởi vì vừa vào sơn môn không lâu, nhìn cái gì đều mới lạ, cả ngày ưa thích hỏi lung tung này kia, gây ra không ít chê cười, là cả tòa tiểu viện vui vẻ quá.

"Tiểu Hải, còn đứng ngây đó làm gì, tranh thủ thời gian qua tới dùng cơm." Xem Pháp Hải có chút ngưng ngừng, sư mẫu lần nữa hô, dứt lời, đôi mi thanh tú nhìn lại, lại trừng Vô Độ Thiện Sư liếc.

"Tôi a, lần này họa xong được không nhỏ, nhưng xem tại đuôi gà ách, người một mảnh hiếu tâm phân thượng, tự phạt người mặt Phật tụng kinh bảy ngày a." Vô Độ Thiện Sư thấy thế, tranh thủ thời gian vội ho một tiếng nói.

"Bảy ngày quá dài đi à nha? Hải tử đầu còn sưng lắm!" Sư mẫu nghe xong, đôi mi thanh tú lại là nhìn lại.

"A Di Đà Phật, nương tử, trong chùa đồng môn đều nhìn xem đầu rồi, tổng đắc ý tú ý tú a." Chứng kiến sư mẫu bất mãn, Vô Độ Thiện Sư khoe mắt không khỏi nhảy dựng, vội vàng giải thích nói.

"Đám kia lão con lừa trọc là đồ mắt, bọn hắn sẽ không có như vậy hiếu tâm đệ tử. Hừ, Tiểu Hải thể cốt yếu, nếu như bị người phạt ra cái gì tội xấu đến, lão nương "

"Ít nhất diện tích ba ngày, không thể ít hơn nữa rồi."

Chứng kiến Vô Độ thỏa hiệp, sư mẫu lông mi mở ra, mới tính toán thỏa mãn.

"Cảm ơn sư phụ."

Lúc này, Pháp Hải cũng học Pháp Khắc, hai chân một bàn, ngồi vây quanh tại bàn vuông bên cạnh, sụp mi thuận mắt ăn khỏi cơm đến. Kiếp trước kinh nghiệm nói cho hắn biết, mới đến, không có thăm dò tình huống trước, nhất định phải thấp điều lại thấp điều, ít nói chuyện nhiều quan sát thì tốt hơn.

"Ồ? Tiểu Hải vậy mà hội nói với ta cảm ơn?"

Vô Độ Thiện Sư sững sờ, một đôi "Mê tình diện nhãn" trong lúc vô tình đảo qua Pháp Hải, bỗng nhiên, trong mắt sáng ngời, lần nữa kinh dị, "Không có khả năng "

"Người cái này lão con lừa trọc, ngạc nhiên cái gì? Tranh thủ thời gian ăn cơm!" Sư mẫu đôi mắt dễ thương trừng, Vô Độ Thiện Sư tranh thủ thời gian cúi đầu, liên tục nói, "Không có việc gì, không có việc gì. Ăn cơm, ăn cơm."

Pháp Hải thấy thế, không khỏi thở dài một hơi, mặc dù biết Vô Độ Thiện Sư "Điện nhãn" đồ hữu kỳ biểu, nhưng là vừa rồi bị hắn nhìn quét, lại sinh ra một loại bị nhìn xuyên tim đập nhanh cảm giác.

Một bàn con gà con hầm cách thủy cây nấm, ba bàn rau củ rau xào, hơn nữa một cái bồn lớn Tuyết Bạch óng ánh gạo cơm, lại để cho Pháp Hải lại một lần đã tìm được "Nhà nông viện" cảm giác. Loại này không ô nhiễm, không nông dục, không cống ngầm dầu, không giày da bốn không mỹ thực, kiếp trước hắn tựa là đốt đèn lòng cũng không có địa phương ăn đi.

Pháp Hải đối với đồ ăn dị thường thỏa mãn, lại không có nghĩa là tất cả mọi người thỏa mãn.

"Sư mẫu, cái này đồ ăn ta ăn không quen, ta muốn tự một chút thôi" Pháp Nhị thao lấy một ngụm tiếng địa phương, khờ vừa nói nói.

Không đợi sư mẫu mở miệng, Vô Độ Thiện Sư ba một đặt xuống chiếc đĩa, có chút ít khiển trách, "Muốn cái gì tội? Hết thấy như mộng huyền, có tội tự tội, không có tội tự tính toán, xem tự tại, nhìn xa núi, hết thấy có vi pháp, cho rằng như thế xem."

Chỉ cần không phải đối mặt sư mẫu, Vô Độ Thiện Sư cho tới bây giờ đều là lực lượng mười phần, ló ra thành kệ.

"Sư mẫu, sư phụ lại cảm kinh Phật huấn người rồi."

"Tiểu Nhị, cái này lão con lừa trọc hôm nay lòng dạ nhi không thuận, đừng phản ứng đến hấn, đến, ăn đùi gà."

"Sư phụ, cái kia hai cái bâng môn cao thủ làm sao bây giờ? Tự lại để cho bọn hấn tại chúng ta ở đây ăn uống chùa?" Pháp Khắc chọc vào miệng hỏi.

"Có thể làm sao? Cái kia râu bạc A Phàm Đề còn dễ nói, cái kia râu đen Aladin vừa vặn rất tốt, vậy mà cùng người tiếp khách sư muốn than đốt thịt dê, chúng ta nơi này chính là thanh quy giới luật sâm nghiêm Đại Lâm Tự, ta xem hấn là có chủ tâm bới móc! Nếu như không phải bọn hấn tu vi rất cao, đánh nhau để cho người khác kiếm tiện nghi, ta đã sớm lại để cho La Hấn đường đệ tử đem bọn họ oanh ra đi." Vô Độ Thiện Sư hung hăng nhổ ra một căn xương gà.

"Đúng đấy, nào có bên trên chùa chiến muốn thịt ăn đạo lý." Pháp Nhị nhai lấy một căn chân gà tử trùng trùng điệp điệp hòa cùng nói.

"Phốc! !" Chứng kiến cái này thầy trò ba người chẳng biết xấu hổ kẻ xướng người hoạ bộ dáng, Pháp Hải buồn cười, thiếu chút nữa đem một ngum cơm phun đến trên mặt bàn. Không nghĩ tới, cái này một "Khác thường" cử động, lại để cho một lòng thấp điệu Pháp Hải lại một lần nữa đã trở thành trên bàn tiêu điểm.

"Ách" chứng kiến một bàn bốn người kinh ngạc đang nhìn mình, Pháp Hải tranh thủ thời gian bỏ cứu nói, "Kỳ thật việc này cũng tốt xử lý."

"A? !" Vô Độ trong đôi mắt thần quang lóe lên rồi biến mất, nhìn qua lên trước mắt cái này bình thường trầm mặc ít nói, ngại ngùng cùng cái nữ thí chủ tựa như đồ đệ, có chút ít khảo giáo nói, "Vậy người nói phải làm gì mới tốt?"

Pháp Hải có chút chột dạ, nhưng là nhưng lại không thể không kiên trì, ra chiều giải quyết cái này tự dung rước lấy phiền toái.

"Chúng ta không phải cách Thiếu Lâm rất gần sao?"

"Nói tiếp đi" Vô Độ đôi mắt sáng ngời, gần kề một câu, hấn dĩ nhiên đã mơ hồ đoán đến Pháp Hải ý đồ, bất quá cái nhìn khác, Pháp Nhị còn về mặt mê hoặc, sẽ không có tận lực vạch trần, cho Pháp Hải một cái khoe khoang cơ hội.

"Sư phụ người tự lại để cho người tiếp khách sư nói với bọn họ, tự Bồ Đề Đạt Ma Tổ Sư đồng độ đến nay, tập ta Trung Nguyên tiểu thừa Phật hiệu chi tinh túy người, chỉ có Thiếu Lâm chính tông, Thiếu Lâm Tự là Thiện Lâm Tâm Tông đại phái đệ nhất, là chấp Trung Nguyên Phật giáo chi ngưng tụ người, chỉ cần Thiếu Lâm sửa tín Chân Chủ, chúng ta miếu nhỏ không có không tin đạo lý. Cho nên, vô luận bọn họ là muốn đánh muốn biện hay là muốn khóc lóc om sòm chơi xấu, đi trước tìm Thiếu Lâm Tự mới là đường tắt."

Nói ra hưng phấn chỗ, Pháp Hải hoàn toàn đã quên giấu dốt, cười hắc hắc, thói quen vuốt cằm, không khỏi đắc ý tổng kết nói, "Chiều này tự kêu là họa thủy đông dẫn, mượn hoa hiến Phật!"

"Sư huynh người chiều này quá tổn hại đi à nha. Nếu Thiếu Lâm cái kia đám hòa thượng tới tìm chúng ta lý luận làm sao bây giờ?" Pháp Khắc ngăn ngại, thật lâu mới nói, dứt lời, ánh mắt là lạ chăm chăm vào Pháp Hải, phảng phất lần thứ nhất nhận thức hấn.

"Tìm chúng ta chúng ta tự tiếp được quá! Chỉ cần bọn hấn Thiếu Lâm Tự có thể trước mặt mọi người thừa nhận, chúng ta Đại Lâm Tự so với bọn hấn Thiếu Lâm cường, có thể đại biểu Phật giáo cử đại môn phái tiếp đãi hai vị này Ân hải ngoại Chân Chủ giáo các đại biểu, chúng ta tự tính toán tổn kém điểm, cũng lợi nhuận đủ thanh danh, không lỗ!" Như là đã buông ra, Pháp Hải không lọt vào mắt Pháp Khắc ánh mắt, liêm liêm bờ môi, âm hiểm nói ra. Pháp Hải là đang làm gì? Kiếp trước chính là vợ vợ, làm việc người thường, sửa chữa người thành thạo.

"Ha ha, thiện tai thiện tai! Tiểu Hải nói rất đúng. Cái này thiếu, ta nhìn quần tự cao tự đại hòa thượng Thiếu Lâm lại khổ thật được ăn, ai bảo bọn hấn đình lấy thiên Lâm Chính tông quang hoàn đây này." Vô Độ Thiện Sư vỗ tay cười nói, "Tiểu Hải, xem ra đầu người bên trên bữa này đòn gánh không có phí công lần lượt, người ngộ rồi!"

"Sư phụ, ta cũng tu một năm Phật rồi, như thế nào cho tới bây giờ sẽ không ngộ qua à?" Một mực sùng sờ Pháp Nhị chen lời nói.

"A Di Đà Phật, người có đại tuệ căn, nhưng là người cùng Tiểu Hải so, chịu khổ quá ít, được kinh gặp trắc trở." Vô Độ tâm tình thật tốt, rung đùi đắc ý nói.

"Ta cũng là nhà nghèo khổ xuất thân à? Chịu khổ còn thiếu? Chẳng lẽ muốn như năm đó Thần Tú thượng sư đồng dạng đoạn tí lập tuyệt, tuyệt thực khổ tu ư?"

"Tạm thời trước không cần, chúng ta trước từ nhỏ chỗ bắt tay vào làm, theo chi tiết bắt đầu, từng điểm từng điểm đến. Dạ, trước tiên đem người trong chén cái kia đùi gà tặng cho vị sư a."

"Sư mẫu! Người xem sư phụ tại!"

"Biết rõ hô sư mẫu? Người cái này tính toán ngộ rồi, ăn cơm đi chứ."

Bạn đang đọc truyện *Pháp Hải Giới Sắc Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 03: Một đầu củi cùng Đại Hoàn Đan

Chương 03: Một đầu củi cùng Đại Hoàn Đan

Theo thầy phụ sư mẩu chỗ trở lại liều phòng, nằm ở trên giường Pháp Hải thật lâu không thể chìm vào giấc ngủ.

Pháp Hải đang ở Đại Tổng triều, nhưng cái này Đại Tổng triều cùng hắn kiếp trước biết cái kia gây yếu Đại Tổng triều chỉ là danh tự giống nhau, cái này Đại Tổng triều diện tích lãnh thổ bao la, binh hùng tướng mạnh, chấn nhiếp hồ Dịch, ân thi trong nước bên ngoài, nhưng lại phi thường tôn trọng huyền học, thế cho nên, tại nơi này yêu ma quỷ quái hung hăng ngang ngược không lộ trong quốc gia, chỉ cần có thể niệm một chút kinh, hiểu chút nhĩ nói, tạm biệt điểm trừ tà bất quý bốn sự có thể kiếm miếng cơm ăn.

Mà Đại Lâm Tự chỗ Thanh Dương quận Sùng Sơn huyện, này huyện bởi vì lưng tựa Sùng Sơn mà được gọi là. Sùng Sơn son mạch kéo mấy vạn dặm, hai cái chủ mạch lại giao hội tại Sùng Sơn huyện cảnh nội. Cái này hai cái chủ mạch, một đầu gọi thiếu thất son mạch, có Trung Nguyên Phật giáo thứ hai đại tự, Thiện Lâm Tâm Tông đại phái đệ nhất danh xưng là Thiếu Lâm Tự tọa lạc ở thiếu thất son mạch ngọn núi chính thiếu thất núi; một cái khác đầu gọi Thái Thất son mạch, Đại Lâm Tự ngay ở chỗ này.

Từ xưa đồng hành là oan gia, ở cái thế giới này cũng không ngoại lệ.

Thiếu Lâm Tự cùng Đại Lâm Tự tự là một đôi dây dưa trên vạn năm oan gia, hai nhà ân oán tội lỗi chồng chất. Bất quá dự biết tên đương thời, khách hành hương như nước thủy triều, quy mô hùng vĩ, riêng có phi ngựa điểm hương danh xưng là Thiếu Lâm Tự so sánh với, cùng thuộc Thiện Lâm Tâm Tông Đại Lâm Tự tự lộ ra lạc phách một ít, tại Trung Nguyên Phật môn nhất lưu chùa chiền trong bài danh so sánh dựa vào sau.

Bất quá có thể tiếp giáp Thiếu Lâm Tự rồi biến mất bị gồm thâu, còn có thể cùng bọn họ đấu chết đi được, cái này Đại Lâm Tự cũng không đơn giản.

Đại Lâm Tự chiếm diện tích 800 mẫu, có được kích cỡ cung điện trên trăm tòa, cả tòa thiền tự chung phân bốn tiến phân viện, theo chân núi đến đỉnh núi theo thứ tự là Đại Lâm hạ viện, Đại Lâm trong viện, Đại Lâm bên trên viện, cùng với thần bí nhất Đại Lâm nội viện.

Đại Lâm thượng trung hạ ba viện, mỗi viện đều có xuất gia sư tăng hơn ngàn người, hơn nữa nội viện, Tứ đại phân viện hiện lên bậc thang chữ xếp đặt, chức trách rõ ràng, trong đó hạ viện mặt hướng thế tục, trong viện mặt hướng Vô Lâm, bên trên viện mặt hướng tu chân giới, nội viện thống lĩnh hết thảy.

Nội viện về sau đã mây mù lượn lờ Thái Thất núi đỉnh, đỉnh núi có một tòa cổ xưa đại Lôi Phong tháp, Thông Thiên đứng vững, thần bí dị thường. Mười năm đến, Pháp Hải cũng thường xuyên xuyên thấu qua mây mù loáng thoáng đã từng gặp đại Lôi Phong tháp hình dáng, nhưng lại chưa từng có gần đó qua, nơi đó là Đại Lâm Tự cấm địa.

"Lôi Phong tháp đều xuất hiện, Bạch nương tử còn có thể xa sao? Không biết nàng lớn lên có phải hay không cùng nhà chi đồng dạng xinh đẹp "

Một hồi bối rối đánh úp lại, thân thể tâm linh tất cả đều mỗi một Pháp Hải tại trong lúc miên man suy nghĩ ngủ thật say.

Ngày hôm sau, Vô Độ Thiện Sư liền đem Pháp Hải biện pháp dùng tại A Phàm Đề cùng Aladin huynh đệ trên người, hai người quả nhiên toàn cơ bắp, nghe xong tự bị kích động cười con lừa lên Thiếu Lâm. Dùng Vô Độ Thiện Sư nói, Thiếu Lâm Tự con lừa trọc nhóm hô đánh tiếng kêu giết đó là nổi danh, kết quả có thể nghĩ.

Ngày nào đó, Thiếu Lâm Tự bầu trời hết sức sáng lạn, tự tính toán cách mấy trăm dặm, Pháp Hải cũng xa xa thấy được thiếu thất trên núi cái kia từng đạo phóng lên trời, khí thế rộng rãi Phật Quang pháp ảnh, phảng phất đầy trời Thần Phật đều ngay ngắn hướng hiện thân Phật xưng bình thường, nói không nên lời sáng lạn nhiều vẻ, so dưới núi mười dặm phổ mỗi năm một lần tuồng đẹp mắt gấp trăm lần.

Bất quá, từ đó về sau, Pháp Hải tự không còn có nghe nói qua A Phàm Đề cùng Alla đền hai huynh đệ bất cứ tin tức gì.

Theo một kiện sự này, Pháp Hải cũng đã minh bạch, nguyên lai ở kiếp này trong trí nhớ những cái kia kỳ quái thần công, Phật hiệu là chân thật tồn tại, bọn hắn chương không giả không phải những cái kia trong tiểu thuyết miêu tả cái kia sao Thoát Trần cách tục, cao không thể chạm, phảng phất từ đến sẽ không nhà đàm nói lão bình thường, ngược lại đều là một đám sinh động, thật sự người. Cùng thế tục người trong so, bọn hắn đồng dạng có tin mừng có nộ có bi có vui cười, bất đồng duy nhất, chính là bọn họ lực lượng cường đại hơn chút ít mà thôi.

Pháp Hải cũng đã minh bạch, vì cái gì như Đại Lâm, Thiếu Lâm loại này Thiên Lâm Tâm Tông hòa thượng rõ ràng không tin Phật, còn sẽ có nhiều như vậy khách hành hương nối liền không dứt đến thăm viếng cung phụng. Bởi vì vì bọn họ tuy nhiên không tin Phật, nhưng bọn hắn lại hội hàng yêu Phục Ma. Chúng thí chủ căn chính là bọn hắn không gì làm không được pháp lực, ai lại hội mà quản xem bọn hắn làm khi gió gì tín chính là Phật Tổ hay vẫn là chủ nghĩa?

Cái này cũng xác minh Pháp Hải kiếp trước một cái tâm đắc, người tín ngưỡng, cho tới bây giờ đều là chỉ tín đối với chính mình hữu dụng.

Liều phòng ở bên trong, Pháp Hải chính chống mông lên thập phần không thói quen ngồi ở trên bồ đoàn, trên mặt đất thả một bản cũ nát Lăng Nghiêm kinh cùng một chỉ Mộc Ngư, bất quá, Pháp Hải lại không có tham thiền tụng kinh tâm tình, chỉ là mắt xem mũi, mũi nhìn tâm, đối với trống rỗng vách tường cúi đầu ngăn người.

Pháp Khắc đã xuất sư, bởi vì tu vi cao thâm, bị phái đi ra xuống núi hoằng hóa rồi, chỉ có Pháp Nhị cùng Pháp Hải tại liều phòng trong ngồi thiền luyện công.

"Sư huynh, ta tốt bực bội a!" Không có việc gì Pháp Nhị bẻ ngón tay phàn nàn nói.

"Bực bội tự đi giữ cửa khẩu than đá khối tẩy trắng rồi, đừng phiền ta, không thấy ta chính nhập định đó sao?"

"Sư huynh, người làm gì muốn nhập định?"

"Ta bực bội!"

Pháp Hải hoàn toàn chính xác rất bực bội.

Ở kiếp này hắn thiên phú siêu nhân, siêu nhân đến đã không có tuệ căn, lại thiếu căn cốt, liền võ cũng không thể luyện, càng đừng đề cập dùng võ nhập pháp rồi. Nhưng là như thế cùi mực hắn, hôm nay bởi vì diện bích tham thiền quá mức nhàm chán, ôm thử xem tâm tính dựa theo trong trí nhớ Đại Lâm công pháp 《Đạt Ma Bích Quan Pháp》 xem muốn lúc, bất ngờ phát hiện nhập môn mười năm đến một mực tự không có vật gì thức hải, vậy mà tràn ngập phẳng phất vô cùng vô tận niệm lực.

Ở cái thế giới này, Phật gia niệm lực, cùng Đạo gia Nguyên lực, Nho gia chính khí, binh gia sát khí các loại, mặc dù cô đọng phương thức vô cùng giống nhau, tại thuộc về nhưng đều là cùng một loại năng lượng, đều được xưng là pháp lực.

Nhất niệm sinh tức vạn pháp sinh, nhất niệm tuyệt tức vạn pháp tuyệt!

Dựa theo Pháp Hải ở kiếp này trong trí nhớ tiêu chuẩn cân nhắc, cái này cổ lỗ không mà đến pháp lực trọn vẹn chống đỡ mà vượt tầm thường tăng lên bách niên khổ tu chi công.

Lăng không đạt được bách niên pháp lực, đối với cái này lúc Pháp Hải mà nói, nhưng lại là cũng hi cũng lo.

Ở kinh thành Thương gia lúc, Pháp Hải là thứ xuất, mẹ đẻ xuất thân thanh lâu, hắn lại vừa lúc là sinh non nhi, theo sinh hạ đến tự liền quyết định địa vị của hắn liền hạ nhân đều không bằng, đừng nói gia tộc người chưa từng coi hắn là thành người một nhà đối đãi qua, tùy ý những cái kia hiền quý đệ tử khi nhục, mà ngay cả những cái kia chó cạy gần nhà, gà cạy gần chuồng ác nô động bất động đều nhục nhả hắn một phen.

Ăn kém coi nhất, làm tối đa, Pháp Hải từ nhỏ tự căn cốt suy nhược, Hậu Thiên chưa đủ. Vốn chính là cái chết non mệnh, lại trùng hợp gặp Vô Độ Thiên Sư, chẳng biết tại sao, gần đây gian xảo Vô Độ Thiên Sư vậy mà đối với hắn vừa thấy hợp ý, hai vợ chồng mang theo hắn không xa vạn dặm đi vào Đại Lâm Tự, theo hào phóng trượng chủ cầu được một miếng Tu Chân giả đều tha thiết ước mơ Đại Hoàn Đan cho hắn ăn vào, lại thỉnh chúng trưởng lão ra tay vì hắn phạt mao tây tùy, lúc này mới bảo trụ Pháp Hải một cái mạng nhỏ, mà Vô Độ Thiên Sư vì trả nhân tình, cũng ứng hào phóng trượng chủ mời, thành Đại Lâm Tự khách tọa trưởng lão.

Đại Hoàn Đan, chính là Đạt Ma lão tổ bí chế, lão tổ chỉ lý tây quy về sau, đan phương cũng tự tùy theo thất truyền. Hôm nay Đại Lâm Tự, Thiếu Lâm Tự, Vân Lâm Tự cái này Tam gia truyền lại từ Đạt Ma lão tổ môn phái cộng lại cũng không đủ mười miếng.

Nghe nói Đại Hoàn Đan đứng hàng Cực phẩm, công hiệu thần diệu, chẳng những có thể đủ hoạt tử nhân nhục bạch cốt, còn có thể làm cho một cái tay trói gà không chặt phạm nhân ăn vào sau lập tức có thể lực nhỏ ngàn quân. Đối với người tu chân trợ giúp càng lớn, có thể đem Tu Chân giả thể chất chuyển biến làm thiên hạ hiếm thấy Thuận Dương Chi Thể.

Nhưng như thế Phật môn thánh đan, Pháp Hải ăn sau lại không phản ứng chút nào, chỉ là bảo trụ một cái mạng nhỏ. Cái này lại để cho nguyên vốn định đối với hắn trọng điểm bồi dưỡng Đại Lâm Tự hào phóng trượng chủ chúng trưởng lão thất vọng cực độ, mà ở cơ sở, tại Đại Lâm Tự ba, Tứ đại đệ tử trong mắt, Pháp Hải tắc thì thành sư cao thủ thuế nặng Thiên Vật biểu tượng, chính công cùi mực một căn. Xuất phát từ ghen ghét, không ít nói móc trào phúng Pháp Hải.

Pháp Hải không biết Vô Độ Thiên Sư dựa vào cái gì có thể theo hào phóng trượng chủ cầu được đứng hàng Tuyệt phẩm Đại Hoàn Đan, nhưng lại biết, từ khi chuyện này rơi vào tay Tu Chân giới, hắn là triệt để nổi danh rồi, Phật, Đạo, Nho, Binh, thậm chí Chư Tử Bách gia, cũng biết Đại Lâm Tự có một chà đạp Đại Hoàn Đan tiểu hòa thượng.

Đây là một cái tu chân bản thiên kim mua xương ngựa câu chuyện, Pháp Hải rất không may đã trở thành cái kia căn vốn là không đáng một văn xương ngựa. Từ khi chuyện này về sau, càng ngày càng nhiều Phật môn cao thủ mộ danh đi tới Đại Lâm, giống như Vô Độ Thiên Sư đã trở thành Đại Lâm

khách tọa trường lão, vì Đại Lâm quật khởi lớn mạnh thêm gạch thêm ngói.

Pháp Hải tuy nhiên trong nội tâm không thoải mái, thực sự không oán hào phóng trọng lợi dụng hấn đến tạo thế. Dù sao, bởi vì Pháp Hải bản thân nguyên nhân, Đại Lâm chà đạp một miếng trân quý Đại Hoàn Đan, hôm nay phế vật lợi dụng, dùng hấn đến tạo thế coi như là vấn đề chút ít tổn thất mà thôi.

Vì cái gì có thoát thai hoá cốt hiệu quả Đại Hoàn Đan, đã đến Pháp Hải trong cơ thể tự mất linh? Theo Đại Lâm Tự chúng trưởng lão hội chẩn, đây là bởi vì Pháp Hải thân đều vận trong không một Thái Tổ âm mạch.

Thái Tổ người, âm chi tổ.

Thân đều Thái Tổ âm mạch, từ nhỏ trong cơ thể tự uẩn có chí âm chí nhu chí lực, thì ra là Tiên Thiên Thuần Âm thân thể. Cái này như đặt ở trên người cô gái là ngàn năm khó gặp tu luyện âm công thiên phú, có thể hết lần này tới lần khác Pháp Hải là cái nam, Dương ~ căn chưa trừ diệt, Nguyên Dương không thay đổi, mười âm khóa Dương, chẳng những không cách nào tu luyện dương tính công pháp, thậm chí hội bởi vì Nguyên Dương héo rút, khó có thể sống đến hai mươi tuổi.

Cho nên, thế tục trong có Thái Tổ âm mạch nam tử lại được xưng là đồng tử mệnh.

Pháp Hải muốn muốn giải cái này Thái Tổ âm mạch chỉ có ba loại biện pháp, đơn giản nhất một loại tự là vung đao tự cung, triệt để vứt bỏ Nguyên Dương chi nguyên, dùng Tiên Thiên Thuần Âm thân thể cái đầu thiên hạ nổi tiếng Quỷ Hoa Sơn Trang, nhất định bị được hoan nghênh, tu luyện khởi 《Thiên Quỷ Bảo Giám》 tới cũng hội tiến triển cực nhanh.

Một loại khác so sánh đáng tin cậy đích phương pháp xử lý tự là cứ thế đại chí cương đến tình khiết Chí Dương Chí Lực dịch cân tẩy tủy, Âm Dương điều hòa, long hổ giao hối, triệt để cải biến Pháp Hải thể chất, đem hấn chuyển hóa làm so sánh với Thuần Âm thân thể càng thêm hiếm thấy, có thể nói là Tu Chân giả tha thiết ước mơ Hậu Thiên Linh Thể.

Đạt Ma lão tổ bí chế Đại Hoàn Đan tự là thiên hạ ít có thứ có thể dịch cân tẩy tủy lại đựng to lớn chí cương đến tình khiết chí dương được tính Linh Dược, đối với Pháp Hải mà nói cũng là như một lương phương. Thế nhưng mà, ai cũng thật không ngờ chính là, Đại Hoàn Đan không lồ kia được lực tiến vào Pháp Hải trong cơ thể chẳng những không có cùng Thái Tổ âm khí long hổ giao hối, ngược lại lẫn nhau giằng co, đem Pháp Hải cái kia một điểm đáng thương Nguyên Dương bao khóa tại chính giữa.

Hôm nay Pháp Hải cần chỉ là một cái đánh vỡ trong cơ thể giằng co lời dẫn, chỉ cần trong cơ thể hấn Nguyên Dương biến mất, trong cơ thể hấn Đại Hoàn Đan được lực cùng Thái Tổ âm mạch âm khí tự sẽ lập tức long hổ giao hối, qua trong giây lát lại để cho hấn thành tự Hậu Thiên Linh Thể, về sau tu hành bất luận cái gì công pháp đều làm chơi ăn thật, tiến cảnh thần tốc.

Kể từ đó, cái này lại lâm vào phía trước quần trạng. Muốn Nguyên Dương biến mất, cái kia cũng chỉ có thể đi trừ Dương ~ căn. Mười năm đến, vô luận là người khác như thế nào khuyên bảo, Pháp Hải bản thân một mực đều không thể quyết định, cứ lấy vung đao tự cung dừng khí.

Bất quá Pháp Hải mình cũng tỉnh tường, năm nay hấn đã mười sáu tuổi rồi, khoảng cách đồng tử mệnh hai mươi tuổi cũng không xa, muốn sống sót, một đao kia, sớm muộn gì đều muốn vung.

Đương nhiên, còn có cuối cùng một loại biện pháp giải quyết, cái kia chính là linh hồn mất đi, sinh cơ đoạn tuyệt. Linh hồn mất đi, sinh cơ đoạn tuyệt, cái kia một điểm Nguyên Dương dĩ nhiên là hội tùy theo biến mất. Nhưng là, kể từ đó, người đều chết hết, thân thể thành tự Hậu Thiên Linh Thể lại có gì dùng?

Mà hôm nay Pháp Hải hoàn toàn cũng là bởi vì hấn xuyên việt phụ thể lúc cần nuốt ở kiếp này linh hồn, dùng cuối cùng một loại biện pháp giải quyết Thái Tổ âm mạch, thành tự Hậu Thiên Linh Thể.

Đơn thuần thiện lương tiểu sa di đã chết, đầy mình ý nghĩ xấu Phá Tà xử lý chủ nhiệm lại trùng sinh, kế thừa tiểu sa di hết thảy.

Đồng thời, cũng kế thừa Đại Lâm chúng trưởng lão vì hấn phạt mao tẩy tủy lúc lưu lại tại trong cơ thể hấn bách niên pháp lực.

Cho nên, lúc này Pháp Hải cũng hi cũng lo, hi là đã có trở nên nổi bật cơ hội, lo là sợ bị trong chùa đại năng đặc biệt là Vô Độ Thiện Sư tìm căn nguyên đi tìm nguồn gốc, phát hiện hấn phụ thân đoạt xá bí mật.

Bất quá, nếu như không cho bọn hấn biết rõ chính mình Thái Tổ âm mạch đã giải bí mật, hấn lại khó có thể đạt được cao thâm công pháp. Đây là một cái rất mâu thuẫn, rất làm cho người khác bức bối vấn đề.

Pháp Hải hôm nay ngày nhớ đêm mong đúng là, như thế nào mới có thể được đến cao thâm công pháp, vụng trộm tu luyện?

"Pháp Nhị, người nghe không có nghe sư mẫu đã từng nói qua, ta dụng phải bọn hấn lúc, tùy thân mang theo cái gì thần bí chiếc nhẫn, ngọc bội, vòng tai, sừng vật, pháp bảo, bí tịch, lão gia gia các loại?"

"Sư huynh, ta chỉ nghe sư mẫu nói, người ở kinh thành gặp được bọn hấn lúc so với ta cái này tá điền đệ tử còn có thể thương, toàn thân bị trừ đến độ không có một cái nơi tốt, tiểu đệ đệ đều là sùng." Pháp Nhị sững sờ, lắc đầu nói.

"Đều là cái kia thiên chi kiều nữ làm chuyện tốt! Sớm muộn gì có một ngày ta muốn cho nàng nếm thử thủ đoạn của ta" Pháp Nhị một câu lại khơi gợi lên Pháp Hải thống khổ nhớ lại, mặc dù nhưng cái này nhớ lại không phải của hấn, nhưng lại sáp nhập vào trí nhớ của hấn, mỗi nghĩ đến trước kia chỗ thụ

khuyết nhục, đều làm hấn cảm động lấy.

Cái kia thiên chi kiều nữ vốn là hấn cuộc hôn nhân trẻ thơ, khi phụ thân của nàng chán nản kinh thành lúc, vì có một đầu tiên giai phương pháp, không tiếc cùng địa vị còn không bằng nô bộc quý tộc thứ tử Pháp Hải định ra việc hôn nhân; khi hấn đạt được quốc sư tín nhiệm, tấn thân vi phong quang vô hạn linh quan lúc, tự lập tức trở mặt, chẳng những giải trừ hôn ước, phụ nữ lưỡng còn thường xuyên dùng muốn ăn thịt thiên nga con cóc đến nhục nhả Pháp Hải.

Càng làm Pháp Hải khó có thể chịu được chính là, về sau nữ nhân này vậy mà cùng Thương gia người thừa kế thứ nhất, Pháp Hải cùng cha khác mẹ ca ca định ra việc hôn nhân, thành hấn tương lai chị dâu.

Mẹ đẻ chết thảm, thân thể tàn lụi, vị hôn thê trở mặt vô tình, thân Đại ca hoành đao đoạt ái, cái này là Pháp Hải bị thúc lúc nhỏ.

Nghĩ tới đây, Pháp Hải không khỏi chán nản thở dài.

"Sư huynh, ngươi không cần thờ dài. Không thể học võ thì như thế nào? Ngươi không bằng đi cầu sư phụ truyền cho ngươi nhiều loại kinh nghĩa, đọc hiểu niệm thông, nội tâm cường đại, thấy những cái kia hô đánh tiếng kêu giết, lưỡi đầy hoa sen, diệt bọn hấn một bữa ăn sáng." Pháp Nhị trấn an nói.

"Thực ngu ngốc một cách đáng yêu, ngươi đây cũng có thể tin? Ta ăn trộm gà bị traóc lúc tự theo chân bọn họ lưỡi đầy hoa sen kia mà, thiếu chút nữa không có bị đánh chết "

"Tâm tông võ thiên ngươi tu luyện không được, ngươi có thể thử học hiền tông chân ngôn a. Ta nghe sư phụ nói, năm đó thánh tăng Tam Tạng thượng sư không phải là hiền tông đại Từ Ân Tự xuất thân sao? Tuy nhiên tay trái gà không chặt, nhưng là chín chín tám mươi mốt khó đều không thể ngăn trở hấn, còn lập địa thành Phật rồi."

"Hấn niệm cái gì chân ngôn, hấn niệm chính là Kim Cô Chú. Ngươi cho ta tìm lương Phật Đà làm sủng vật, ta cũng có thể đi Tây Thiên lấy kinh!" Pháp Hải bất đắc dĩ sờ lên đầu, trầm nghĩ, "Ta có người ta cái kia bối cảnh sao? Ta cha nuôi lại không gọi Lý Uyên!"

"Sư huynh, nếu không ta nghe sư phụ nói, hấn có vị lão hữu trong cung đảm nhiệm chức vụ nhiều năm, sạch đứng dậy đến tay mắt lạnh lẽ, cam đoan không đau nhức, nếu không cho ngươi liên hệ thoáng một phát?"

"Nam mô Tiểu Trạch Maria, ngươi hay vẫn là tranh thủ thời gian đi phiên ngươi nóng này a!"

;

Bạn đang đọc truyện *Pháp Hải Giới Sắc Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 04: Đạt Ma Bích Quan Pháp

Chương 04: Đạt Ma Bích Quan Pháp

Cái thế giới này, nhân sinh khổ đoản, tu chân chỉ là vì cầu Trường Sinh. Cái gì gọi là Trường Sinh? Đối với người của thế giới này mà nói, Trường Sinh tự là sống lâu muôn tuổi, thì ra là sống đến vạn tuế vạn năm.

Nhân tộc chính là trí tuệ chi trường, tu luyện một năm có thể chống đỡ yêu ma quỷ quái mười năm bách niên. Nhưng là, đối với Nhân tộc mà nói, tu chân lớn nhất hạn chế tự là tuổi thọ quá ngắn. Thiên hạ hôm nay, cũng chỉ có đệ nhất thiên hạ người Nhân Hoàng thiên tử, cảm dĩ vạn tuế tự cho mình là, nhưng trên thực tế, có thể sống hơn trăm tuổi thiên tử đều ít càng thêm ít.

Cho nên, từ phía trên hoàng quý dạ dày đến người buôn bán nhỏ, thế nhân đều cầu Trường Sinh.

Thế nhân tu chân cầu Trường Sinh, vì vậy thì có Trường Sinh Bí Cảnh, nghe nói tu đến cảnh giới cao nhất, có thể đạt tới vạn thọ vạn năm, tái tiến một bước, thậm chí có thể bay thẳng Chư Thiên, thành tiên thành Phật.

Từ cổ chí kim tương truyền, Trường Sinh Bí Cảnh chung phân Thập phẩm, do mười đến một, tu đến Trường Sinh Nhất phẩm, vậy thì đã có được vạn năm tánh mạng, có được tiến quân Chư Thiên khả năng.

Trường Sinh phẩm giai, ở cái thế giới này là thực lực biểu tượng. Triều đình quan văn, võ quan, linh quan phẩm giai hệ thống, đều là do Trường Sinh phẩm giai diễn hóa mà đến.

Phàm phu tục tử, muốn bước vào Trường Sinh Cảnh, chỉ có hai con đường, một đầu là đi đường tắt, do võ nhập pháp; một cái khác đầu là liễu đồ, tùy tâm nhập pháp.

Do võ nhập pháp, tựu là thông qua Luyện Thể đoạn mộc, Luyện Cốt đá vụn, Luyện Khí hóa kim, trong cơ thể ngưng tụ ngàn quân lực, một lần hành động vượt qua ải bước vào Trường Sinh Bí Cảnh. Đây cũng là thiên hạ hôm nay nhất thịnh hành tu hành phương thức, nhập pháp tốc độ nhanh, hơn nữa, tựu tính toán không cách nào bước vào Trường Sinh Cảnh, cũng có thể gọn gàng một thân võ công.

Tùy tâm nhập pháp, coi trọng thì còn lại là đốn ngộ, thì ra là nhất niệm sinh tắc thì vạn pháp sinh. Đây cũng là tu chân chi chính đạo, cổ nhân thường nói, tu chân trước tu tâm, làm thân trước làm người. Tùy tâm nhập pháp chú ý chính là tâm tích lũy, nếu như thành công, đối với Trường Sinh Cảnh tu luyện giúp ích rất nhiều.

Trường Sinh Cảnh quá trình tu luyện chính là một cái cùng Tâm Ma trường kỳ chống lại quá trình, người pháp lực càng cao, Tâm Ma tắc thì càng cường, có thể áp chế Tâm Ma, tu vi có thể càng tiến một bước. Trái lại, nhược tâm cảnh bị Tâm Ma áp chế, nhẹ thì, thân đều ngàn vạn pháp lực lại khó có dùng một lát, trong tắc thì, tẩu hỏa nhập ma, pháp lực toàn bộ tiêu tán, nặng thì, ma tính đột người, thân hồn câu diệt.

Đại Lâm Tự tu hành tựu là dùng dùng làm gốc, chú ý chính là dùng võ nhập pháp, lại cầu tâm tịnh.

Tại Đại Lâm Tự ở bên trong, không cách nào tập võ Pháp Hải là số rất ít truy cầu tùy tâm nhập pháp dị loại.

Pháp Hải tuy nhiên tu mười năm thiên, tâm tịnh lại còn không có đạt tới Trường Sinh Cảnh, tuy có bách niên hùng hồn pháp lực tại thân lại khó có thể phát huy mấy may, luận sức chiến đấu, hẳn thậm chí còn đánh không lại bên người Pháp Nhị.

Bất quá, một khi Pháp Hải đốn ngộ, bước vào Trường Sinh Thập phẩm thiên định cảnh, có Hậu Thiên Linh Thể, bách niên pháp lực tại thân hẳn, sẽ "Đã hết con khổ, đến ngày sung sướng", trở thành kiểu loại yêu nghiệt tồn tại.

Thu liễm tâm thần, không ba ngời nghiêm chỉnh, năm ngón tay kết thành Liên Hoa Ấn, lần nữa quay mặt về phía trống rỗng vách tường khỏi xướng ngốc đến.

Pháp Hải tu tâm pháp môn gọi là 《Đạt Ma Bích Quan Pháp》, đây là một môn thuần túy tu tâm pháp quyết, tại Đại Lâm Tự nội tu luyện cái môn này pháp quyết bình thường tăng lữ cực nhỏ, đại đa số tăng lữ đều là tại bước vào Trường Sinh Cảnh sau mới có thể tu luyện cái môn này tâm pháp. Bởi vì Pháp Hải tính hướng đặc thù, không cách nào luyện võ, đại phương trượng mới phá lệ đem Đạt Ma Bích Quan Pháp truyền cho Pháp Hải, dùng làm tu tâm chỉ dụng.

Đại Lâm Tự giống như Thiếu Lâm Tự, đồng dạng truyền lại từ Bồ Đề Đạt Ma Tổ Sư, cái môn này bích quan pháp tựu là Đạt Ma Tổ Sư diện bích mười năm sáng chế, chính là tâm tông chỉ căn bản diệu pháp.

Nhớ năm đó, Tam Tạng thượng sư vân du thiên hạ, cùng Thiếu Lâm một vị Tổ Sư luận thiên lúc từng như thế đánh giá phương pháp này, "Đại Thừa bích quan, công lao sự nghiệp cao nhất, trên đời học lưu, quy ngưỡng như thế."

Chính là do ở Tam Tạng thượng sư đối với Đạt Ma Bích Quan Pháp đánh giá, Đạt Ma Tổ Sư sáng lập giáo phái mới bị tôn xưng vì Thiên Lâm Tâm Tông.

Đáng tiếc, hôm nay Đạt Ma Tổ Sư sáng chế Đại Thừa Phật pháp dĩ nhiên xuống dốc, mà hẳn nhất thời cao hứng sáng chế tiểu thừa Phật hiệu —— võ thiên, lại bị khinh thường từ tôn bọn hậu bối phát dương quang đại.

Đạt Ma Tổ Sư có thể nói là Phật môn dị loại, cả đời lưu lại vô số truyền thuyết, hẳn nhất long trời lở đất câu nói đầu tiên là:

Tiếng người bầu trời có Phật, Phật nói nhân gian có ta, Phật ở nhân gian, Phật trong lòng đền, Phật tức là ta, ta tức là Phật.

Đạt Ma Tổ Sư sáng chế bích quan pháp đồng dạng tuân theo cái này một kinh thể hải tục thiên môn lý niệm.

Mười năm bích quan, một bước lên trời.

Trần thế sư tăng Thanh Đăng Cổ Phật vài chục năm, sở cầu đơn giản là "Phật tại trong lòng ngồi" cái này một cảnh giới, thì ra là Trường Sinh Thập phẩm thiên định cảnh. Cho nên, bình thường người tu Phật đều là mang cao thượng vô hạn kính ngưỡng ngồi ngay ngắn Phật trước, dâng hương, tĩnh tâm, tắm rửa, kết ấn, tham thiền, xem muốn, mục đích đều là đem ngã Phật Pháp Tướng dẫn vào thức hải, do đó đạt tới trong lòng có Phật, vạn pháp bộc phát mục đích.

Đạt Ma Bích Quan Pháp lại phản một con đường riêng mà đi, nhập định lúc chẳng những không có bất luận cái gì những phồn khúc nhạc đạo, hơn nữa cũng không nên đem Phật tướng dẫn vào thức hải, sở cầu chỉ là thông qua tĩnh ngộ đạt tới Phật tùy tâm sinh, ta tức là Phật tình trạng.

Nói ngắn gọn, bình thường tu tâm pháp là kế thừa chi pháp, Đạt Ma Bích Quan Pháp thì là sáng tạo chi pháp.

"Không động không tĩnh, vô sinh vô diệt, không là đơn giản, không ở không hướng, thân nhiên yên tĩnh, tức là Trường Sinh."

Pháp Hải tham thiền mười năm, tuy nhiên tâm không thành, nhưng là nhập định loại này kiến thức cơ bản hay vẫn là rất vững chắc. Theo trong nội tâm chậm rãi chảy qua bích quan pháp quyết, ước chừng nửa nén hương thời gian, Pháp Hải tựu dần dần tiến nhập vô niệm không muốn Không Minh trạng

thái.

Nhập định chỉ là bước đầu tiên.

Theo nhập định, Pháp Hải ý niệm dần dần đi vào thức hải, cái gọi là thức hải tự là não vực.

Người tu đạo Trúc Cơ thác kinh mạch, người tu Phật Trúc Cơ thì là khuếch trương thức hải.

Ý thức vừa tiến vào thức hải, Pháp Hải lại lần nữa rung động rồi.

"Hậu Thiên Linh Thể người, kinh mạch không giới, thức hải Vô Nhai. Nguyên lai sư phụ nói đều thật sự "

Pháp Hải thức hải vậy mà mênh mông như cùng một cái vũ trụ, bầu trời ngôi sao theo xa xôi trong hư không lập loè, tàn mất ra tí ti Tinh Quang, Pháp Hải chứng kiến một cái mơ hồ hư ảnh lúc này ngôi ngay ngắn tại bao la mờ mịt trong vũ trụ, như cùng một cái vô cùng bé nhỏ.

Bên ngoài tĩnh trong động, tịnh tĩnh linh động, hình tĩnh thần động, ý tĩnh niệm động!

Ý niệm thức dục xuống, Đạt Ma Bích Quan Pháp quyết lần nữa nhanh chóng lưu chuyển, Pháp Hải thức hải ở trong hư ảnh trong lúc đó tàn mất ra vạn tượng kim mang, phảng phất ngôi sao đầy trời đem ánh sáng chói lọi đều gia trì tại trên người hắn.

Lúc này Pháp Hải trong nội tâm cũng tùy theo sinh ra một loại Thanh Phong Phật thể, phiêu phiêu dục tiên cảm giác, vô cùng khoan khoái dễ chịu, lại để cho người say mê, phảng phất thời khắc đều có thể thoát ly khổ hải, phi thăng cực lạc. Như không Đại Định lực, chắc chắn đắm chìm ở loại này như là hấp độc trong khoái cảm, khó có thể tự kiềm chế.

Ở kiếp này Pháp Hải tu luyện một mực khó có tiến cảnh, tự là ngã xuống tại đây. Bởi vì hắn còn nhỏ thụ cực khổ nhiều lắm, hắn không cách nào kháng cự loại này hấp dẫn.

Hiện tại Pháp Hải lại bất động, tuy nhiên cũng có chút say mê, nhưng là hắn ở kiếp trước cả ngày đối mặt vô số hấp dẫn, xa hoa truy lạc, thanh sắc khuynh mã, phong phú lịch duyệt lại để cho hắn có được lấy rất mạnh khả năng phân biệt, minh bạch hiện tại cảm giác chính là một cái muốn kéo hắn xuống ngựa "Lừa bịp", một đầu muốn ngăn hắn đường đi "Hỗ". Cho nên sinh lòng cảnh giác, cứng rắn chấm dứt cường nghị lực từ nơi này loại phiêu dục tiên trong cảm giác tỉnh táo lại, linh đài dần dần trở nên một mảnh không minh.

Lúc này, trong hư không lại cũng không có cái gì ánh sáng chói lọi, hết thấy đều là ảo giác. Pháp Hải biết rõ, cái này bước thứ hai xem muốn cũng coi như thành công rồi, đây cũng là mười năm đến lần thứ nhất. Tu tâm so tập võ khó ngay tại ở này, tâm thần chỉ cần một khi thất thủ, lập tức kiếm củi ba năm thiêu một giờ.

Bước thứ ba tự là trọng yếu nhất một bước —— thiên định, cũng là mười năm đến, Pháp Hải một mực chưa có tiếp xúc qua cảnh giới. Đã qua cửa ải này, trong thức hải Phật tướng sẽ định tính thành hình, trở thành bốn mạng Pháp Tướng, diễn sinh ra vô cùng vô tận pháp lực.

Như là đã thuận lợi đi tới bước thứ hai, Pháp Hải quyết định tiếp tục nữa, một lần hành động vượt qua ải.

Một bước này mấu chốt nhất đúng là tín ngưỡng, chính thức tín ngưỡng. Rất nhiều người biết nói, rượu thịt mặc trang qua, Phật Tổ trong nội tâm ngồi. Trên thực tế, nói lời này người, đại đa số đều là rượu thịt mặc trang qua, về nhà chơi lão bà. Kiếp trước loại này ngụy tăng chỗ nào cũng có.

Pháp Hải không tin Phật, trước cả đời, ở kiếp này, cho tới bây giờ sẽ không tin qua. Hắn tín chính là mình, tín chính là thuyết duy vật. Nhưng vật cực tất phản, duy tâm cực hạn tự là duy vật. Cái thể giới này, trong thiên hạ tín thuyết duy vật người rất nhiều, nhưng là cùng bọn họ so sánh với, Pháp Hải lớn nhất bất đồng, tự là kiếp trước chức nghiệp lại để cho hắn có khổng lồ duy vật lý luận đề chống đỡ, mấy ngàn vạn người gần trăm năm lý luận thành quả đều tại trong đầu của hắn, có thể nói, đầu óc của hắn đã vũ trang đã đến mỗi một tế bào.

Kiếp trước gần ba mươi năm lịch duyệt, kiếp này sáu năm gặp trắc trở, mười năm khổ tu, cộng lại gần bốn mươi năm tích lũy, làm cho của hắn tín ngưỡng vô cùng kiên định, cũng không sợ bất kỳ khiêu chiến nào!

"Thành cùng không thành, lúc này một lần hành động. Tương tùy tâm sinh, ta tức là Phật!"

Theo nội tâm một hồi gào rú, trong thức hải đại phóng Quang Minh, vô tận hư không lập tức biến thành một mảnh ban ngày, hào quang phía dưới, không có bất kỳ bóng mờ có can đảm trú lưu.

Hào quang về sau, thức hải lần nữa khôi phục thành một phiến hư không, bất quá cùng dĩ vãng bất đồng chính là, trong hư không chỗ cái kia nhỏ bé như chất hư ảnh dĩ nhiên biến mất, mà chuyển biến thành, thì là một lập loè lóng lánh Phật Đà Pháp Tướng, cái này tòa Kim Sắc Phật Đà xích thân quả thể đứng lặng hư không, hai tay kết ấn, thân thái bình tĩnh thông dong, bất quá tướng mạo lại không giống trong chùa Phật tượng như vậy Pháp Tướng trang nghiêm, trái lại lộ ra một cổ quen thuộc đến cực điểm cảm giác, loại cảm giác này tự là —— bình thường đến cận kề.

"Ách! Dĩ nhiên là Phật Đà! "

Thiên định cảnh giới, nói đơn giản chính là một cái tín ngưỡng Pháp Tướng hóa trạng thái, thì ra là trong lòng có Phật. Cái này Phật phân rất nhiều loại, có Kim Cương, Già Lam, La Hán, Tôn Giả, Bồ Đề, Phật Đà chi phân, phản ứng chính là tu giả nội tâm tín ngưỡng kiên định cường đại trình độ. Từ xưa đến nay, tuyệt đại đa số người tu Phật bước vào thiên định cảnh giới, tu thành đều là Kim Cương cùng Già Lam, chỉ có số rất ít có đại tuệ căn, chuyển thể Đại Năng Giả, mới có thể tu thành bọn hắn kiếp trước chỗ đối ứng bốn mạng Phật Đà Pháp Tướng.

Không có nền tảng bình thường người tu phật, có thể tu ra Phật Đà người, trong thiên hạ điên cuồng.

Pháp Hải trong thức hải cái vị này Phật Đà Pháp Tướng, tuy nhiên thân thể suy yếu, tướng mạo không tốt, khó coi, nhưng đích đích xác xác là một đứng hàng Cực Lạc Thế Giới đỉnh phong Phật Đà. Thân thể suy yếu đảo không sao cả, bởi vì theo tu giả lịch duyệt, pháp lực gia tăng, tu giả trong nội tâm mỗi nhiều một phần hiểu ra, nhiều một phần pháp lực, Phật Đà Pháp Tướng sẽ cường đại một phần. Bồn mạng Pháp Tướng, tự là người tu phật tinh thần kỳ thác, niệm lực vật dẫn, thần thông nguồn suối, phi thăng trụ cột.

"Cái này tướng mạo đây không phải tự chính mình sao?"

Kiếp trước Pháp Hải hần mạo xấu xí, chỉ có thể dựa vào quyền lực đến đùa bỡn nữ nhân, tìm tâm lý cân đối, mà hôm nay cái vị này Phật Đà tướng mạo vậy mà cùng hần kiếp trước giống như đúc, không, thậm chí so với hần kiếp trước còn nếu không có thể, nhất là một đôi phật mâu, nói không nên lời hèn mọn bỉ ổi dâm tà, tự như là nội tâm của hần.

Có thể nói, cái này tòa phật đà con mắt quang vừa hiện, có thể dọa chạy bất luận cái gì có can đảm tiếp cận nữ Bồ Tát, tự là chí dâm đến tận Định Quang Hoan Hi Phật lúc này, cũng sẽ cúc hoa xiết chặt, chạy trốn chết.

;

Bạn đang đọc truyện *Pháp Hải Giới Sắc Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 05: Đạm Định Phật hàng ma

Chương 05: Đạm Định Phật hàng ma

"3000 Phật Đà trong cũng không có trường thành như vậy hay sao? Ân, hay vẫn là bình tĩnh một chút, đã kêu Đạm Định Phật a "

Pháp Hải trong nội tâm ý niệm trong đầu cả đời, trong thức hải Phật Đà lập tức toàn thân tản mát ra vạn đạo hào quang, như là sống lại bình thường, mang theo ngã phật ~ hải ~ hoa thần bí mỉm cười quay đầu nhìn phía vô tận hư không.

Phảng phất đã bị hào quang hấp dẫn, trong hư không nguyên vốn có chút âm đạm ngôi sao lần nữa nổ bắn ra sáng chói hào quang, trong đó trên trăm ngàn ngôi sao bắn xuống vô cùng lớn lên ánh sáng, tại Đạm Định Phật trước người ngưng tụ thành một cái thân hình chừng Đạm Định Phật hơn trăm lần đại hung ác Dạ Xoa, gào thét lên phốc tập tới, Dạ Xoa miệng không lồ đại trương, phảng phất muốn một ngụm đem vừa mới ngưng tụ thành hình Đạm Định Phật nuốt vào.

Thịt đùa giỡn đến rồi!

Pháp Hải tâm thần rồi đột nhiên xiết chặt. Đối với người tu phật mà nói, hết thảy từ bên ngoài đến pháp lực đều diễn sinh Tâm Ma. Hần thân đều bách niên pháp lực, trước kia không có bước vào Thiên Định cảnh, cái này cổ pháp lực vẫn chỉ là ẩn núp tại hần trong thức hải, hôm nay hần bước vào Thiên Định cảnh, cái này cổ hùng hồn pháp lực diễn sinh đi ra Tâm Ma cũng tự tùy theo lộ ra rằng nhanh.

Bách niên tu vi, không phải tốt như vậy tiêu hóa. Hàng phục mất cái này chỉ Tâm Ma, tắc thì có thể lãng không đạt được bách niên tu vi. Hàng phục bất trụ, Pháp Hải kết quả duy nhất tự là tẩu hỏa nhập ma, đã chết tương diệt.

Cái này chỉ Tâm Ma tuy nhiên phẩm giai chỉ có Thập phẩm, trí tuệ thấp, nhưng là ẩn chứa pháp lực lại cực kỳ khủng bố, biến thành thân hình chừng Đạm Định Phật gấp trăm lần to lớn. Tại cực lớn thực lực sai biệt trước mặt, một cái sơ sẩy, vừa ra lò Đạm Định Phật sẽ thảm bị cắn nuốt, trở thành Tâm Ma thuốc bổ.

Cái này đối với Đạm Định Phật cùng Pháp Hải mà nói là một cái khảo nghiệm nghiêm trọng! Bởi vì lúc này Pháp Hải đã Đạm Định Phật, Đạm Định Phật đã Pháp Hải.

Ngoại trừ một bộ nửa đời không quen La Hán quyền, Pháp Hải chưa từng có tu tập qua bất luận cái gì công kích pháp môn, trông cậy vào dùng tinh diệu Phật hiệu nghênh địch đó là không có khả năng, cho nên

Trong thức hải Đạm Định Phật vừa thấy Dạ Xoa đánh úp lại, toàn thân hào quang vừa thu lại, hóa thành một chỉ màu vàng con dơi, mở ra biên cánh, không lùi mà tiến tới, xoay quanh lấy quảng hướng về phía Tâm Ma Dạ Xoa miệng lớn dính máu.

Đạm Định Phật là Pháp Hải tâm tình thể hiện, chỉ cần Pháp Hải trong lòng có, Đạm Định Phật toàn bộ đều có thể huyền hóa ra đến, mà trình độ chắc chắn, tắc thì quyết định bởi tại Pháp Hải nội tâm cường đại trình độ.

Tâm Ma quấy phá, bịp bợm chồng chất, nhưng quy nạp, thông thường cũng đơn giản là văn đầu cùng võ đầu hai chủng. Văn đầu, liễu đích là định lực cùng trí tuệ; võ đầu, liễu thì còn lại là pháp lực cùng nội tâm cứng cõi trình độ.

Tâm Ma am hiểu nhất đúng là bám vào tại từ bên ngoài đến pháp lực phía trên, chiến thắng nó, tắc thì pháp lực bạo tăng, đã thất bại, Pháp Tướng sẽ trở thành Tâm Ma đồ chơi.

Pháp Hải xuất thân Đại Lâm chính tông, không ăn qua thịt heo cũng đã gặp heo chạy, vừa thấy Tâm Ma thể đại, lập tức buông tha cho ngạnh bính, hóa thân con dơi đầu nhập Dạ Xoa miệng không lộ trong.

Cái này Tâm Ma Dạ Xoa tuy nhiên hình thể khổng lồ, nhưng trí tuệ nhưng lại cực kỳ thấp, gặp Đạm Định Phật bay tới, chẳng những không có tránh né, ngược lại há miệng một nuốt, muốn đem Đạm Định Phật nuốt vào trong bụng, một lần vất vả suốt đời nhàn nhả.

Mà Đạm Định Phật thấy thế, tắc thì trực tiếp biến ảo thành một miếng lựu đạn. Không tệ, tựa là lựu đạn, người của thế giới này vĩnh viễn không cách nào nghĩ đến lựu đạn.

Nơi này là Pháp Hải thức hải, chỉ cần là hần lịch duyệt trong có có thể hoàn mỹ nghĩ hiện ra. Cùng Tâm Ma chiến đấu, có đôi khi cũng là một loại sức tương đương so đầu. Lịch duyệt phong phú tu giả có lẽ có thể mô phỏng ra các loại pháp khí đến trợ giúp chiến đấu, Pháp Hải chưa thấy qua bao nhiêu pháp khí, nhưng là hần lại có thể mô phỏng ra mấy bay đại pháo.

"Oanh" nhưng một tiếng, Tâm Ma Dạ Xoa toàn bộ cái cảm nổ ra, hóa thành điểm điểm tinh quang, tán rơi trong hư không.

Đạm Định Phật thân thể cũng đi theo tứ tán ra, bất quá cũng rất nhanh lần nữa ngưng tụ đến cùng một chỗ, tạo thành Pháp Tướng Phật thân.

Một kích này, lại là có chút tính sai. Cái này lựu đạn là đã thương địch thủ một ngàn tự tổn 800 chiêu số, nổ rớt Tâm Ma Dạ Xoa cái cảm, Đạm Định Phật trên người kim quang cũng mờ đi rất nhiều. Bất quá không có sao, Đạm Định Phật tiện tay một trao, liền đem Tâm Ma Dạ Xoa trên người rơi xuống nước Tinh Quang hút vào trong cơ thể, thân thể lập tức hào quang tăng vọt, thân hình cũng tăng lên vài phần.

Cái này là tùy tâm nhập pháp ưu thế, mười năm lắng đọng, nội tâm cường đại, ngưng tụ ra Phật Đà Pháp Tướng, thu lại một cái Thập phẩm Tâm Ma đến, quả thực là thành thạo. Huống chi, Pháp Hải còn có kiếp trước hơn hai mươi năm lịch duyệt, tại tin tức kia bạo tạc niên đại hình thành lịch duyệt, phóng ở cái thế giới này, không thua trăm ngàn thế Luân Hồi chuyển thế linh đồng.

Phật môn Mật Tông thu đồ đệ thích nhất thu chuyển thế linh đồng, cũng là bởi vì chuyển thế linh đồng nội tâm cường đại, dễ dàng hàng phục Tâm Ma.

Bị tạc rớt xuống ba Tâm Ma Dạ Xoa nổi giận, vờn ra cự chưởng, một trao chop tới Đạm Định Phật đầu lâu. Đạm Định Phật thân hình hơi biến hóa, hóa thành một chỉ linh hoạt con chuột, xẹt một tiếng theo Tâm Ma Dạ Xoa khổng lồ cánh tay nhanh chóng leo đến hần sau lưng, cái đuôi nhếch lên, trực tiếp hóa thành một chỉ cực lớn mũi khoan, gào thét lên chui vào Tâm Ma Dạ Xoa cúc ~ môn.

Dạ Xoa Tâm Ma nhắc chân dục giã, Đạm Định Phật tắc thì hóa thành một đầu dài xà, xoay quanh đến Tâm Ma Dạ Xoa hạ bộ, lấy rắn nuốt voi xu thế một ngụm cắn mất hai cái trứng trứng.

Mười mấy hiệp xuống, không có khổng lồ thực lực lại chỉ số thông minh thấp Tâm Ma Dạ Xoa bị mảnh khỏe chồng chất Đạm Định Phật giầy vò vô cùng thâm, càng chột dạ yếu. Mà Đạm Định Phật tắc thì càng đánh càng cường, hình thể dĩ nhiên tăng trưởng đến Tâm Ma Dạ Xoa một phần năm kích cỡ, mà trên người kim mang cũng nồng đậm phẳng phát thực chất.

Liên tiếp chịu thiệt, Tâm Ma Dạ Xoa rốt cục mở mạng đầu óc rồi, quyết định cải biến phong cách, văn đầu rồi.

Tâm Ma thân hình biến đổi, hóa thành trên trăm chỉ toàn thân thối rữa, buồn nôn đến cực điểm quý đối, tứ phía vờn quanh, Âm Phong phơ phất liền hù mang bị hù đánh về phía Đạm Định Phật. Nhưng là đối với trước kia ưa thích một bên xem 《 cương thi tiệp mị 》, một bên uống cháo Bát Bảo Đạm Định Phật mà nói, loại này sợ hãi công kích thuần túy tựa là đưa đồ ăn, trực tiếp vừa người nhào vào một cái quý đối trên người, một ngụm cắn mất nó nửa cái mạo hiểm nùng huyết đầu.

Tâm Ma Dạ Xoa bỗng nhiên lại là biến đổi, hóa thành như mây mờ nữ, điệu dụng ẩn hiện, triền miên ôn nhu, vây quanh Đạm Định Phật hát hay múa giỏi.

Đạm Định Phật lập tức thoải mái cười to, biến ra roi da ngon nết, vắn về thân mà lên, mọi cách lãng nhục, lần lượt bạo ~ cúc.

Lại là mười cái hiệp xuống, bị Đạm Định Phật hèn mọn bị ỏi chiêu số giầy vò dục tiên dục tử Tâm Ma Dạ Xoa rốt cục ngộ rồi.

Người này nhìn xem như Phật Đà gia hóa quả thực so với hần còn muốn thích hợp làm Tâm Ma, đã minh bạch đạo lý này, lần thụ đã kích, tổn thất thảm trọng Tâm Ma Dạ Xoa không thể không buồn bực bỏ xuống còn lại bốn mươi năm pháp lực lần nữa ẩn vào hư không, ẩn núp.

Tâm Ma hôm nay đã mất đi khiêu chiến Đạm Định Phật tư cách, hần lựa chọn ẩn núp, đợi Pháp Hải tăng lên đến Trường Sinh Cửu phẩm Khai Quang cảnh, hoặc trong cơ thể pháp lực đạt được đại tăng lên lúc, lại dựa thế đi ra trọng chinh Sơn Hà.

Cái này là Tâm Ma khó chơi nhất chỗ, bởi vì nó có thể tiến thối tùy tâm, mà Tu Chân giả duy nhất có thể làm chỉ có thể là thời khắc cảnh giác, cố thủ linh đài.

Tâm Ma lui, Pháp Hải lại không pháp thừa thắng xông lên. Bất quá, dùng hấn vừa vừa bước vào Trường Sinh Thập phẩm cảnh giới, vậy mà theo Tâm Ma trên người đã lấy được 60 năm pháp lực, hấn đã phi thường thỏa mãn, thậm chí có chút ít tiêu hóa bất lương, khó có thể không chế rồi.

Cho nên, dù cho trong thức hải còn có bốn mươi năm không luyện hóa pháp lực tồn tại, hấn cũng không có nóng lòng cầu thành, mà là lựa chọn trước vững chắc ở cảnh giới.

60 năm pháp lực, đối với Thiên Định cảnh người tu phật mà nói, đã là nhiều lắm.

60 năm pháp lực là cái gì khái niệm? Người tu phật bốn mươi tuổi bước vào Trường Sinh Bí Cảnh, nếu như sáu trong mười năm phẩm giai không có tăng lên, muốn tới 100 tuổi lúc mới sẽ có được loại này tu vi, bất quá đến lúc đó cũng cách cái chết không xa.

Nếu như tinh khiết luận tu vi, hôm nay Pháp Hải, tại Trường Sinh Thập phẩm Thiên Định cảnh trong gần như vô địch, trong môn phái cái gì thiên tài thiếu niên đều được đứng sang bên cạnh. Đương nhiên, lời này đúng phương pháp biến tu hành thần thông về sau mới dám nói ra miệng.

Pháp Hải nhập định tìm hiểu Trường Sinh Bí Cảnh, ngồi xuống tự là cả ngày.

Thiếu đi cái người nói chuyện, cùng Pháp Hải ngồi thiền Pháp Nhị nhưng lại cảm thấy nhàm chán, bất quá hấn và Pháp Hải sớm chiều ở chung, cũng biết Pháp Hải vừa nhập định ít nhất đều có thể ngồi cả buổi, cho nên cũng tự không có quấy rầy Pháp Hải.

Đang lúc Pháp Nhị giữa trưa cơm nước xong xuôi, trở lại tiếp tục tham hấn mộng tưởng hảo huyền thiên lúc, đột nhiên chứng kiến một mực nhập định Pháp Hải vậy mà toàn thân phát ra từng sợi hào quang, trong cơ thể Ngũ Độc dơ bẩn hóa thành giọt giọt như mực mờ mờ theo lỗ chân lông chảy ra bên ngoài cơ thể, trong khoảnh khắc tự lâm cả lúc liêu phòng trở nên thối không ngửi được.

"Trường Sinh Bí Cảnh! ? Sư huynh thế nào nói ngũ tự ngộ?"

Loại này dị tượng dọa Pháp Nhị nhảy dựng, cũng may Pháp Nhị lên núi cũng có một năm, nghe nói qua loại này dị tượng là Đại Lâm Tự tăng lữ tu hành lúc mới có, chỉ có bước vào Trường Sinh Bí Cảnh tài năng có Như Lai ba mươi hai Pháp Tướng một trong, thân tỏa ánh sáng minh tương.

Pháp Nhị lúc này mới nhìn xuống không có quấy rầy Pháp Hải, còn nhỏ tâm vì hấn hộ pháp. Mãi cho đến Pháp Hải Quang Minh tương hoàn toàn tán đi, mới dựa theo Vô Độ Thiện Sư dạy, tại Pháp Hải bên tai gây nhẹ ba cái, gọi hấn xuất định.

Trường Sinh Thập phẩm Thiên Định cảnh, nhất hiển lấy đặc thù tự là ngồi xuống không dậy nổi, thân tỏa ánh sáng minh. Chỉ cần nhập định tự tuyệt đối không thể bị quấy rầy, nếu không, sẽ tẩu hỏa nhập ma. Chỉ có dùng đặc biệt phương pháp gọi hấn xuất định, mới tính toán ổn thỏa.

"Pháp Nhị, vì sao sớm như vậy tự gọi ta xuất định, cái này cũng không tới cơm trưa thời cơ đâu này?"

Nhìn cả người tanh hôi, tăng bào ướt đầm, như là mới từ toilet nước kiểng đi ra Pháp Hải, Pháp Nhị nắm bắt cái mũi nói, "Còn cơm trưa, ngươi nếu không xuất định cơm tối đều không có ăn hết. Bất quá, ngươi hay vẫn là nhanh dội cái nước a, ngươi cái này trên người so hàm cầu còn hun người."

Pháp Hải nghe vậy, cúi đầu xem xét, quả nhiên toàn thân như là vẩy mực dơ bẩn không chịu nổi, mùi hôi ngút trời. Bất quá, hấn lại biết cái này là tự mình đột phá Trường Sinh Bí Cảnh về sau, sinh ra niệm lực rửa thân thể, đem đại bộ phận tạp chất dơ bẩn độc tố bài xuất bên ngoài cơ thể tạo thành.

Trường Sinh Bí Cảnh người tu phật, đều là thanh tịnh chi thể, vô cấu chi thân, không dính nhuộm thế tục một điểm bụi bặm.

"Chúc mừng sư huynh bước vào Trường Sinh Bí Cảnh! Nếu là sư phụ sư mẫu đã biết, đêm nay nhất định sẽ cho chúng ta thêm đồ ăn chúc mừng" Pháp Nhị tràn đầy hưng phấn chúc mừng nói.

Đối với Phật môn đại phái Đại Lâm Tự mà nói, đệ tử bước vào Trường Sinh Bí Cảnh tuy nhiên khó được, nhưng cũng không phải cái gì quá không được sự tình, không có khả năng như những cái kia Tam lưu môn phái xếp đặt buổi tiệc, cao điệu tuyên dương, nhưng là Pháp Hải bất đồng, hấn là trong chùa công nhận cùi mực, hôm nay vậy mà như kỳ tích đồn ngó, hành diện một lần hành động bước chân vào Trường Sinh Bí Cảnh, Pháp Nhị tự nhiên là tự đáy lòng vì hấn cao hứng.

"Pháp Nhị, chuyện này ngươi cũng không thể nói với người khác "

"Sư phụ bọn hấn cũng không thể nói? Đây chính là chuyện tốt à?" Pháp Nhị lập tức ngạc nhiên sững sờ, khó hiểu nói.

"Bất kể chuyện tốt chuyện xấu, ngươi được trước thay ta giữ bí mật, ai cũng không thể nói."

"Ta có chỗ tốt gì?"

"Hôm nào mang ngươi xuống núi ăn trộm gà, chúng ta ăn gà ăn này."

"Thiện tai, thành giao."

;

Bạn đang đọc truyện *Pháp Hải Giới Sắc Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 06: Một ngón tay chỉ mê

Chương 06: Một ngón tay chỉ mê

Cơm tối Pháp Hải ăn hời hợt, hân phát hiện Vô Độ Thiện Sư xem ánh mắt của hắn càng phát ra thâm thúy khó có thể phỏng đoán rồi, mà sự mầu nhiệm trên mặt cũng càng phát nồng đậm hiển lộ rồi, cái này làm cho Pháp Hải có một loại làm tắc chặt dạ cảm giác. Bất quá, cũng may Pháp Nhị coi như thủ tín, sự phụ sự mầu cũng không có hỏi và tham thiên sự tình, Pháp Hải trong nội tâm coi như an ổn chút ít.

Hôm sau.

Pháp Hải mặc dù không cần như bên trên, trong hai viện đệ tử như vậy mỗi sáng sớm đều muốn mang theo hai cái đũa nhọn thùng gỗ đầy khắp núi đồi gánh nước làm việc đánh bóng thân cốt, nhưng hắn đồng dạng cũng có công tác của mình.

Chính thức quý tộc khí chất ít nhất cần ba đời hun đúc. Pháp Hải tuy nhiên là một chỉ rưng lông Phượng Hoàng, nhưng là trên người lại trời sinh có được một loại đại gia tử đệ ung dung khí chất, còn có di truyền tự mầu thân tướng mạo, tuy nhiên chưa nói tới nhẹ nhàng mỹ nam tử, thực sự tính toán bên trên lông mày xanh đôi mắt đẹp, tướng mạo đoan trang, ngoài ra, hơn nữa vừa bước vào Trường Sinh Bí Cảnh, khí chất nhanh nhẹn Xuất Trần, chỉ cần làm sơ trang phục, chính là một cái bề ngoài hoi tẹt Phật trước đồng tử.

Đợi cho tới hôm nay sáng sớm, Pháp Hải cùng Pháp Nhị tự dậy thật sớm tỉ mỉ cách ăn mặc một phen về sau, theo một bộ ra về đạo mạo cao tăng bộ dáng Vô Độ Thiện Sư đi hạ viện.

Đại Lâm hạ viện là chùa chiền duy nhất đối với trần thế khách hành hương mở ra sân nhỏ, hạ viện chẳng những đại biểu cho Đại Lâm ở thế tục hình tượng, còn phải chịu trách nhiệm quản lý niếu sản, hạ viện hương khói cũng chèo chống lấy Đại Lâm Tự nấy ngàn miệng ăn hằng ngày chi phí.

Cho nên, cả tòa Đại Lâm hạ viện kiến tạo cực kỳ khí thế, pháp luật sâm nghiêm, một lương một trụ, từng cọng cây ngọn cỏ, đều đi qua tỉ mỉ bố trí, tràn đầy Phật gia khí tức.

Vô Độ Thiện Sư ngồi thiền chỉ điểm sai lầm chỗ gọi là một vi đình, ngay tại hạ viện Đại Hùng bảo điện đằng sau một tòa núi nhỏ bên trên, trong đình bố trí cực kỳ giản lược, chỉ có một phương bàn đá, một lư hương, lưỡng cái bồ đoàn.

Ngoài đình gió mát nhẹ nhàng, trong đình khói nhẹ lượn lờ, đàn hương lượn lờ, làm lòng người ninh thần di.

Vô Độ Thiện Sư ở thế tục thanh danh thật lớn, tại tín đồ trong địa vị tôn sùng, cho nên, hắn ngồi thiền một vi đình không phải là người nào đều có thể đi lên, chỉ có tay ray hào phóng, vung tiền như rác thí chủ cư sĩ mới có thể bị người tiếp khách sư dẫn tới nơi này. Đề tại đình trước cái kia phó câu đối tự là chứng cứ rõ ràng.

"Một kệ giá trị thiên kim; ngộ được tức Bồ Đề."

Vô Độ Thiện Sư khí định thần nhàn ở một vi trong đình phẩm trà dưỡng thần, nói không nên lời khoan thai tự đắc. Sau lưng Pháp Hải tắc thì ôm phát trần tựa tại một cây cột bên trên lưới biếng đập vào cáp xích, Pháp Nhị tắc thì là lần đầu tiên đi theo ngồi thiền, đối với nơi này điềm tĩnh hào khí cực không thích ứng, cảm thấy phi thường nhàm chán.

"Sư huynh, ta tự kì quái. Chúng ta hòa thượng một ngày lại không làm gì chuyện đứng đắn, trả như thế nào có nhiều người như vậy có thể khi cùng còn?"

"Làm chuyện đứng đắn người tổng hội đem tiền hoa tại không đứng đắn sự tình bên trên, cho nên, tất cả mọi người là đứng thời cơ mà sinh, không có gì có thể kỳ quái." Kết hợp kiếp trước đủ loại, Pháp Hải có cảm giác mà phát nói.

"Sư huynh, người nói nếu là có một ngày Phật hiệu không lưu hành rồi, chúng ta chẳng phải là đều muốn chết đói?"

"Người xuất gia không muốn học người ta mưu tính sâu xa, sống ngày nào hay ngày ấy. Nói sau, Phật hiệu không lưu hành rồi, ta tự súc bên trên phát chuyển hình làm đạo sĩ đi, chỉ cần có thể cho người chỉ điểm sai lầm, ở đâu không thể sống thoải mái?"

"Nam Vô A Di Đà Phật! Tiểu Hải, người ngộ rồi!"

Một mực nhắm mắt dưỡng thần Vô Độ Thiện Sư đột nhiên mở to mắt, phảng phất bị Pháp Hải khơi dậy hào hứng, có chút ít chỉ điểm nói,

"Phật hiệu khôn cùng, chỉ điểm sai lầm chỉ là kiến thức cơ bản, làm một cái hộp cách thiền sư còn phải học được xem phong thủy, làm việc thiện, giảng kinh thụ nghĩa, lập Bi Ngạn, còn muốn trang thấy khai, trang trách trời thương dân, trang miệng cười thường mở. Các người nếu không học được, vậy thì đừng làm thiền sư, dứt khoát đi làm pháp sư, tuy nhiên là việc tốn sức, nhưng học một tay hàng yêu Phục Ma bản sự, đạo cũng sẽ không chết đói."

"Sư phụ, cái này pháp sư cùng thiền sư chênh lệch có lớn như vậy sao?" Pháp Hải ngạc nhiên nói.

"Đồng dạng là tu Phật, pháp sư tu đến Đại viên mãn tối đa cũng tự là trở thành 'Đại sĩ', muốn tái tiến một bước trở thành 'Phong hào thượng sư' tự khó rồi. Tự Phật giáo truyền vào Trung Thổ, ba cái 'Thánh tăng' trong có hai cái xuất thân thiền sư, người còn nhìn không ra thiền sư ưu thế sao?" Vô Độ Thiền Sư thân nhiên nói.

Đi theo Vô Độ Thiền Sư hơn mười năm, thiền sư trong miệng thuật ngữ, Pháp Hải thật là hiểu được.

Đại sĩ, là đối với Tam phẩm đã ngoài người tu Phật tôn xưng, tương đương với Đạo môn vũ sĩ.

Phong hào thượng sư, thì là Tu Chân giả tu vì đạt tới Trường Sinh Nhất phẩm đã ngoài mới có thể đạt được tôn xưng, Phật Đạo Nho thông dụng; về phần thánh tăng, cái kia càng là khó lường, nói đơn giản tự là thiên hạ Phật giáo đệ nhất nhân.

Thiên hạ Phật giáo có tam tông, đã Hiển Tông, Tâm Tông cùng Mật Tông, trước mắt, Hiển Tông là Trung Thổ đệ nhất đại tông, Hiển Tông tu chính là Đại Thừa Phật pháp, ngày thường tụng kinh xa quá nhiều tu pháp, bọn hán truy cầu chính là đốn ngộ Phật hiệu lập địa thành Phật. Có lẽ, tại chém chém giết giết bên trên, Hiển Tông không bằng Mật Tông, Tâm Tông, nhưng là đối với nhiều loại kinh nghĩa lĩnh ngộ bên trên, mật, tâm hai tông nhưng lại thúc ngựa khó đạt đến.

"Chỉ truy cầu pháp lực không truy cầu tâm tính, càng là tu luyện tới hậu kỳ càng gian nan, chúng ta tu Phật người truy cầu tâm tính tự là một khóa thiền tâm, nói trắng ra là, tự là đối với nhiều loại kinh nghĩa lĩnh ngộ. Cho nên, các người xem trong chùa các trưởng lão, nửa đời trước dựa vào pháp lực xông ra thật lớn tên tuổi, uy phong cực kỳ khủng khiếp, tuổi già cả đám đều đồng cửa tham thiền, truy cầu khỏi tâm tính rồi. Người lại nhìn Hiển Tông những trưởng lão kia, càng sống càng tuổi trẻ, càng già càng nhảy đáp, người ta hóa cầu vòng phi thăng so chúng ta dễ dàng nhiều hơn."

Vô Độ Thiền Sư nuốt nhỏ nước miếng, tổng kết nói, "Cho nên a, cái này nhiều loại kinh nghĩa tuyệt đối là sống yên phận chi bản, các người cần muốn hảo hảo nghiên tập."

"Tu tâm hội làm cho các người được lợi chung thân, các người hiện tại cần cần phải làm là đọc thuộc lòng kinh nghĩa, luyện đến có thể thuận miệng chiếm kệ, chỉ điểm sai lầm, càng chỉ càng mê tự tính toán tiểu thành rồi." Vô Độ Thiền Sư cuối cùng tổng kết nói.

Đang khi nói chuyện, ba cái thầy người quý khí, thư sinh cách ăn mặc người trẻ tuổi theo hôn non bộ leo lên một vì đình, về mặt thành kính quỳ gối tại Vô Độ Thiền Sư tòa trước.

"Tiểu sinh ba người sắp vào kinh thành đi thi, nghe nói thiền sư Phật hiệu tinh xảo, sao biết được quá khứ tương lai, mà lại nói ra tất trúng, chúng ta đặc đến pháp núi dâng mông tư năm trăm lượng dùng làm hương khói. Không biết thiền sư có thể không cho ta và ba người tính cả tính toán, xem ta các loại ai có thể Cao Trung?"

Vô Độ Thiền Sư nghe vậy, khẽ gật đầu, hai tay liên tiếp kết xuất mấy chục pháp ấn, giây lát, chốc lát lúc, ra vẻ đạo mạo trên mặt đầy tự lộ ra một vòng trí châu nắm mỉm cười, cánh tay nhẹ giơ lên, như là ngã Phật nhật hoa vron một ngón tay hư không nhẹ nhẹ một chút, cứ tiếp tục ngồi ngay ngắn bất động, hai mắt hơi đóng, như là nhập định bình thường, không tiếp tục một lời.

"Một ngón tay? Đây là ý gì?"

Ba cái thư sinh mặt mũi tràn đầy nghi hoặc, đang định mở miệng hỏi lại, Pháp Hải đã cao tiếng động lớn một tiếng Phật hiệu, "A Di Đà Phật! Vừa rồi thiền sư đã cùng Tây Thiên chủ quản tương lai vãng sinh Đông Lai Phật Tổ đã tiến hành câu thông, chư vị công tử muốn đáp án ở đây một ngón tay tâm đó "

"Tiểu sư phụ, thiền sư cái này một ngón tay đến cùng là có ý gì?"

"Thiên cơ bất khả lộ, ngã Phật tuy nhiên pháp lực vô biên, lại chỉ cho thế nhân một tia thiền duyên, ngộ rồi, đáp án tự tự tại nội tâm nam ~ không ~ a ~ di ~ đà ~ Phật ~ "

Pháp Hải cao thâm mặt trầm tiếng động lớn một tiếng Phật hiệu về sau, đi học Vô Độ bình thường, hai tay hợp thành chữ thập, mắt xem mũi, mũi nhìn tâm, ngậm miệng không nói.

Pháp Nhị thấy thế, sợ bị ba cái thư sinh nắm chặt lại để cho hán giải thiền, hán lại không có cách nào biến như vậy có thể giả bộ, tranh thủ thời gian con mắt khép lại, phát trần hất lên, đơn chương hợp thành chữ thập, một lần lại một lần niệm lên hán nhất thực Lăng Nghiêm kinh.

Chứng kiến tam sư đồ cái này bộ dạng, ba cái thư sinh nhưng lại không có ý tứ hỏi nữa, dù sao, ta là kinh luân đầy bụng người đọc sách có phải không?

Tiểu hòa thượng đều nói cần nhờ ngộ tính, ta một cái tài sáng tạo nhanh nhẹn người đọc sách sao có thể trước mặt mọi người thừa nhận chính mình không có ngộ tính đâu này? Đi về nhà ngộ a, tự tính toán nhất thời ngộ không xuất ra đại sư thiên cơ, đi thi trở lại cũng không đã biết rõ kết quả?

Một nghĩ đến đây, ba người lập tức thu hồi nghi hoặc, nhao nhao biểu hiện làm ra một bộ có chút hiểu được biểu lộ rung đùi đắc ý đáp tạ mà đi.

"Trương huynh, người ngộ sao?"

"Bổn công tử thiên tư thông minh, đương nhiên ngộ rồi! ! Người thì sao?"

"Bổn công tử học phú năm xe, đã sớm ngộ rồi!"

"Các người ngộ ra cái gì?"

"Phật viết ~ không thể nói." (hợp)

"Hô, cuối cùng đã đi, làm ta sợ muốn chết!" Pháp Nhị thở phào một hơi, khăn trương xoa xoa cái ót mồ hôi.

"Cái này tính toán cái gì, chúng ta tu Phật chỉ nhân, phải học được bình tĩnh!" Pháp Hải mỉm cười.

"Sư huynh, sư phụ đuổi ra một cái ngón tay đến cùng là có ý gì? Là có một người thi toàn quốc trong sao? Nếu tính toán sai rồi, tương lai bọn hần lên núi đến nháo sự, ta sư phụ nhãn hiệu có thể chẳng phải đập phá!" Pháp Nhị bắn liên hồi giống như mưa hỏi.

"Ta cũng không biết."

"Không biết người còn như vậy theo chân bọn họ khăn cái kia sao ~ bình tĩnh?"

"A Di Đà Phật, không biết vì biết chi, biết chi vì không biết, quản nó biết cùng không biết, ta đều vui mừng chỗ chi, cái này là bình tĩnh đích chân lý!" Pháp Hải phát xong cảm xúc, chợt cảm thấy Thanh Phong quất vào mặt, trong nội tâm một hồi hiểu ra, phảng phất tâm tình lại tĩnh tiến một tầng.

"Tiểu Hải, người ngộ rồi!"

Vô Độ Thiện Sư lão hoà rất an ủi tiếp lời nói, "Một ngón tay, có thể nói là một người có thể ở bên trong, cũng có thể nói là một người không trúng, còn có thể nói là đồng loạt Cao Trung, càng có thể nói là đồng loạt không có trong. Cho nên, vô luận ba người bọn hần lần này đi thi kết quả như thế nào, chúng ta đều có thể giải thích đi qua. Pháp Nhị, người ngộ sao?"

"Ách sư phụ, chỉ điểm sai lầm quá khó khăn, không bằng chúng ta đổi nghề đi làm pháp sư a ~ "

;

Bạn đang đọc truyện *Pháp Hải Giới Sắc Ký* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 07: Kiều nữ Diệu Ngọc

Chương 07: Kiều nữ Diệu Ngọc

Thầy trò tự thoại lúc, lại một cặp khách hành hương đi tới một vi đình, bất quá cái này đối với khách hành hương cũng không có phía trước cái kia ba cái thư sinh thành kính, mà là thẳng không lảng tránh lên liền giết nhập trong đình, duyên dáng yêu kiều tại Vô Độ Thiện Sư trước mặt.

Không tệ, tựu là duyên dáng yêu kiều, bởi vì đến chính là hai thiếu nữ, cô gái xinh đẹp.

Cầm đầu một cái hồng y thiếu nữ ước chừng 16 tuổi, cách ăn mặc cùng Pháp Hải kiếp trước Quyền Hoàng trong không biết Hỏa Vũ nóng bỏng, sinh nhất hạnh mã đào, mặt như nồn nà, ** bờ mông hiển thị rõ đường cong là lướt, phong tình vạn chủng lúc cất dấu vài tia dã tính, duy nhất khuyết điểm tựu là Thu Thủy như sóng trong đôi mắt mang theo nhân nhạ cao ngạo, theo vừa lên núi sẽ không dùng con mắt xem qua Pháp Hải, lại để cho Pháp Hải cảm thấy rất không thoải mái.

Cùng hồng y thiếu nữ so sánh với, cái khác thúy y thiếu nữ lại thất sắc rất nhiều, tuy nhiên được xưng tụng thanh tú, nhưng là niên kỷ quá nhỏ, bất quá đầu khẩu chỉ niên, thân thể chưa nảy nở, trên mặt còn có khi nào nhân nhạ tàn nhang, xem xét tựu là cái tiểu tỷ.

Bất quá tại Pháp Nhị trong mắt nhưng lại bất đồng, hồng y thiếu nữ tuy nhiên tuyệt mỹ, nhưng thần thái có chút cao ngạo, cho hần một loại không dám trực tiếp cảm giác; mà thúy y thiếu nữ, chi liếc, tựu hần tựu triệt để trầm luân rồi, hần là càng xem càng ưa thích, càng xem càng si mê, mông lung lúc phảng phất bay đến Tây Thiên.

Chứng kiến Pháp Nhị nhìn mình chằm chằm cái kia phó suy nghĩ viễn vong biểu lộ, thùy y thiếu nữ không khỏi che miệng cười cười, nhất thời làm Pháp Nhị nhiệt huyết tuôn ra, mũi chân không có tiền đồ chảy ra một vòng đồ tươi.

Giờ khắc này, Pháp Nhị thật sự hai ròi.

"Vô Độ lão hòa thượng, bốn tiểu thư gần đây lòng tham phiền!" Hồng y thiếu nữ vừa vào đình, tựa hướng phía Vô Độ Thiện Sư hờn dỗi, cái kia phó biểu lộ, không giống đền cầu kinh hỏi, mà là hướng trưởng bối làm nũng làm nũng.

"Qua một tháng nữa thì tốt rồi!" Vô Độ Thiện Sư khẽ lắc đầu, nhìn quen không trách đáp.

"Qua một tháng nữa, ta sẽ không tâm phiền?"

"Không, ngươi sẽ thói quen."

"Không mang theo như vậy khi dễ người, sư ~~~ bá ~~~ "

"Được, ngừng, lại gọi lão nạp của ta nổi da gà tựa đứng lên, Diệu Ngọc, nói nói ngươi phiền lòng sự tình a."

"Lần trước ta cầu ngài cho ta tính toán nhân duyên, ngài nói ta cùng pháp đệ sư huynh hữu duyên, quả nhiên ta một tìm hần, hần tựa đáp ứng theo giúp ta đi Thiên Mộc phong hàng yêu lịch lâm rèn luyện, thế nhưng mà cùng hần tiếp xúc sau một lúc, ta lại phát hiện hai ta đích chủ đề càng ngày càng ít, ta xem hần cũng không có lấy trước như vậy thuận mắt rồi, hơn nữa "

"Được, cô gái nhỏ, ta tại đây một canh giờ mấy trăm lượng, không muốn chậm trễ ta kiếm tiền. Ngươi nếu muốn lại đòi một cái cứ việc nói thẳng, cùng lắm thì lão nạp ta cho ngươi thêm tính toán nhân duyên. Ngươi muốn muốn giải giải tâm rộng, tựa đi cùng Pháp Hải nói chuyện, hần đã được ta chân truyền." Vô Độ Thiện Sư không kiên nhẫn phát phát tay nói.

Diệu Ngọc một tiếng kêu hừ, có chút khinh thường quét Pháp Hải liếc, "Ăn hết Đại Hoàn Đan đều không thể bước vào Trường Sinh Bí Cảnh, quả thực tựa là phế vật bên trong Cực phẩm, cũng xứng chi điểm bốn tiểu thư? Hừ!"

"Ta chiều ngươi chộc giận ngươi? !" Một bên đứng hầu Pháp Hải cảm thấy một hồi phiền muộn, ở kiếp này trong trí nhớ, cái này gọi Diệu Ngọc nữ nhân tựa hồ cùng hần trời sinh có cừ oán, từ nhỏ đến lớn liền từ đến chưa cho qua hần sắc mặt tốt.

"A Di Đà Phật, ta cái này đồ đệ tuy nhiên tu pháp không được, nhưng ở tu tâm bên trên tạo nghệ rất sâu, tương lai nhất định có thể trở thành thiên sư trụ trì một phương chùa chiền. Hơn nữa hần tướng mạo đoan trang, tâm địa thiện lương, hàm dưỡng lại tốt, lại biết làm cơm, lại biết rõ đau người, ha ha, ta xem cùng ngươi ngược lại là rất xứng." Vô Độ Thiện Sư ha ha cười cười.

"Vô Độ sư bá, ngươi không muốn giúp ta cứ việc nói thẳng, thiếu bất ngươi cái này không nên thân đồ đệ nói sự tình. Lần này ngươi không giúp ta, lần sau ngươi cũng đừng nghĩ tới ta tại phụ thân trước mặt nói với ngươi lời hữu ích! !"

Diệu Ngọc nghe xong, lập tức Ngọc Diện ửng hồng, vừa thẹn vừa giận, bắn liên hồi tựa như nói xong, như là kiều ngạo như thiên nga lắc lắc bờ eo thon bé bỏng xoay người rồi đi, tại đi qua Pháp Hải bên người lúc vẫn không quên tổn hại bên trên một câu, "Cả đời không có tiền đồ phế vật! !"

"Nam mô Tiểu Trạch Maria, ta nhẫn!"

Pháp Hải xa xa ngắm lấy Hồng Ngọc phòng lên ngạo nghễ ưỡn lên, co dãn mười phần mộng đất nhỏ, hung dữ nuốt xuống cơn tức này. Cái này con quỷ nhỏ địa vị thật lớn, Pháp Hải thật đúng là đắc tội không nổi.

Pháp Hải lịch duyệt phong phú, lòng dạ rất sâu, tuy nhiên nhiều lần bị kích thích nhưng trên mặt nhưng như cũ vẻ mặt lạnh nhạt, có phần có vài phần hần năng cường đảm nhiệm năng cường, Thanh Phong Phật núi đặc đạo cao tăng bộ dáng. Trên thực tế, Pháp Hải trong nội tâm đang tại suy nghĩ về sau như thế nào không để lại dấu vết suốt Diệu Ngọc, đem hôm nay nhục nhã hòa nhau đến.

Đang cân nhắc lúc, Pháp Hải đột nhiên thoáng nhìn Pháp Nhị một mực ngơ ngác nhìn qua ngoài đình, nắm bắt cái mũi về mặt tiện hề hề say mê bộ dáng không biết suy nghĩ cái gì chuyện tốt.

"Pháp Nhị, nét mặt của ngươi rất ngân ~ đáng a ~ "

"Sư huynh, ngươi biết ta đang suy nghĩ gì sao?"

"Thôi đi... Còn không phải là vừa rồi cái kia lưỡng nữ."

"Làm sao ngươi biết?"

"Ta đã ở muốn."

"Vậy ngươi trả như thế nào như vậy bình tĩnh?"

"Bởi vì đó là chúng ta đại phương trượng khuê nữ, muốn cũng bạch muốn."

"Đại phương trượng khuê nữ" Pháp Nhị hít một hơi lãnh khí, sắc mặt không khỏi một khổ, cuối cùng, ngưng ngừng hỏi, "Nếu là đại phương trượng khuê nữ, các nàng vì cái gì không ở tại chúng ta trong chùa?"

"Đại phương trượng sợ truyền đi ảnh hưởng không tốt." Pháp Hải nói.

"Vậy tại sao chúng ta sư mẫu tự có thể vào ở trong chùa?" Pháp Nhị chưa từ bỏ ý định nói.

Vô Độ Thiện Sư đột nhiên sắc mặt không vui chen lời nói, "A Di Đà Phật, đừng cảm vì sư đối nghịch so, lão nạp ta một cái người xuất gia, vẫn còn hồ ảnh hưởng gì?"

Diệu Ngọc, là Đại Lâm Tự Phương Trượng trong lòng bảo bối phiền phức khó chịu, nâng tại lòng bàn tay sợ mất, ngậm trong miệng sợ hóa rồi, có thể nói là toàn bộ Thái Thất núi tiêu công chúa.

Diệu Ngọc mẫu thân mất sớm, tại đại phương trượng an bài xuống, bái tại Thái Thất mười tám phong một trong hà phong Tê Văn Am Diệt Tinh sư thái môn hạ, tuổi còn nhỏ một thân tu vì dĩ nhiên bước vào Trường Sinh Cửu phẩm Khai Quang cảnh, có thể nói là tận được Lão ni cô chân truyền.

Đồng thời, Diệu Ngọc cũng là Thái Thất núi tứ đại mỹ nhân một trong, là Đại Lâm Tự chỗ có trẻ tuổi chạy theo như vịt trong nội tâm giai ngẫu.

Tuy nhiên tại Thái Thất núi cái này Cô Dương không dài địa phương, tự tính toán một đầu chó cái cũng có thể bị thụ truy phủng, nhưng Thái Thất núi tứ đại mỹ nhân lại đích đích xác xác đều là chính cống mỹ nữ, các nàng tự là Diệu Ngọc, Diệu Ngọc Đại sư tỷ Diệu Thiện, Diệu Ngọc sư phụ Diệt Tinh sư thái, cùng với Pháp Hải sư mẫu.

Về phần Diệu Ngọc trong miệng pháp dật, tắc thì cùng Pháp Hải đều là Đại Lâm Tam đại đệ tử, hơn nữa là niên kỷ cùng Pháp Hải tương đương, mà ngay cả bái sư đều là cùng năm, cùng Pháp Hải bất đồng chính là, pháp dật sư phụ là Đại Lâm Tự hai đời đệ nhất cao thủ, Đạt Ma đường thủ tọa Vô Tướng trưởng lão.

Pháp dật tướng mạo xuất chúng, thiên phú cực cao, trong chùa các trưởng lão đối với hán ký thác kỳ vọng, không tiếc vốn gốc mọi cách tài bồi, thậm chí xuất ra ba miếng Tiểu Hoàn Đan vì hán Trúc Cơ, thế muốn đem hán bồi dưỡng thành Đại Lâm Tự đời thứ ba lĩnh quân nhân vật.

Tiểu Hoàn Đan, Đại Lâm bí chế đan dược một trong, đứng hàng Nhị phẩm, trân quý dị thường, chính là trong chùa các bậc tiền bối mô phỏng Đại Hoàn Đan hao phí mấy chục năm khổ công bí chế mà thành, công hiệu mặc dù xa không bằng Đạt Ma bí chế Đại Hoàn Đan, nhưng cũng là tăng lên tiềm chất, phạt mao tẩy tủy lĩnh đan diệu dược.

Pháp dật cũng không có cô phụ trong chùa các trưởng lão kỳ vọng cùng trả giá, tám tuổi lúc tự do vô nhập pháp bước vào Trường Sinh Bí Cảnh, mười ba tuổi lúc đã đột phá đến Trường Sinh Cửu phẩm Khai Quang cảnh, chẳng những được vinh dự Đại Lâm trong Tam đại đệ tử đệ nhất thiên tài, tại Phật môn cửu đại môn phái trẻ tuổi một đời trong cũng là nổi danh nhân vật, nhiều lần bị phái ra xuống núi lịch lãm rèn luyện hoằng hóa.

Đại Lâm Tự với tư cách Phật môn cửu đại môn phái một trong, tuy nhiên bài danh kế cuối, nhưng đối với đệ tử yêu cầu cũng rất cao, không giống bình thường môn phái sớm đã sớm đem đệ tử phái xuống núi lịch lãm rèn luyện.

Tại Đại Lâm Tự, chỉ có tu vi đạt tới Trường Sinh Cửu phẩm Khai Quang cảnh, có thể khai pháp nhãn công nhận Yêu Ma đệ tử, mới có thể xuất sư, cũng có cơ hội xuống núi lịch lãm rèn luyện hoằng hóa.

Pháp dật cùng Pháp Hải tuy là đồng hương đồng môn cùng năm cùng thế hệ đệ tử, nhưng quan hệ lại cực kỳ không tốt, trong chùa người rất hi hoan cảm pháp dật cùng Pháp Hải mà nói sự tình, một cái chính diện điển hình, một cái phản diện điển hình, đứng chung một chỗ chính là một cái thành ngữ —— ngày đêm khác biệt. Bởi vậy, pháp dật mỗi lần đụng phải Pháp Hải đều là hết sức nhục nhã chỉ năng sự tình, miệng của hán đầu thiên tự là, "Nếu cái kia miếng trân quý Đại Hoàn Đan dùng tại trên người của ta "

Có người nói, từng nam hài lúc nhỏ đều là một bộ đấu tranh sư, đánh nhau sư. Pháp Hải khi còn bé bởi vì thân phận hèn mọn, tính cách nhu nhược, lúc nhỏ tắc thì thành một bộ bị đánh huyết lệ sư. Những hài tử khác đều là rảnh rỗi không có việc gì tự đánh nhau đi, Pháp Hải hơn phân nửa là rảnh rỗi không có việc gì đã bị rút đi rồi. Loại tình huống này tại Đại Lâm Tự cũng không có cải biến, từ nhỏ tập võ tiểu hòa thượng nhóm cang là hiếu chiến, cho nên mềm yếu Pháp Hải đối mặt nhục nhã thường thường đều là có thể chịu tắc thì nhẫn, bởi như vậy chẳng những cổ vũ pháp dật bọn người hung hăng càn quấy khí焰, cũng sư Pháp Hải lâm vào người gặp người lán, mỗi người có thể lán gian nan tình cảnh.

Cái thế giới này khó khăn nhất cải biến đúng là người đích thói quen, hôm nay Pháp Hải tuy nhiên đã không phải là nguyên lai cái kia Pháp Hải, nhưng muốn tại trong thời gian ngắn cải biến loại này tình cảnh thực sự rất khó.

Loại người này gặp người lán tình cảnh lại để cho Pháp Hải rất không thích ứng, hán tôn trọng chính là "Tích thủy chi ân phải đền, Nhai Tí chi oán tất báo", tự tính toán đánh không qua đối phương, cũng sẽ tìm tìm cơ hội từ phía sau lưng gõ hán choáng nha một cục gạch, hoặc là dứt khoát thừa dịp đối phương đi ngoài lúc tại hán cầu ở bên trong ném khối tảng đá lớn, tung tóe hán về mặt!

;

Chương 08: Pháp Nhị bệnh tương tư

Chương 08: Pháp Nhị bệnh tương tư

Từ dưới viện trở lại, Pháp Nhị tự hại bệnh tương tư, trà không nhớ com không nghĩ, suốt ngày tại liệu phòng trong sững sờ ngẩn người, bằng không lại luôn là hỏi Pháp Hải một ít không hiểu thấu vấn đề, khiến cho Pháp Hải không thắng hần phiền, muốn nhập định tu luyện cũng cố thoáng một phát cảnh giới cũng khó khăn dùng làm được.

"Sur huynh, ăn com không thơm, tâm thần có chút không tập trung, đêm không thể say giấc, là vì có gì à?" Pháp Nhị xếp bằng ở trên giường gỗ, hai tay nâng cằm lên, hai mắt sưng, trong mắt tràn đầy mê mang.

"Những này đều là nghiệp chương!"

Đối diện lấy không tường chuẩn bị diện bích nhập định Pháp Hải bất đắc dĩ thở dài, cái này Pháp Nhị trên việc tu luyện là một thiên tài, lên núi một năm võ học tu vi đã đến Luyện Khí hóa kim cảnh giới, còn kém một bước có thể do võ nhập pháp, khai sáng Đại Lâm chi nhất; nhưng mà, tại trên mặt cảm tình, lại đích đích xác xác là cái ngu ngốc, hai có thể.

Pháp Nhị mờ mịt gật đầu, hỏi tiếp, "Sur huynh, người xem ta cái này nghiệp phải như thế nào mới có thể tiêu tan?"

"Tiêu nghiệp thật không đơn giản. Bất quá, ta và người đều vì xuất gia sư, chỉ cần thời khắc làm được ngã phạt đã từng viết qua như vậy, tâm hướng Phật tâm, ngôn hướng Phật ngôn, đi hướng Phật đi, dĩ nhiên là hiểu ý như giếng cạn, phiền não hóa tận, ngọn sóng không sinh "

"Sur huynh, ngã phạt không thể cả một chút thật sự hay sao?" Pháp Nhị không kiên nhẫn ngắt lời nói.

"Nói ngắn gọn, chính là muốn giới sắc, muốn thủ thanh quy giới luật, phải có tên hòa thượng dạng, ít cân nhắc những cái kia có không có "

"Sur huynh, người lúc nói lời này không chột dạ sao?"

"A Di Đà Phật, cho nên ta mới nói không đơn giản a "

"Sur huynh, đừng tìm ta biện kinh. Người nói, nếu không có người cả ngày lo lắng lấy người, còn sống còn có cái gì ý nghĩa? Chúng ta cuộc sống như thế lại có cái gì ý nghĩa? Ta đến hôm qua trời xế chiều nhìn thấy nàng mới tính toán mình bạch, cái gì mới là nhân sinh ý nghĩa. Sur huynh, nhân sinh của người ý nghĩa vậy là cái gì?"

"Tự là tìm kiếm ý nghĩa." Pháp Hải cười nhạt một tiếng.

"Cái gì gọi là ý nghĩa?"

"Tự là đem có hạn tánh mạng vui đầu vào vô hạn tự tìm phiền não trong đi "

"Ách ~ ta thực biện bất quá người." Pháp Hải lập tức á khẩu không trả lời được, đầu một cúi, bại hạ trận đến.

"Biện bất quá tự rửa ngủ đi, đừng quấy rầy ta tham thiền rồi. Tuổi còn nhỏ, cái đó đến nhiều như vậy phiền não" Pháp Hải lắc đầu.

Nghe được Pháp Hải, Pháp Nhị một hồi trầm mặc, cũng không lâu lắm, lại ngẩng đầu lên, cổ lấy dừng khí hỏi, "Sur huynh, ta lớn lên xấu như vậy, người nói nàng có thể hay không ghét bỏ ta?"

"Hội!"

Pháp Hải nghe vậy, không lưu tình chút nào đã kích nói. Hần tính toán phát hiện, nếu như không cho Pháp Nhị tuyệt tâm tư, hần mấy ngày nay cũng đừng nghĩ lại tính hạ tâm lai tham thiền tu tâm.

"Sur huynh, người cũng quá trực tiếp a, chiếu người nói như vậy, ta dứt khoát chết đi coi như xong rồi!" Pháp Nhị bức mình nói.

"Chết có làm được cái gì? Cuộc đời này xấu, kiếp sau sẽ không xấu sao? Muốn khai một chút a!"

Pháp Hải có chút dừng lại, có chút ít khuyên nói, "Cái gọi là, hoa đẹp đều bị heo nhú rồi. Người nhìn xem những ngày này lên núi đến khách hành hương, lại có mấy đúng là mỹ nữ xứng tuần nam hay sao? Cho nên nói, nam nhân giá trị không tại ở là mỹ là xấu, mà ở tại tán gái chiêu số cường đại hay không."

Pháp Nhị nghe vậy, lập tức con mắt sáng ngời, tinh thần tỉnh táo, một lần lông lóc đứng dậy nhảy đến Pháp Hải trước người, cấp lấy eo về mặt nịnh nọt

nói, "Khẩn cầu sư huynh dạy ta mấy chiêu!"

Pháp Hải nghe vậy sững sờ, đôi mắt một chuyến, đột nhiên cười nói, "Ta còn nhỏ từng tại kinh thành tập được hai môn tuyệt học, một môn gọi là ba chết **, một môn gọi là Tam Lăng Chân Ngôn, chính là đương thời vô thượng diệu pháp, theo nếp mà làm, đương triều công chúa cũng có thể phao được. Ngươi cần phải học?"

"Muốn học muốn học" Pháp Nhị về mặt thành kính, con gà con thực m gặt đầu nói.

"Muốn học cái nào?"

"Ba chết thứ này nghe quá dọa người, hay vẫn là ba sống nghe có nội hàm, đi học Tam Lăng Chân Ngôn! | "

Pháp Hải nhẹ gật đầu, "Tốt, sư phụ thiện phòng tủ sách góc dưới bên trái có một bản 《 tiểu thừa vận chuyển pháp 》, ngươi cho ta vụng trộm lấy ra, ta tức dạy ngươi Tam Lăng Chân Ngôn thức thứ nhất."

"Cái kia bản 《 tiểu thừa vận chuyển pháp 》 không phải chúng ta trong chùa Trúc Cơ pháp thuật sao? Như vậy bình thường thứ đồ vật, sư huynh ngươi trực tiếp đi tìm sư phụ nếu không phải?" Pháp Nhị ngạc nhiên nói.

"Muốn học cũng đừng hỏi nhiều như vậy." Pháp Hải khẽ hừ.

"Ta ngay lập tức đi trộm!"

《 tiểu thừa vận chuyển pháp 》 là Đại Lâm đệ tử bước vào Trường Sinh Bí Cảnh sau môn bắt buộc mục một trong. Cái gọi là tiểu thừa vận chuyển pháp, tựu là một môn vận dụng niệm lực cơ bản pháp môn, tu thành về sau có thể cách không nhiếp vật, khu niệm ngự khí, luyện chí cao ở chỗ sâu trong, thậm chí có thể đem niệm lực thực chất hóa, tụ niệm thành lực, sát nhân ở vô hình.

Tiểu thừa vận chuyển pháp chẳng qua là Thập phẩm pháp quyết, tại Đại Lâm Tự hoàn toàn chính xác không tính là vật hi hãn. Bất quá Pháp Hải cũng có Pháp Hải phiền não, hần như trực tiếp đi tìm Vô Độ Thiện Sư đòi hỏi, nếu Vô Độ Thiện Sư sinh nghi, hần tựu không cách nào giải thích.

Pháp Hải cũng tỉnh tường, hần thành tựu Hậu Thiên Linh Thể chuyện này không cách nào vĩnh viễn giấu diếm xuống dưới, sớm muộn gì đều cho Vô Độ Thiện Sư biết rõ, bất quá, đối với hần hiện tại mà nói nhưng lại có thể kéo một ngày là một ngày, tốt có thời gian suy nghĩ ra có thể tự bào chữa biện pháp.

Đuổi đi Pháp Nhị, Pháp Hải đối mặt không vách tường, tập trung tư tưởng suy nghĩ tĩnh khí, yên lặng vận chuyển Đạt Ma Bích Quan Pháp, tâm thần lần nữa tiến nhập thức hải.

"Không động không tĩnh, vô sinh vô diệt, không là đơn giản, không ở không hướng, thần nhiên yên tĩnh, tức là Trường Sinh."

Một mảnh bao la mờ mịt bát ngát trong tĩnh không, Pháp Hải bốn mạng Pháp Tướng Đạm Định Phật chính đang nhắm mắt khò tọa, Pháp Hải tâm thần vừa tiến vào thức hải, lập tức cùng với Đạm Định Phật hợp lại làm một.

Giấy lát, chốc lát, Đạm Định Phật bỗng nhiên mở hai mắt ra, đứng dậy hóa thành một đạo kim sắc ánh sáng, xa xôi bay về phía Tĩnh Không ở chỗ sâu trong.

Người tu phật thức hải lại gọi Khô Hải, là tâm thể hiện, kinh nghiệm bất đồng người tu phật thức hải cũng vô cùng giống nhau, có như là bốn vách tường, có lại vô biên vô hạn, tự thành một phương thế giới.

Thức hải vốn là một phiên hư không, nhưng Pháp Hải thức hải ở trong nhưng lại lấp lánh vô số ánh sao, cốt bởi người một ngày, chỉ cần có tư tưởng tồn tại, sẽ diễn sinh xuất sắc, thanh âm, hương, vị, sờ, pháp, hi, nộ, buồn bã, sợ, yêu, ác, dục các loại vô số ý niệm trong đầu, những ý niệm này có lớn có nhỏ, có mạnh có yếu, gọi chung vì tập niệm.

Thiếu Lâm Tự Tổ Sư Thần Tú thượng sư từng viết qua: Thân là Bồ Đề Thụ, tâm như gương sáng đài, lúc nào cũng cần lau, chớ sử gây bụi bặm.

Cái này ngắn ngủn hai mươi chữ, có thể nói nói lấy hết tu phật đích chân lý.

Người tu phật tu hành chính là muốn địch thanh tạp niệm, trở lại như cũ bản tâm. Tại người tu phật xem ra, tạp niệm tựu là niệm lực ngọn nguồn một trong, mỗi một tia tạp niệm bên trên đều ẩn chứa nhất định được niệm lực, người tu phật tu hành tựu là lợi dụng bốn mạng Pháp Tướng hấp thu tạp niệm, cũng đem bên trong ẩn chứa niệm lực hóa thành bản thân pháp lực, tiến tới lớn mạnh bốn mạng Pháp Tướng, đợi tu thành Xá Lợi, có thể càng tiến một bước, Thiên Nhân Hợp Nhất, dùng Xá Lợi Tử đến hấp thu thiên địa linh khí tiếp tục tu luyện.

Người tu phật cho rằng, tu vi càng cao, lực lượng càng cường, quyền lợi càng lớn, tắc thì trong nội tâm tạp niệm tắc thì càng nhiều. Cho nên, càng là tu hành cao thâm người, càng phải làm được lúc nào cũng cần lau, bảo trì tâm như gương sáng trạng thái, đây cũng là vì cái gì cao tăng động một chút lại ưa thích ngồi thiền nguyên nhân.

Phật gia tu luyện, nói chung như thế. Về phần Vân Lâm Tự Tổ Sư Tế Điền thượng sư đưa ra "Bồ Đề bản không cây, gương sáng cũng không phải đài, vốn không một vật, nơi nào gây bụi bặm?" Một câu, nhưng lại đánh vỡ lẽ thường tồn tại, xa không phải bình thường người có thể tham chiếu tu hành.

Tế Điền thượng sư vốn tên là gọi là Thần Tế, cùng Đại Lâm thần quang, Thiếu Lâm Thần Tú hai vị Tổ Sư sư ra đồng môn, vốn là một chữ to không nhìn

được hóa đốc công đà, cũng là bởi vì đưa ra câu này giải ngữ mới đạt được Đạt Ma Tổ Sư ưu ái thu làm quan môn đệ tử, ban tên cho Thần Tế, dực truyền y bát. Không muốn, Đạt Ma Tổ Sư chỉ lý tây quy sau lại bị Thần Tú ghen ghét, mượn có đem hấn trực xuất sư môn, mới bắt đầu từ số không mở Vân Lâm Tự nhất mạch, cũng tự hào Tế Điện, hoàng hóa thiên hạ. Bởi vì hấn hai dễ dàng kỳ danh, tuy nhiên cũng hàm một cái tế chữ, cho nên người xưng Tế Công.

Tế Công vui cười tức giận mắng đều vì Phật hiệu, chính là ngộ tính như là yêu nghiệt tồn tại, hấn tu hành chi pháp căn bản là không thích hợp mở rộng. Cho nên, hiện nay Thiện Lâm Tâm Tông người tu Phật, phần lớn đều là y theo Thần Tú thượng sư lý niệm tu hành, bởi vậy, Thiệu Lâm Tự mới được vinh dự thiền Lâm Chính tông.

Lược qua Tâm Tông Tam đại Tổ Sư ở giữa ân ân oán oán không đề cập tới, đơn nói Pháp Hải, chỉ huy trong cơ thể Đạm Định Phật nhanh chóng xẹt qua Tĩnh Không. Đạt Ma Bích Quan Pháp vận chuyển xuống, hai ngày này diễn sinh đi ra tập niệm hóa thành điểm điểm tinh quang, vạn lưu quy tông bị thu hút trong cơ thể.

Thiên hạ vạn niệm quy thân ta!

Phật Đà Pháp Tướng tự là không giống bình thường, bình thường người tu Phật cần một đêm tĩnh tọa mới có thể địch thanh tập niệm, gần kề mấy hơi thở, đã bị cần quét không còn, khi Đạm Định Phật dừng thân tĩnh tọa lúc, ngoại trừ đám mây bốn mươi năm pháp lực, thức hải ở trong đã trở nên một mảnh hư vô, không có gì ngoài che dấu Tâm Ma Dạ Xoa, lại không một chút tập niệm.

Mà lúc này, hấp thu vô cùng tập niệm Đạm Định Phật trên người dĩ nhiên trở nên Tĩnh Quang sáng chói, ngồi cao hư không, đứng như từ cổ chí kim bất động Thượng Cổ Phật Đà chói mắt sinh huy, khó có thể nhìn gần.

;

Bạn đang đọc truyện *Pháp Hải Giới Sắc Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 09: Cái gì gọi là lẳng mạn

Pháp Hải chậm rãi mở to mắt, trở ra định đến, ngẩng đầu nhìn lên ngoài cửa sổ sắc trời, bất quá ngẩn ngẩn nửa canh giờ tu luyện, tu vi của hấn tự lại lên một cấp độ, được từ Đại Hoàn Đan 60 năm pháp lực cũng trở nên càng thêm cô đọng, không hề tự nhiên.

Cái thế giới này, trùng kích Trường Sinh Cửu phẩm Khai Quang cảnh cần ít nhất mười năm pháp lực làm làm cơ sở, trùng kích Trường Sinh Bát phẩm Xá Lợi cảnh cần bách niên pháp lực, dùng cái này suy ra, Xá Lợi cảnh Tu Phật giả muốn tái tiến một bước tự cần ngàn năm pháp lực.

Nhân sinh khổ đoản, cho nên, Xá Lợi cảnh là Tu Phật giả một cái khảm, vượt qua đi qua, có thể trở thành cao thủ, trở thành tại bên ngoài đạt được Tu Chân giả tôn trọng pháp sư, vượt qua không qua, cả đời này cũng bất quá chính là một cái bình thường nội viện đệ tử, khó có thể một mình đảm đương một phía.

Pháp Hải hậu tích bạc phát xuống, tại Trường Sinh Thập phẩm Thiên Định cảnh trên việc tu luyện dĩ nhiên tiến dần từng bước.

Theo Pháp Hải rất hiểu rõ, Đại Lâm Tự nội viện đệ tử, chỉ cần không phải quá mức ngu dốt, tại Thiên Định cảnh giới dừng lại thời gian tuyệt đối sẽ không vượt qua hai mươi năm, nói cách khác, Thiên Định cảnh giới đệ tử đại đa số đều là hai mươi năm phía dưới pháp lực. Mà Pháp Hải lại có được trọn vẹn 60 năm pháp lực tại thân, hấn lúc này chỉ cần thêm chút tu luyện, tự có được trùng kích Trường Sinh Cửu phẩm Khai Quang cảnh thực lực.

Cái này là Hậu Thiên Linh Thể tăng thêm Phật Đà Pháp Tướng uy lực, làm cho Pháp Hải tu luyện hiệu suất đạt đến tầm thường Tu Phật giả gấp mười gấp trăm lần. Bất quá dù có cái này hai đại lợi khí tương trợ, nhưng Pháp Hải như trước không dám chút nào lười biếng, bởi vì mười năm này hấn rơi xuống mất khác đồng môn nhiều lắm, hấn muốn trở nên nổi bật, chỉ có xuất ra thường nhân gấp mười gấp trăm lần cố gắng mới có thể tại trong ngắn hạn đem thiếu nợ ở dưới bài học bổ trở lại.

Pháp Hải đang trầm tư, trong lúc đó tâm thần khẽ động, quay đầu hướng ngoài cửa sổ gào to nói, "Ai tại đâu đó lén lén lút lút hay sao?"

"Sư huynh, là ta."

Lời còn chưa dứt, Pháp Nhị nhỏ gầy thân ảnh như là Linh Hồ theo ngoài cửa sổ xông vào liêu phòng, một cái lộn mèo đã rơi vào Pháp Hải bên cạnh, điểm bụi không sợ hãi.

Pháp Nhị một thân tu vi không thấp, tuy nhiên cảm thấy kinh ngạc Pháp Hải vì cái gì có thể sớm phát hiện hắn, nhưng giờ này khắc này hắn lại chẳng quan tâm hỏi ý, chỉ là bị kích động từ trong lòng ngực móc ra một bản hơi mỏng sách nhỏ đưa cho Pháp Hải.

"Sur huynh, đây là tiểu thừa vận chuyển pháp, người đáp ứng của ta "

"Gấp cái gì, ta trước nghiệm nghiệm, nhìn người có hay không cầm sai." Pháp Hải đã cắt đứt Pháp Nhị, kèm chế trong lòng đích hưng phấn thò tay đem sách nhỏ nhận lấy, cúi đầu xem xét, đúng là hắn trước kia tại Vô Độ Thiện Sư chỗ đó bái kiến cái kia bản 《 tiểu thừa vận chuyển pháp 》.

"Như thế nào hội sai? Phía trên này còn có sư phụ tự tay viết viết lưu niệm đâu này?" Pháp Nhị vênh lên vênh lên miệng.

Pháp Hải nghe vậy, vô ý thức mở ra cái này bản 《 tiểu thừa vận chuyển pháp 》，quả nhiên gặp trang tên sách bên trên rồng bay phượng múa viết hai hàng chữ nhỏ, đúng là Vô Độ Thiện Sư bút tích.

"Nên ngừng tắc thi đoạn, không thẹn ta đồ; phá rồi lại lập, Đại Thừa đều có thể!"

"Đây là ý gì?" Pháp Hải sững sờ, nhìn qua nét mực chưa khô trang tên sách, suy nghĩ một lát, có chút bất đắc dĩ cười cười, "Sư phụ không hổ là sư phụ, cái này sức tưởng tượng thật sự là phong phú "

"Sư huynh, sư phụ hai câu này là có ý gì?" Pháp Nhị hiếu kỳ nói.

"Có ý tứ gì? Thái Luân, Trịnh Hòa, Tư Mã Thiên ý tứ." Pháp Hải lắc đầu cười cười, cảm thấy một hồi nhẹ nhõm, "Như vậy bị hiểu lầm cũng tốt, đảo đã giảm bớt đi chính mình làm nhiều giải thích."

"Thái Luân, Trịnh Hòa, Tư Mã Thiên? Bọn họ là đang làm gì? Lại có liên hệ gì?" Pháp Nhị lại không nghe hiểu, hỏi tiếp.

"Đều là cắt sau mới TRÁU BÒ~~ lên."

Pháp Hải dứt lời, cũng không để ý một đầu nghi hoặc Pháp Nhị, nhẹ nhàng hợp lại 《 tiểu thừa vận chuyển pháp 》，đứng dậy đi đến chính mình trên giường gỗ, ngưỡng tựa ở cũ nát trên đệm chăn, có một tờ không có một tờ trở mình.

Pháp Hải hay vẫn là xem thường Vô Độ Thiện Sư, hắn cho rằng tự đã mang thai Hậu Thiên Linh Thể, trong cơ thể Âm Dương điều hòa, pháp lực không hiển tại quan ngoại giao, có thể giấu diếm được Vô Độ Thiện Sư, không nghĩ tới lại sớm đã bị hắn xem thấu, còn lợi dụng cái này bản tiểu thừa vận chuyển pháp đến động viên chính mình. Không cần nghĩ cũng biết, Pháp Hải giựt giây Pháp Nhị đi trộm sách sự tình cũng không thể giấu diếm được Vô Độ Thiện Sư pháp nhãn, quyển bí tịch này trang tên sách bên trên chưa khô nét mực tự là chứng cứ rõ ràng.

Khó trách từ khi bước vào Trường Sinh Bí Cảnh, mấy ngày nay sư phụ cùng sư mẫu xem ánh mắt của hắn thì khác lạ, cho Pháp Hải hết sức chột dạ.

Chẳng những Pháp Hải xem thường Vô Độ Thiện Sư, chỉ sợ toàn bộ tự tuyệt đại đa số tăng lữ đều xem thường Vô Độ Thiện Sư, cho là hắn chỉ là một cái làm việc hoang đường chuyên tham chôn hoang thiên lão hòa thượng, ai cũng chưa từng nghĩ qua cái này chưa bao giờ hiển lộ bản thân tu vi lão gia hỏa không chỉ có tinh thông thiên học, tu vi cũng là thâm tàng bất lộ.

Về phần Vô Độ Thiện Sư tu vi cao bao nhiêu, Pháp Hải tuy nhiên không rõ ràng lắm, nhưng theo đại phương tượng thái độ có thể suy đoán ra một hai. Có thể làm cho đại phương tượng xuất ra Đại Hoàn Đan, hơn nữa còn có thể chứa nhẫn hắn mang theo nữ quyền lên núi, cái này tiện nghi sư phụ tuyệt sẽ không đơn giản, tối thiểu sẽ không so trong chùa mặt khác khách tọa trường lão chênh lệch.

Vô luận nói như thế nào, có một cao thủ làm chỗ dựa đều là chuyện tốt.

"Sư huynh, sách ta cho người trộm đến rồi, người cái kia Tam Lăng Chân Ngôn nên dạy ta đi à nha?" Pháp Nhị gặp Pháp Hải vậy mà thành thói xem khời sách đến, không khời nóng vội, "Sư huynh, người xuất gia thể nhưng mà giữ lời nói, không đánh lời nói dối "

"Thôi đi... Người xuất gia liền thịt đều không ăn, liền cô nàng đều không phao, bọn hắn nói chuyện cũng có thể tín?" Pháp Hải nghe vậy, ngẩng đầu khinh thường nói, gặp Pháp Nhị một bộ lòng như lửa đốt bộ dáng, không khỏi cười hắc hắc, lời nói xoay chuyển, "Bất quá ta cùng bọn họ bất đồng, nói chuyện là từ đến đều chắc chắn."

"Kính xin sư huynh dạy ta." Pháp Nhị chấp tay hành lễ, lần nữa thành kính thỉnh giáo nói.

"Nhìn người hướng đạo sót ruột, ta tự chỉ điểm người thoáng một phát." Pháp Hải thấy thế, đem sách hợp lại, ngồi xếp bằng tại trên giường, xếp đặt cái thoải mái tư thế, dù bận vẫn ung dung nói, "Cái này Tam Lăng Chân Ngôn nghe nói truyền lại từ Hoàng gia, biết rõ Hoàng đế tại sao phải có tam cung lục viện bảy mươi hai phi tần sao? Cũng là bởi vì hắn tu luyện Tam Lăng Chân Ngôn, không gì không đánh được bố trí. Nhớ năm đó, ta ở kinh thành lúc, cũng là bởi vì phúc duyên thâm hậu, dưới cơ duyên xảo hợp mới đạt được chân truyền "

Pháp Nhị một cái ở nông thôn đứa nhà quê, cái đó chống lại Pháp Hải lừa dối, lập tức ánh mắt tự biến thành càng thêm thành kính rồi, kích động mà toàn thân run rẩy, hận không thể lập tức tu thành chân ngôn, tốt đem Bá Vương Khí dùng trong lòng hắn khả nhân nhi trên người.

"Sư huynh, ta không cần lấy bảy tám chục cái, ta chỉ muốn nàng một cái "

"Thật là khờ hài tử, đều chán." Pháp Hải thấy thế, không đếm xỉa tới nói, "Nhớ kỹ sư huynh một câu, bất kỳ một cái nào người muốn bên trên nữ nhân, tương lai sau lưng của nàng đều có một cái bên trên nàng lên tới muốn ỏi nam nhân."

Gặp Pháp Nhị một bộ tinh tinh hiểu hiểu bộ dáng, Pháp Hải lay động đầu, "Tính toán, không nói với người những này thâm ảo Đại Đạo rồi. Hôm nay trước hết truyền cho người Tam Lăng Chân Ngôn đệ nhất sóng, lăng mạn!"

"Cái gì gọi là lăng mạn?"

"Cái gọi là lăng mạn, tựu là tràn ngập tưởng tượng, tràn ngập ý thơ, tựu là có chuyện không thể hảo hảo nói, tựu là cùng nữ hài tử tiếp xúc thời điểm, một câu có thể nói rõ ràng, muốn đem nó tách ra thành mười câu nói, có thể nói lưu loát, đem hân hướng cả lẫn nói, trên mặt còn muốn dẫn lấy tiện tiện đáng tươi cười, dù là nàng cho người một đồng cút, người cũng muốn a một tiếng, mỹ thẩm mỹ ăn hết, nhớ kỹ ăn trước khi, muốn trước bao hàm cảm tình nhìn chăm chú nàng nửa nén hương thời gian "

"Như vậy có thể lăng mạn?" Pháp Nhị giật mình.

"Không, như vậy có thể thoát nhìn lăng mạn rồi."

;

Bạn đang đọc truyện *Pháp Hải Giới Sắc Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Dùng dao mổ trâu cắt tiết gà

Chương 10: Dùng dao mổ trâu cắt tiết gà

Từ khi Pháp Hải truyền thụ Pháp Nhị Tam Lăng Chân Ngôn, bên cạnh của hắn liền có hơn một cái theo đuôi, từ nay về sau, Pháp Hải vượt qua đại gia cuộc sống hạnh phúc.

Phàm là khó hoạt việc cực, đều do Pháp Nhị trước làm, phàm là hương cay, đều do Pháp Hải trước ném. Mà Pháp Hải cần làm, tựu là giăng một trận sao lăng cái nào cũng được lăng mạn luận, có thể làm cho Pháp Nhị đánh nữa như máu gà nhiệt tình mười phần.

Cái gọi là, phí sức người tri người, lao động người tri tại người tựu là như thế.

Mấy ngày nay, Pháp Hải cùng đi Vô Độ Thiện Sur xuống núi ngoài, phần lớn thời gian đều dùng để tĩnh tâm tu luyện, hôm nay, Pháp Hải tiểu thừa vận chuyển pháp dĩ nhiên đạt tới lô hỏa thuần thanh chi cảnh.

Tiểu thừa vận chuyển, chính là Đại Lâm sở hữu pháp thuật vận dụng trụ cột, hân máu chốt ngay tại ở niệm lực tích súc, chỉ cần niệm lực cường đại, tu luyện tự nhiên vùng đất bằng phẳng.

Pháp Hải niệm lực tự không cần phải nói, hơn nữa hân Hậu Thiên Linh Thể, trời sinh tựu giỏi về không chế pháp lực, cho nên, cái này bản tâm thường nội viện đệ tử cần tu luyện một năm 《 tiểu thừa vận chuyển pháp 》, Pháp Hải chỉ dùng không đến bảy ngày tựu triệt để tìm hiểu rồi.

Dựa theo cái thế giới này tiêu chuẩn, một năm pháp lực sinh ra lực phá hoại ước chừng là một quân, tương đương với kiếp trước sức của chín trâu hai hổ.

Pháp Hải hôm nay có được 60 năm pháp lực, cái này ở kiếp trước đã có thể nói là Siêu Nhân Điện Quang cấp 1, chỉ cần hân nguyện ý, hắn có thể làm cho một cỗ thu hoạch lớn chính là xe tải bay lên trời, hoặc là làm cho mười tầng cao ốc lập tức nghiền nát sụp đổ.

Hôm nay Pháp Hải nếu là lại đi xuống núi ăn trộm gà, đừng nói là mấy cái lão nông, coi như là triều đình quân chính quy tới, không có binh gia cao thủ tọa trấn, cũng ngăn không được hân ý niệm khê động chi uy năng.

Cái này là Trường Sinh Bí Cảnh Tu Chân giả cùng phổ người bình thường ở giữa khác nhau, có thể nói là ngày đêm khác biệt.

Loại này nắm giữ lấy lực lượng tuyệt đối, có thể lập tức đưa người vào chỗ chết cảm giác, coi như là thâm trầm như Pháp Hải có khi cũng sẽ lăng lăng, sinh ra một loại quan sát chúng sinh ảo giác. Đây cũng là vì cái gì Đại Năng Giả thường thường hội xem chúng sinh vì con sâu cái kiến nguyên nhân, bởi vì vì bọn họ đã không đem mình làm người rồi.

Đại Lâm Tự nội viện phía sau núi có một tòa cao tới trăm trượng chung đài, bên trên có một tòa không biết chế tạo tại năm nào tháng nào cực lớn phạm chung, cái này cực lớn phạm chung tạo hình hùng vĩ, nặng đạt vạn cân, thượng diện rậm rạp chằng chịt hiện đầy phong cách cổ xưa Phạn văn, nghe nói

thường nghe thấy này chung thanh âm có thể làm chúng sinh mở ra tâm trí thức hải, bài trừ nhiều loại phiền não, đối với tu luyện có ích nhiều hơn.

Cho nên, Đại Lâm Tự hòa thượng mỗi ngày sớm khóa, muộn khóa, ra toà (ăn cơm) lúc, đều có chuyên môn tư chung sa đi phụ trách đựng chung canh ba bánh pháo. Đương nhiên, đây tuyệt đối là cái việc tốn sức nhĩ.

Chung trên đài, ngửa đầu nhìn qua cao cao treo móc ở trên đỉnh đầu, so eo của mình còn muốn thô bên trên một vòng, chừng ngàn cân chi nặng không lồ Chung Chùy, Pháp Nhị về mặt phiền muộn.

"Sur huynh, vì cái gì cũng nên đựng chung à?"

"Bởi vì chúng ta không có dưỡng gà."

Chung đài hơi nghiêng rộng lớn trên bậc thang, Pháp Hải ôm một bản dày đặc 《 Vô Nhai ghi chú 》, một bên có tư có vị phẩm đọc lấy, một bên không đếm xỉa tới hồi đáp.

"Sur huynh, ta nói là, vì cái gì hôm nay tư chung rõ ràng là nguoi, mà đựng chung rồi lại là ta "

"Có việc đệ tử phục hấn lao, như thế nào, không muốn học Tam Lăng Chân Ngôn?"

"Truyền ta thứ hai sóng ta tựu thay nguoi đựng chung!"

"Lăng mạn nguoi đều không có hiểu rõ tựu muốn học thứ hai sóng, coi chừng ham hố không nát." Pháp Hải ha ha cười cười.

"Hừ, cũng đã lâu? Ta sợ ta Tam Lăng Chân Ngôn còn không có học xong, Thúy nhi tựu để cho nguoi khác thông đồng đi nha. Tóm lại, sur huynh nguoi bắt truyền ta hạ một chiêu, ta tựu ta tựu bãi công không học được." Pháp Nhị không hề nhượng bộ chút nào một vậy đầu nói.

Pháp Hải nghe vậy, cầm trong tay ghi chú hợp lại, quay đầu nhìn chăm chú lên kích động mà Pháp Nhị, miễn nhưng cười cười, lại làm cho Pháp Nhị cả kinh, trong nội tâm cảnh giác nhất thời, những ngày này ở chung xuống, Pháp Nhị tính toán nghiên cứu đã minh bạch, từ khi Pháp Hải ăn trộm gà bị đánh sau lại đột nhiên ngộ rồi, tính cách cũng thay đổi, biến làm cho nguoi khác khó có thể nắm lấy, nói thí dụ như, hấn đối với nguoi cười đến càng là chân thành vô hại, nguoi tựu càng nguy hiểm.

Pháp Hải cười càng phát chân thành, "Nguoi xuất gia không đánh lời nói dối, ta đã đáp ứng dạy nguoi Tam Lăng Chân Ngôn, nguoi không có học thành trước khi, tựu không phải do nguoi không học."

Dứt lời, Pháp Hải cặp kia dài nhỏ mắt xéch trong hào quang lóe lên, lập tức, Pháp Nhị cái kia thân thể gầy ốm như là bị một chỉ vô hình bàn tay lớn bắt lấy bình thường, không bị không chế tứ chi đại trương, bay lên trời, bị giam cầm ở cực lớn đựng chùy phía trên không thể động đậy.

Pháp Hải một chiêu này đúng là tiểu thừa vận chuyển pháp, Đại Lâm Tự niệm lực công pháp phát động đều có một cái hiển lấy đặc thù, cái kia chính là ba mươi hai Pháp Tướng một trong thân phóng Quang Minh tướng. Hôm nay Pháp Hải chỉ là trong đôi mắt hiện ra hào quang, nói rõ hấn không có đem hết toàn lực, nếu như hấn toàn lực làm, sẽ toàn thân cao thấp đại phóng Quang Minh.

Pháp Nhị gặp Pháp Hải trong mắt phát ra hào quang, đã biết rõ không tốt, đáng tiếc không đợi hấn làm ra phản ứng cũng đã bị Pháp Hải niệm lực giam cầm lại.

Pháp Nhị vừa sợ vừa giận, không cam lòng bó tay, vận khởi tu luyện một năm có thừa Đại Lâm 《 Thiếu Dương thần công 》 dốc sức liều mạng phản kháng, đáng tiếc, lại như là kiến càng lay cây bình thường, khó có thể nhúc nhích mấy may.

Cái này Thiếu Dương thần công cùng Đạt Ma Bích Quan Pháp đều là Tâm Tông bí truyền, bất đồng chính là, Đạt Ma Bích Quan Pháp tu tâm, Thiếu Dương thần công nhưng lại tu thân, truy cầu chính là do võ nhập pháp, một khi tiểu thành, Hóa Khí thành niệm, bước vào Trường Sinh Bí Cảnh, đồng dạng sẽ có được thân phóng Quang Minh tướng cái này một Đại Lâm công pháp đặc thù.

Pháp Nhị tu vi giáo pháp biến kém quá xa, tại Pháp Hải trong mắt, Pháp Nhị bất quá là một cái cường tráng điểm phạm nhân mà thôi, muốn thu thập hấn, không cần tốn nhiều sức.

"Sur huynh, không mang theo như vậy đánh lén khi dễ nguoi" Pháp Nhị thân thể khó có thể nhúc nhích mấy may, trên không trung hoảng sợ quất to lên.

Pháp Hải mắt diếc tai ngơ, chỉ là lặng lẽ cười cười, dù bận vẫn ung dung hỏi, "Vậy nguoi còn muốn hay không bãi công?"

"Nguoi bắt truyền ta thứ hai ta tựu kiên quyết bãi công!" Pháp Nhị tuy nhiên hoảng sợ, nhưng lại biết Pháp Hải sẽ không thật sự thương hấn, cố chấp hết lớn.

"Ai, nguoi chấp niệm thật sự là quá nặng đi! A Di Đà Phật!"

Theo Pháp Hải một tiếng Phật hiệu, trong đôi mắt hào quang lại hiện ra, chỉ chột lóe, Pháp Nhị thân hình tựu như là bị một chỉ vô hình bàn tay lớn phụ giúp đột nhiên vọt tới phạm chung, "Ồng", theo một tiếng du dương chuông vang thanh âm, đầu cùng phạm chung tiếp xúc thân mật Pháp Nhị chột cảm thấy đầu đau muốn nứt, đây đầu đều là đỉnh tai nhúc óc hồi âm, bầu trời vô số Tiểu Điều tại xoay quanh bay múa.

Pháp Hải ngón tay nhẹ nhàng nhất câu, đầu cháng văng não trưởng Pháp Nhị lần nữa bay đến đựng chùy bên cạnh, theo Pháp Hải ngón tay nhẹ nhàng

bắn ra, Pháp Nhị thân hình như là thoát dây cung chỉ mũi tên lần nữa vọt tới phạm chung, du dương chuông vang lần nữa tiếng vọng, như thế lặp lại ba lượt, Pháp Nhị dĩ nhiên khó hơn nữa bay lên lòng phản kháng, nổi lên dư lực cầu xin tha thứ.

"Sư huynh, ta phục rồi, ta không bao giờ nữa bãi công rồi."

"Thiện tai, thiện tai, biết sai có thể thay đổi, thiện lớn lao yên."

Pháp Hải thoả mãn gật đầu nói một tiếng Phật hiệu, niệm lực vừa thu lại, Pháp Nhị toàn thân như là tách rời chặt vật ghé vào trên mặt đất, trong nội tâm càng là phiên muộn tới cực điểm.

"Đây chỉ là nho nhỏ khiến trách ngại thoáng một phát, ta đã đáp ứng truyền cho ngại Tam Lăng Chân Ngôn, tự nhất định sẽ tận tâm tận trách. Dạ, nhìn xem đây là cái gì?" Pháp Hải phiêu nhiên đi đến Pháp Nhị trước mặt, tiện tay vung ra một cuốn lụa trắng, nhét vào Pháp Nhị trước mặt.

Pháp Nhị sững sờ, giấy dựa lấy bờ lên, một tay bưng lấy đầu, một tay cầm thức dậy bên trên lụa trắng quét qua, chỉ liếc, hần tự ngây dại, phảng phất đầu cũng đã hết đau, càng đừng đề cập vừa mới bay lên một tia oán niệm, lúc này đã sớm hóa thành vô hạn vui mừng.

"Sư huynh, ngại thật tài tình!"

Lụa trắng phía trên rõ ràng là một thủ tình thơ, gần đây bị Pháp Hải quán thấu lãng mạn lý niệm Pháp Nhị thoáng một phát đã bị chấn tỉnh rồi.

Chỉ thấy cái kia lụa trắng bên trên rồng bay phượng múa viết:

Ngươi cách nhìn, hoặc là không thấy ta

Ta là ở chỗ này

Không bi không thích

Ngươi niệm, hoặc là không niệm ta

Tình là ở chỗ này

Không đến không đi

Ngươi yêu, hoặc là không yêu ta

Yêu là ở chỗ này

Không tăng không giảm

Ngươi cùng, hoặc là không cùng ta

Tay của ta tự trong tay ngươi

Không bỏ không bỏ

Đến trong ngực của ta a

Hoặc là

Để cho ta trụ tiền trong lòng của ngươi

Im lặng yêu nhau

Tịch Diệt vui mừng

"Hắc hắc, ngại lúc nào có thể viết ra như vậy tình thơ, ngại đệ nhất sóng tự tính toán đã đại thành. Bất quá, xem tại ngại những ngày này tận tâm tận lực phục thị phần của ta bên trên, cái này thủ tình thơ tự tặng cho ngại rồi"

Pháp Hải lặng lẽ cười cười, đại bổ thêm cà rốt vĩnh viễn là khuất phục người không có con đường thứ hai, sửa chữa Pháp Nhị là cho hần hiểu được ai mới là sư huynh, lại cho hần một thủ sao chép đến tình thơ lại cho hần một hy vọng, như thế hai quán hần hạ tất hội làm hần tâm phục khẩu phục, thành thành thật thật làm công đến Pháp Hải cách núi hồng hóa.

Việc tổn sức Pháp Hải chưa bao giờ ưa thích làm, hần yêu làm là kỹ thuật sống.

"Đừng hết chung kết thúc công việc về sau, tự cho nàng đưa đi a" Pháp Hải dứt lời, không hề để ý tới Pháp Nhị, lần nữa trở lại trên bậc thang ngồi xuống, thành thói quen cứu khổi 《 Vô Nhai ghi chú 》 đến.

《 Vô Nhai ghi chú 》 là năm gần đây Đại Lâm Tự nội viện đệ tử tất đọc một quyển sách, chính là Đại Lâm Tự thần bí nhất một vị trưởng lão Vô Nhai thượng sư chỗ lấy.

Quyển sách này bao dung Vô Nhai thượng sư cả đời lịch duyệt, ghi lại lấy cái thế giới này thế lực phân bố, tất cả đại vương triều, cùng với Chính đạo, Ma đạo, Yêu đạo, Quỷ đạo, bàng môn tán tu trong các loại cường đại nhân vật, pháp bảo, dược liệu, còn có thế giới trong truyền thuyết các loại Động Thiên bảo tàng, Ma Quật Yêu huyết, cùng với thần bí Thiên Ngoại thế giới, tóm lại, cái này là một bản không chỗ nào mà không bao lấy bách khoa toàn thư.

Đọc Vô Nhai ghi chú, Pháp Hải mới hiểu được vì cái gì Vô Nhai thượng sư sẽ ở sách trang tên sách bên trên viết lên phương pháp hào tồn tại, "Ta sinh cũng có nhai, biết cũng Vô Nhai. Dùng có bờ theo Vô Nhai, đãi mình."

Đối với tu vi chưa đến Trường Sinh Cửu phẩm, không có cơ hội xuống núi lịch lãm rèn luyện Pháp Hải mà nói, 《 Vô Nhai ghi chú 》 là hẳn nghiên cứu cái thế giới này trọng yếu cách, cũng là hẳn tương lai xuống núi lịch lãm rèn luyện lúc, có thể xu lợi tránh làm hại trí lực chèo chống.

Bạn đang đọc truyện *Pháp Hải Giới Sắc Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Vô Độ truyền đạt kinh điển Nho Gia

Chương 11: Vô Độ truyền đạt kinh điển Nho Gia

Nhìn Vô Nhai ghi chú, Pháp Hải mới chính thức xác định thật sự của mình không có trùng sinh trên địa cầu.

Đại Tổng quốc tuy nhiên rất nhiều địa phương cùng Pháp Hải trong ấn tượng cổ Trung Quốc tương tự, nhưng đã có rất nhiều khác lạ chỗ. Cái thế giới này Đại Tổng quốc hữu một trăm lẻ tám cái quận mười vạn 8 ngàn phủ huyện, cương vực kéo trăm triệu dặm, quốc thổ diện tích so toàn bộ địa cầu cũng phải lớn hơn, miệng người càng là hơn 10 tỷ, là cả người địa cầu khẩu còn nhiều gấp đôi.

Như vậy một cái Siêu cấp đế quốc, chỉ là cái này Viêm Hoàng Đại Thế Giới Tứ đại bộ châu một trong Đông Phương Thần Châu phần đông quốc gia một trong, theo như quốc thổ diện tích cùng miệng người tính toán, lại chưa đủ toàn bộ Đông Phương Thần Châu 1%.

Toàn bộ Viêm Hoàng Đại Thế Giới có bao nhiêu, thông qua Đại Tổng quốc có thể thấy được lổm đổm.

Viêm Hoàng Đại Thế Giới tuy nhiên không là địa cầu, nhưng Đại Tổng quốc con dân vô cùng nhiều tập tính cùng lại cổ Trung Quốc tương tự, nhất hiển lấy đặc điểm tự là bao dung cùng tự đại cùng tồn tại. Bao dung, biểu hiện ở quốc gia này là Đông Phương Thần Châu ít có nhiều tín ngưỡng cùng tồn tại quốc gia, tại đây tôn giáo tín ngưỡng cơ bản tự do; tự đại tắc thì biểu hiện ở Đại Tổng con dân khắp nơi dùng Thiên Triều thượng quốc tự cho mình là, tự xưng Trung Nguyên Thánh Thổ, cố chấp cho rằng Đại Tổng quốc tự là thế giới trung tâm.

Hơn nữa, tại người Trung Nguyên văn hóa ở bên trong, bọn hắn phía đông người gọi di, mặt phía nam gọi man, phía tây gọi hung, mặt phía bắc gọi Địch. Di, Man, Hung, Địch, đều là hình dung súc vật từ ngữ, có thể thấy được tại người Trung Nguyên trong nội tâm, trừ mình ra xem như người, tứ phía ở lại đều là ăn tươi nuốt sống súc sinh.

Người Trung Nguyên tự đại cũng là có nguyên nhân, cái kia chính là Trung Nguyên là cả Đông Phương Thần Châu nhất giàu có và đông đúc phồn vinh địa phương, không có một trong. Chống đỡ nổi Trung Nguyên phồn vinh hưng thịnh đứng là Trung Nguyên các triều đại đổi thay đều kiệt lực phổ biến văn, võ, lĩnh ba quan đều xem trọng thống trị hệ thống, quan văn trị quốc, võ quan an bang, lĩnh quan hàng yêu Phục Ma, vô luận triều đại như thế nào biến, ba quan đều xem trọng quốc sách chưa từng có cái biến qua.

Nói ngắn gọn, muốn ở cái thế giới này sống thoải mái, chỉ có ba con đường có thể đi, cái kia chính là học văn, tập võ, tu chân.

Học văn, tự là nghiên cứu kinh, sử, tử, tập, Nho gia tư tưởng, thông qua khoa cử ra làm quan, hiệp trợ thiên tử thống trị một phương, thành làm một cái làm mưa làm gió quan lão gia;

Tập võ, tự là nghiên cứu hành quân bày trận, binh gia tư tưởng, thông qua khai cương sát đất phong hầu bá tướng, thành vì một người thống lĩnh thiên quân vạn mã Đại tướng quân;

Tu chân, tự là nghiên cứu Phật, nói cùng với còn lại Chư Tử Bách gia chi thuật, thâm son khổ tu không người hỏi, một lần hành động thành danh thiên hạ biết, thông qua trăm yêu trừ ma, thành làm Nhân Hoàng thiên tử đều muốn kính sợ dựa vào lĩnh quan tiên sư.

Đối với Pháp Hải mà nói, đời trước đến trường bên trên thẳng chán lệt ra, huấn luyện quân sự huấn càng là nhức cả trứng, đối với học văn tập võ, hẳn

đều không có gì hứng thú, cũng không muốn lại tiến vào ngòi lửa ta gạt quan trường, cho nên, hần tại ở kiếp này mục tiêu rất rõ ràng, cái kia chính là lợi dụng tốt hiện hữu tài nguyên, thành làm một cái áp đảo chúng sinh phía trên tu chân thượng sư.

Đương nhiên, đây là mục tiêu cuối cùng nhất, hướng nhỏ hơn nói, tựu là có thể tại Đại Lâm Tự trở nên nổi bật, tương lai hỗn cái một phương trụ trì, khai cái hắc tự, làm ngân tảng, đem Kim Tiền mỹ nữ thu hết trong tay, tựa như kiếp trước 《Thục Sơn》 trong cái kia Từ Văn Tự trụ trì như vậy cũng là tiêu điều tự tại.

Pháp Hải mà không sợ chính mình tương lai hội như Từ Văn Tự trụ trì đồng dạng kết cục thê lương, phương pháp biến thể nhưng mà danh môn chính phái xuất thân, căn Hồng Miếu chính, chỉ cần lập trường kiên định, đừng làm sai đội, làm người lại khéo đưa đẩy một chút, tiên hiệp nhóm làm đầu tranh giải cấp cũng làm không đến trên đầu của hần đến. Nói không chính xác, tương lai hữu dụng đến hần thời điểm, tiên hiệp nhóm còn có thể ba lần đến mời thỉnh hần rồi núi hỗ trợ hàng yêu Phục Ma đây này.

Giả trang cao tăng, đối với thâm thụ Vô Độ Thiện Sư hun đúc Pháp Hải mà nói, việc này nhĩ hần lãnh nghề.

Đụng hết chung kết thúc công việc về sau, Pháp Hải hai người quay người về tới tiểu viện.

Tiến vào sân nhỏ, Pháp Nhị cùng sư mẫu đánh nửa cái bắt chuyện, tựu bùng lấy thư tình lòng như lửa đốt hạ son, Pháp Hải tắc thì đi về hướng liêu phòng, chuẩn bị tiếp tục tu luyện.

Theo tu hành, Pháp Hải theo Tâm Ma chỗ có được 60 năm pháp lực toàn bộ chuyển hóa làm bản thân tu vi, nhưng là làm cho Pháp Hải trăm mối vẫn không có cách giải chính là, thường nhân chỉ cần mười năm pháp lực là được trùng kích Trường Sinh Cửu phẩm Khai Quang cảnh, hần so thường nhân nhiều ra mấy lần tích lũy, nhưng như cũ không có cảm nhận được cái loại này nước đầy treo cổ tự tử, tiến vào tu luyện bình cảnh cảm giác.

Chẳng lẽ 60 năm pháp lực còn chưa đủ?

Mang theo nghi hoặc, Pháp Hải về tới liêu phòng, mới vừa vào môn, lại phát hiện Vô Độ Thiện Sư đang đứng tại liêu phòng ở bên trong, chính theo cửa sổ nhìn qua Pháp Nhị chạy vội bóng lưng rồi đi lặc đầu cười khở, chứng kiến Pháp Hải tiến đến, Vô Độ Thiện Sư chậm rãi thu hồi ánh mắt, có chút ít cảm thán nói,

"Làm cho người không thể tự thoát ra được, ngoại trừ đau răng còn có tình yêu A Di Đà Phật!"

Câu nói đầu tiên đem Pháp Hải chấn tỉnh quá sức, cái này tiện nghi sư phụ, cho tới bây giờ đều là như vậy ngữ ra kinh người. Bất quá cũng may Pháp Hải đã thấy nhưng không thể trách, vội vàng mời đến, "Sư phụ, ngài lão tại sao lại ở chỗ này?"

"Vốn ta tâm huyết dâng trào, nghĩ đến chỉ đạo các người một chút tu hành, không nghĩ tới vừa vào nhà tựu chứng kiến Tiểu Nhị đứa nhỏ này bị kích động đi cho người đưa thơ tình ai, đứa nhỏ này niên kỷ quá nhỏ, quá sớm chấp mê tại tình hình, chỉ sợ sẽ ảnh hưởng tu hành." Vô Độ Thiện Sư gạt đầu nói.

"Vậy ngài như thế nào không đem hần gọi ở?" Pháp Hải sững sờ, hần không nghĩ tới việc này Vô Độ Thiện Sư đều có thể biết.

"Không có việc gì, ta đối với Thúy nhĩ nha đầu kia ánh mắt có lòng tin." Vô Độ Thiện Sư mỉm cười.

"Ách ~" Pháp Hải lập tức im lặng, cái này sư phụ thật đúng là hi quạnh co lòng vòng tổn hại người, người nói thẳng đối với Pháp Nhị không tin rằng, khẳng định không có đùa giỡn chẳng phải được? Lời này nếu để cho Pháp Nhị đã biết, có thể đánh thẳng người vẫn không thể với người dộc sức liều mạng à?

Pháp Hải ngược lại là có thể hiểu được Pháp Nhị, năm đó hần đến trường lúc cũng là miếng si tình hạt giống, kết quả hạt giống này còn chưa kịp nảy mầm, đã bị một trận mưa lớn trực tiếp chết đuối. Xem ra, cái này pháp Nhị sư đệ, ngược lại là có cơ hội cùng hần đồng bệnh tương liên một cái.

"Không nói hần rồi, tuy nhiên ngạn ngữ nói chỉ cần công phu sâu, chày sắt, gậy sắt đều có thể mài thành châm, nhưng chày gỗ lại chỉ có thể mài thành cây tăm, tài liệu không đúng, dù thế nào cố gắng cũng vô dụng." Vô Độ Thiện Sư nói ra, "Cùng Tiểu Nhị so, vì sư càng quan tâm chính là người, Tiểu Hải, ta cái này ba người đệ tử ở bên trong, người là có khả năng nhất kế thừa ta chỉ y bát, ta xem trọng người."

Pháp Hải không khỏi thụ sủng nhược kinh, bất quá mảnh một cân nhắc, lại phát hiện Vô Độ Thiện Sư cái này thoại lý hữu thoại, tranh thủ thời gian cho Vô Độ Thiện Sư chuyển cái bồ đoàn vịn hần ngồi xuống, mình cũng bày làm ra một bộ thụ giáo bộ dáng thành thành thật thật ngồi chồm hổm tại thiên sư đối diện.

"Sư phụ, lời này ta có thể thụ không dậy nổi, người chu đáo ngọn nguồn muốn nói cái gì, cứ việc nói thẳng a."

"Không có gì, ta chỉ nói là, chúng ta dù sao cũng là người xuất gia, cả đời này dù sao cũng phải giới chút gì đó không phải?"

Vô Độ Thiện Sư khước mắt nhảy lên, có phần hàm thâm ý nói, "Đối với chúng ta xuất gia sư mà nói, cai rồi tựu là ngộ rồi, nói ví dụ vì sư gần đây đem bế quan đi cai rồi, tựu ngộ ra một môn đại thần thông. Nói ví dụ người, gần đây cũng không cai rồi cái kia, mới một lần hành động bước vào Trường Sinh Bì Cảnh sao? Cái thế giới này tựu là như thế, cam lòng cam lòng, có bỏ mới có được. Hơn nữa, vật kia, không có sẽ không có, chúng ta hòa thượng dưới bình thường tình huống cũng không cần dùng nó "

Pháp Hải một hồi bất đắc dĩ, hần rốt cuộc hiểu rõ, Vô Độ Thiện Sư vì cái gì không có việc gì chạy đến hần ở đây đến, cảm tình là tới trấn an hần, là sợ hần nghĩ không ra, đưa cho hần chỉ điểm sai lầm.

"Sự phụ, đối với ta tu Phật chỉ nhân mà nói, thân thể chỉ là một bộ thân xác thôi tha, đạo lý này ta hiểu."

Pháp Hải thấy thế, tranh thủ thời gian bày làm ra một bộ đại triệt đại ngộ biểu lộ, "Thế sự vắng vắng như thử, có một số việc, tựu là muốn quay đầu lại cũng đã không kịp, dù cho ta chịu cam chịu thấp hèn, biến thành ngựa tồ, cũng không nhất định có đã xong đang chờ ta ăn. Ngài ai là cái đạo lý sao này?"

"Tiểu Hải, lần này ta có thể xác định, ngươi thật sự ngộ rồi, hơn nữa thiên lý tu đường đã có thể truyền ta y bát."

Vô Độ Thiện Sư vui mừng nói, nói xong từ trong lòng cẩn thận từng li từng tí móc ra một bản phong cách cổ xưa kinh thư, đặt ở Pháp Hải trong tay, trình trọng dặn dò, "Ta nơi này có bản kinh thư, đem ngươi nó bối sau khi xuống tới nhất định phải nhớ rõ đốt hủy mất, đừng cho bất luận kẻ nào chứng kiến. Hơn nữa, ngươi còn phải nhớ kỹ, cái này bản kinh thư, tại ngươi tu thành Xá Lợi trước khi, ngàn vạn không thể vọng tự học luyện."

"Các ngươi luôn phân nân ta không chỉ điểm các ngươi tu hành, lại không biết ta sở tu làm được thần thông cùng tôn trọng cần tu khổ luyện Đại Lâm công pháp bất đồng, tu hành tất cả một cái ngộ chữ bên trên. Một bông hoa một thế giới, ngộ được tức cực lạc! A Di Đà Phật ~"

Tiếng động lớn bỏ đi Phật hiệu, Vô Độ Thiện Sư khoan thai đứng dậy mà đi, chỉ cấp Pháp Hải lưu lại một tiêu sái đến cực điểm bóng lưng.

Bạn đang đọc truyện *Pháp Hải Giới Sắc Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 12: Đại Phạm Chân Long

Chương 12: Đại Phạm Chân Long

Nhìn qua Vô Độ Thiện Sư dần dần đi xa đi bóng lưng, Pháp Hải cảm thấy cũng là một hồi nhẹ nhõm.

Bị hiểu lầm cũng tốt, thái giám tự thái giám quá, có gì đặc biệt hơn người? Có thái giám cái này thanh danh tại bên ngoài, về sau xử lý chút ít câu thả sự tình đảo cũng nhiều một đạo Hộ Thân Phù. Duy nhất khó chịu chính là, về sau tại người trước người sau phải bày làm ra một bộ không thể không có giới tư thái rồi.

Tưởng tượng thấy chính mình tương lai đối mặt xinh đẹp nhiều về Xích quả mỹ nữ, mặt mũi tràn đầy khinh thường lạnh lùng hất lên đầu, "Hong Phấn Khô Lâu! Thân mã mái tóc người đẹp quỳnh tị môi anh đào vai ngực đầy đặn eo thon bờ mông cặp đùi đẹp chân ngọc đều là Phù Vân ~"

Không tức là sắc, sắc tức là không, cái này ai cũng hội niệm, nhưng là muốn tưởng tượng có đạo cao tăng bình thường, tại phần đông khác thường ánh mắt nhìn soi mói đem câu này thiên nói niệm tốt, niệm diệu, niệm phát ra từ nội tâm, xác thực có chút khó khăn.

Khá tốt hôm nay cũng chỉ có Vô Độ Thiện Sư biết rõ chính mình "Thái giám" rồi, cách chuyện này truyền ra còn phải cần một khoảng thời gian, mình còn có thời gian chuẩn bị ứng đối.

Thu hồi tâm tư, Pháp Hải đem chú ý lực phóng trong tay kinh thư bên trên, chỉ liếc, Pháp Hải trong nội tâm tự hoảng sợ hù dọa ngàn sóng lớn vạn sóng.

Vô Độ Thiện Sư giao cho Pháp Hải cái này bản kinh thư phi thường cũ kỹ, xem xét đã biết rõ chỉ ít có vài chục năm lịch sử rồi, theo chữ viết đến xem, cái này bản kinh thư hẳn là Vô Độ Thiện Sư tự tay chép lấy.

Làm cho Pháp Hải khiếp sợ không phải những này, mà là kinh thư bìa mặt bên trên cái kia tám cái rồng bay phượng múa chữ to —— Thiên Long Đại Thế Chí Bồ Đề Kinh!

"Thế nào lại là cái môn này thần thông? ! Vô Độ lão hòa thượng đến cùng là lai lịch thế nào? Chẳng lẽ" Pháp Hải trong ý nghĩ lập tức ngàn tư bách chuyển, nghi hoặc trùng trùng điệp điệp, sau đó trong lòng ần ần bay lên một cỗ không thể ức chế kích động.

Đổi lại trước kia, Pháp Hải khả năng không biết 《Thiên Long Đại Thế Chí Bồ Đề Kinh》 là cái gì, nhưng từ khi đọc 《Vô Nhại ghi chú》, Pháp Hải lại đối thủ trong cái này bản nhìn như không ngờ kinh thư trân quý chỗ tính tương vô cùng.

《Thiên Long Đại Thế Chí Bồ Đề Kinh》 tương truyền truyền lại từ Thiên Nam Đại Sùng Thánh Tự, Đại Sùng Thánh Tự ngay tại chỗ còn gọi là Thiên Long Tự, chính là Đại Lý quốc Hoàng gia chùa chiền. Đại Lý quốc là Đông Phương Thân Châu trong lịch sử một cái không ngờ Tiểu Vương Triều, chỉ tồn tại hơn ba ngàn năm đã bị diệt quốc rồi, Thiên Long Tự tồn tại thời gian so Đại Lý quốc còn muốn đoan, nhưng ở Tu Phật giả trong nội tâm, hẳn địa vị lại có thể so với Phật môn cửu đại môn phái, thậm chí tại một đoạn thời kì trong, hẳn mũi nhọn thẳng bức Phật môn đại phái đệ nhất —— Hiền Tông

Đại Từ Ân Tự.

Tương truyền Thiên Long Tự như kỳ tích quật khởi tại sáu ngàn năm trước, không đến ngàn năm thời gian, Thiên Long Tự tự uy chấn Thiên Nam một phương, sau đó Kiểm chỉ Trung Nguyên, phái rất nhiều cao tăng tiến vào Trung Nguyên, dục khiêu chiến Đại Từ Ân Tự Phật môn đệ nhất tự địa vị, song phương tại kinh đô đã tiến hành dài đến ngàn năm lâu đấu thiên đấu pháp, đoạn thời gian kia, Thiên Long Tự tại Tu Chân giới phong quang vô hạn.

Nhưng mà đang ở Thiên Long Tự cùng Đại Từ Ân Tự đạo thống chi tranh thắng bại khó phân chi tiết, Thiên Long Tự đột nhiên triệu hồi sở hữu cao tăng ngay sau đó cũng không lâu lắm tự truyền ra Thiên Long Tự thảm bị diệt môn, cả tòa chùa chiến đấu bị san thành bình địa tin tức.

Có người nói Thiên Long Tự gặp không may Thiên Khiển, có người nói Thiên Long Tự vong tại nội đấu, tóm lại nói cái gì đều có. Cũng có rất nhiều Tu Chân giới cao thủ tiến về trước Thiên Nam Thiên Long Tự đi chỉ tìm kiếm hấn diệt vong nguyên nhân, nhưng thẳng đến ngàn năm sau Đại Lý quốc bị diệt, Tu Chân giới nguyên tìm không thấy Thiên Long Tự bị diệt thủ phạm thật phía sau màn dấu vết nào, chuyện này cũng thành Phật môn, thậm chí Tu Chân giới ba ngàn năm nay một mực huyền mà chưa hiểu chi mê.

Ba ngàn năm thời gian trôi qua rồi, như kỳ tích quật khởi, như kỳ tích vẫn lạc Thiên Long Tự thành Tu Chân giới truyền thuyết. Mà hôm nay, Pháp Hải ôm cái này bản trong truyền thuyết Thiên Long Tự trấn tự Tam đại kinh thư một trong, cùng 《Đại Khô Vinh Kinh》, 《Lục Đạo Luân Hồi Kinh》 nổi danh 《Thiên Long Đại Thế Chí Bồ Đề Kinh》, tâm tình làm sao có thể không gà đông lạnh không thôi?

"Đại Phạm Chân Long, thế tôn Địa Tạng, chư Phật bảo hộ, Bàn Nhược "

Mang gà đông lạnh tâm tình, Pháp Hải cẩn thận từng li từng tí mở ra cái này bản truyền thuyết đứng hàng Nhất phẩm thần thông 《Thiên Long Đại Thế Chí Bồ Đề Kinh》, mỗi chữ mỗi câu chăm chú bài đọc. Pháp Hải có thể thế, theo hấn kiếp trước chín tuổi nhìn lên màu vàng tiêu nhân sách đến nay, hấn là lần đầu tiên như vậy nghiêm túc đọc một quyển sách.

《Thiên Long Đại Thế Chí Bồ Đề Kinh》 bên trên ghi lại thần thông, nghe nói truyền lại từ Tây Thiên đại thế chí bồ tát, mà đại thế chí bồ tát lại là Địa Tạng vương Phật Bồ Tát thủ hạ đệ nhất hộ pháp Bồ Tát, cho nên, cái này bản kinh thư khúc dạo đầu mới có "Thế tôn Địa Tạng" vừa nói.

Pháp Hải không phải Phật môn sơ ca, kiếp trước hấn đối với Phật giáo cũng rất có nghiên cứu, hấn biết rõ Địa Tạng vương Phật Bồ Tát đó là cùng Quan Thế Âm Phật Bồ Tát bình thường, toàn bộ Tây Thiên duy hai ụng sẽ vượt qua Phật Đà thực lực, nhưng vẫn không thành công Phật Bồ Tát, cho nên lại bị Phật đồ nhóm tôn xưng vì Phật Bồ Tát.

Cái này hai cái Bồ Tát một mực không thành được Phật, cũng là bởi vì các nàng phát chí nguyện to lớn quá lớn, Địa Tạng vương Phật Bồ Tát chí nguyện to lớn là "Địa Ngục không không, thế không thành Phật." Bởi vì Lục Đạo Luân Hồi tại, Địa Ngục không có khả năng không, cho nên nàng một mực không có thành Phật, cái này điển cổ ở kiếp trước người qua đường đều biết.

Mà Quan Thế Âm Phật Bồ Tát chí nguyện to lớn thì là "Chúng sinh không độ, thế không thành Phật." Cái này chí nguyện to lớn độ khó hệ số một điểm không nhỏ tại Địa Tạng vương Phật Bồ Tát "Địa Ngục không không, thế không thành Phật", khác nhau chính là một cái nhân gian, một chỗ ngục, cho nên, các nàng hai cái cũng không phải Phật, mà là Phật Bồ Tát.

Lược qua thường thức không nói, đơn nói 《Thiên Long Đại Thế Chí Bồ Đề Kinh》. Đại thế chí bồ tát không chỉ có là Địa Tạng vương Phật Bồ Tát thủ hạ đệ nhất hộ pháp, hay vẫn là Tây Thiên Hóa Long Trì chủ không già, thống lĩnh Tây Thiên sở hữu hộ pháp Phật Long —— Đại Phạm Chân Long, cho nên, hấn lại được xưng là Thiên Long đại thế chí bồ tát. Cái này bộ 《Thiên Long Đại Thế Chí Bồ Đề Kinh》 ghi lại đúng là Đại Phạm Chân Long tu luyện chi pháp.

Nói ngắn gọn, thông qua tu luyện Thiên Long Đại Thế Chí Bồ Đề Kinh, có thể dùng vô thượng niệm lực tại trong thức hải cô đọng ra Đại Phạm Chân Long, bình thường để mà cô đọng bốn mạng Pháp Tướng, đối địch lúc tắc thì thả ra Thiên Long đã thương địch thủ. Bởi vì Đại Phạm Chân Long quy y trước đều là cùng hung cực ác thế hệ, cho nên Đại Phạm Chân Long đồng dạng tàn bạo vô cùng, chẳng những có thể đủ phá hủy thân thể pháp bảo, thậm chí còn có thể thôn phệ pháp lực Nguyên Thần, có thể nói là một kiện hủy diệt tính đại sát khí.

Nói trắng ra là, tự là cho bốn mạng Pháp Tướng tìm một cái sủng vật, bình thường dùng để giữ nhà hộ viện, trợ giúp tu luyện, máu chó lúc có thể phát ra ngoài, giết địch hủy bảo, đồ thần sinh linh.

Đại Phạm Chân Long diệu dụng vô cùng, uy lực cường đại, nhưng là tu luyện thực sự rất khó. Đầu tiên tự là đối với bốn mạng Pháp Tướng yêu cầu, Đại Phạm Chân Long tại Phật giáo địa vị mặc dù hơn Bát Bộ Thiên Long, nhưng cũng là tương đương với hộ pháp Kim Cương cấp 1 tồn tại, cho nên, tu luyện Thiên Long Đại Thế Chí Bồ Đề Kinh, bốn mạng Pháp Tướng thấp nhất đều yêu cầu là La Hán đã ngoài, như Kim Cương, Già Lam những này phẩm giai cùng Đại Phạm Chân Long tương đương bốn mạng Pháp Tướng, căn bản không cách nào hàng phục Chân Long, càng đừng đề cập cùng Long cùng múa rồi.

Bốn mạng Pháp Tướng cũng chia đẳng cấp: Kim Cương, Già Lam là cấp bậc 1, hướng bên trên tắc thì theo thứ tự là La Hán, Vi Đà, Thiên Tôn (Tôn Già), Bồ Đề, Phật Đà các loại.

La Hán trong có Hàng Long La Hán, cho nên, bốn mạng Pháp Tướng vì La Hán người tắc thì có thể luyện ra một đầu Đại Phạm Chân Long, Vi Đà là hai cái, Thiên Tôn là bốn đầu, chỉ có Bồ Đề đã ngoài bốn mạng Pháp Tướng người, mới có thể tu luyện ra tám đầu Đại Phạm Chân Long, kiếm đủ Bát Bộ số lượng.

Bốn mạng Pháp Tướng phẩm giai quá thấp, cưỡng ép tu luyện Thiên Long Đại Thế Chí Bồ Đề Kinh, tự tính toán có thể luyện ra tám đầu Đại Phạm Chân Long, cuối cùng nhất kết quả cũng sẽ không cách nào hàng phục mà thảm bị cuồng bạo Đại Phạm Chân Long quay giáo một kích, cắn nuốt sạch Pháp Tướng.

Nghe nói bốn mạng Pháp Tướng vì Bồ Đề Đại Năng Giả, mới có thể đem luyện ra tám đầu Đại Phạm Chân Long diễn hóa thành Bát Bộ Thiên Long, tung hoành tam giới, phân đối giả đồ.

Mà trong truyền thuyết Phật Đà Pháp Tướng người tác thì càng thêm nghịch thiên, thậm chí có thể tại thức hải ở trong diễn ra Hóa Long Trì, ngự sử vô số đầu Chân Long, có được Vạn Long luyện giới chi vô thượng diệt thế uy năng.

Đương nhiên, đây chỉ là cái xa không thể chạm truyền thuyết.

Chứng kiến cái này người tu luyện yêu cầu, Pháp Hải trong nội tâm vui thích, một cổ cảm giác về sự ưu việt tự nhiên sinh ra. Dù sao, hán bốn mạng Pháp Tướng tựa là thiên hạ khó tìm Phật Đà Pháp Tướng.

Nhưng tiếp tục xuống xem xét, Pháp Hải tâm lập tức trở nên oa mát oa mát, hận không thể trực tiếp đem cái này bản Tu Chân giới coi là trân bảo Thiên Long Đại Thế Chí Bồ Đề Kinh xé thành phần vụn.

Thiên Long, là có thể so với Tiên Nhân tồn tại, tại Tu Chân giới, chỉ nếu không có phi thăng Chư Thiên chi năng, dù cho huyết thống thuần chánh nhất Long tộc cũng chỉ có thể xưng là Chân Long.

Chân Long, sừng sững ở nhân gian vạn yêu chi đỉnh.

Cô đọng một đầu Đại Phạm Chân Long, ít nhất cần đã ngoài ngàn năm pháp lực, cái này còn chỉ là ngưng tụ cái hình thức ban đầu, tu luyện ra tám đầu Đại Phạm Chân Long hình thức ban đầu tựa cần tám đã ngoài ngàn năm pháp lực; mà muốn đem cái này tám đầu Đại Phạm Chân Long tế luyện thành tung hoành tam giới, bề nghề Tiên Ma Đại Uy Thiên Long, còn không biết muốn kinh qua bao nhiêu lần tế luyện, mà mỗi một lần tiêu hao đều là làm cho người khó có thể tưởng tượng.

Càng lừa bịp chính là, muốn tế luyện Đại Phạm Chân Long, còn muốn Đồ Long, lấy hán Long Hồn dung nhập niệm lực chi Long, mới có thể thành công.

Vô Độ Thiện Sư thật sự là là quá xem khời hán rồi!

Pháp Hải hiện tại bất quá là Trường Sinh Thập phẩm Thiên Định cảnh tu vi, 60 năm pháp lực, muốn luyện thành Đại Phạm Chân Long, với hán mà nói cũng quá mức xa xôi, tựa như cùng một cái ba không trách nam muốn bao dưỡng mạch khi Na xa xôi.

Hoặc là nói, cái này chính là một cái mồi, một cái dụ hán tu luyện mồi, ân, dùng Vô Độ Thiện Sư tính cách, cái này đảo rất có thể.

Chẳng lẽ Vô Độ Thiện Sư sẽ không sợ cái này bản trần ngập sức hấp dẫn kinh thư ngược lại sẽ trở thành trở ngại Pháp Hải tu luyện Tâm Ma?

Pháp Hải chẳng muốn đa tưởng, quyết định dựa theo Vô Độ Thiện Sư theo như lời, hay vẫn là trước dưới lưng đến nói sau! Như vậy một bản trân quý kinh thư phóng tại bên người cũng không phải biện pháp, không sợ tặc trộm, còn sợ tặc nhớ thương đây này.

Cái gọi là pháp bất truyền Lục Nhĩ, bình thường mà nói, tại Tu Chân giới, chỉ cần là Cửu phẩm đã ngoài thần thông, phần lớn đều là thông qua đặc thù phương pháp truyền thụ cho, Đạo gia ưa thích dùng ngọc giản, Phật môn ưa thích dùng thi còn lại là lần tràng hạt hoặc là nổi tiếng thiên hạ quán đỉnh chi pháp, sư phụ trực tiếp đem thần niệm truyền vào đồ đệ thức hải, đồ đệ có thể chạm rảnh thế ngộ tu luyện rồi.

Đại Lâm Tự Cửu phẩm đã ngoài thần thông thì là được lưu giữ trong Đại Lô Phong Tháp trong, chín chín tám mươi một tầng Đại Lô Phong Tháp mỗi một tầng đều có dấu một môn thần thông, đối với Đại Lâm Tự bên trên viện cùng nội viện đệ tử mà nói, chỉ có thông qua hoằng hóa nhiệm vụ tích lũy đầy đủ công đức số, mới có thể ở Đạt Ma đường đối được đối ứng thần thông.

Đại Lâm Tự nổi tiếng thiên hạ chín đại thần thông, nghe nói toàn bộ ẩn sâu tại Đại Lô Phong Tháp bên trên chín tầng, nhưng lại cần đệ tử tiến vào Đại Lô Phong Tháp thông qua tương ứng thí luyện mới có thể được dùng truyền thừa.

Như Vô Độ Thiện Sư như vậy trực tiếp đem Nhất phẩm thần thông sao chép thành sách, còn tại bên người một đặt vài chục năm, có thể nói là thiên hạ ít có khác loại.

Bạn đang đọc truyện *Pháp Hải Giới Sắc Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Thiên Mộc Phong

Chương 13: Thiên Mộc Phong

Pháp Hải trí nhớ rất tốt, nhưng lại không phải đã gặp qua là không quên được, cho nên, thẳng đến lúc chạng vạng tối, mới đưa cái này bản Thiên Long Đại Thế Chí Bồ Đề Kinh một mực ghi tạc trong nội tâm.

Ngoài cửa sổ hoàng hôn tây thùy, bất tỉnh quạ đánh trống reo hò, Pháp Hải tính toán thời gian, khoảng cách trong chùa đệ tử ra toà dùng bữa chưa đủ nửa canh giờ, cũng nên đi chung đài tư chung rồi.

Theo dưới giường mọc ra một cái không biết bao lâu chưa bao giờ dùng qua lư hương, Pháp Hải đem Thiên Long Đại Thế Chí Bồ Đề Kinh từng từ một kéo xuống đến, cẩn thận từng li từng tí nhen nhóm, nhét vào lư hương đốt thiêu cháy.

"Pháp Nhị cái thằng này thật sự là không có tiền đồ, tiền đưa cái thư tình tiền đưa TM (con mụ nó) cả buổi còn nhiều, còn tài giỏi chút gì đó không? Làm hại ta cái này người bận rộn còn phải đi tư chung "

Pháp Hải chính bức tức đầy bụng chi tế, đột nhiên tâm thần khê động, vừa quay đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ, phát hiện Pháp Nhị đã đầy mặt ánh sáng màu đỏ chạy vào sân nhỏ. Pháp Nhị mặc dù hiểu khinh công, nhưng ở Vô Độ Thiện Sư trong tiểu viện, nhưng cũng không dám chuyên dùng, sợ đụng xấu cái hoa hoa thảo thảo lần lượt giới bị phạt.

"Sur huynh!"

Pháp Nhị tiến liêu phòng, tựu chứng kiến Pháp Hải tại đốt sách, không khỏi đề nén xuống trong lòng hưng phấn, ngạc nhiên nói, "Sur huynh, ngươi tại đốt cái gì đốt như vậy hăng hái vậy?"

"Nhất phẩm thần thông!" Pháp Hải nhàn nhạt đáp.

"Thôi đi... Lừa ai đó? Cái kia bản tiểu thừa vận chuyển pháp người đều bảo bối cùng cái gì tựa như. Ta đoán ngươi nhất định là niệm kinh niệm phiền mới bắt bọn nó đốt quách cho rồi, hắc hắc, loại ý nghĩ này ta cũng có qua, đáng tiếc lại không dám đốt. Sur huynh không hổ là sư huynh!" Pháp Nhị lặng lẽ cười nói.

"Hôm nay miệng của ngươi như thế nào như vậy ngọt, đừng phải cái gì vui vẻ sự tình?" Pháp Hải lắc đầu, trong tay động tác cũng không có dừng lại, có một câu không có một câu đáp.

"Sư huynh, nàng nhận ~ nàng thực nhận lấy ~" Pháp Nhị nghe xong, lập tức đến rồi hào hứng, mặt mày hớn hở nói.

"Thu cái gì à?"

"Thư tình, ta hôm nay tại Tê Văn Am bên ngoài đợi đến trưa, mới đợi đến lúc nàng "

"Thúy nhi? Nàng chứng kiến ngươi sẽ không nói chút gì?"

"Chưa, ta đem thư tình động ở nàng phía trước trên nhánh cây rồi, nhưng nàng lấy được thư tình lúc hẵn là phát hiện ta rồi, nàng hoàn triều ta nở nụ cười a ~ "

"Cười ngươi một chút tựu mỹ thành như vậy? Nhìn ngươi cái này không có tiền đồ hình dáng." Pháp Hải khinh thường nói, nói xong một chút suy nghĩ, đột nhiên hỏi, "Ngươi đem thư tình động ở trên nhánh cây làm gì? Ngươi không có tự tay giao cho nàng?"

"Chưa, ta sợ "

"Ta thực phục ngươi rồi!" Pháp Hải thở dài, "Cái kia thư tình bên trên không xưng hô, hạ không cách nào hào, ngươi không tự tay giao cho nàng, không nói rõ trắng rồi, nàng làm sao biết đó là ngươi ghi cho nàng hay sao?"

"A!" Pháp Nhị lập tức sững sốt, đậm chân ảo não nói, "Sư huynh đều là ngươi, nói cái gì chúng ta người xuất gia ghi thư tình không thể lưu lại chứng cớ, sợ bị người mượn cơ hội trả đũa, bầm bả đại phương tượng chỗ đó "

"Ta dựa vào ngươi cái A Di Đà Phật. Ngươi còn oán coi trọng ta rồi, thật sự là vong ân phụ nghĩa, uổng ta khổ cực như vậy cho ngươi cân nhắc thư tình" Pháp Hải nghe vậy, một tay lấy còn lại kinh văn nhét vào lư hương, vung tay nói, "Về sau cái này chuyện hư hỏng, ngươi đừng đến phiền ta rồi."

Gặp Pháp Hải tức giận, Pháp Nhị lập tức mềm nhũn, vội vàng hai tay hợp thành chữ thập, liên tục thở dài, "Sư huynh, ta sai rồi còn không được áy ư, ngài đại nhân bất kể tiểu nhân qua. Nói sau, ta đây không phải lo lắng sao? Nếu không sư huynh ngài nhân lúc còn nóng lại dạy ta một thủ tình ca, ngày mai ta đi hát cho nàng nghe "

"Thôi đi, ngươi niệm kinh đều chạy điều nhi." Pháp Hải bĩu môi, lại không cùng Pháp Nhị lại so đo, bởi vì hắn gần đây thật đúng là không có lý khai cái này chịu một học ô-sin.

Gặp Pháp Hải không lên tiếng nữa, chỉ là trong đầu buồn bức trên ghẹo cái kia lư hương, Pháp Nhị càng muốn trong nội tâm càng không có ngọn nguồn, thấp thỏm nói, "Sư huynh, ngươi nói ta không phải là tự mình đa tình a?"

"Hừ hừ, tự tác孽 dù khổ, nhìn ngươi vừa rồi cái kia tiện sư sư hưng phấn bộ dáng, đa tình chắc là khoái hoạt. Ngã phạt đã từng viết qua, đã sớm

sáng tỏ tịch có thể chết vậy, ngươi còn có cái gì có thể đảm nhận tâm hay sao?" Pháp Hải cũng không quay đầu lại khẽ nói.

"Sur huynh, ta có thể không lo lắng sao? Còn có, câu nói kia là từ đã từng viết qua được không cái này ngay cả ta cũng biết." Pháp Nhị nghe xong, cảm thấy càng là không có ngọn nguồn rồi.

"Bất kể Phật Viết Từ viết ai viết, ngươi muốn tán tỉnh Thúy nhi, phải hết thầy nghe ta viết. Minh bạch?"

"Minh bạch! !"

"Cái kia tốt! Đi trước tư chung, hồi tới dùng cơm, buổi tối ngủ, sáng sớm ngày mai, hai anh em chúng ta đi Thiên Mộc Phong "

"Đi Thiên Mộc Phong làm gì? Chỗ đó ngoại trừ đại thụ tựu là Yêu thú?"

"Ngươi đi luyện ca, thuận tiện giúp ta làm cho mấy khóa yêu hạch chơi đùa."

"Cái kia Thiên Mộc Phong thể nhưng mà Thái Thất mười tám phong trong có tên hiểm địa, nhiều có Yêu thú qua lại, chúng ta trong chùa chỉ có đạt tới Trường Sinh Thập phẩm đệ tử mới hứa đi vào trong đó thí luyện "

"Ta không phải là Trường Sinh Thập phẩm đệ tử sao? Hơn nữa ngươi cái này Luyện Khí hóa kim đại cao thủ, còn chưa đủ thu thập mấy con yêu thú hay sao? Nói nhiều như vậy nói nhầm làm gì, ngươi đến cùng có đi không?"

"Đi! Chỉ cần có thể học tinh ca, để cho ta xuống Địa ngục đều được!" Pháp Nhị nghe vậy, chặn lại nói, tuy nhiên trong nội tâm hơi sợ, nhưng là vừa nghĩ tới Thúy nhi cái kia tiên nữ đáng tươi cười, chết đều đáng giá.

Pháp Hải muốn đi Thiên Mộc Phong cũng không phải là ý tưởng đột phát, đến một lần muốn muốn biết một chút về cái thế giới này Yêu thú đến cùng trường bộ đáng gì nữa, thứ hai, trong khoảng thời gian này bốn sự phát triển, cảm thấy khó tránh khỏi có chút bạo động, muốn thông qua thực tế kiểm nghiệm thoáng một phát bản thân trình độ, thứ ba, theo Vô Nhai ghi chú theo như lời, yêu hạch rất đáng tiền; thứ tư, tuy nhiên tựa hồ rất xua đuổi khỏi ý nghĩ, nhưng đạt được Thiên Long Đại Thế Chí Bồ Đề Kinh sau hân, vốn một khóa rất nhạp định tâm, bao nhiêu nhận lấy chút ít ảnh hưởng, trở nên có chút vội vàng xao động rồi.

"Sur phụ, đệ tử hôm nay tu hành đã tới Thập phẩm Thiên Định cảnh, muốn cùng pháp Nhị sư đệ kết bạn đi Thiên Mộc Phong thí luyện một phen "

"Đi thôi, ban thường ngươi giới túi, Tịnh Bình, giúp ngươi tu hành chi dụng."

"Đa tạ sư phụ!"

"Không cần cảm ơn, vì sư đệ xem Tinh Tượng, các ngươi việc này tất có sở hoạch. Mười ngày sau là sư mẫu của ngươi thọ thần sinh nhật, ngày hôm trước nàng chọn trúng một kiện ngọc trâm, cũng không đắt, tựu 8000 dư hai, làm cho các ngươi hạ lễ, việc này cũng cùng nhau đặt mua đi à nha."

"Ách ~8000 hai? ! Sư phụ, Phật viết, người có vô cùng thế, cái gọi là sinh nhật chỉ là ngày sau, chết ngày chỉ là đi ngày, qua như khói, cần gì phải muốn thọ lễ chúc mừng đâu này?"

"Lời này ngươi dám cùng sư mẫu của ngươi đi nói sao?"

"Không dám"

"Vậy thì mau đi đi! Việc này nhất định phải làm tốt, vì sư đệ xem Tinh Tượng, ngày gần đây Tử Vi xông đầu, Bạch Hổ ngồi cung, chắc hẳn sẽ có huyết quang tai ương "

"? ? ?"

"Đưa nhỏ ngọc, Bạch Hổ ngồi cung a! Sự tình nếu làm hư hại rồi, ta có huyết quang tai ương, các ngươi cũng đừng nghĩ kỹ đã qua!"

Thiên Mộc Phong, tuy nhiên cùng Thiên Lô phong đồng liệt Thái Thất mười tám phong, nhưng là cả hai cách xa nhau đủ có mấy trăm ở bên trong xa, nhất là giữa hai ngọn đỉnh núi 0.0 còn có vài tòa ngọn núi, càng làm đoạn đường này trình phóng đại rất nhiều.

Pháp Hải cùng Pháp Nhị sớm tựu xuống núi, một đường trèo non lợi suối, đi thẳng đến gần chạng vạng tối mặt trời lặn, mới khó khăn lắm đến Thiên Mộc Phong dưới chân.

Lúc này, Pháp Hải đã chổng lên có chút không thờ nổi, mà Pháp Nhị nhưng như cũ thần thái sáng láng, tinh thần mười phần.

Pháp Hải tuy nhiên bước vào Trường Sinh Bí Cảnh, là thanh tịnh thân thể, thể chất mạnh, xa cái gì tại phạm nhân, nhưng là hẳn dù sao cũng là dùng tu tâm làm chủ, rất ít đánh bóng gân cốt, hôm nay một hơi chạy lên vài trăm dặm đường núi, thân thể ngược lại là có thể kháng trụ, nhưng trên tâm lý lại trước lún rồi.

"Sur huynh, tựu ngươi bộ dạng này thờ hồng hộc, thân kiều thể quý bộ dáng, nói ngươi là Trường Sinh Bí Cảnh cao thủ ai mà tin à?" Đã đến Thiên Mộc chân núi, Pháp Nhị không khỏi trêu chọc nói.

"Trường Sinh Bí Cảnh cao thủ cũng là người, cái này vài trăm dặm đường núi một ngày chạy xuống, coi như là đầu thiên lý mã cũng mệt chết đi được." Pháp Hải thở gấp nói.

"Người nếu học được Nhất Vi Độ Giang lại đến, tự dễ dàng nhiều hơn." Pháp Nhị cười nói.

Nhất Vi Độ Giang là Phật môn Tâm Tông chiêu bài khinh thân pháp môn, không coi là thần thông, Thiếu Lâm, Đại Lâm, Vân Lâm đệ tử đều có thể tu luyện, tu vi cảnh giới càng cao tắc thì thân pháp càng cường, nghe nói tu luyện đến cảnh giới cao nhất, có thể Súc Địa Thành Thốn, Đạp Hư Phi Thiên.

"Lần này ta không phải thời gian đang gấp ấy ư, trở về nhất định sẽ học." Pháp Hải đáp, nói xong không hề để ý tới Pháp Nhị, mà là ngẩng đầu đánh giá đến cả tòa Thiên Mộc trong núi.

Thiên Mộc Phong tại Thái Thất mười tám phong trong là độ cao so với mặt biển thấp nhất, chỉ có mấy trăm trượng cao, như cùng một cái Siêu cấp đại nắm mỏ chụp tại Thái Thất Sơn mạch bên trên, trên núi trải rộng lấy một loại gọi là ô cây ngàn năm quái thụ, loại này quái thụ khô mà Bất Tử, cành lá đen kịt, mỗi gặp nửa đêm sẽ tản mát ra một cỗ như có như không nhân nhật tử khí, kéo dài không tiêu tan, do đó làm cho cả ngọn núi đều lộ ra âm khí ảm đạm, như là quỷ.

Dùng Thiên Mộc ngọn núi chính làm trung tâm, phương viên mấy trăm dặm trong đều tính toán Thiên Mộc Phong phạm vi, cái này một khu vực lúc có Yêu thú qua lại hại người, bị trên núi thợ săn coi là Cấm khu tử địa. Về sau, Đại Lâm Tự sẽ đem mảnh đất vòng, chung quanh thiết hạ cấm chế, với tư cách trong chùa đệ tử thí luyện chỉ dụng.

"Ta Đại Lâm Tự đường đường Phật môn chính phái, giường chỗ như thế nào hội cho phép loại này Yêu Sơn tồn tại, dứt khoát đem nó hủy diệt chẳng phải được?" Pháp Nhị cũng là lần đầu tới đến Thiên Mộc núi, có chút cảm khái.

"Không có Yêu Ma làm hại, chúng ta ăn cái gì? Ngã phật ăn cái gì?" Pháp Hải ung dung cười cười, "Biết rõ vì cái gì chúng ta hương khói vướng sao?"

"Vì cái gì?"

"Bởi vì chúng ta Thái Thất Sơn yêu quái thường xuyên đi ra ngoài tai họa tứ phương."

Không có đạo tặc, bộ khoái hội thất nghiệp, đã không có Yêu Ma, hòa thượng cũng không nên làm. Đại Lâm Tự lịch đại đại phương trượng đều anh minh thần võ, phi thường minh bạch đạo lý này, cho nên, đối với trên núi yêu quái cho tới bây giờ đều là mở một con mắt nhắm một con mắt, đợi đến lúc chúng xuống núi làm hại lúc, mới giống trống khua chiêng đem hán hàng phục bắt, dùng làm quảng mà cáo chi.

Pháp Hải không có đại phương trượng như vậy anh minh thần võ, nhưng hán hiểu tiêu phí tâm lý học, một chút suy tư, cũng hiểu. Trên thực tế, Phật môn Tâm Tông đều là như thế, so thiên pháp, mười cái Tâm Tông đại phái cũng đều không lại một cái Hiền Tông tiểu tự, bởi vì Tâm Tông hạch tâm sức cạnh tranh là hàng yêu Phục Ma.

Cho nên, ở đâu có Yêu Ma làm hại ở đâu sẽ có Tâm Tông chùa miếu, ở đâu có tình tông chùa miếu ở đâu sẽ có Yêu Ma làm hại

Bạn đang đọc truyện *Pháp Hải Giới Sắc Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Pháp Dật kinh ngọc

Chương 14: Pháp Dật kinh ngọc

Đang cảm thán, đột nhiên, Thiên Mộc Phong khắp núi Ô Mộc trong rừng thoát ra một đạo huyền diệu ánh lửa, mang theo tập kích người sóng nhiệt phi Hưởng sư huynh đệ hai người.

Pháp Hải cùng Pháp Nhị kinh hách lúc ngẩng đầu trông về phía xa, phát hiện cái này đạo hỏa quang dĩ nhiên là một chỉ Hỏa Nha.

Hỏa Nha loại này Yêu thú tại Thiên Mộc Phong bên trên cũng không thông thường, trước mắt cái này chỉ toàn thân Liệt Diễm vờn quanh, hai cánh giãn ra chừng bảy thước đến trường, dựa theo 《Vô Nhại ghi chú》 ghi lại, loại này hình thể Hỏa Nha ít nhất đều có bách niên pháp lực tại thân, đứng hàng Cửu phẩm Yêu thú.

Cửu phẩm Yêu thú tuy nhiên hung uy hiển hách, bắt quá, cái này chỉ Hỏa Nha lại chặt vật như là một chỉ gà tây, chẳng những toàn thân vết thương chồng chất, hơn nữa một chỉ trên cánh còn cắm một cái kim quang lập lòe Kim Cương Xử. Ngay cả như vậy, cái này chỉ Hỏa Nha cũng không phải pháp Hải huynh đệ hai người loại này gà mờ có thể đối phó.

Hai người ngây người một lúc chỉ tế, Hòa Nha đã phi tốc tiếp cận, cách cách bọn họ bắt quá xa vài chục trượng.

"Sư huynh, coi chừng."

Pháp Nhị dù sao cũng là võ tu, chứng kiến Pháp Hải ngây người, vội vàng từ sau lưng rút ra một cái nghịch nhận giới đao, lách mình hộ tại Pháp Hải trước người.

Đối mặt đột nhiên xuất hiện Yêu thú, Pháp Hải lúc này trong nội tâm cũng là khẩn trương vạn phần. Người đều là như thế, tại vườn bách thú xem trong lồng mãnh thú cùng tại trên đại thảo nguyên chính thức đối mặt mãnh thú, tuyệt không phải một loại tâm tình.

Tuy nhiên Pháp Hải đọc một lượt Vô Nhai ghi chú, tuy nhiên Pháp Hải làm đủ chuẩn bị, nhưng giờ này khắc này, chính thức đối mặt đáng về khí thế độc ác ngập trời Yêu thú, Pháp Hải tiểu bắp chân vẫn còn có chút bất tranh khí run rẩy, thầm nghĩ, "Thật sự là lừa bịp a, Vô Nhai ghi chú bên trên không phải nói cái này Thiên Mộc Phong bên trên hân hữu Cửu phẩm đã ngoài Yêu thú sao? Sớm biết như vậy tùy tùy tiện tiện tự có thể gặp được Cửu phẩm Yêu thú, đánh chết ta cũng không tới nha "

Lúc này hai người đã bị Hòa Nha nhìn chăm chăm vào, coi như là muốn lui cũng chạy bắt quá cái này bằng cột đầu cánh Cửu phẩm Yêu thú. Cho nên, tuy nhiên trong nội tâm bờ ngỡ, nhưng Pháp Hải lúc này cũng phải mạo xưng là trang hảo hán rồi.

"Yên tâm, nó nếu dám tới, ta tất sẽ để cho nó có đến mà không có về!"

Tuy nhiên đã làm xong đối kháng chuẩn bị, nhưng Pháp Hải hay vẫn là hữu ý vô ý bên cạnh dời một bước, thuận thế núp ở Pháp Nhị sau lưng, dù sao người đều là ích kỷ, Pháp Hải cùng Pháp Nhị cảm tình mặc dù tốt, cho dù không có đạt tới cùng sinh cùng tử tình trạng, cho nên Pháp Hải khó tránh khỏi sẽ có chết sự đệ Bất Tử sư huynh nghĩ cách.

Lúc này Pháp Nhị lại không rõ ràng lắm Pháp Hải trong lòng xấu xa, gặp Pháp Hải bên cạnh dời, ngược lại đơn đao quét ngang, đem Pháp Hải một mực hộ tại sau lưng.

Pháp Hải thấy thế, không khỏi một hồi hồ thẹn, vội vàng hít sâu một hơi, cưỡng ép điều động toàn thân niệm lực, cố thủ bản tâm, cùng lúc đó, thức hải ở trong tiểu thừa vận chuyển pháp quyết tại phi tốc lưu chuyển, trong thức hải vô cùng niệm lực âm thầm ngưng tụ tại Đạm Định Phật Pháp Thân phía trên, Đạm Định Phật hai mắt trợn lên, toàn thân tia sáng trắng bắn ra bốn phía, tùy thời chuẩn bị phát ra một kích toàn lực.

Cửu phẩm Hóa Nha tuy mạnh, nhưng phương pháp biến 60 năm tinh thuần pháp lực cũng không phải ăn chay!

Lúc này, Hóa Nha dĩ nhiên bay đến hai người trên không, chứng kiến một thân tăng bào Pháp Hải hai người, Hóa Nha phảng phất nhìn thấy bất cộng đái thiên cửu nhân trong mắt toát ra hơn một xích hồng mang, trường mổ rồi đột nhiên một trương, trong miệng xuất hiện một đoàn lớn nhỏ cỡ nắm tay hóa cầu, hóa cầu đón gió tăng vọt, qua trong giây lát tự bành trướng đến chầu rứa mặt kích cỡ, tựa hồ tùy thời đều thốt ra đánh úp về phía hai người, đưa bọn chúng đốt cái tan thành mây khói.

Ngay tại Pháp Hải hai người chuẩn bị ngạnh kháng Hòa Nha pháp thuật chỉ tế, Hòa Nha sau lưng phương xa đột nhiên truyền ra từng tiếng lừng lừng Phật xướng.

"Phật quang phổ chiếu, muôn đời Quang Minh, niết bàn tịnh pháp, bản nhược bá ma không! !"

Theo cái này âm thanh Phật xướng, một chỉ cực lớn Phật chương theo Hòa Nha sau lưng phương xa trong rừng rậm thoát ra, mang theo một dãy sáng chói kim mang, lập tức bỏ qua mặt sườn núi đến dưới núi mấy trăm trượng khoảng cách, xuất hiện lần nữa lúc, dĩ nhiên một tay lấy Hòa Nha cùng cái kia đoàn hóa diễm nắm trong tay.

Phốc, một tiếng trầm đục

Không lẽ Phật chương lần nữa mở ra lúc, bản tay dĩ nhiên đã không có Hòa Nha bóng dáng, chỉ để lại một miếng hóa hồng óng ánh yêu hạch, cùng với cái thanh kia kim quang lập lòe Kim Cương Xử.

Đáng thương cái này chỉ hung uy hiển hách Hòa Nha đại chiêu chưa phát ra, đã bị cái này chỉ đột nhiên xuất hiện Phật thủ tạo thành bột mịn.

"Tốt tinh thuần cánh tay Phục Ma thần thông!"

"Pháp Dật! ?"

Đột nhiên xuất hiện biến cố làm cho tránh được một kiếp hai người bề ngoài hiện ra hoàn toàn bất đồng phản ứng, Pháp Nhị là cảm thán Cửu phẩm thần thông cường đại, Pháp Hải thì là mặt trầm như nước, tâm tình thậm chí cách khác mới gặp gặp Hòa Nha lúc còn muốn ác liệt.

Không trung Phật thủ dần dần làm nhạt tiêu di vào hư không, Kim Cương Xử cùng Hòa Nha yêu hạch mất đi dựa vào tự do vật rơi hướng phía dưới rơi đi, lúc này, phảng phất thiên hô vạn hoán bình thường, xa xa mềm rũ xuống bay tới một cái áo bào trắng tăng nhân, tại trên bầu trời kéo lê một đạo hoàn mỹ cầu vòng tuyến, một tay lấy Kim Cương Xử cùng yêu hạch sao trong tay.

Áo bào trắng tăng nhân nhẹ nhàng một cái trôi đi, lững lờ không hur độ, nhẹ nhàng vô cùng rơi vào Pháp Hải phía trước một khỏa cây khô chạc cây phía trên, như là chim bay bình thường, điểm bụi không sợ hãi.

Tuần mỵ, tiêu sái, phiêu dật, ngoại trừ trong ánh mắt ngẫu nhiên hiện lên một tia kiêu căng hung ác nham hiểm bên ngoài, Pháp Hải không cách nào từ nơi này cái áo bào trắng tăng trên thân người phát hiện bất luận cái gì khuyết điểm nhỏ nhất.

Người này đúng là Đại Lâm thiên tài thiếu niên, Pháp Hải đối thủ một mắt một còn, Vô Tướng trưởng lão đệ tử đắc ý nhất, Pháp Dật.

"A Di Đà Phật, vừa rồi nếu không là ta đến nhanh, các người đã thành cái này trên núi Ô Mộc phân bón rồi."

Pháp Dật trên cao nhìn xuống, phiêu nhiên như tiên, trong giọng nói nhưng lại nói không nên lời ngạo mạn, "Cái này ân cứu mạng, không biết người phải như thế nào báo lại đâu này? Pháp Hải sư huynh ~"

"Pháp Dật sư đệ lời ấy sai rồi, đồng môn tầm đó cùng nhau trông coi vốn là việc nằm trong phận sự, huống chi vừa rồi nếu không phải là chúng ta liên lụy này Hóa Nha chú ý, người sao lại đánh lên thuận lợi như vậy?" Pháp Hải đem trong thức hải ngưng tụ niệm lực lặng yên tán đi, đón lấy lạng lẽ cười cười, hào không lĩnh tình nói.

Pháp Hải hiểu rất rõ Pháp Dật rồi, Pháp Dật người này, lòng dạ nhỏ mọn, tính cách cao ngạo, yêu làm náo động, tự tính toán hẳn giống như trước giống như vậy cái gặp cảnh khốn cùng khắp nơi nên giận, cũng không cách nào cùng Pháp Dật trở thành bằng hữu, chỉ biết bị nhục nhã ác hơn.

Nguyên nhân không nó, một núi không thể chứa hai cọng, trừ phi một công một mại.

"Không tệ, không tệ! Mấy ngày không thấy, sư huynh ngược lại là biến thành miệng lưỡi bén nhọn rồi."

Pháp Dật nghe vậy, chẳng những không khí, ngược lại cười ngạo nghễ, "Như thế chuyện tốt, giống như trước cái kia phó khúm núm chim cú bộ dáng, ta chính là thời thời khắc khắc đem người dẫm nát dưới chân cũng sẽ cảm thấy không thú vị vô cùng ~"

Pháp Dật cao cao tại thượng như là Thiên Thần bình thường, chỉ là nhân nhạ xem kỹ liếc Pháp Hải, tự chấp tay ngửa đầu nhìn qua hướng lên bầu trời, đồng thời, thói quen hồ thân thể chấn động, từng đạo tung hoành bề ngỗ Bá Vương Khí định tán ra ra.

Pháp Dật vốn tên là Long Ngạo Thiên, xuất thân từ kinh thành đại tộc Long gia, bắt quá cùng Pháp Hải tương tự, đồng dạng không phải con vợ cả, khi còn bé cũng nhận hết cực khổ, về sau vô tình gặp được Thiếu Lâm cao tăng Vô Tướng trưởng lão, phát hiện hắn tướng mệnh rất cứng, có Vi Đà chi tướng. Vi Đà lại xưng Vi Đà thiên, này tương cực kỳ hiếm thấy, so Pháp Nhị La Hán chuyển thế cao hơn bên trên nhất đẳng, nghe nói có được Vi Đà tương người tại trên triều đình là đế vương mệnh, tại Tu Chân giới thì là Bá Vương mệnh. Vì vậy Vô Tướng trưởng lão liền đem Pháp Dật dẫn tới Đại Lâm Tự dốc lòng bồi dưỡng, hi vọng có thể nuôi dưỡng được một vị tương lai Tu Chân giới Bá Vương.

Đồng dạng là "Đã hết con khổ, đến ngày sung sướng", Pháp Dật lại bắt đồng tại Pháp Hải tự ti khiếp đảm, hắn càng ưa thích đem đã từng khinh thị khi nhục người của hắn hung hăng dẫm nát dưới chân, hơn nữa hắn một mực tin tưởng vững chắc chính mình sẽ trở thành vị Sát Trá Phong Vân một đời bá chủ, hắn tranh bá Tu Chân giới bước đầu tiên tự là trở thành Đại Lâm Tự kế tiếp nhiệm Phương Trượng. Cho nên hắn tổng là có ý bất chước đại phương trượng khí độ cử chỉ, bồi dưỡng mình tướng mệnh bên trong Bá Vương Khí, hơn nữa luôn hữu ý vô ý tại thực lực không bằng sư huynh của mình để trước mặt triển lộ một hai.

Ngay tại Pháp Dật Bá Vương Khí muốn ra không ra chỉ tế, Pháp Hải đột nhiên lại đánh nữa cái ha ha, "A Di Đà Phật, trang B đều trang như vậy tươi mát thoát tục, thật không hổ là Pháp Dật sư đệ!"

"Phốc ~"

Pháp Nhị không nín được một tiếng cười khê, lập tức cho Pháp Dật tích súc thật lâu Bá Vương Khí một tiết như rót, thân thể trầm xuống, thiếu chút nữa không có rót xuống cây đèn.

Pháp Dật ổn định thân hình, lại nhìn hướng Pháp Hải hai người, trên mặt đã không có phiêu dật thoát tục, chỉ còn lại có thẹn quá hoá giận, hắn từng chữ nói ra nói, "Người tin hay không các người hôm nay hạ không được cái này Thiên Mộc Phong?"

"Hắc hắc, ta cũng không tin tại đây đường đường Thái Thất mươi tám phong trong phạm vi, người còn dám cắn ta hay sao? Trước kia ta cũng tự nhin, hôm nay người nếu dám đụng ta một ngón tay, ngày mai ta tự đi Vô Lượng Bảo Điện cáo người lấy mệnh hiếp yếu, giết hại đồng môn, tổn hại Đại Lâm môn quy giới luật, đưa một đám khách tọa trưởng lão tại không có gì, đưa không hoa đại phương trượng chỉ thật thà thật thà dạy bảo như bên tai bên cạnh phong, đưa"

Nhìn xem nước bọt bay tứ tung Pháp Hải, Pháp Nhị tròn mắt há hốc mồm, Pháp Dật tắc thì đầu lớn như cái đầu, mặt mũi tràn đầy khó có thể tin, phảng phất mới quen Pháp Hải.

Pháp Dật vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới, chỉ là vài ngày không thấy, cái này gần đây nhu nhược củi mục Pháp Hải chẳng những biến thành miệng lưỡi bén nhọn rồi, còn học hội cáo mượn oai hùm rồi, còn học hội bên trên cương thượng tuyến rồi, còn học hội chánh nghĩa lẫm nhiên rồi, còn TM (con mụ nó) có hay không một chút người xuất gia bộ dạng? !

Tuy nhiên trong nội tâm bị đè nén được phải chết, nhưng là Pháp Dật còn thật không dám động Pháp Hải, đại môn phái kiêng kỵ nhất đúng là đồng môn tương tàn, khách tọa trưởng lão cùng đích truyền trưởng lão chỉ ở giữa quan hệ càng là miễn cảm chủ đề, trước kia Pháp Hải là nên giận không dám náo, nhưng hiện tại Pháp Hải lại bất đồng, xem cái kia phó lưỡi đầy hoa sen, miệng lưỡi lưu loát bộ dạng, nếu thật so sánh khởi thực đến, dùng hắn khách tọa trưởng lão đệ tử thân phận náo bên trên Vô Lượng Bảo Điện, khơi mào khách tọa trưởng lão cùng đích truyền trưởng lão giai cấp mâu thuẫn, đến lúc đó, hùng tài vĩ lược đại phương trượng tuyệt đối sẽ không bởi vì làm một cái kiệt xuất đệ tử mà đắc tội khách tọa trưởng lão nhóm, coi như là Vô Tướng

trường lão cũng giữ gìn hẩn không được.

Đúng lúc này, chỗ rừng sâu lại liên tiếp bay ra sáu đạo nhân ảnh, vì đánh cũng trừng phạt không được, nói cũng nói bất quá Pháp Dật giải vây.

Trong đó một hồng một lục hai đạo bóng hình xinh đẹp làm cho người hai mắt tỏa sáng, đúng là Diệu Ngọc cùng Thúy nhi chủ tử, sau lưng các nàng, còn sao quanh trắng sáng theo sau bốn cái thanh niên tăng nhân, bốn người này đều là bên trên viện đệ tử, Trường Sinh Thập phẩm tu vi.

Diệu Ngọc hôm nay xuyên qua một kiện thiếp thân hồng nhạt áo nhỏ, phối hợp một bộ chặt khít lưu tiên trường váy, càng hiện thân tài nóng bỏng, thanh xuân tập kích người.

"Pháp Hải, ngươi không tại hạ viện tham thiền, chạy đến Thiên Mộc Phong tới làm gì?"

Diệu Ngọc vừa bước tràng tự khí tràng toàn bộ triển khai thẳng đến Pháp Hải mà đi, cái này không khỏi làm cho mọi người tại đây, thậm chí kể cả Pháp Dật ở bên trong, đều cảm thấy kinh ngạc vô cùng.

Pháp Hải cũng là không hiểu ra sao, tuy nhiên Diệu Ngọc mất hạnh trùng trùng, ngữ khí bất thiện, nhưng Pháp Hải đích đích xác xác cảm thấy nàng đối với hẩn thái độ rất nhỏ cái biến, rất kỳ quái, "Nha đầu kia đối với ta cho tới bây giờ đều là triệt để bỏ qua, hôm nay đây là làm sao vậy? Vậy mà chủ động cùng ta nói chuyện?"

"Các ngươi có thể tới nơi này thí luyện, dựa vào cái gì chúng ta không thể đến?" Tuy nhiên trong nội tâm nghi hoặc, nhưng Pháp Hải ngoài miệng lại không có bất kỳ hàm hồ,

"Ngươi nói đúng không, pháp Nhị sư đệ? Pháp Nhị! ! !"

"Ách ~ cái gì?" Pháp Nhị gian nan đem tràn ngập "Lãng mạn" ánh mắt theo Thúy nhi trên mặt thu hồi, rất lâu vừa rồi hoảng qua thần đến, căn bản không có nghe rõ Pháp Hải nói cái gì.

Đáng tiếc, hoa rơi có ý theo nước chảy, như nước chảy vô tâm luyến hoa rơi. Diệu Ngọc sau lưng Thúy nhi chứng kiến Pháp Nhị bộ dạng chỉ là nhẹ nhàng cười cười, tự đem ánh mắt đặt ở cao cao tại thượng, thanh tú thoát tục Pháp Dật trên người, trong mắt tràn đầy ngưỡng mộ.

"Các ngươi sư huynh đệ không có một cái có tiền đồ "

Diệu Ngọc con ngươi theo Pháp Nhị trên mặt khẽ quét mà qua, khinh niết lắc đầu, có chút ít thuyết giáo đối với Pháp Hải nói, "Nếu như ngươi có thể đem ngươi viết lịch ra thơ bốn sự dùng tại trên việc tu luyện, ngươi đã sớm bước vào Trường Sinh Bí Cảnh rồi! Đừng trách ta không có nhắc nhở ngươi, tự ngươi điểm này tu vi ở chỗ này thuần túy là muốn chết! Chúng ta đi!"

Nói đến lịch ra thơ, Diệu Ngọc đôi má không khỏi một hồng, dứt lời lại hung hăng trừng mắt nhìn Pháp Hải liếc, quay đầu quay người đi xuống núi.

Diệu Ngọc theo xuất hiện đến rồi đi, từ đầu đến cuối đều không có cùng trên cây Pháp Dật nói chuyện, cái này làm cho vất vả đứng tại chạc cây bên trên Bá khí bên cạnh rõ, xếp đặt cả buổi tạo hình Pháp Dật phi thường xấu hổ, phi thường không nghĩ ra.

Hôm nay đây là làm sao vậy? Chẳng những gần đây nhần nhục chịu đựng Pháp Hải trở nên ngôn từ sắc bén, không tốt bóp nhẹ, mà ngay cả từ nhỏ đối với hẩn ngưỡng mộ Diệu Ngọc đều trở nên khó có thể suy nghĩ, nàng chứng kiến Pháp Hải sau như thể nào nhiều lời như vậy? Bọn hẩn một cái trên trời, một chỗ xuống, chẳng lẽ còn có cái gì tiếng nói chung? Ngạch ~ hôm nay rốt cuộc là làm sao vậy?

"Pháp Hải sư huynh, tiện nghi ngươi rồi, hôm nay trưởng chúng ta về sau tại 'Thiên Phật Đại Giới' pháp hội bên trên lại tính toán, đến lúc đó nhìn ngươi còn có thể nói cái gì? ! Phi Thiên! !"

Chứng kiến Diệu Ngọc rồi đi, Pháp Dật thực sự không tâm tư đang cùng Pháp Hải dây dưa, mũi chân nhẹ nhẹ một chút chạc cây, thân hình lập tức bay lên trời, y quyết bỗng bễnh truy hướng về phía Diệu Ngọc.

Bạn đang đọc truyện *Pháp Hải Giới Sắc Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Niệm kinh là muốn thu phí

Chương 15: Niệm kinh là muốn thu phí

"Sur huynh, từ đầu tới đuôi, nàng đều chỉ nhìn ta liếc, có phải là của ta hay không lãng mạn ** còn không có luyện đến sinh điện cảnh giới "

" "

"Sur huynh, ta cho nàng thư tình tựa hồ biến thành người cho diệu Ngọc Sur Tỷ "

" "

"Sur huynh, ta nhìn người cùng diệu Ngọc Sur Tỷ ngược lại là trai tài gái sắc, rất xứng "

" "

"Sur huynh, thế nhưng mà ta làm sao bây giờ a "

" "

"Sur huynh, người ngược lại là lời nói lời nói a!"

"Nói không được, vừa rồi cùng Pháp Dật cái thằng kia nói quá nhiều, cần được đầu lười rồi "

"Ách ~ "

"Sur huynh vừa rồi người lười đầy hoa sen, xác thực đại khoái nhân tâm, nhưng là Thiên Phật Đại Giới bên trên chúng ta có thể thế nào xử lý? Cái kia Pháp Dật thế nhưng mà Khai Quang cảnh hậu kỳ tu vi "

Thiên Phật Đại Giới pháp hội, nói trắng ra là, tựu là quy tắc cho phép trong môn phái Luận Võ Đại Hội. Đại Lâm Tự tuy nhiên không cho phép đệ tử ác tính cạnh tranh, nhưng cái này Thiên Phật Đại Giới nhưng lại tốt, cũng là môn phái bảo trì sức sống, khích lệ tu hành một loại thủ đoạn. Thiên Phật Đại Giới bên trên, đồng nhất bối phận đệ tử tầm đó có thể tùy ý khiêu chiến.

"Sợ cái gì? Không phải còn có ba năm đó sao?" Pháp Hải ngoài miệng kiên cường, trong nội tâm nhưng cũng là hết sức trầm trọng. Vừa rồi nếu là hắn có thể đánh thắng được Pháp Dật đã sớm cùng hắn liều lên, đáng tiếc, hắn và Pháp Dật tu vi suốt kém một cái cảnh giới còn nhiều, Pháp Dật Chích Thủ Phục Ma thần thông uy năng hắn là khắc sâu ấn tượng, không khách khí mà nói, một chương xuống dưới, đều có thể đem hắn cùng Pháp Nhị đánh ra thì đến.

Tựu phép tính biến gần đây kiếp trước kiếp này tất cả mọi người phẩm đều tập trung bạo phát, lại có Hậu Thiên Linh Thể, lại có Phật Đà Pháp Tướng, lại có bách niên pháp lực, lại có Nhất phẩm thần thông, nhưng là những này chỉ có thể coi là ngoại lực, tu Phật không phải một sớm một chiều sự tình, trước kia Pháp Hải rơi xuống suốt mười năm, muốn ba năm ở trong tựu bỏ trở lại lực áp Pháp Dật, xác thực đại khó khăn.

Này trong đó, nếu như Pháp Dật thuận lợi đột phá Khai Quang cảnh, đạt tới Trường Sinh Bát phẩm Xá Lợi cảnh, dù là chỉ là Xá Lợi cảnh sơ kỳ tu vi, phụ dùng Bát phẩm thần thông cũng đủ để đè chết Bát phẩm phía dưới bất luận cái gì tu sĩ, bởi vì Xá Lợi cảnh là Tu Phật giả một đạo đường ranh giới, Xá Lợi Kim Thân, ngàn dặm truy hồn.

"Thật sự không được, tựu cho Pháp Khắc sư đệ lên trước đi cùng tiểu tặc này ngốc liễu cái lưỡng bại câu thương, sau đó ta và người hai người lại đến đi luân hồi ~" Pháp Hải vuốt cằm trầm tư nói.

"Sur huynh, cái này cũng quá vô si đi à nha? Sẽ để cho người chê cười, bất quá ta tán thành!"

Pháp Nhị nghe xong lập tức tinh thần tỉnh táo, kinh nghiệm vừa rồi một màn, hắn lúc này đối với Pháp Dật cảm giác tựu là hâm mộ ghen ghét hận.

"Đây chỉ là hạ sách, về phần thượng sách ư trước mắt còn không nghĩ tới."

Pháp Hải khoát tay chặn lại, "Bất quá, bất luận cái gì kế sách đều là thành lập tại nhất định thực lực trên cơ sở. Ba năm thời gian, nói dài cũng không dài lắm, nói ngắn cũng không ngắn, cùng hắn đau khổ nghiên cứu đối sách không bằng mau chóng tăng thực lực lên, đi, chúng ta lên núi."

Thiên Mộc Phong vốn không có đường, bất quá từ trên xuống dưới đến tu hành khá hơn rồi, cũng thì có một đầu uốn lượn khúc chiết đường núi, sư huynh đệ hai người theo cái này đầu đường nhỏ vặn vẹo thân mà lên, phút chốc thân ảnh tựu biến mất tại mệnh môn thâm sơn lâm trong nước.

"Cái này Thiên Mộc Phong còn gọi là Thiên Mộ phong, nghe nói cả ngọn núi vốn là một tòa cự đại phần mộ, phía dưới cất giấu một tòa cự đại cung điện dưới mặt đất, bên trong chôn giấu trăm ngàn vạn chôn cùng thi hài, mỗi gặp đêm trăng tròn, cái này trong mộ địa từ khí đã bị triều tịch chỉ lực hấp dẫn sẽ theo thổ nhưỡng lan tràn đi ra, nuôi sống cái này sở dùng ngàn vạn mà tính Ô Mộc, cùng với hăng hà Yêu Ma. Đáng sợ hơn chính là, chỉ cần cái này từ khí một ngày không dứt, tại đây Yêu Ma tựu cũng không tuyệt chủng."

"Tại đây rốt cuộc là ai mộ địa?"

"Cái này nghe nói liên quan đến bản tự bí mật, Vô Nhai ghi chú bên trên thật đúng là không có ghi. Bất quá, Thiên Mộ, Thiên Mộ, từ xưa đến nay, ngoại trừ Nhân Hoàng thiên tử lại có ai dám dùng thiên tự cho mình là? Cho nên, tại đây hơn phân nửa là triều đại nào thiên tử chi mộ, những này vạn năm không dứt từ khí đoán chừng tựu là hôm nay từ chôn cùng người oán khí biến thành "

Hai người cước trình không chậm, bên cạnh trò chuyện vừa đi, đã thành đại khái nửa canh giờ, dưới chân đường nhỏ đã càng ngày càng hẹp, mấy khó phân biệt tìm. Lúc này Pháp Hải đoán chừng hai người đã gần đến giữa sườn núi, tại chân núi nhìn xem không ngờ một khóa cổ thụ, lúc này đến phụ cận xem ra xác thực là phi thường tráng kiện, mấy người đều không thể vây kín, nhất là cái kia đen kịt nồng đậm cảnh lá rậm rạp chẳng chút cơ hồ đem toàn bộ bầu trời đều che đầy.

Ồ Mộc che khuất bầu trời, ánh sáng càng ngày càng mờ nhạt, trong không khí cũng tựa hồ trở nên thập phần nặng nề, cho thần kinh người có cổ cảm giác áp bách mãnh liệt.

Bất quá làm cho người kỳ quái chính là, hai người lên núi thời gian đã không ngắn, một đường đi tới, chẳng những không có đụng phải bất luận cái gì Yêu Ma, thậm chí không có chứng kiến một cái vật còn sống, tựa liền hồ một tiếng chim hót đều nghe không được, phi thường quỷ dị.

"Hô ~ "

Pháp Hải trường than một hơi, càng đến ở chỗ sâu trong, ánh sáng cũng không khí càng là mỏng manh, cái này rừng sâu núi thẳm quanh năm từ khí lượn lờ, bình thường đều có đậm chương khí làm bạn, người bình thường tiến đến căn bản đi không đến sườn núi.

"Càng lên cao đi chương khí càng dày đặc, tuy nhiên chúng ta không sợ, nhưng là không thoải mái. Lại đuổi vài bước đường, đêm nay ta xem chúng ta tựa gần đây nghỉ ngơi một chút, nghỉ ngơi dưỡng sức chuẩn bị ngày mai bắt yêu." Nhìn qua khóm bụi gai sinh, chương khí tràn ngập sơn lâm thâm xứ, Pháp Hải mới nói.

"Bắt yêu, bắt yêu, chúng ta đi cả buổi, như thế nào liền cái Yêu ma đều không có đụng phải? Hằng hà Yêu thú ở nơi nào?" Pháp Nhị ngay từ đầu lúc lên núi còn rất khẩn trương, lúc này cũng có chút tinh thần lỏng lẻo.

Pháp Hải vui lên, thầm nghĩ, tiểu tử nguoi tưởng rằng ở kiếp trước Game Online a, vừa lên núi khắp nơi trên đất đều có thể chém quái? Yêu thú tốt như vậy bắt, sớm đã bị như lang như hổ, nghe thấy được vị thịt tựa điên cuồng Đại Lâm đệ tử bắt hết, càng đừng đề cập còn có rất nhiều trộm liệp giả cũng nhớ thương lấy bên trên tại đây bắt yêu phát tài đây này.

"Yêu thú giấu kín bộ dạng bốn sự là rất mạnh, nhất là thâm sơn trong cổ lâm, càng là chúng một mẫu ba phần đất. Bất quá, đêm mai tựa là đêm trăng tròn, tu hành Yêu thú định sẽ ra ngoài hấp thu từ khí, cơ hội của chúng ta cũng đã tới rồi "

Pháp Hải nói còn chưa dứt lời, đột nhiên đứng thẳng bỗng nhúc nhích cái mũi, đón lấy nhướng mày, nói ra, "Có mùi máu tanh "

Dứt lời, Pháp Hải tập trung tư tưởng suy nghĩ theo mùi máu tươi, cẩn thận từng li từng tí hướng tiền phương tìm kiếm.

Pháp Nhị biết rõ từ khi Pháp Hải bước vào Trường Sinh Bí Cảnh về sau, ngũ giác so với thường nhân nhạy cảm rất nhiều, nghe được Pháp Hải nhắc nhở, vội vàng đem trên lưng giới đao rút ra, đầu đao chăm chú đuổi kịp Pháp Hải.

Đi ra mấy trăm bước, Pháp Nhị tựa nghe thấy được một cổ xen lẫn tại chương khí bên trong, như có như không mùi huyết tinh, hần dù sao cũng là võ tu xuất thân, cơ hồ bản năng một cái cất bước, tựa siêu việt Pháp Hải, đánh về phía phía trước trăm bước bên ngoài một khóa khổng lồ ô cây.

"Sư huynh, ở đây có một người chết!"

Pháp Hải ngũ giác nhạy cảm, tại Pháp Nhị trong mũi như có như không mùi máu tanh, tại hần trong mũi nhưng lại đậm đặc vô cùng, làm cho người buồn nôn, nghe được Pháp Nhị mời đến, hần cau mày, véo lấy cái mũi bước nhanh đi tới.

Pháp Nhị lúc này đang đứng tại một gốc cây ô bên cây một tay nắm bắt cái mũi, một tay nhắc đao đề phòng, gặp Pháp Hải tới, vội vàng tránh ra ánh mắt.

Pháp Hải đến gần xem xét, dưới cây quả nhiên nằm cái người chết.

Cái này người chết ăn mặc một bộ giá trị xa xỉ đạo bào, bất quá, thân thể đã độ cao hư thối, bộ mặt thành một đồng thịt nhão, đỉnh đầu chỉ có vài cọng tóc, mắt thường căn bản không cách nào phân biệt rõ hần giới tính cùng tuổi, hần trạng vô cùng thâm trầm.

"Ọe ~" tuy nhiên trong nội tâm sớm có chuẩn bị, nhưng Pháp Hải chỉ nhìn thoáng qua, sẽ đem đầu uốn éo hướng về phía một bên, khô khốc một hồi ọe, thờ dài nói, "Người này chết thực buồn nôn "

Pháp Nhị đảo là một bộ thấy nhưng không thể trách, "Cái này chết tiết tưng tính toán không tệ được rồi, năm đó thôn chúng ta ở bên trong mất mùa, rất nhiều tiểu hài tử đều bị đun sôi ăn hết, bọn hần phiêu trong nồi cái kia phó bộ đáng mới nghiêm túc buồn nôn."

"Thế nào sẽ không đem nguoi nấu nữa nha?" Pháp Hải lắc đầu, đang muốn cất bước ly khai, phảng phất đột nhiên nghĩ đến cái gì, bỗng nhiên quay đầu nói, "Không đúng!"

"Làm sao vậy?"

"Cổ thi thể này nát thành như vậy, rõ ràng là chết đã lâu rồi, nhưng là chúng ta vừa rồi nghe thấy được đích thật là mùi máu tươi, mà không phải mùi hôi, nguoi không biết là có chút khác thường sao?"

" xác thực có chút kỳ quái, bên ta mới dò xét thoáng một phát kê bên này không có cái khác bị thương mới chết chi nhân, cái này cổ mùi máu tươi rõ

ràng đến từ chính cổ thi thể này sư huynh, người xem cánh tay phải của hân "

Pháp Hải cố nén buồn nôn, theo Pháp Nhị ánh mắt lần nữa lờm lờm về phía này là thi thể, nhìn kỹ, phát hiện cổ thi thể này cánh tay phải sóng vai mà đoạn, rõ ràng cho thấy bị cái gì mãnh thú tươi sống cắn xuống, mà hân cánh tay trái tắc thì bảo trì có chút uốn lượn trạng thái, một nửa bàn tay tham tiến thắt lưng một cái túi gấm chính giữa, tựa hồ là muốn móc ra cái gì đó đến.

Pháp Hải ánh mắt không khỏi tập trung ở cái con kia không ngờ túi gấm phía trên, túi gấm không lớn, chỉ có lòng bài tay lớn nhỏ, nhan sắc xám xịt không biết là cái gì tài liệu chế thành, duy nhất dễ làm người khác chú ý đúng là túi gấm thượng diện thêu lên một cái Hắc Bạch giao nhau Thái Cực cá đồ, cái này cho Pháp Hải phảng phất nghĩ tới mấy thứ gì đó.

"Túi Càn Khôn, Đạo môn Đan Tông Phái Võ Đang! ?"

Pháp Hải đột nhiên nhớ tới Vô Nhai ghi chú bên trong một đoạn ghi lại, cái này Hắc Bạch giao nhau Thái Cực cá đồ đúng là Phái Võ Đang dấu hiệu độc môn, túi Càn Khôn thì là Đạo gia đệ tử thường dùng pháp khí một trong, tác dụng tương đương với Phật môn giới tử.

Tu Phật giả không chấp tại ngoại vật, truy cầu chính là thể xác và tinh thần tu cảm, thì ra là nội tại mỹ. Người tu đạo tắc thì trái lại, bọn hân càng ưa thích mượn nhờ Thiên Địa vạn vật đến tu hành, cho nên tại luyện khí luyện đan bên trên đều có được phi phạm tạo nghệ.

Cùng Phật môn tương tự, Đạo môn cũng chia tông phái, Kiếm Tông, khí tông, Đan Tông tạo thể chân vạc, Phái Võ Đang tựa là Đan Tông đứng đầu, đồng thời cũng là Trung Nguyên Tu Chân giới giàu có nhất môn phái một trong. Dùng Vô Độ Thiện Sư nói, Phái Võ Đang tự xưng dùng đan hoi, trên thực tế tựa là làm buôn bán đan mua bán, theo Tu Chân giới giả thấp thu mua dược liệu, luyện thành các loại đan dược, lại giá cao bán dư Tu Chân giới, có thể nói một vốn bốn lời, là Tu Chân giới nhà tư bản.

Pháp Hải đột nhiên đôi mắt sáng ngời, trước mắt cái này Võ Đang đệ tử có thể đi vào Thiên Mộc Phong, ít nhất cũng có Đạo gia Trường Sinh Thập phẩm toàn chiếu cánh tu vi, hân dĩ ở dưới gấm trong túi như thế nào cũng phải có chút hàng lậu, cái này có thể thuận tiện nghĩ phương pháp biến rồi.

"Sư huynh, cái này Võ Đang đệ tử như thế nào sẽ chết tại Thiên Mộc Phong bên trên?" Pháp Nhị nghe xong, kỳ quái nói.

"Thiên Mộc Phong bên trên có một loại Yêu thú gọi là Thiết Đàm Thương Hùng, nó sống gan là luyện đan tốt tài, giá trị xa xỉ, cái này Thiết Đàm Thương Hùng tại nơi khác rất hiếm thấy, ta đoán chừng cái này không may Võ Đang đệ tử đích thị là chạy sống mật giấu đến." Pháp Hải trầm ngâm nói.

"Sống gan?"

"Đúng vậy, đó là sống lấy lấy ra mật giấu mới đáng giá, Thiết Đàm Thương Hùng sở dĩ gọi Thiết Đàm Thương Hùng cũng là bởi vì chúng bị giết chết sau gan sẽ nhanh chóng kết sỏi biến thành vững như sắt thép, không có bất kỳ dược dùng giá trị."

Pháp Hải giải thích nói, "Lấy gan là một môn kỹ thuật sống, một cái sơ sẩy sẽ kiếm củi ba năm thiêu một giờ, ta đoán đây cũng là cái này Võ Đang đệ tử hội lên vào Thiên Mộc Phong nguyên nhân."

"A Di Đà Phật, cái này Thiết Đàm Thương Hùng thật đúng là bi ai, bị sống sờ sờ xé ra nội tạng bài trừ đi ra mật giấu, cái này nhiều lắm đau nhức a, còn không bằng trực tiếp bị giết đây này." Pháp Nhị một hồi cảm thán.

"Như thế nào hội đau nhức? Ta từng từng nghe người ta nói qua, sống lấy mật giấu chẳng những không đau nhức, thậm chí còn rất thoải mái đây này" Pháp Hải ha ha cười cười.

"Làm sao có thể? Nói ra vô si như vậy nói như vậy người nên bị chôn lấy người gan thử xem trước."

Pháp Nhị hừ một tiếng, hừ bỏ đi ánh mắt lại chuyển hướng về phía cái kia tử trạng thể thâm Võ Đang đệ tử, lòng có không khỏi động lòng trắc ẩn, nói, "Sư huynh, chúng ta đối với cái này thi thể cũng nghiên cứu cũng không được gì, ta xem hân chết thâm như vậy, không bằng người cho hân niệm kinh siêu độ thoát một phát, chúng ta đem hân chôn a."

"A Di Đà Phật, chúng ta người xuất gia từ bi vì hoài xác thực đúng vậy, nhưng là người đừng quên chúng ta sư phụ dạy bảo" Pháp Hải nghe tiếng nói.

"?" Pháp Nhị sững sờ.

"Niệm kinh là muốn thu phí."

"Sư huynh, người xem hân chỉ còn lại một đoàn thịt nhão rồi, người còn muốn hưởng hân thu phí?"

"Làm gì cũng có luật lệ, ta không thể bởi vì hân mà phá lệ, bất quá, hân dù sao cũng là Võ Đang đệ tử, tự tính toán chỉ còn lại có một đoàn thịt nhão, cũng là cần phải khởi ta phí tổn, ha ha."

Ngưng cười, Pháp Hải năm ngón tay kết ấn nhẹ nhàng một nhiếp, pháp lực bắt đầu khởi động lúc, thi thể trên lưng túi gấm vào một tiếng thẳng tắp bay về phía Pháp Hải.

Pháp Hải thật sự không muốn đi đụng cái này đoàn buồn nôn thịt nhão, cho nên mới không tiếc vận dụng pháp lực lẳng không nhiếp vật, nhưng mà làm hân không nghĩ tới chính là, ngay tại pháp lực của hân cách không xúc động túi gấm trong nháy mắt, thi thể phản ứng đột nhiên cố lấy một cái nắm đấm lớn bọc mù, bọc mù phịch một tiếng nứt toác ra, một chi chủy thủ thường nhân cánh tay kích cò thì trùng theo lỗ máu trong nõ lên mà ra, theo sát tại túi gấm

về sau, mang theo đầy trời nước mưa lạnh không bán về phía Pháp Hải trong miệng.

"Sur huynh, coi chừng!"

Bạn đang đọc truyện *Pháp Hải Giới Sắc Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Lấy hay bỏ tâm đó có học vấn

Chương 16: Lấy hay bỏ tâm đó có học vấn

Pháp Hải chợt cảm thấy vui quá hóa buồn, rốt cuộc bắt chắp cái kia túi Càn Khôn, thức hải ở trong dành dụm niệm lực lập tức mãnh liệt mà ra, trong khoảng điện quang hỏa thạch hóa thành lấp kín ba quang lân tẩn niệm lực chỉ tường, như nước nhu hòa, đem thi trùng một mực ngăn cản trước người, khó tiến thêm nữa.

Lúc này thi trùng khoảng cách Pháp Hải chỉ có chưa đủ một thước chỉ cách, tuy nhiên cách lấp kín vô hình niệm lực chỉ tường, nhưng này nhúc nhích trùng thân, nồng đặc dịch nhờn, xông vào mũi tanh tươi, hay vẫn là làm cho kinh hồn phương định Pháp Hải một hồi buồn nôn.

Ngay tại thi trùng sờ tường bắn ngược chi tế, Pháp Nhị giờ tay chém xuống, một chiêu rút đao hiển Phật hung hăng bổ ngang tại giữa dựa nhúc nhích thi trùng trên người, thế muốn đem hấn chặn ngang chém thành hai đoạn.

Nhưng mà, như thế thể đại lực chìm một đao bổ vào thi trùng trên người lại đơn giản chỉ cần không có xé ra thi trùng cái kia dính dính trùng thân, ngược lại khiến nó mượn lực bắn ra đi ba trượng rất xa, thật dài trùng thân trên không trung một khúc duỗi ra định bỏ chạy mà đi.

Đúng lúc này, dị biến tái khởi, một chỉ béo ục ục chừng Không Tước kích cỡ ô gà theo trong khóm bụi gai bỗng nhiên thoát ra, lẳng không một trào liên đem cái kia NB(Tự cao) hồ hét thi trùng đặt tại trên mặt đất không thể động đậy, đón lấy trường mô một mô, đem cái kia thi trùng hàm tại ngoài miệng, tự vỗ vội cánh muốn toàn hồi khóm bụi gai.

"Nghiep chường, dám đoạt người Phật gia con mồi!" Pháp Nhị vừa thấy, lập tức kêu to một tiếng, xách đao một cái thả người tự đuổi tới.

Pháp Hải thấy thế, cũng không có ngăn trở, một chỉ bắt nhập phẩm ô gà mà thôi, Pháp Nhị đủ để ứng phó.

Khom người đem trên mặt đất túi Càn Khôn nhặt lên, Pháp Hải cũng không có vội vã mở ra xem bên trong có đồ vật gì đó, mà là vén lên ống tay áo, trước lau đem mặt bên trên mồ hôi lạnh, thở dài ra một hơi.

Thật sự là mạo hiểm, vừa rồi nếu như Pháp Hải tiếc rẻ pháp lực dùng tay đi lấy túi Càn Khôn, như vậy khoảng cách ngăn cản bản không cách nào tránh thoát bạo khởi làm khó dễ thi trùng, lúc này chỉ sợ sẽ cùng Võ Đang đệ tử bình thường, trở thành một đoàn thối không người được thịt nhào rồi.

Cái này chỉ thi trùng chỉ là một chỉ bắt nhập phẩm Yêu thú, lại thiếu chút nữa liên tiếp giết chết hai vị Trường Sinh Bí Cảnh cao thủ.

Cái thể giới này tự là kỳ diệu như vậy, cũng không phải người phẩm giai thăng chức đối với hạ vô địch, một cái chủ quan, rất có thể sẽ chết đặc biệt biệt khuất.

Cái thể giới này càng kỳ diệu chính là, như thể NB(Tự cao) có thể âm chết Trường Sinh Bí Cảnh cao thủ thi trùng, lại bị đứng tại Thiên Mộc Phong thực vật liệt trong cùng nhất cái con kia béo ô gà khác không hề có lực hoàn thủ.

Như vậy cũng tốt so kiếp trước 《 Tây Du Ký 》 ở bên trong, bò cạp có thể đem Đại Thánh ngu đông ngao kêu gào, lại chịu không được Mỗ Nhật Thiên Quan một tiếng gà gáy, nếu như đôi lại Mỗ Nhật Thiên Quan chống lại Đại Thánh, lớn nhất khả năng tự là bị đánh đích mẹ nó Bì Lam Bà đều nhận thức không xuất ra hấn, cái này là vạn vật tâm đó tương sinh tương khắc đạo lý.

Nho nhỏ một lần mạo hiểm lịch duyệt, cho Pháp Hải nghĩ thông suốt rất nhiều, cũng nhận thức đến thiếu sót của mình. Ở kiếp trước hấn yêu mến lưới, yêu đọc tiểu thuyết, lại không yêu vận động, mà ngay cả thứ tám bộ đồ tập thể dục theo đài đều làm không tiêu chuẩn, ở kiếp này càng là chỉ học được nửa bộ đồ La Hán quyền, liền dưới núi nông phu đều đánh không lại, hôm nay tự tính toán bước chân vào Trường Sinh Bí Cảnh, hấn như cũ là yêu tình không yêu động, không thích tu thân Luyện Thể, càng yêu pháp thuật thiên học, điều này sẽ đưa đến ở phía xa hấn có thể dựa vào cường đại pháp lực cường oanh loạn tạc, nhưng là vừa đến cận thân vật lộn, đối với thân thể khổng lồ cùng bản năng ứng biến bên trên tự lạc hậu rất nhiều.

Nếu như không nghĩ biện pháp đền bù loại này Hậu Thiên chưa đủ, về sau xuống núi lịch lãm rèn luyện gặp lại đến loại tình huống này, chưa hấn sẽ có hôm nay may mắn như vậy rồi.

Phải phải thay đổi mình đích thói quen, nhất định phải thích ứng cái này tàn khốc thế giới, nhất định phải toàn diện phát triển, cái này là Pháp Hải hôm nay thu hoạch lớn nhất.

Không trải qua một lần sinh tử, hắc viễn sẽ không nhận thức được sâu như vậy khác.

"Trong thiên hạ quả nhiên không có uống phí ăn cơm trưa "

Nhìn xem trong tay "Tiền tài bất nghĩa", Pháp Hải trong lúc đó trở nên có chút tâm an lý đắc, dựa theo lẽ thường mà nói, túi Càn Khôn trong phần lớn sắp đặt môn phái cấm chế, dùng Pháp Hải tu vi căn bản không cách nào mở ra. Nhưng là Pháp Hải trong tay cái này lại bất đồng, đạt được lúc sớm liền mở ra cấm chế, thậm chí cái kia Vô Đương đệ tử nửa cánh tay cũng đã duỗi đi vào.

Cảm tạ Vô Đương đệ tử, làm chuyện tốt không lưu danh, quên mình vì người, sống Lôi Phong a!

Cái này túi Càn Khôn trong không gian cũng không lớn, chỉ có một gian phòng ốc kích cỡ, bên trong thứ đồ vật cũng không nhiều, chỉ có ba miếng Lôi Chấn Tử, hơn mười miếng Cửu phẩm Tự Nguyên Đan, hơn hai mươi miếng Thập phẩm thấu ngọc giặt rửa thân đan, hơn mười căn không biết lấy làm gì Thiên Tâm Tỉ, cùng với một đồng loạn thất bát tao luyện đan dược liệu, về phần làm cho người thêm thưởng Đan Đạo ngọc giản, cao phẩm đan dược là một mực không có, xem xét đã biết rõ cái này không may Vô Đương đệ tử đích thị là cái xuống núi không bao lâu cùng hàng.

Lôi Chấn Tử, lại xưng lôi đan, Tu Chân giới thường dùng ám khí, nghe nói chỉ cần rót vào một tia pháp lực gây ra cấm chế, sẽ tại thời gian nhất định trong muốn nổ tung lên, có thể tạc thương Bát phẩm phía dưới Tu Chân giả, hơn nữa bạo tạc thời cơ có thể dựa vào rót vào pháp lực mạnh yếu khống chế. Cái này Vô Đương đệ tử sắp chết bắt tay xâm nhập túi Càn Khôn, hơn phân nửa tựa là ý định móc ra Lôi Chấn Tử đến cùng thi trùng đồng quy vu tận.

Cửu phẩm Tự Linh đan, này cũng là đồ tốt, có thể rất nhanh khôi phục pháp lực hao tổn, hiện nay Tu Chân giới, ngoại trừ Đan Tông đệ tử, ra ngoài thì luyện Bát phẩm phía dưới đệ tử, đều rất ít có thể có được Tự Linh đan.

Thập phẩm thấu ngọc giặt rửa thân đan, Tu Chân giới thuốc xỏ, chuyên môn cho những cái kia công pháp phẩm cấp quá thấp, bước vào Trường Sinh Bị Cảnh sau trong cơ thể như trước tồn trữ rất nhiều tạp chất Tu Chân giả sử dụng, thuốc này vô sắc vô vị, ăn vào về sau, Bát phẩm phía dưới Tu Chân giả đều phát triển mạnh mẽ, mười chuyển trăm tiết phương nghê.

Thiên Tâm Tỉ, không có phẩm cấp không giai lại cứng cỏi dị thường, Pháp Hải cũng không rõ ràng lắm Vô Đương đệ tử dùng nó tới làm gì, dùng để buộc chặt Thiết Đàm Thương Hùng sao?

Về phần cái kia một đồng lớn luyện đan thiết bị cùng dược liệu nguyên liệu, Pháp Hải lại đa số không biết, Vô Nhai ghi chú đều lười ghi nhớ tái, xem xét đã biết rõ không phải là cái gì hàng cao cấp.

Nói tóm lại, lần này thu hoạch coi như phong phú, không uống công mạo hiểm một hồi.

Pháp Hải không chút khách khí đem túi Càn Khôn bên trong thứ đồ vật toàn bộ đối nhau đến chính mình giới trong túi, sau đó tiện tay đem túi Càn Khôn ném trở lại Vô Đương đệ tử trên người, vật quy nguyên chủ.

Pháp Hải là cái tâm tư kín đáo người, túi Càn Khôn tuy nhiên cũng là đồ tốt, nhưng là Phái Vô Đương chỉ có pháp khí, hắc mang tại trên thân thể, tương lai bị Vô Đương đệ tử phát hiện tất nhiên hội truy vấn đến chỗ, cùng hắc tương lai phiền toái, không bằng hiện tại ném đi đến chết không có đối chứng.

Tu Chân giới có ba ngóc, một là cướp được đại môn phái pháp khí còn bốn phía rêu rao, hai là bốn môn cao phẩm thân thông không học chuyên môn trộm luyện bàng môn tà đạo, ba là không có bản lĩnh thật sự còn tổng yêu bốn phía trêu hoa ghẹo nguyệt.

Cái này ba ngóc tại Tu Chân giới tựa là nhân rồi không có việc gì tìm đánh đại biểu, Pháp Hải không phải loại này ngóc hàng, cũng không muốn làm loại này ngóc hàng.

Pháp Hải vừa đem giới túi cất kỹ, chỉ thấy Pháp Nhị một tay khiêng giới đao một tay kéo lấy cái con kia không may ô gà theo trong khóm bụi gai nghênh ngang đi ra, cái kia phó dương dương đắc ý bộ dáng, phảng phất đắc thắng quy hướng Tướng Quân.

"Sur huynh, hôm nay cơm tối có roi xuống."

"Đánh thắng một chỉ ô gà mà thôi, tại sao ư?" Pháp Hải trong nội tâm một hồi im lặng, bất quá lại không muốn đá kích Pháp Nhị, gật đầu nói, "Làm không sai, đêm nay chúng ta tự ăn gà ăn mỳ."

"Gà ăn mỳ? ! Sur huynh, quá tuyệt vời." Pháp Nhị nghe xong, lập tức đến rồi hào hứng.

"Đừng nóng vội, trước chờ ta cho thẳng này niệm niệm Vãng Sinh Kinh, đem hắc an táng nói sau." Pháp Hải nói.

"Tốt, ngươi niệm kinh, ta đào hầm."

Một phen giãy vò về sau, này xui xẻo Vô Đương đệ tử rốt cục nhập thổ vi an rồi.

Đến tận đây, Pháp Hải cũng đại khái suy đoán ra cái này Vô Đương đệ tử nguyên nhân cái chết, hắc chết thời gian cũng không dài, đích thị là trước gặp

một chỉ mảnh thú bị thương mà lại bị cắn mất một tay, đào thoát sau chữa thương lúc bị cái con kia thi trùng thừa dịp hư mà vào, nhanh chóng lấy hết nội tạng ăn mòn thân hình. Điều này cũng làm cho giải thích hợp lý vì cái gì Pháp Hải hai người nghe thấy được mới lạ mùi máu tanh, chứng kiến nhưng lại một cổ hủ thi.

Bạn đang đọc truyện *Pháp Hải Giới Sắc Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Yêu cùng gà ăn mày

Chương 17: Yêu cùng gà ăn mày

"Cái này Ô Kê bình Thiên Mộc Phong tử khí mà sinh, chuyên ăn các loại độc trùng, nhưng gà rồi lại hết lần này tới lần khác là thiên hạ chỉ dương chi vật, cũng tạo thành Ô Kê nội tạng âm khí tràn đầy kịch độc vô cùng, mà thịt lại dương khí nội uẩn, mỹ vị tuyệt luân."

Pháp Hải mang theo Ô Kê cổ, một bộ cao thâm biểu lộ, "Cho nên nói, ăn Ô Kê, ăn là hương vị, phẩm chính là mâu thuẫn ~ "

"Ăn gà còn có chú ý nhiều như vậy?" Pháp Nhị tròn mắt nói.

"Với người cái này loại ngốc đảm ẩm thực văn hóa quả thực tự là đàn gà tai trâu."

Pháp Hải không thú vị lắc đầu, tay trái một cái véo khai Ô Kê trường mổ, tay phải theo giới trong túi xách ra một hũ lớn rượu lâu năm cùng một ít bao đồ gia vị, điều hoà sau một tia ý thức rót vào Ô Kê trong bụng.

"Đây không phải sư mẫu cá nướng lúc dùng rượu Phần sao?" Pháp Nhị chứng kiến cái này vò rượu, chợt cảm thấy hết sức nhìn quen mắt.

"Muốn ăn cũng đừng hỏi nhiều như vậy." Dứt lời, Pháp Hải lại móc ra một cái da trâu túi nước ném cho Pháp Nhị, "Đừng nói nhảm, tranh thủ thời gian đi cùng bunn."

"Cùng bunn? Hay vẫn là dùng rượu?" Chứng kiến Pháp Hải sắc mặt trầm xuống, Pháp Nhị tranh thủ thời gian một cúi đầu, "Tốt, ta lập tức đi ngay."

Pháp Hải không để ý đến Pháp Nhị, đem hơn phân nửa vò rượu rót đến Ô Kê trong bụng về sau, trực tiếp một cái tát vỗ vào gà trên đầu, cười mắng, "Uống bốn cân rượu để còn dám cho ta giả chết?"

Bụng dạ hẹp hòi, nói đúng là gà loại này cầm loại tràng nói rất nhỏ, tiêu hóa vô cùng tốt, đối với rượu còn hấp thu cũng phi thường triệt để. Cái này không, bốn cân độ cao rượu vào trong bụng, hơn nữa Pháp Hải một cái tát kia, cái này chỉ không may Ô Kê lập tức tự lung la lung lay đứng lên, trên mặt đất đã ra động tác một bộ uy phong lẫm lẫm "Say gà quyền", đón lấy gục mà vắng lặng bất động rồi.

Cái này chỉ là mới bắt đầu, Pháp Hải gấp Ô Kê ngã xuống đất, lại lấy ra một hũ lớn rượu Phần bày tại trên mặt đất, đón lấy lại lấy ra một căn Thiên Tâm Tì đem Ô Kê cánh móng vuốt gắt gao buộc lại với nhau.

Pháp Nhị lúc này sớm đã hòa hảo rượu bunn, đang lờm một đôi sâu sắc ngư nhân tò mò nhìn Pháp Hải, thấy hắn liên tục xuất ra ba hũ rượu Phần, trong nội tâm không khỏi tràn đầy nghi vấn, sư huynh lần này đến cùng trộm sư phụ sư mẫu bao nhiêu rượu gia vị à?

"Tôi hỗ trợ, bắt nó cho ta chạy đến cầm lên đến nhét vào đi."

Nghe được Pháp Hải mời đến, Pháp Nhị vội vàng đi qua một cái cầm lên gà tây, ngã lộn nhào đem đầu của nó nhét vào vò rượu trong.

Say rượu Ô Kê bị rượu một sắc, lần nữa liều mạng gãy dựa, đáng tiếc toàn thân bị trói gắt gao, hơn nữa Pháp Nhị cái này đại lực sĩ tại, phản kháng căn bản chính là phí công, thời gian dần qua, nó lại nịch rượu rồi.

Đội Pháp Hải đem đầu gà bắt được lúc đến, cái này chỉ có thể thương Ô Kê đã thò ra thì nhiều, tiến khí thiếu đi.

"A Di Đà Phật, lỗi lỗi. Đây quả thực so thập đại cực hình còn tàn khốc a ~" Pháp Nhị nhìn qua Pháp Hải cái kia thanh tú khuôn mặt, không biết làm tại sao ngược lại cảm thấy hết sức dữ tợn.

Xem Pháp Hải lại tiện tay đem cái kia đàn rượu Phần tràn, tuy nhiên loại này loại kém rượu Phần không đáng mấy văn tiền, nhưng qua thói quen khổ thời gian Pháp Nhị vẫn cảm thấy có chút lãng phí.

"Cái kia còn lại trong rượu đều là bài xuất độc trùng" Pháp Hải giải thích nói, dứt lời lại đem cái thứ nhất vào rượu trong còn lại nửa vào rượu một tia không rơi rót vào Ô Kê trong bụng, lúc này Ô Kê, đã không phản ứng chút nào rồi.

"Sắp đại công cáo thành rồi." Pháp Hải vừa nói vừa nắm lên Pháp Nhị cùng bần, một tầng tầng bôi lên tại Ô Kê trên người, đem hán dày đặc thực thực khóa, bao thành một người chừng cao cỡ nửa người Siêu cấp đại bần đoàn.

"Sur huynh, cái này còn tham ăn sao?"

Pháp Nhị nhưng có chút nhìn không được rồi, "Sur huynh, ta nhớ được trước kia ngươi làm gà ăn mỳ, đều là đem gà làm thịt rửa sạch sẽ về sau, đem hành thái cái gì nhét vào ức gà, sau đó gác ở trên lửa nướng là được rồi, nào có phiền toái như vậy?"

"Đó là tên ăn mỳ bán, lần này là để vương bán, hừ, nếu không phải ta sớm đáp ứng ngươi, hơn nữa ta hôm nay tâm tình không tệ, ngươi cho rằng ta hội như vậy cố sức làm cho ngươi?" Pháp Hải hừ hừ.

"Thế nhưng mà cái này nhiều tạng à?" Pháp Nhị chỉ vào "Đại bần đoàn" nói.

"Tạng? Cái này gọi là ruột bông rách bề ngoài, kim ngọc trong đó, một hồi ngươi sẽ biết. Vội vàng đem những cái kia bụi gai nhánh dây đều cho ta ôm qua đến."

Thiên Mộc Phong bên trên Ô Mộc vững như cương thạch, căn bản không thích hợp làm nhiên liệu, nhưng cũng may cái này trên núi bụi gai nhánh dây khắp nơi đều là, chỉ chốc lát sau, Pháp Nhị ngay tại trên đất trống chông chất nổi lên như một tòa núi nhỏ bụi gai nhánh dây, Pháp Hải sau đó lại để cho Pháp Nhị đem "Đại bần đoàn" chuyển đi lên, đốt lên gai đặng.

"Lớn như vậy một nắm bần ba, những này nhánh dây có thể thiếu chín sao?" Pháp Nhị nhìn qua không nhanh không chậm hòa diễm, lo lắng nói.

"Trước kia có lẽ không được, nhưng hiện tại để cho chúng ta lần nữa cảm tạ Vô Đương đệ tử a."

Pháp Hải lặng lẽ cười cười, tiện tay móc ra một cái đồ thăm bột phấn, "Những này là luyện đan lúc tăng ôn dùng Hỏa Long phấn, đừng nói là chính là một chỉ Ô Kê rồi, coi như là thép tinh cũng có thể đem hán đốt dung rồi."

Nhặt lên một nắm Hỏa Long phấn, tiện tay bùng ra, chỉ một thoáng, vốn là không nhanh không chậm đồng lửa lập tức trở nên tăng vọt, theo đồng lửa bùng nổ, bần đoàn cũng càng khỏa thi càng làm, thời gian dần qua, đại bần đoàn bên trên bắt đầu xuất hiện rạn nứt, một cỗ như có như không mùi thịt bắt đầu theo khe hở bay ra, trên không trung phiêu đảng, chui vào hai người cái mũi.

Pháp Nhị hưng hăng nuốt một miếng nước bọt

Pháp Hải cầm lấy Pháp Nhị giới đao, đem hun sấy thành than đen đại bần đoàn chuyển đã đến trái tốt trên vải, lại nhẹ nhàng một gõ một bóc lột, liền bần mang lông vũ lột cái không còn một mảnh, hương non thịt gà mang theo nồng đậm mùi rượu hiện ra tại hai người trước mặt.

Pháp Nhị lại không tự kim hãm được nuốt nước miếng một cái

"Lúc này còn ngại dơ sao? Nếu còn ngại dơ, cũng đừng ăn hết, dạ, ta nơi này có màn thầu làm" Pháp Hải hơi có vẻ đắc ý hướng Pháp Nhị trêu ghẹo nói.

"Có như thế mỹ vị đồ ngọc mới ăn màn thầu làm đâu rồi, sư huynh, lần này ta thật sự đón ngộ rồi, ta nếu mỹ nữ, nhất định sẽ gả cho ngươi."

Pháp Nhị lấy lòng tuy nhiên không hề kỹ thuật hàm lượng, nhưng Pháp Hải sau khi nghe vẫn có một ít nhỏ đến ý, "Đón ngộ đón ngộ, tựa là bữa bữa đều có thể ngộ, chỉ cần ngươi đi theo ta hôn, ăn hết bữa tiệc này, còn buồn không có bữa tiếp theo sao? Ha ha."

Có thịt không rượu không thành món ăn, Pháp Hải dứt khoát xa xỉ đến cùng, lại lấy ra hai đàn rượu Phần, sư huynh đệ tử lấy mỹ vị đại pác đặc pác, thoải mái chèn chén, miệng đầy chảy mỡ, tốt chưa đủ nghiền.

"Để cho chúng ta vì hôm nay mỹ vị, vì quên mình vì người Ô Kê, vì làm chuyện tốt không lưu danh không ghi nhật ký Vô Đương đệ tử cạn thêm chén nữa! !"

Pháp Hải cho tới bây giờ đều là một cái yêu hưởng thụ người, như ở kiếp trước trong TV như vậy, kiếp trước hết ăn lại nằm, chuyển thể tự TM (con mụ nó) trở thành khổ bức luyện công cuồng nhân, Pháp Hải cảm thấy thuần túy là vô nghĩa.

Cái gọi là Giang Sơn dễ đổi, đánh chết cái nét không chừa. Pháp Hải ở kiếp trước bản tính tự là chăm chỉ làm việc, hưởng thụ sinh hoạt, đến nơi này cả đời, như trước không có cái biến. Theo hán, chăm chú tu luyện cùng hưởng thụ sinh hoạt, cả hai cũng không mâu thuẫn, Thượng Thương cho ngươi một cái trùng sinh cơ hội, không phải cho ngươi đổi một loại phương thức khổ bức.

Không hiểu được hưởng thụ sinh hoạt người, tự tính toán vĩnh sinh bất diệt lại có gì dùng?

Pháp Nhị uống mất say lờ lờ mông lung, ôm vào rượu, mãnh liệt rót một ngụm, dài ra một ngụm từ khí, "Sư huynh, ngươi nói chúng ta lại ăn thịt lại uống rượu lại không tuân thủ thanh quy giới luật, là bất kính Phật sao?"

"Chỉ cần không bị Phật phát hiện là được rồi."

"Phật không phải có ngàn vạn hóa thân sao?"

"Đúng vậy, nhưng đối với chúng ta mà nói, Phật hóa thân tự là thiên hạ này cùng khổ đại chúng, chỉ cần chúng ta có thể mang một cái thương xót chỉ tâm lúc không thường cứu vớt thoát một phát thể nhân, tự là đối với Phật lớn nhất tôn kính, tự tính toán thu điểm thù lao, Phật cũng là có thể lý giải, dù sao hần đã từng cũng là làm như vậy không phải?"

"Sur huynh, đừng tìm ta đàm thiên pháp, ta biện bất quá nguoi, đánh trong nội tâm nói, sur huynh nguoi mời Phật sao?"

"Kính!"

"Vi cái gì?"

"Không có Phật Tổ, ta lúc này khả năng đang nằm lấy khai cái kia lễ truy điệu đâu rồi, làm sao có thể có cơ hội ngồi ở chỗ này cùng nguoi uống rượu ăn thịt?"

"Không hiểu "

"Nguoi không cần phải hiểu, có một số việc thì không cách nào giải thích, Phật viết không thể nói."

"Sur huynh, vậy nguoi nói một người như thế nào mới có thể yêu mến một người khác đâu này?"

"Không nó, hợp ý."

"Ai, khó trách Thúy nhi chương mất ta, ta cái này đầu sinh hạ đến tự là lại tiêm lại đẹp, xem ra ta đời này nhất định cô đơn cả đời."

"Đừng nản chí, phải biết rằng, coi như là một đồng cút, cũng chắc chắn sẽ có gặp được bọ hung một ngày."

Bạn đang đọc truyện *Pháp Hải Giới Sắc Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Pháp Hải chi uy

Chương 18: Pháp Hải chi uy

"Sur huynh, vậy nguoi nói lời nói thật, nguoi dạy ta lãng mạn một chiêu này đối với Thúy nhi hữu dụng sao?"

"A Di Đà Phật, Thiên Địa vạn vật tương sinh tương khắc, cái đó tồn tại đối với tất cả mọi người hữu dụng chiêu số?"

"Ta đây làm sao bây giờ?"

"Đổi lại chiêu số quá, lãng mạn không được tự lãng phí, chỉ cần nguoi dùng mặt dày mày dạn, quần quít chặt lấy, chết đều muốn yêu cái này ba chết đại ~ pháp vi chi đạo, kiên trì lãng mạn lãng phí hai tay đều muốn bắt, hai tay đều muốn ngành, sớm muộn gì, nàng đều trong ngực của nguoi sống ~ gọi "

"Cái gì là lãng phí? Dùng tiền sao?"

"Đúng vậy, nói đơn giản tự là tài châu báu thô, dùng Thái Sơn áp đỉnh xu thế làm cho nàng không thể không theo nguoi."

"Tài đại cái này ta hiểu, khí thô lại là có ý gì à?"

"Không tốt cùng nguoi giải thích quá trắng ra, ta cho nguoi nói, kể thần điều đại hiệp câu chuyện a. Lại nói lúc trước, có một gọi Dương Quá tiểu tử, đã không nhiều lắm bốn sự lại cùng đỉnh đương tiếng nổ, cùng với nguoi bây giờ không sai biệt lắm (tính lược N chữ) "

"Dương Quá thực hạnh phúc, nhiều mỹ nữ như vậy đều yêu hần yêu chung thân không lấy chồng "

"Đây không phải trọng điểm, trọng điểm là nguoi xem Dương Quá tiểu tử này có cái gì?"

"Hần về sau không phải tư nhưng một thân, còn tàn phế, chỉ có cái con kia thần điều làm bạn sao?"

"Đúng vậy, hẳn chỉ có một con chim lớn, có thể cho nữ nhân yêu chết đi sống lại. Cho nên đối với nam nhân mà nói, điều đại mới là thật lý. Cái này là khi thô, ngươi hiểu chưa?"

"Ta hay vẫn là không hiểu."

"Ngươi còn nhỏ, các loại ngày nào đó ngươi đã hiểu, ngươi tự ngộ rồi."

Thiên Mộc Phong ánh mặt trời, đến nếu so với phía ngoài chậm một chút một ít, sư huynh đệ hai người đi qua một đêm gấp rút đầu gối trường đàm, cảm tình lại thâm hậu rất nhiều. Bất quá một đêm không ngủ, lại đã trải qua nhiều chuyện như vậy, hai người khí sắc bao nhiêu có chút mỏi mệt.

Tối hôm qua không phải bọn hắn không muốn ngủ, mà là không dám ngủ, bọn hắn sợ buổi tối ngủ rất thoải mái, buổi sáng vừa tỉnh dậy là được một đồng thịt nhào rồi.

Cái này là lịch lãm rèn luyện, muốn có chỗ thu hoạch nhất định phải trả giá gian khổ.

Thiên Mộc Phong một mặt liên tiếp đứng là Tung Sơn chủ mạch, sư huynh đệ hai người cũng không có đi Thiên Mộc Phong đỉnh, mà là theo sườn núi hướng về ngàn dặm không người Tung Sơn chủ mạch bước đi.

Tối nay là đêm trăng tròn, Thiên Mộc Phong bên trên cường đại Yêu thú đều sẽ ra ngoài hấp thu tử khí, Đại Lâm Tự tu vi cao thâm kiệt xuất các đệ tử cũng tất nhiên sẽ không bỏ qua cái này cơ hội khó được, cho nên đỉnh phong loại này Cửu phẩm đã ngoài Yêu thú tập trung chỉ địa tất nhiên cao thủ tụ tập, Pháp Hải lại không nghĩ chuyển cái này vùng nước đục, cũng không có thực lực kia, cho nên hắn lựa chọn sáng suốt Thiên Mộc Phong giáp ranh khu vực, chuẩn bị thừa cơ săn giết vài đầu Thập phẩm Yêu thú.

Thập phẩm Yêu thú, tương đương với nhân loại Thập phẩm tu sĩ, tu vi tại vài năm đến trên trăm năm không đều, không có đạt tới Cửu phẩm, Yêu thú cũng không thể thi triển các loại pháp thuật, chỉ là lực lượng cường đại tuyệt luân mà thôi.

Đối với Luyện Thể Thập phẩm võ tu mà nói, đụng phải Thập phẩm Yêu thú tự là một hồi sinh tử vật lộn, nhưng đối với Pháp Hải mà nói, hắn tiểu thừa vận chuyển pháp am hiểu đúng là các loại "Không", xứng dùng 60 năm hùng hồn pháp lực tu vi, đủ để đem không hiểu pháp thuật Thập phẩm Yêu thú đùa dục tiên dục tử.

Đây cũng là Pháp Hải dám một mình đến Thiên Mộc Phong nguyên nhân chủ yếu.

Đã là giữa trưa, ngoài núi Liệt Dương cao chiếu, nhưng Thiên Mộc Phong ở chỗ sâu trong nhưng lại một mảnh đen kịt, u dày đặc, cao lớn Ô Mộc đông nghịt che khuất bầu trời, từng đợt Âm Phong theo sơn mạch ở chỗ sâu trong cạo đến, thổi trúng người toàn thân đều lạnh buốt, tràn đầy nguy hiểm khí tức.

"Chết đều muốn yêu

Không phát huy vô cùng tinh tế không thoải mái "

Nương theo lấy Pháp Nhị dốc cạn cả đáy tê gào thét, Pháp Hải hai người một đường thuận lợi tiến nhập Thiên Mộc Phong ở chỗ sâu trong, cái này cho Pháp Hải không khỏi lần nữa cảm thán Pháp Nhị cái kia niệm kinh đều chạy điều tiếng ca thực có trừ tà dị năng.

"Chết đều muốn yêu

Không khóc đến mím cười không thoải mái

Vũ trụ hủy diệt tâm vẫn còn "

Pháp Nhị đang ta say mê hát đến trư tình chỗ, đột nhiên rừng rậm ở chỗ sâu trong truyền đến từng đợt động dục mãnh thú gào rú, phảng phất là tại xa xa hô ứng Pháp Nhị tiếng ca.

Tiếng gào thét từ xa mà đến gần, chỉ chớp lát xa xa truyền đến một hồi kịch liệt nổ vang, lá rụng nhao nhao mà xuống, phảng phất đại địa đều đang run rẩy.

"Cái gì đó?"

Pháp Nhị tranh thủ thời gian cầm miệng, xoát một tiếng rút ra giới đao, đón lấy một cái thả người nhảy lên bên cạnh một cây đại thụ, trên cao nhìn xuống xa xa nhìn lại, "Oa, sư huynh, thiệt nhiều Huyết Bì Hào Trư a!"

"Khẳng định đều là heo mẹ "

Không đợi Pháp Hải nói xong, tám cái như ngọn núi con nhím xuất hiện tại hai người trong tầm mắt, những này con nhím không hổ là núi rừng hai Đại Vương, chẳng những da lông đỏ tươi bóng loáng rắn chắc vô cùng, hẳn đáng người so trường thành trâu nước còn muốn hùng tráng, ngoài miệng hai miếng cực lớn răng nanh tại u ám trong núi rừng lóe ra từng sợi hàn quang.

Thập phẩm Yêu thú, Huyết Bì Hào Trư.

Tám đầu Huyết Bì Hào Trư một đường bốn tập mà đến, tại khoảng cách hai người trăm bước chỗ chậm lại thân hình, phân tán ra đến bày ra một cái tiến thối tự nhiên traten thể, ần ần đem hai người bao vây lại.

Đầu lĩnh một chỉ nhất hùng tráng Huyết Bì Hào Trư trong lỗ mũi phun ra dày đặc khói trắng, đầu đại heo trong mắt ánh sáng màu đỏ lập loè, tại Pháp Hải cùng trên cây Pháp Nhị trên người qua lại quét mắt, phảng phất là tại xác định hai người tính nguy hiểm.

Đều nói heo ngốc, trên thực tế những này Huyết Bì Hào Trư vô cùng nhất giao hoạt hung ác, hơn nữa có cùng nhân loại chiến đấu phong phú kinh nghiệm, cảm giác càng là nhạy cảm vô cùng.

Pháp Nhị phủ phục trên tàng cây, nắm chắc giới đao, toàn thân khí cơ bắt đầu khởi động, tùy thời chuẩn bị nhảy xuống cây đến cùng những này con nhím liều chết đánh cược một lần.

Dưới cây Pháp Hải thì là vẻ mặt vô hại cùng chúng con nhím đối mặt lấy, Pháp Hải là Hậu Thiên Linh Thể, Âm Dương điều hòa, khí cơ nội liễm, dù cho cao hơn hẳn ra mấy phẩm tu sĩ cũng khó liếc xem thấu tu vi của hắn, cho nên, hắn lúc này biểu hiện rất nhạt định.

Đầu lĩnh con nhím ánh mắt từ trên người Pháp Nhị khẽ quét mà qua, không có chút nào đem hắn để vào mắt, quét đến Pháp Hải trên người lúc, ngược lại lộ ra một tia hồ nghi, dù cho nó là đầu thông minh nhất heo, cũng thật sự không nghĩ ra vì cái gì cái này hai cái liên Trường Sinh Bí Cảnh đều không có đạt tới nhân loại dám ở cái này Thiên Mộc Phong bên trên rêu rao.

Bất quá, đã không có gặp nguy hiểm, như vậy nó cũng tự nhiên sẽ không bỏ qua bữa này đưa tới cửa cơm trưa.

Dẫn đầu con nhím lần nữa phun ra một cổ khói trắng, gào rú một tiếng, tráng kiện hai vó câu cao cao giờ lên rơi xuống, cỏ bụi bay lên lúc, dẫn đầu phát khởi tổng tiến công, tại nó kéo xuống, còn lại Huyết Bì Hào Trư theo bốn phương tám hướng chưa từng có từ trước đến nay xông về Pháp Hải hai người.

Thập phẩm Huyết Bì Hào Trư lớn nhất thủ đoạn công kích tự là xông đỉnh, toàn lực của bọn nó đỉnh đầu, coi như là cùng phẩm tu sĩ đánh lên cũng sẽ xương cốt đứt gãy.

Trong lúc nhất thời, đại địa lại khởi nổ vang.

Trăm bước khoảng cách, cho dù ở cái này bất lợi với chạy như điên trong rừng rậm, dùng Huyết Bì Hào Trư tốc độ cũng mấy tức có thể đến.

Bất quá, mấy tức thời gian, đối với đã sớm vận sức chờ phát động Pháp Hải mà nói, quả thực quá lâu.

"Phật quang phổ chiếu, muôn đời Quang Minh, niết bàn tịnh pháp, bản nhược bá ma không! !"

Ngay tại con nhím quần phát động công kích lập tức, Pháp Hải đột nhiên đưa tay hợp thành chữ thập, biến ảo kết ấn, toàn thân nổi lên ngàn vạn hào quang, Đại Lâm thần thông —— tiểu thừa vận chuyển pháp tùy theo phát động ra.

Phật môn tu sĩ thi triển thần thông trước niệm chú kết ấn, không phải là vì hù người, mà là thông qua chú ngữ, thủ ấn, đem toàn thân niệm lực đều điều động, đạt tới nói, thân, pháp tam vị nhất thể, nói ra thân động, thân động pháp theo, dùng hoàn toàn lực bắn ra xuất thần thông lớn nhất uy năng.

Lúc này, đầu lĩnh cái con kia Huyết Bì Hào Trư cũng cảm thấy Pháp Hải dị thường, thể nhưng mà ra sức công kích bên trong nó thời gian ngăn cản bản không cách nào dừng lại thấy rõ tình huống, đúng lúc này, hắn đột nhiên cảm giác được một cổ đủ để khiến nó run rẩy hùng hồn pháp lực hàng lâm xuống, thân thể của nó thoáng cái đã mất đi không chế, bị dẫn dắt một cái bên cạnh chuyển, vậy mà hoành thân lan hướng về phía sau lưng con nhím quần.

"Phanh" một tiếng vang thật lớn, con nhím quần "Dẫn đầu Đại ca" bị theo sát sau lưng một tiểu đệ đụng vừa vặn, chẳng những lập tức xương cốt đứt gãy, phần bụng còn bị tiểu đệ răng nanh xé ra hai cái chén ăn cơm đại lỗ máu, ruột hòa với huyết dịch ồ ồ chảy ra, nằm trên mặt đất hấp hối, rất thảm.

Một đầu Huyết Bì Hào Trư chiến lực ước chừng tại mười ngàn tả hữu, mà Pháp Hải tắc thì có 60 năm pháp lực tại thân, thu lại những này Huyết Bì Hào Trư đến xác thực là đao mổ trâu giết gà.

Cho nên, lúc này mới chỉ là mới bắt đầu.

Pháp Hải tự như cùng một cái Vô Song quân cờ sĩ đứng lặng tại chỗ, khẩu tụng chân ngôn, hai tay kết xuất lần lượt pháp ấn, tại tiểu thừa vận chuyển pháp dưới tác dụng, chung quanh trăm bước ở trong Huyết Bì Hào Trư nhóm triệt để biến thành mặc hắn bài bố đáng thương quân cờ.

Một chỉ Huyết Bì Hào Trư hướng về phía hướng về phía đột nhiên phát hiện mình thân thể đột nhiên biến hướng, thẳng tắp vọt tới một khóa ngàn năm Ô Mộc; một cái khác chỉ con nhím càng là phát hiện mình vậy mà hai vó câu đang không bay lên trăm trượng độ cao, sau đó đầu to hướng xuống đánh tới hướng đồng bạn của mình; thứ ba chỉ Huyết Bì Hào Trư chính xông hăng say, bỗng nhiên cục hoa xiết chặt phốc ngã xuống đất, chỉ để lại một đoạn cánh tay phẩm chất nhánh cây trong gió chỉ lên trời dao động đặc rung động.

Đầy trời bụi bặm một lần nữa quy về đại địa, trong rừng rậm lần nữa trở nên hoàn toàn yên tĩnh.

"Thật đáng sợ điều khiển lực! Cái này là Pháp Hải sư huynh thực lực chân chính sao? !" Trên cây Pháp Nhị nhìn qua ngổn ngang lộn xộn té trên mặt đất Huyết Bì Hào Trư, vẻ mặt khiếp sợ.

Tiêu diệt tám đầu Huyết Bì Hào Trư cũng không khó, mấy cái Thập phẩm tu sĩ liên thủ cũng có thể rất nhanh tiêu diệt chúng, nhưng lại khó có thể như Pháp Hải làm như vậy gọn gàng, dễ như trở bàn tay.

Bạn đang đọc truyện *Pháp Hải Giới Sắc Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Thủ heo đơi thú

Theo trên người hào quang dần dần biến mất, Pháp Hải trường than một hơi, nâng lên tay áo xoa xoa mồ hôi trên trán, hướng trên cây Pháp Nhị nhếch miệng cười cười, "Còn lại việc tốn sức nhĩ tự giao cho người rồi."

"Tốt!" Pháp Nhị nhảy xuống đại thụ, mang theo giới đao đi về hướng này quần Huyết Bì Hào Trư, Pháp Nhị trong miệng nhớ kỹ Vãng Sinh Kinh, trên tay có thể nghiêm túc, bất luận bất tỉnh chết trọng thương, trực tiếp tại chúng trong miệng bổ sung một đao, đem hẳn triệt để chấm dứt.

Sở dĩ tại trong miệng bổ đao chính là sợ bị thương da heo, cái này Huyết Bì Hào Trư da heo là luyện khí tài liệu, Pháp Hải hai người tuy nhiên không hiểu luyện khí, nhưng lại có thể đem chúng bán lấy tiền, một trương nguyên vẹn huyết da heo đại khái có thể bán trăm lượng bạc cao thấp, một miếng Thập phẩm huyết Trư Yêu hạch đại khái có thể bán 300 lượng bạc.

Cho dù ở Tu Chân giới vàng bạc cũng là phi thường đáng giá, Hoàng Kim, Bạch Ngân là thượng hạng pháp lực truyền mỗi giới, theo hẳn nhóm bên trong tôi luyện ra kim tinh, ngân tinh càng là luyện chế pháp khí trụ cột tài liệu, bất quá, ngàn lượng hoàng kim một ánh tinh, Tu Chân giả muốn luyện chế một kiện tiện tay pháp khí cần vàng bạc số lượng có thể nói là thiên văn số tự, mà cái thế giới này đại đa số vàng bạc quặng mỏ đều cầm giữ tại triều đình cùng đại môn phái trên tay, đối với một ít không có bối cảnh vừa vội cần vàng bạc tu sĩ mà nói, biện pháp tốt nhất tự là thông qua mặt khác thủ đoạn theo triều đình cùng đại môn phái trong tay đổi được.

Cái nhìn hai tại đầu đó lột da lấy hạch, Pháp Hải dứt khoát ngồi trên mặt đất, nhắm mắt dưỡng thần chậm rãi hồi phục lại hao tổn pháp lực đến. Lúc này hồi phục pháp lực biện pháp nhanh nhất tự là ăn được một khóa Tụ Linh đan, có thể Pháp Hải lại không nữa, Tụ Linh đan là Cửu phẩm đan dược, có thể rất nhanh hồi phục pháp lực, thời khắc mấu chốt sử dụng mới có thể phát huy lớn nhất giá trị.

Mặt khác khá biện pháp tự là nhập định, nhưng chỉ có đạt tới Trường Sinh Cửu phẩm cảnh giới, mới có thể ở nhập định lúc bảo trì cảnh giác. Trường Sinh Thập phẩm, ngồi xuống không dậy nổi, Pháp Hải đơn giản không dám ở nguy hiểm như vậy trong hoàn cảnh nhập định.

Cũng may Pháp Hải pháp lực thâm hậu, vừa rồi hao tổn lại không lớn, nghỉ ngơi hai ba canh giờ, cũng có thể chậm rãi bổ hồi.

Một lúc lâu sau, Pháp Hải đã nhận được sáu cái nguyên vẹn huyết da heo cùng tám miếng Thập phẩm yêu hạch, yêu hạch thoát nhìn có điểm giống kết sỏi viên bi, pháp lực nội uẩn, huỳnh lỏng lạnh, phần lớn xuất hiện tại Yêu tộc trong bụng ngũ tạng một trong bộ vị, mà Ma tộc ma hạch phần lớn xuất từ trong đầu, đây cũng là Yêu tộc tu hành phương thức thiên hướng về Đạo gia, Ma tộc tu hành phương thức thiên hướng về Phật gia chi cố.

"3000 hai đến tay!" Pháp Hải đắc ý cười, trong nội tâm có chút ít cảm khái, muốn muốn rất nhanh làm giàu, còn phải mạo hiểm xông thế giới.

Yêu hạch nội uẩn pháp lực, nhưng lại khó có thể trực tiếp hấp thu, chỉ có tu đến Trường Sinh Cửu phẩm Khai Quang cảnh, đã thông thức hải cùng ngoại giới thông đạo, mới có thể luyện hóa yêu hạch, bất quá muốn đem yêu lực chuyển hóa làm thuần khiết niệm lực, hao tổn cũng là thật lớn, có thể mười được thứ nhất tự coi là không tệ, chỉ có cao đẳng đan thuật mới có thể đem loại này hao tổn xuống đến thấp nhất, đây cũng là Đan Tông phú chầy mỡ nguyên nhân.

Tu Phật giả coi trọng không chấp ngoại vật, có thể nói thiên trong rừng am hiểu luyện đan luyện khí giả đều là dị loại, tại các đại môn phái cũng không nhiều, cho nên, Pháp Hải đạt được cái này tám miếng cấp thấp yêu hạch tương lai cũng chỉ có thể bán ra đi ra ngoài.

"Thừa dịp trước khi trời tối, tranh thủ thời gian lại săn bắt chút ít yêu hạch, các loại đến tối đám yêu thú đều đi ra hấp thu tử khí, chúng ta làm một chuyến đại tự sớm làm trở về."

"Những này thịt heo làm sao bây giờ?" Pháp Nhị chỉ trên mặt đất một loạt bị đã lột da Huyết Bì Hào Trư hỏi.

"Huyết thịt heo mùi tanh quá nặng, lại khó có thể nhắm nuốt, chúng ta muốn chi vô dụng."

Pháp Hải đôi mắt một chuyển, "Hắc, ta nghĩ đến như thế nào phế vật lợi dụng, ha ha."

Pháp Hải ngưng cười, phụ đến Pháp Nhị một hồi phân phó, Pháp Nhị một hồi gật đầu.

Nói làm tự làm, hai người đem tám đầu huyết heo dùng Thiên Tâm Tỉ cột chắc, một đầu tiếp một đầu đảo dán tại Ô Mộc chạc cây bên trên, đón lấy, Pháp Hải lại lấy ra một cái tràn đầy nước da trâu tui cùng mấy miếng Sầu Ngọc Tẩy Thân Đan, đem Sầu Ngọc Tẩy Thân Đan bóp nát dung nhập tui nước về sau, đều đều bôi lên tại tám đầu huyết heo trên người, về sau lại hung hăng ở heo thân hoa lên mấy đao, cho mùi máu tươi khuếch tán nhanh hơn.

"Chiêu này đã kêu thú heo đội thú!" Pháp Hải đắc ý nói, "Cái này Sầu Ngọc Tẩy Thân Đan vô sắc vô vị, Bất phẩm phía dưới Yêu thú ăn hết sẽ phát triển mạnh mẽ, hừ hừ, chúng ta trước tìm một chỗ nghỉ ngơi một chút, dưỡng đủ tinh thần, sau đó tự theo phân và nước tiểu tìm được những cái kia miệng thiếu nợ Yêu thú lần lượt thu thập ~"

Sầu Ngọc Tẩy Thân Đan là Tu Chân giới thuốc xỏ, ngoại trừ sẽ để cho người tiêu chảy liên tục bên ngoài cũng không có tác dụng khác, đã không độc cũng sẽ không giảm xuống Tu Chân giả thực lực, bất quá, lúc này Pháp Hải cũng không cần giảm xuống Yêu thú thực lực, hẳn chỉ cần có thể thuận lợi tìm được Yêu thú, lợi dụng cái này một đan dược, xa so hai người bọn họ bốn phía tán loạn hiệu suất cao, nguy hiểm hệ số cũng thấp hơn không ít.

"Lần nữa cảm tạ Võ Đang đệ tử, thật sự là người tốt a!" Pháp Hải cảm thán thoáng một phát, khoát tay chặn lại, "Chúng ta đi thôi."

Dùng Yêu thú cảnh giác, hai người sống ở chỗ này tất nhiên sẽ khiến hồ nghi, cho nên, Pháp Hải dẫn theo Pháp Nhị đi ra đại khái một dặm đường, tìm một cái coi như sạch sẽ thạch động nghỉ ngơi dưỡng sức.

"Chiêu này có thể có dùng sao?"

"Hừ, cái này tòa trong rừng rậm Huyết Bì Hào Trư cũng là 1 bá, thống hận bọn hân, muốn ăn bọn hân thịt Yêu thú không phải ít"

Lại qua hơn một canh giờ, ngoài núi đã mặt trời chiều ngã về tây, Lạc Hà đầy trời, trong rừng rậm trở nên càng thêm âm u, đồng thời, trên mặt đất cỏ khô bụi gai trong cũng tựa hồ nhiều hơn một tầng hơi mỏng lại đi mà không tiêu tan khói đen, chân đạp đi lên chợt cảm thấy một mảnh lạnh buốt.

"Nên làm việc."

Hai người lại trở lại Huyết Bì Hào Trư chỗ lúc, hiện trường đã một mảnh đông bừa bộn, trên cây treo tám đầu huyết heo chỉ còn lại có một vài bức khung xương, trong đó mấy cái thậm chí liền khung xương đều không có còn lại.

Trên mặt đất càng là mất trật tự, tràn đầy mùi máu tanh cùng các loại mùi hôi, Pháp Hải bọn hân thậm chí chứng kiến vài đầu hoa đồng linh cầu hải cốt, cùng với mấy cỗ mới không xuất ra danh mục thú loại cốt cách, xem tới nơi này hẳn là đã trải qua một phen đại chiến.

"Chứng kiến những này phân và nước tiểu sao, cái này hẳn là người thắng lưu lại, đi, chúng ta theo phân và nước tiểu tìm xuống dưới."

Yêu thú tiêu hóa năng lực rất mạnh, cho nên, bọn hân kéo cũng nhanh, đi chỗ nào kéo chỗ nào. Pháp Hải hai người theo phân và nước tiểu một đường tìm xuống dưới, cũng không lâu lắm lại đụng phải một chỉ chịu thương tuyệt vĩ Ngân Lang, loại này Thập phẩm Yêu thú tốc độ cực nhanh, xưa nay muốn bắt bọn họ rất khó, bất quá Pháp Hải đụng phải nhưng lại cả nhắc chân, trực tiếp một cái tiểu thừa vận chuyển pháp liền đem hân đề xuống đất không thể động dật.

Tuyệt vĩ da sói một trương, yêu hạch một miếng, đến tay.

Tiếp tục chỉ cần có phân và nước tiểu địa phương, hai người tự từng bước cẩn thận, không có phân và nước tiểu địa phương hai người tự vùng mà qua, không đến ba canh giờ thời gian, hai người tự gặt hái được hơn hai mươi miếng yêu hạch cùng tài liệu luyện khí, có thể nói đến tận đây, dứt bỏ bốn khóa Thập phẩm Sầu Ngọc Tẩy Thân Đan gần 3000 hai thành phẩm, hai người đã ôn lợi nhuận 4000 dư hai.

Mặc dù biết đã bỏ sót đại bộ phận Yêu thú, nhưng Pháp Hải hai người đã rất thấy đủ rồi.

Lúc này đã nhanh đến giờ Tý (buổi tối 12 điểm tả hữu), trăng sáng nhô lên cao, đã bị triều tịch chi lực ảnh hưởng, dưới mặt đất tử khí đã lan tràn bốc lên đến thường nhân thất lưng, hạ thân một mảnh thấu xương lạnh buốt, nếu không phải hai người một cái người mang Thiếu Dương thần công, một cái là thanh tịnh Lưu Ly thân thể, tự tính toán có thể gắng gượng qua đến, trở về tiểu đệ đệ cũng sẽ đông lạnh được mất đi công dụng.

Đêm nay Yêu thú cùng đêm qua yên tĩnh bất đồng, son mạch ở chỗ sâu trong thỉnh thoảng truyền đến từng đợt Yêu thú gào rú, làm cho người nghe tin đã sợ mất mật.

Hai người tuy nhiên cẩn thận từng li từng tí tiềm hành, nhưng như trước bị nguy hiểm khí tức bao phủ, loáng thoáng lúc tổng có thể chứng kiến một ít cả đàn cả lũ, bốn phía bồi hồi du dương hung mãnh Yêu thú.

"Nếu không tự đều không đi ra, nếu không tự thoáng cái toàn bộ đi ra, thật sự là không có thiên lý." Pháp Nhị trốn ở một khóa Cự Thụ sau lưng, phản nản nói.

"Hừ."

Pháp Nhị bên người đem trọn thân thể đều phủ phục tại hắc trong sương mù, lộ ra đầu nhìn chăm chăm phía trước cách đó không xa. Chỗ đó một đội chừng cao cỡ nửa người khổng lồ Tri Chu đang tại chậm chạp hướng đỉnh núi bò đi, rậm rạp chằng chịt một mảng lớn, cho người thấy nhìn thấy mà giật mình. Pháp Hải cũng không dám trêu chọc những con nhện này, đến một lần chúng có kịch độc, thứ hai, Tri Chu hội phun ra độc ti đã thương người, số lượng càng nhiều căn bản khó lòng phòng bị.

Cũng may bầy nhện đã bị triều tịch chi lực hấp dẫn, bản năng hướng đỉnh núi phương hướng tụ tập, căn bản không có chú ý tới bọn hân cái này hai cái to

gan lớn mặt tiềm hành giả.

Đội Tri Chu đi xa, hai người mới cẩn thận từng li từng tí thò ra thân đến, tiếp tục hướng Tung Sơn son mạch chỗ bước đi.

Hai người một đường đi đi ngừng ngừng, đụng phải lạc đàn Yêu thú tụ tiêu diệt, đụng phải cả đàn cả lũ tụ trốn đi, đến giờ sủu, hai người chạy tới Thiên Mộc Phong giáp ranh khu vực, một chỗ cực lớn thủy đàm bên cạnh.

Đang lúc hai người thở gấp câu chữ thê, chuẩn bị nghỉ ngơi một chút thời điểm, đột nhiên một cái cự đại thanh âm theo trong hồ nước truyền ra.

Bạn đang đọc truyện *Pháp Hải Giới Sắc Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: Độc trần thăng thiên

Chương 20: Độc trần thăng thiên

Hai người trong nháy mắt toàn thân đề phòng nhìn phía mặt hồ.

Lúc này vốn là bình tĩnh không có sóng hồ nước vốn là nổi lên từng vòng rung động, ngay sau đó như là sôi sôi trào lên, hồ nước xoát thoáng một phát phân hướng hai bên, một đầu quái mãng theo đáy hồ trôi lên.

Cái này chỉ quái mãng chừng cỡ thùng nước, dài hơn mười trượng, toàn thân lân phiến hiện lên Tử Kim sắc, sáng bóng tươi đẹp, trên đầu mọc ra một khỏa cự đại u ác tính, quái mãng đối với hai người tụ mờ ra miệng lớn dính máu, một đen như mực sắc khí lưu tại tanh tưởi vô cùng trong miệng lưu chuyển ra.

"Cửu phẩm Yêu thú —— Tử Kim Độc Nhiễm?!"

Pháp Hải lúc này tâm tình dị thường phiền muộn, chính mình một đường cẩn thận từng li từng tí tổng tiền không phải là sợ đụng phải cường đại Yêu thú ấy ư, không nghĩ tới lập tức muốn an toàn đi ra Thiên Mộc Phong, xong việc rồi, còn không có tránh thoát một kiếp này. Thật sự là càng sợ cái gì càng gặp cái gì.

Bất quá lúc này đã không phải do Pháp Hải cảm thán, cái kia Tử Kim Độc Nhiễm trong miệng khí lưu đã ngưng tụ thành một đoàn đen nhánh người đầu to tiểu nhân khối độc, bông bành đung đưa đánh úp về phía Pháp Hải hai người, tốc độ tuy nhiên không phải rất nhanh, nhưng khối độc lại gặp gió khuếch tán, tới gần Pháp Hải hai người lúc, dĩ nhiên khuếch tán đến đủ để đem hai người bao vây lại.

"Phật quang phổ chiếu, muôn đời Quang Minh, niết bàn tịnh pháp, bản nhược bá ma không!!"

Pháp Hải không thể lui, lui cũng chạy bất quá cái này đầu độc trần.

Kinh hai ngày nửa lịch lâm rèn luyện, Pháp Hải từ lâu không phải lúc lên núi trông thấy Yêu thú tụ phát run sợ ca, lúc này thấy khối độc đánh úp lại, quyết định thật nhanh, một tay lấy Pháp Nhị kéo ra phía sau, sau đó trực tiếp cao giọng Phật xướng ra Đại Lâm Quang Minh chú, đem một thân pháp lực đề đến đỉnh phong, toàn thân Quang Minh đại phóng, hai tay biến hóa kết ấn, pháp lực theo nào vực gọn sóng tuôn ra ngưng tụ thành lấp kín sóng quang lẫn lẫn vô hình niệm tường, nghênh hướng không trúng độc yên.

Vô hình niệm lực cùng khối độc ngọt tiếp xúc, tiếp xúc chỗ tụ xuy xuy rung động liên tiếp vang lên quý dị khí bạo thanh âm, đón lấy, ba ba hai tiếng liên vang, khối độc lại bị niệm lực chi tường cứng rắn bách tán ra đến.

"Tê", song đầu độc trần đột nhiên nhỏ thiết tín, phảng phất không tin chính là một cái chỉ có Trường Sinh Thập phẩm Nhân tộc tu sĩ, lại có thể ngăn trở chính mình gần trăm năm Độc công một kích, tuy nhiên nó cũng là vừa vặn bước vào Trường Sinh Cửu phẩm, thậm chí còn không cách nào phát ra Cửu phẩm Yêu công, nhưng Cửu phẩm cùng Thập phẩm chỉ ở giữa chênh lệch thế nhưng mà cách biệt một trời.

Yêu thú cùng Nhân tộc so sánh với, có trời sinh hoàn cảnh xấu, tu hành mười năm cũng chỉ chống đỡ mà vượt Nhân tộc một năm, cho nên Yêu thú thậm chí nghĩ tất cả biện pháp muốn hóa thành thân nhân. Cái này chỉ Tử Kim Độc Nhiễm đã tu hành trọn vẹn sáu, bảy trăm năm, bước vào Trường Sinh Cửu phẩm về sau, trên người pháp lực cùng kinh mạch cốt nhục hợp lại làm một, có thể nói tùy ý một kích có thể bộc phát ra gần trăm quân chiến lực, nếu là có được Cửu phẩm Yêu công, chiến lực càng có thể được đến thật lớn tăng phúc.

Dựa theo lẽ thường phán đoán, Trường Sinh Thập phẩm tu sĩ tối đa cũng tụ hơn mười hai mươi năm pháp lực, căn bản không cách nào ngăn trở nó một kích chi uy. Ai nghĩ đến lần này Tử Kim Độc Nhiễm lại đụng phải Pháp Hải cái này quái thai, một cái có được 60 năm pháp lực Thập phẩm tu sĩ.

Từ Kim Độc Nhiệm rất tức giận, phảng phất Cửu phẩm Yêu thú uy nghiêm nhận lấy khiêu khích, phảng phất càng muốn xác minh mới vừa rồi là ngẫu nhiên, miệng lớn dính máu lần nữa mãnh liệt trương, xoẹt, càng lớn một đoàn khói độc, mũi tên bắn về phía Pháp Hải.

Pháp Hải thấy thế, không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, hắn cũng phát hiện cái này chỉ độc trấn xa không có lúc trước cái con kia Kim Ô cường đại, dùng tu vi của mình có lẽ thật có thể đấu một trận.

Hai tay kết ấn, não vực bên trong niệm lực mãnh liệt mà ra, cùng không trúng độc sương mù lần nữa chạm vào nhau ra, khí thể bên trên vậy mà không kém mây may.

Xuýt, lần này khói độc tuy nhiên tiếp tục thời gian càng dài một ít, nhưng lại như trước không thể làm gì được Pháp Hải.

Tinh khiết luận pháp lực, Pháp Hải cái này quái thai so Từ Kim Độc Nhiệm cũng không có chỗ thua kém bao nhiêu, không có Cửu phẩm Yêu công, độc trấn căn bản không cách nào chiếm cứ ưu thế tuyệt đối, miếu sát Pháp Hải.

"Cửu phẩm Yêu thú, cũng không gì hơn cái này."

Pháp Hải một hồi cười nhạo, bất quá lập tức đáng tươi cười tự ngưng kết tại trên mặt, chỉ thấy cái kia độc trấn thẹn quá hoá giận, vậy mà theo trong hồ xông ra, dài hơn mười trượng thân hình một bàn duỗi ra tựa vọt tới Pháp Hải trước người chưa đủ ba trượng chỗ, ngay sau đó, cái đuôi lớn đột nhiên cao cao vung, như cùng một cái Từ Kim sắc cực lớn Trường Tiên, mang theo cổ cổ gió tanh, cực lớn âm bạo, liên tiếp trừu hướng về phía Pháp Hải.

Lần này lại thiếu chút nữa đã muốn Pháp Hải mệnh, cái này độc trấn dĩ nhiên tu đến Trường Sinh Cửu phẩm, pháp lực cùng kinh mạch cốt nhục tương dung, nó Thập phẩm khói độc tuy nhiên uy lực không lớn, nhưng là nó tùy ý một kích đều có gần trăm quân lực, cái này liên tiếp tháo chạy mưa to gió lớn mãnh liệt trừu xuống, mỗi một cái đều đủ để khiến Pháp Hải thi triển thân thông chống đỡ.

Pháp Hải tuy nhiên hai tay kết ấn, bộc phát ra toàn bộ pháp lực, nhưng y nguyên chỉ kháng trụ ba lượt công kích, tựa sau lực bất lực, thần thông không kịp vận chuyển, cuồng phun một ngụm máu tươi, như cùng một cái phá túi bị đánh bay ra ngoài.

Càng không may thì còn lại là Pháp Nhị, bởi vì hắn một mực đều sau lưng Pháp Hải, Pháp Hải bay rót ra ngoài lúc vừa vận đâm vào trên người của hắn, kết quả, trực tiếp bay ra hơn mười trượng xa, sinh tử không biết.

Chứng kiến Pháp Hải ngã xuống đất, Từ Kim Độc Nhiệm cũng không có bỏ qua, vừa người mà lên, mở ra bốn máu miệng không lồ, một ngụm tựa cần xuống dưới, trong miệng mùi hôi ngút trời, trên hàm răng hắc mang lập lòe, rõ ràng hàm có kịch độc.

Pháp Hải lúc này thất khiếu tràn huyết, não vực thức hải cơ hồ bị chấn nứt toác ra, toàn thân càng là nhiều chỗ gãy xương, đã lớn như vậy, ngoại trừ ngã chết cái kia một lần hắn còn chưa từng có thụ qua như thể nặng thương, ở sâu trong nội tâm, lần đầu cảm giác được sợ hãi thật sâu cùng đối với vận mệnh bất lực.

Đúng lúc này, Pháp Hải tay trong lúc vô tình mò tới bên hông giới túi, trong tích tắc, Pháp Hải trong nội tâm lần nữa dâng lên vô hạn sinh cơ, nhìn qua phi tốc đánh úp lại bốn máu miệng rắn, Pháp Hải đột nhiên nở nụ cười, phối hợp đầy mặt máu tươi, cái này mỉm cười như là Ác Ma khủng bố.

"Cho ngươi TM (con mẹ nó) ăn đủ! !"

Ngay tại miệng rắn tới người chỉ tế, Pháp Hải theo gió tay lên, một bó to đan dược xen lẫn hai khóa Lôi Chấn Từ bay vào Từ Kim Độc Nhiệm trong miệng, cùng lúc đó, phần khởi toàn thân dư lực thân hình đột nhiên một phen, dùng trốn chỉ trong gang tấc tránh thoát trí mạng vừa hôn.

Từ Kim Độc Nhiệm cũng không có để ý nuốt vào cái gì, một kích không có ở bên trong, lập tức thay đổi đầu rắn, lần nữa mở cái miệng rộng định cho cái này phí công phản kháng nhỏ tu sĩ một kích trí mạng, đúng lúc này, nó cái kia cực lớn phần bụng đột nhiên ột ột một tiếng, trong miệng toát ra một tháo chạy bọt khí.

ột ột ột ột ~

Chỉ một thoáng, nuốt không dưới mười khẩu Sầu Ngọc Tảo Thân Đan độc trấn từ đầu thoải mái đã đến vĩ, theo tràng đạo nội như lửa trận trận quặn đau, toàn thân tạp chất phảng phất không bị khống chế hướng phần đuôi tập trung mà đi, lúc này độc trấn rốt cuộc bất chấp tập sát Pháp Hải, thống khổ cực độ làm cho nó trên mặt đất vận vẹo nhấp nhô, trong lúc nhất thời, cuồng phong gào thét, mảnh đá bay tứ tung, bụi đất tung bay.

Trong lúc đó, oanh một tiếng nổ mạnh, Từ Kim Độc Nhiệm toàn bộ phần đuôi như là đốt lên hỏa dược nổ ra, cường đại trùng kích làm cho nó lần nữa ngóc lên đầu rắn, toàn bộ thân hình bay về phía phía chân trời, như là phi thăng.

Bang bang ~

Không trung lần nữa bộc phát ra từng đạo sáng lạn pháo hoa, độc trấn lại đến rơi xuống lúc, đầu rắn đã không biết tạc đã đến nơi nào, chỉ còn lại có thật dài một đoạn thân rắn còn trên mặt đất run lên một cái gậy dựa.

"Hô ~ "

Lúc này, sống sót sau tai nạn Pháp Hải sức cùng lực kiệt nằm ngửa tại bên hồ, thấy như vậy một màn về sau, phảng phất đã dùng hết cuối cùng khí lực, hai mắt nhũn lại, phát ra một tiếng tự đáy lòng tán thưởng.

"Tốt sáng lạn pháo kép a "

Bạn đang đọc truyện *Pháp Hải Giới Sắc Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Hóa niệm thành binh

Chương 21: Hóa niệm thành binh

Không biết nằm bao lâu, Pháp Hải mới giãy dựa ngồi dậy, lúc này hần nhiều chỗ cốt cách đứt gãy, chỉ cần khẽ động sẽ làm bị thương phù tạng, đơn giản một cái ngồi dậy động tác, cho hần trọn vẹn ọe ra ba ngụm máu tươi.

Cố sức theo giới trong túi xuất ra một miếng Tụ Linh đan nuốt xuống, Pháp Hải cố nén xương cốt đứt gãy kịch liệt đau nhức, nhập định, lúc này hần đã bất chấp nguy hiểm, không còn sớm điểm hồi phục pháp lực, hần căn bản đi không xuất ra Thiên Mộc Phong.

Ý thức lần nữa tiến vào thức hải, lúc này thức hải ở trong đã long trời lở đất, một số gần như sụp đổ, Đạm Định Phật như là pháp đồng dạng giống biển ngã ngồi tại trong hư không, toàn thân lộ ra suy yếu dị thường, trên người hào quang càng là vô cùng ảm đạm, rốt cuộc khó có Phật Đà chỉ thiên hoa địa vô thượng uy nghi.

Dùng Trường Sinh Thập phẩm tu vi đối chiến Trường Sinh Cửu phẩm, tựa phép tính biến pháp lực so cùng phẩm tu sĩ thâm hậu mấy lần, một cử động kia như trước như là muốn chết, tựa tính toán cuối cùng giết chết Từ Kim Độc Nhiễm, dựa vào là cũng là vận khí cùng Lôi Chấn Tử, mà không phải Pháp Hải thực lực.

Đúng lúc này, Tụ Linh đan được lực đã chậm rãi hoa nở, một cỗ nhu hòa niệm lực theo kinh mạch chảy vào thức hải, chảy vào đến Đạm Định Phật trên người.

"Không hổ là Cửu phẩm đan được, dựa vào cái này cỗ được lực, chỉ cần một nén nhang thời gian, ta có thể khôi phục tám thành đã ngoài pháp lực." Pháp Hải trong nội tâm một hồi tán thưởng.

Bất quá Pháp Hải tại thôi phát được lực hồi phục pháp lực ngoài, cũng không có vội vã khôi phục Đạm Định Phật uy nghi, ngược lại giả ra một bộ lung lay sắp đổ bộ dáng, giống như tùy thời hội tan rã biến mất.

Pháp Tướng biến mất, thức hải cũng sẽ tùy theo nghiền nát, Pháp Hải tắc thì hội pháp lực mất hết, biến thành một người phàm tục.

Pháp Hải tự nhiên không hy vọng như thế, nhưng trừ hần ra, đồng dạng có người không hy vọng Đạm Định Phật biến mất, không, phải nói có ma, Tâm Ma.

Phật Đà Pháp Tướng đối với Tâm Ma hấp dẫn là không gì sánh kịp, chỉ cần Tâm Ma cắn nuốt Phật Đà Pháp Tướng, lại chiếm cứ Pháp Hải thân thể, nói không chừng tương lai có một ngày có thể trở lại Ma giới, thành tựu có thể cùng Phật Đà chống lại một đời Ma Tôn.

Phật Ma tâm đó, cùng tham đồng nguyên, Tu Phật giả một cái sơ sẩy, tùy thời đều có thểọa thân thành ma.

Đạm Định Phật dầu hết đèn tắt bộ dáng quả nhiên dẫn xuất Tâm Ma Dạ Xoa, cái này lão tiểu tử tàng được thật là sâu, Pháp Hải đã từng mấy lần thăm dò đều không thể đem nó câu dẫn đi ra, lần này mượn nhờ Từ Kim Độc Nhiễm tạo thành thương thế rốt cục khiến nó mắc câu rồi.

Cấp thấp Tâm Ma hiện hình, đều mượn nhờ từ bên ngoài đến pháp lực, Pháp Hải trong thức hải không luyện hóa bốn mươi năm pháp lực tự là tốt nhất vật dẫn.

Thập phẩm Tâm Ma Dạ Xoa chỉ số thông minh không cao, trước kia nó không đi ra, là vì nó căn bản đầu không lại Pháp Hải, nhưng lần này nó mắt xem Pháp Hải bị đánh đích lung lay sắp đổ, rốt cục khiến nó bất được đánh chó mù đường cơ hội, cơ hồ trong nháy mắt, theo trong hư không mượn nhờ từ bên ngoài đến pháp lực hiện thân Tâm Ma Dạ Xoa tựa nhẹ nhàng nhếch miệng nhào tới, hai tay mở rộng ra, phẳng phát muốn đem Đạm Định Phật từng bước xé rách, từng ngụm nuốt vào, tốt vừa ra lúc ấy thăm bị chà đạp tàn phá oán khí.

Nhưng mà đang ở Tâm Ma Dạ Xoa chụp vào Đạm Định Phật, đầy người oán khí sắp đạt được phát tiết trong nháy mắt, Đạm Định Phật bỗng nhiên một nhe răng, lần nữa lộ ra cho Tâm Ma Dạ Xoa trong lòng run sợ vô số lần, như là ngã phạt hái hoa lúc ngân ~ cười, Phật thân run lên, ánh sáng phát ra rực rỡ, cái đó còn một điều dầu hết đèn tắt bộ dáng.

"Lại bị lừa rồi! Vì cái gì có lại?"

Ngay tại Tâm Ma Dạ Xoa chần chờ trong tích tắc, Đạm Định Phật trực tiếp hóa thành một bộ cực lớn áo cà sa, trực tiếp đem Tâm Ma Dạ Xoa thẳng vào mặt hoàn toàn bao vây lại, chỉ một thoáng, thức hải ở trong ma khí Phật Quang mạn thiên phi vũ giao thoa, thời gian dần qua, ma khí càng lúc càng mờ nhạt, Phật Quang lại càng ngày càng thịnh, cuối cùng nhất ma khí biến mất không thấy gì nữa, mà Phật Quang lại doanh nhưng bay thẳng trời cao, chiếu rọi Đại Thiên, đã trở thành cái thế giới này duy nhất chúa tể.

Lúc này, toàn bộ thức hải đều tràn đầy Quang Minh, tường hòa, từ bi lực lượng, hết thấy giấu ở trong thức hải âm u, ngân ~ tà, tàn nhẫn các loại tạp niệm lập tức hóa thành bột mịn, rửa không còn.

Phật tử truyền tâm đèn, Quang Minh chiếu Đại Thiên!

Pháp Hải lúc này đã tiến nhập một cái tu tâm huyền diệu cảnh giới, lúc này trong lòng hần lưu chuyển nhiều lần chỉ có 《 Đạt Ma Bích Quan Pháp 》 bên trên một câu chân ngôn.

"Phật quả tu thành không chấp tướng, hằng sa tan hết Thiên Môn khai!"

Bỗng nhiên, hư không ngồi xếp bằng Đạm Định Phật mở mắt, Phật nhật khai, học ra một tiếng, "Nam mô !"

Nam mô được gọi là quy y, cái này âm thanh nam mô vừa ra, nhất thời trong thức hải Thiên Hoa Loạn Trụy, Địa Dũng Kim Liên, mà lúc này ngồi cao hư không Đạm Định Phật lại sụp đổ biến mất, mà chuyển biến thành chính là mười hai vạn chín ngàn 600 miếng phổ thể hằng sa, hợp thành một cái không ngừng vận chuyển cực lớn Phật Đà hư ảnh.

Sau đó, cái này mười hai vạn chín ngàn 600 miếng phổ thể hằng sa trong có một vạn hai ngàn chín trăm miếng tản mát ra sáng chói cầu vòng, vậy mà thoát ly thức hải, tại Pháp Hải thân hình, cốt cách, huyết dịch, kinh mạch, làn da bên trong chạy, Pháp Hải trọng thương thân hình bắt đầu rất nhanh khôi phục, cốt cách, huyết dịch, kinh mạch đạt được toàn diện cường hóa, trong một sát na, Pháp Hải như là ăn hết Nhân Sâm Quả bình thường, sáng khoái tinh thần, toàn thân thư thái, cả người đều có một loại phiêu phiêu dục tiên, thăng lên cực lạc cảm giác.

Theo phổ thể hằng sa du động, Pháp Hải cốt cách, huyết dịch đã xảy ra chất biến hóa, biến thành nhàn nhạt màu vàng, mà kinh mạch cùng làn da cũng nhận được sơ bộ cường hóa, toàn thân càng là tràn đầy lấy vô hạn lực lượng, Pháp Hải có thể rõ ràng cảm nhận được, chính mình tùy ý một kích đều có thể tụ tập bách niên pháp lực, nếu như cái kia Từ Kim Độc Nhiễm còn sống, lúc này bằng vào vật lộn tự đầy đủ đem hần đánh xương cốt đứt gãy.

Lúc này phổ thể hằng sa đã du đến Pháp Hải trên da thịt, Pháp Hải toàn thân một vạn hai ngàn chín trăm cộng lông không đột nhiên mở ra, phổ thể hằng sa theo lỗ chân lông xì ra, trong lúc nhất thời, Pháp Hải toàn thân nổi lên một vạn hai ngàn 600 đầu như thực chất hồng quang, phương viên trăm trượng ở trong tứ khí gặp được hồng quang phảng phất gặp được thiên địch bình thường, phi tốc lui tán ra, mà trên mặt đất cảnh khô lâm đẳng lại lần nữa gặp xuân, một lần nữa toả sáng ra bùng bùng sinh cơ.

Nhất nguyên phục thủy, Vạn Tượng đổi mới.

Pháp Hải xác định, chính mình dĩ nhiên bước chân vào Trường Sinh Cửu phẩm Khai Quang cảnh sơ kỳ.

Trường Sinh phẩm trật phía dưới lại phân sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ, bất quá, tại Bát phẩm phía dưới, cái này Tam đại giai đoạn chỉ là thể hiện pháp lực thâm hậu trình độ mà thôi, còn lại không có gì quá lớn khác biệt.

Pháp Hải đơn chương duỗi ra, một vạn hai ngàn 600 đầu hồng quang đột nhiên tiêu tán, theo lỗ chân lông về tới thức hải ở trong, trở về vị trí cũ tại Phật Đà hư ảnh phía trên, như trước tán ra từ cổ chí kim trường tồn sáng chói cầu vòng, cùng cái này một vạn hai ngàn 600 miếng phổ thể hằng sa so sánh với, còn lại mười một vạn bảy ngàn miếng phổ thể hằng sa lại có vẻ u ám không sáng.

Pháp Hải tĩnh tường, cái này là bởi vì chính mình chỉ có bách niên tu vi, không cách nào làm cho những này hằng sa thức tỉnh chỉ cố, chỉ cần về sau bản thân tu vi từng bước đề cao, còn lại những này hằng sa đều từng cái thức tỉnh, cho chính mình trở nên càng cường đại hơn.

Pháp Hải ý niệm trong đầu khẽ động, phổ thể hằng sa lần nữa vận chuyển, tụ tập ở mi tâm trăm hợp thành phía trên, hai mắt phía trên phát ra phảng phất thực chất cầu vòng, ngẩng đầu vừa nhìn, đen kịt tứ phương đều rõ ràng rành mạch, loáng thoáng lúc, thậm chí phảng phất thấy được mấy cái ác quỷ bóng dáng, cái kia mấy cái tại trong hư không du động Quỷ Hồn cũng cảm thấy Pháp Hải ánh mắt, lập tức sợ tới mức tứ tán mà trốn.

Pháp Hải lại nghiêng tai nghe xong, trong lỗ tai của hần chính xác bắt đã đến dưới mặt đất trăm trượng một ổ Địa Thử tinh lẫn nhau giao phối giằng co thanh âm.

Cái này là Khai Quang cảnh thứ hai hạng uy năng, pháp nhãn một khai, sơ bộ câu thông Âm Dương nhị giới, xem thấu hết thấy mê huyền vô căn cứ; pháp nhĩ cũng tùy theo mà khai, lúc này với tư cách tiêu vũ trụ người bắt đầu cùng Thiên Địa Nhân tam giới ngoại giới tin tức trao đổi câu thông.

Pháp nhãn một khai, như ở trong mộng mới tỉnh, pháp nhãn mở lại, thiên thanh mà minh.

Pháp nhãn, cùng Kim Thân đồng dạng, cũng là Phật gia bẩm sinh sáu đại thần thông một trong. Theo cảnh giới tăng lên, Tu Phật giả có thể dần dần tu luyện pháp nhãn, Âm Dương Nhãn, Luân Hồi Nhãn, Huyền Diệt Nhãn, Thiên Kiếp Nhãn các loại đủ loại dị năng, tu luyện tới chí cao cảnh giới, một cái mị nhãn ném qua đi đều có thể dời sông lấp biển, hàng yêu Phục Ma.

Pháp Hải lần nữa vận chuyển phổ thể hằng sa, lần này nhưng lại tập trung vào bình vուն đi ra trên bàn tay, một mảnh hồng quang hiện lên, như tơ niệm

lực theo lỗ chân lông kinh xạ mà ra, tại bàn tay của hán phía trên quay quanh ngưng tụ hóa thành một cái hồng quang lập lòe niệm lực chi đạo, Pháp Hải đối với bên người một khối cao cỡ nửa người Cự Thạch một đao chặt bỏ, xùy nhưng một tiếng, niệm lực chi đạo như là cắt đầu hủ đem Cự Thạch chém thành hai đoạn, đứt gãy chỗ bóng loáng hình thành, như là bị thần binh lợi khí mổ qua.

Cái này là Khai Quang cảnh hạng thứ ba uy năng —— hóa niệm thành binh, Khai Quang cảnh Tu Phật giả, thân thể tự là thức hải cùng ngoại giới câu thông môi giới, mặc dù không thể đạt tới Bát phẩm đã ngoài hóa thiên địa linh khí cho mình dùng, nhưng lại có thể làm được niệm lực xuất thể Hóa Hình, lỗ chân lông tự là niệm lực xuất thể con đường, phụ dùng Cửu phẩm thần thông, thi triển ra niệm binh quả thực vô kiên bất tồi.

Hóa niệm thành binh uy lực tuy lớn, nhưng thi pháp tốc độ lại quyết định bởi tại niệm lực thông đạo số lượng.

Theo Pháp Hải hiểu rõ, binh thường Tu Phật giả bước vào Trường Sinh Cửu phẩm lúc, có thể đã thông kinh mạch khiếu huyết, mở ra trên trăm đầu niệm lực thông đạo coi như xong không dậy nổi rồi, Pháp Dật được cho năm kinh đồng lứa nhân vật kiệt xuất, mới vào Cửu phẩm, cũng bất quá mở hơn một ngàn đầu niệm lực thông đạo, Vô Tướng lão hòa thượng tự hào đến chỗ nói khoác, nói mình dạy dỗ một vị thiên tài đệ tử, thăng đến Thiếu Lâm Tự một vị chính thức thiên tài mở ra 3600 đầu niệm lực thông đạo mới khiến cho hán đỉnh chỉ tự biến tự diễn, bất quá hán như trước cố chấp cho rằng Pháp Dật là Đại Lâm hai mươi tuổi phía dưới trong hàng đệ tử tiền đồ không thể hạn lượng.

Mà lúc này, Pháp Hải vừa vừa bước vào Cửu phẩm Khai Quang cảnh, tự một lần hành động mở ra một vạn hai ngàn 600 cái lối đi, cái này không dám nói hậu vô lai giả, nhưng ở Đại Lâm trong lịch sử thật là điên cuồng, hán mới là Đại Lâm Tự lập tự đến nay chính thức không xuất ra thể thiên tài.

Pháp Hải trên tu hành ừng có người khác tha thiết ước mơ thiên phú, nhưng hán tại cảnh giới tăng lên bên trên, cũng so thường nhân gian nan gấp 10 lần, thường nhân tu luyện mười năm pháp lực là được bước vào Cửu phẩm, mà hán lại cần trăm năm trở lên, theo cảnh giới tăng lên, tu luyện của hán cũng đem càng thêm gian nan.

Pháp Hải chưa bao giờ tin tưởng trong thiên hạ có vô duyên vô cớ yêu, một người lấy được càng nhiều hán muốn trả giá tự tất nhiên càng lớn, Khương Từ Nha đạt được Đà Thần Tiên muốn vĩnh viễn thủ Thiên Môn, Tôn Ngộ Không đạt được ba căn lông khi rất đẹp, lại muốn kinh nghiệm chín chín tám mươi mốt khó, phương pháp biến vốn là một người chết, lại chuyển thể đã đến cái thể giới này cũng đạt được thường nhân tha thiết ước mơ thiên phú, nói là gặp may mắn cũng không đủ, nếu như tới tẩm trong vận mệnh thật sự tồn tại, phương pháp biến lại cần trả giá cái gì đâu này?

Bất quá, mặc kệ tương lai như thế nào, lúc này Pháp Hải có thể một lần hành động bước vào Cửu phẩm Khai Quang cảnh, cũng là một kiện thiên đại chuyện tốt.

Bạn đang đọc truyện *Pháp Hải Giới Sắc Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Cảm tạ Võ Đang đệ tử

Chương 22: Cảm tạ Võ Đang đệ tử

Cách đó không xa, một tiếng như có như không rên rỉ đã cắt đứt Pháp Hải trầm tư, hán tranh thủ thời gian xoay người đứng lên, một cái cất bước tự bay ra xa hơn mười trượng, chân không dính đất đi tới Pháp Nhị trước người.

Pháp Nhị cách khác mới Pháp Hải còn muốn thăm, cả người hiện lên hình chữ đại khảm vào trong đất bùn, toàn thân gân cốt khắp nơi đứt gãy, ngũ tạng nghiêm trọng bị thương lệch vị trí, một cổ tiếp một cổ huyết thủy theo khoang miệng ồ ồ tuôn ra, nếu như không phải trong cơ thể Thiếu Dương Thần Công chống đỡ lấy, hán đã sớm tắt thở rồi.

"Sur huynh nếu như ta chết đi, ngươi có thể hay không đem ta chôn ở Tê Hà am hơi nghiêng, như vậy ta có thể mỗi ngày chứng kiến nàng "

"Lúc này thời điểm ngươi còn có tâm tư cân nhắc nữ nhân? Vậy ngươi tự an tâm đi thôi, ngươi chết về sau, ta nhất định thay ngươi thu nàng, hàng đêm động phòng."

"Sur huynh, ngươi quả không trượng nghĩa rồi!"

"Câm miệng!"

Pháp Hải một tiếng gào to, ngay sau đó đem toàn thân niệm lực tụ tập lòng bàn tay, một chương dán tại Pháp Nhị bách hối phía trên, niệm lực không muốn tiền vốn tựa như một tia ý thức tràn vào Pháp Nhị tứ chi trăm tủy, thử chữa trị Pháp Nhị tổn hại thân thể, "Sur đệ, ngươi cũng không thể chết, ngươi chết ai đến hầu hạ vi huynh à?"

Pháp Hải Đạt Ma Bích Quan Pháp cùng Pháp Nhị Thiếu Dương Thần Công đồng xuất nhất mạch, tại Pháp Hải trăm năm pháp lực không tiếc thành phẩm chuyển vận xuống, Pháp Nhị toàn thân nổi lên có chút hào quang, ngũ tạng trở lại vị trí cũ, cốt cách tiếp tục, vốn đã rách nát không chịu nổi kinh mạch cũng như Khô Mộc Phùng Xuân nhanh chóng chữa trị, tại niệm lực ôn nhuận hạ thậm chí so trước kia càng thêm kiên cường dẻo dai thêm vài phần, khô kiệt đan điền cũng lần nữa khôi phục vận chuyển, đã tuôn ra tí ti Thiếu Dương chân khí, Pháp Nhị sinh cơ cũng trở nên càng phát ra tràn đầy, thoát ly nguy hiểm.

Chứng kiến Pháp Nhị khí sắc chuyển thành hồng nhuận phơn phớt, Pháp Hải chậm rãi thu hồi niệm lực, cứ như vậy một khắc thời gian, hần niệm lực tiêu hao tổn tám thành có thừa, bất quá đối với Pháp Hải mà nói những này đều là đáng giá, Pháp Hải tuy nhiên bụng hắc nhưng tuyệt không phải người vô tình, huống chi, Pháp Nhị là hần lõi, thực như đã bị chết ở tại tại đây, hần hội áy náy thật lâu.

"Sư huynh, người vậy mà tu thành Cửu phẩm phổ thể hằng sa, đạt đến Hóa Niệm Thành Bình cảnh giới, hắc hắc, người lại thiếu nợ ta một chỉ gà ăn mày rồi!" Pháp Nhị sinh cơ khôi phục, nói chuyện cũng dễ dàng rất nhiều, bất quá hần lúc này thân thể suy yếu như trước không cách nào đứng lên.

"Người cái này cái đầu nhỏ ở bên trong cả ngày đến cùng cân nhắc cái gì?"

Pháp Hải một hồi im lặng, xuất ra một miếng Tụ Linh Đan nuốt xuống, chậm rãi khôi phục lấy hao tổn niệm lực. Cái này Tụ Linh Đan mặc dù tốt, nhưng không có bước vào Trường Sinh Cảnh Pháp Nhị nhưng không cách nào phục dụng.

"Người trước ở chỗ này nằm trong chốc lát."

Pháp Hải khôi phục niệm lực sau không có vội vã hoạt động Pháp Nhị, mà là đi về hướng Tử Kim Độc Niệm thi thể, cái này chỉ không may độc trần lúc này chỉ còn lại có một đoạn thân rắn, đầu đuôi sớm tự chẳng biết đi đâu ở đâu.

"Đáng tiếc cái này tương tốt nhất trần da, ai, lần này là thật sự lỗ lớn rồi."

Pháp Hải lắc đầu lẩm bẩm, tuy nhiên giết cái này đầu độc trần, nhưng lại bồi lên hai miếng Lôi Chấn Tử, hơn mười khóa Sáu Ngọc Tẩy Thân Đan, thậm chí còn có hai khóa Tụ Linh Đan, lúc ấy Pháp Hải dưới tình thế cấp bách cũng bất chấp nhiều như vậy, chiếu vào Lôi Chấn Tử phương vị ôm đồm xuống dưới tiện tay tự ném vào độc trần trong miệng, bây giờ nghĩ lại hoàn toàn chính xác thua lỗ, bất quá, có thể bảo trụ mệnh nhưng lại cái gì cũng không đổi được.

Pháp Hải Hóa Niệm Thành Bình, một đao cắt mở độc trần tàn thi phần bụng, khá tốt, độc trần gan còn đang.

Cái này độc trần túi mật chừng người đầu to nhỏ, Pháp Hải theo túi mật trong bắt được một miếng Tử Kim sắc yêu hạch đã thu vào giới túi, sau đó mang theo túi mật đi trở về Pháp Nhị bên người, không đợi Pháp Nhị mở miệng hỏi thăm, liền trực tiếp véo khai cái cằm của hần, đem độc trần mật một tia ý thức rót đến trong miệng của hần, chất chất Pháp Nhị nước mắt đều chảy ra, lại hết lần này tới lần khác vô lực kháng cự.

"Đây chính là năm trăm năm Xà yêu gan, đại bổ a! Tiện nghi người rồi, ai bảo người là ta sư đệ đâu này?"

"Khục khục, sư huynh, thân thể của ta từ như vậy hư, người trả lại cho ta ăn cái này, người muốn cho ta sớm đi gặp Phật Tổ sao?"

"Phật Tổ mới sẽ không thu loại người như người lục căn bất tịnh gia hỏa, ta đây là muốn cho người long tinh hổ mãnh đi gặp Thụy nhi."

"Lời này ta thích nghe, có Thụy nhi tại bên người, ai còn nhớ thương Phật Tổ cái gì hay sao?"

Lúc này, màn đêm dĩ nhiên cõi tận, phía chân trời hiện ra đệ nhất bôi nắng sớm, chiếu rọi tại sóng xanh như giặt rửa mặt hồ, kim Đồng Đồng hết sức di người.

Pháp Hải ánh mắt cũng nhìn về phía sóng quang lẫn lẫn mặt hồ, đột nhiên linh cơ khẽ động, "Xà yêu hồ nước tài bảo! ?"

Theo lấy thực lực tăng trưởng, lịch duyệt gia tăng, Pháp Hải lúc này lá gan đã lớn rồi rất nhiều, hơi suy nghĩ một chút, tự lẳng không nhảy lên, một đầu đâm vào trong hồ nước.

Pháp Hải kiếp trước không biết bơi lội, nhưng hần lúc này không cần biết bơi lội, thân thể của hần có thể thông qua phổ thể hằng sa mở một vạn hai ngàn 600 cộng lông lỗ tự do để thở, hơn nữa, hần mở pháp nhãn, dùng thị lực của hần tại dưới nước xem vật căn bản không có vấn đề gì cả. Có thể nói, tại dưới nước hần và con cá đồng dạng, muốn đi đâu thì đi đó.

Hồ nước cũng không sâu, chỉ có trăm thước tả hữu, trong hồ tôm cá cũng không nhiều, Pháp Hải dưới đường đi tiềm, rất nhanh liền đạt tới đáy hồ, cẩn thận. Cái này Tử Kim Độc Niệm sống hơn năm trăm năm, bao nhiêu cũng có thể có chút của cải, Pháp Hải lần này xuống tự là động phủ của nó, bổ hời tổn thất.

Công phu không phụ lòng người, đi qua cẩn thận, Pháp Hải tại đáy hồ hơi nghiêng trên vách đá dựng đứng phát hiện một cái tĩnh mạch huyết động, xem kích cỡ ngược lại là cùng cái kia Tử Kim Độc Niệm thân hình không sai biệt nhiều, Pháp Hải không hề do dự, trực tiếp hoa nước chui tiến vào.

Huyết động này Cửu Khúc Thập Bát Loan, Pháp Hải bơi lên bơi lên liền phát hiện nước càng ngày càng thối, cuối cùng nước không có tự biến thành tại cỏ xỉ rêu bên trên trượt, lại đi đại khái một phút đồng hồ, cuối cùng đã tới độc trần "Động phủ", một cái gần trăm mươi trượng đơn sơ huyết động.

"Thôi đi... So với ta còn cùng!"

Từ Kim Độc Nhiễm huyết động chỉ có thể dùng nhà chỉ có bốn bức tường để hình dung, trụi lủi cái gì cũng không có, Pháp Hải lập tức thất vọng, bất quá ngẫm lại thì ra là thoải mái, cái này độc trần tuy nhiên tu hành mấy trăm năm, nhưng vẫn luôn là Thập phẩm Yêu thú, cũng tự gần đây vài chục năm mới bước chân vào Cửu phẩm, nó có thể có cái gì đáng tiền bảo vật? Chính mình cùng nó bất quá là một cái kẻ nghèo hàn gặp được cái khác kẻ nghèo hàn mà thôi.

Pháp Hải lắc đầu định rời khỏi huyết động, đột nhiên dưới chân mềm nhũn, cúi đầu xem xét, phát hiện trong huyết động thậm chí có hơn mười trương vô răn lột, thì ra là độc trần lột da lúc còn lại chết da.

Pháp Hải lập tức vui vẻ, vô răn lột công dụng hẳn là biết đến, có thể làm thuốc không nói, rất nhiều đại gia đình đều ưa thích thu thập vô răn lột, chế thành đệm chăn các loại, nghe nói trải tại giường tại đông ẩm hè mát, còn có thể khử trừ con muỗi, rất nhiều Thú Liệp giả cũng ưa thích thu thập vô răn lột, chế thành lều vải tại thâm sơn rừng hoang trong có thể mê hoặc Yêu thú cùng độc trùng, cái này năm trăm năm Từ Kim Độc Nhiễm vô răn lột càng là hàng bán chạy, một trương đều có thể bán ngàn lượng bạc trắng đã ngoài.

Tuy nhiên như trước cảm thấy lần này thua lỗ, nhưng có chút ít còn hơn không, tối thiểu đã có những này vô răn lột, Vô Độ Thiện Sư cái kia tám ngàn lượng bạc trắng nhiệm vụ xem như hoàn thành, tính toán xuống, còn có thể kiếm được tiền không ít.

Đã tăng lên tu vi, lại nhỏ có sở hoạch, nói tóm lại, lần này Thiên Mộc Phong thí luyện chi hành xem như viên mãn rồi.

Sư huynh đệ hai người lần nữa đứng tại Thiên Mộc Phong dưới chân, quay đầu lại liếc vọng lúc, không khỏi cảm khái rất nhiều. Tuy nhiên gần kề hai ngày hai đêm thời gian, hai người đều cảm giác mình phảng phất thoáng cái thành thực rất nhiều, loại này sống hay chết tôi luyện hoàn toàn chính xác cho người chung thân được lợi.

"Sư huynh, lần sau chờ ta bước vào Trường Sinh Bí Cảnh, chúng ta tới nữa thí luyện a."

Pháp Nhị cọ xát máu mũi nói, từ khi ăn hết Từ Kim Độc Nhiễm gan, Pháp Nhị đáng người hùng tráng không ít, bất quá cũng rơi kế tiếp tật xấu, cái kia chính là một kích động tự huyết khí bên trên tuôn, mũi Huyết Hoành Lưu.

"Ai, để cho chúng ta một lần cuối cùng cảm tạ Vô Đang đệ tử a." Pháp Hải tổng kết nói.

Những ngày này mộc phong chi hành, tổng kết lại tự là sáu cái chữ: Cảm tạ Vô Đang đệ tử.

Không có hấn đại công vô tư, hai người căn bản không cách nào sống sờ sờ đứng ở chỗ này phát cảm khái; không có hấn quên mình vì người, Pháp Hải giới tử cũng sẽ không như thế phồng lên; có người còn sống, hấn đã chết, có người chết rồi, hấn lại còn sống, Vô Đang đệ tử tựa như một căn ngọn nến, thiêu đốt chính mình, chiếu sáng người khác vì đại mà không lưu danh.

Thu hoạch lớn nhất là gặp Vô Đang đệ tử, lớn nhất tiếc nuối là không có đụng phải giá trị vạn kim Thiết Đám Thương Hùng.

Thôn thức tổng kết cảm khái xong, hai người có chút ít quyền luyện chậm rãi đi xuống núi.

Bạn đang đọc truyện *Pháp Hải Giới Sắc Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Tâm như thương tình không như nước

Chương 23: Tâm như thương tình không như nước

Vô Độ Thiện Sư chứng kiến tám cái Từ Kim Độc Nhiễm vô răn lột sau trên mặt cười nở hoa, hấn cái này Bạch Hồ ngồi cung chi kiếp cuối cùng giải rồi.

Có thể tưởng tượng mấy ngày sau sư mẫu sinh nhật lúc, một khi sư mẫu biết rõ sư huynh đệ hai người vì tận hiếu đạo liều chết Cửu phẩm Yêu thú sự tình, sẽ cỡ nào cảm động, liên quan có thể dạy dỗ như thế xuất sắc đệ tử Vô Độ Thiện Sư, chắc hẳn cũng có thể tại sư mẫu trước mặt hành diện một cái.

Nữ nhân tự là như thế, người có thể để cho nàng 38 thoải mái, nàng sẽ cho người 69 thoải mái

Cho nên, Vô Độ Thiện Sư tâm tình rất tốt, cho nên, Pháp Hải hai người tâm tình cũng sẽ rất tốt.

"Tiểu Hải, hôm nay người đã tấn chức Trường Sinh Cửu phẩm Khai Quang cảnh, đã có thể tu luyện Cửu phẩm thần thông rồi. Dựa theo Đại Lâm lệ cũ, bên trên viện đệ tử bước vào Cửu phẩm Khai Quang cảnh có thể có được Đạt Ma Đường truyền thụ một môn Cửu phẩm thần thông, mà nội viện đệ tử có thể có được hai môn. Vì sư quyết định ngày mai sẽ đi tìm đại phương trượng, cho hấn đáp ứng thụ người tam môn Cửu phẩm thần thông. Người

muốn thoáng một phát đều muốn tu luyện cái gì?"

Cái này là đại môn phái ưu thế, chỉ cần đệ tử đạt tới cảnh giới nhất định, thì có đối ứng thần thông tuyệt kỹ cung cấp, cái này đối với cá nhân đích thực lực là thật lớn đề cao.

Càng mấu chốt là, đại môn phái thần thông đều là nhất mạch tương thừa, tự thành hệ thống, tránh khỏi sở học vô cùng hỗn tạp mà làm cho trở ngại tu hành tình huống phát sinh.

"Theo như lệ cũ không phải chỉ có thể tu hai môn sao?" Pháp Hải kinh ngạc nói.

"Chỉ cần đại phương trượng cho rằng đáng giá, lệ cũ tùy thời đều là có thể đánh vỡ, không phải sao?" Vô Độ Thiện Sư có chút ít khảo giáo hỏi ngược lại.

Pháp Hải trầm tư một chút, cũng hiểu Vô Độ Thiện Sư ý trong lời nói.

Khách tọa trưởng lão dù sao không phải Đại Lâm dòng chính, muốn đem bọn họ một mực cái chốt tại Đại Lâm cái này chiếc chiến xa bên trên, biện pháp tốt nhất tựu là cho đệ tử của bọn hắn chính thức dung nhập Đại Lâm, trở thành Đại Lâm hạch tâm, chỉ cần đệ tử của bọn hắn dung nhập Đại Lâm là nhà, là nào có không là Đại Lâm ra sức đạo lý? Đến lúc đó khách tọa trưởng lão nhóm ngồi xuống hóa, bọn hắn khổ tâm tài bồi đệ tử liền cùng bọn hắn thần thông tuyệt kỹ, đều là Đại Lâm.

Dù cho khách tọa trưởng lão không biết cảm ơn, Đại Lâm cũng không thiết thời, bồi hơn mấy môn thần thông tuyệt kỹ lại lợi nhuận đủ thết to, lan truyền đi ra ngoài, sẽ có càng nhiều cao thủ dừng chân vào Đại Lâm. Cho nên, Đại Lâm trả giá nhiều hơn nữa, cuối cùng đều chỉ lợi nhuận không bồi thường. Bởi vì Đại Lâm lập nghiệp chỉ cơ cũng không phải cái kia nổi tiếng đương thời chín chín tám mươi một loại thần thông tuyệt kỹ, mà là nhân tài.

Không có người mới, bất luận cái gì thần thông tuyệt kỹ đều là bài trí.

Đây là một loại chiến lược ánh mắt, một khóa bao dung tâm, cũng là một cái người lãnh đạo nghệ thuật. Đại Lâm Tự gần một vài năm có thể càng ngày càng lớn mạnh, nó cảm lái người cũng không phải chỉ dựa vào tu vi cao thâm có thể khi.

Pháp Hải tại quan trường hỗn qua, có một số việc một điểm tựu thông.

Chứng kiến Pháp Hải ngộ rồi, Vô Độ Thiện Sư có chút thỏa mãn gật đầu cười cười, chuyện lại là một chuyện, "Bất quá tam môn thần thông đã là môn phái điểm mấu chốt, về sau còn muốn nhiều học, cũng chỉ có thể dựa vào không ngừng mà vì môn phái tích lũy công đức dồi đầy rồi."

"Cái này hẳn là đại phương trượng đối với những cái kia dụng tâm kín đáo người phản chế thủ đoạn." Pháp Hải hỏi, "Không biết Pháp Dật tu mấy môn thần thông?"

"Pháp Dật tu hành chính là Nhất Niệm Phi Thiên Quyết cùng Chích Thủ Phục Ma thần thông, trước đó vài ngày xuống núi hoàng hóa tích lũy công đức lại phải đến một môn Vi Đà Ấn, tổng cộng là tam môn thần thông." Đối với trưởng lão mà nói, đây không phải bí mật gì.

Pháp Hải sau khi nghe xong, không khỏi phạm vào cân nhắc, chính mình thoáng cái đạt được tam môn thần thông, đã vượt qua Pháp Dật, đây là chuyện tốt, có thể là tự mình nên tu luyện cái gì đầu này?

Tấn tu cùng môn phái nhỏ đệ tử buồn học không đến thần thông, đại môn phái đệ tử tắc thì buồn học thần thông gì.

Đại Lâm Tự có chín chín tám mươi một môn thần thông, trong đó Phật môn chính tông Cửu phẩm thần thông thì có chín loại nhiều, những này thần thông cùng với bản thân tu hành phương hướng tương hợp mới có thể phát huy lớn nhất uy lực.

"Ta vốn là muốn tu luyện chính là Nhất Niệm Phi Thiên Quyết cùng Đa La Kiếm Chi thần thông, nếu như có thể nhiều tu một môn, như vậy tựu tu tập Phạm Hóa Vạn Liên Sám a." Pháp Hải suy tư thật lâu, rốt cục hạ quyết tâm.

Nhất Niệm Phi Thiên Quyết, chính là theo Nhất Vi Độ Giang tiến giai mà đến phi hành pháp quyết, lợi dụng niệm lực tại dưới chân hình thành một cỗ vô hình luồng khí xoáy, tốc độ có thể so với Ngự Kiếm phi hành, tu luyện tới cảnh giới cao nhất, có thể đạt tới một ý niệm, ngàn dặm độn hình cảnh giới. Cái môn này thần thông cơ hồ là Đại Lâm đệ tử bắt buộc, ngày đó Pháp Dật dùng để bán soái thân pháp tựu là nó.

Đa La Kiếm Chi, chính là Hóa Niệm Thành Bình pháp môn, cũng có thể nói là Phật môn bản Lục Mạch Thần Kiếm, mười ngón luân độn, như là hoa Mạn Đà La tách ra bình thường, phát ra gấp 10 lần tăng phúc niệm lực chi kiếm, là sát phạt lợi khí. Cái môn này thần thông uy lực rất mạnh, đối với pháp lực tiêu hao cũng thật lớn, vừa vặn thích hợp pháp lực hùng hồn Pháp Hải, cho nên tất học.

Phạm Hóa Vạn Liên Sám, kết thành cực lớn chữ vạn pháp ấn, phát ra mảng lớn Phạm Hóa Hồng Liên, có thể hộ thân, có thể trừ địch, lại có thể đại diện tích sát thương Yêu Ma, công dụng cực lớn, cũng rất thích hợp chủ tu niệm lực Pháp Hải.

Cái này tam môn Cửu phẩm thần thông đều là Thần Quang Tổ Sư sáng chế, chính là Đại Lâm nhất mạch tương thừa chính tông hộ pháp thần thông, có cái này tam môn thần thông tại thân, Pháp Hải thì có lực lượng xuống núi hoàng hóa lịch lãm rèn luyện rồi, đợi tu đến Bát phẩm Xá Lợi cảnh, có thể ném thử tu luyện thoáng một phát Thiên Long Đại Thế Chí Bồ Đề Kinh, hành diện ở trong tâm tay.

Ban đêm, trời giáng mưa to, trên bầu trời Ngân Xà cuồng loạn nhảy múa, cực lớn sét đánh một tên tiếp theo một tên.

Loáng thoáng, Pháp Hải sau khi thấy núi phương hướng một đạo cự đại bạch quang xông lên trời mà lên, tại sấm sét điện thiểm trong nháy nhòa tại phía

chân trời, ngay sau đó bầu trời bóng người một hồi lập loè, vô số đạo cầu vòng từ trong viện bay lên, bay về phía Đại Lôi Phong Tháp phương hướng. Pháp Hải không biết xảy ra chuyện gì, lẽ ra đêm nay hẳn có lẽ cao hứng mới đúng, nhưng lại cảm thấy trong nội tâm thần kỳ bức bối.

"Sur huynh, người cũng ngủ không yên à?"

"Ân, người tại sao còn chưa ngủ?"

"Muốn Thủy nhi đây này."

"Khó trách chỗ của người ở bên trong tất cả đều là huyết "

"Sur huynh, người có phải hay không cũng có tâm sự?"

"Ân."

"Cái kia cho ta nói một chút a."

"Người cái này trạng thái nghe đi vào sao?"

"Nếu không ta cho người nói một chút a "

"Người tranh thủ thời gian cho ta ngủ, nếu không đón lấy nghĩ tới người Thủy nhi cũng được "

Pháp Hải thở phào một hơi, bị Pháp Nhị như vậy một nói chêm chọc cười, tâm tình ngược lại khoan khoái dễ chịu đi một tí.

Dùng Pháp Hải hôm nay tu vi, tựa là mấy ngày mấy đêm không ngủ được cũng làm theo tình lực đòi dằn, thế nhưng mà hẳn hay vẫn là lựa chọn nghỉ ngơi lấy một giấc, thư giãn một tí tinh thần, về phần chuyện bên ngoài, dùng hẳn cái này cấp độ đệ tử, còn chưa đủ tư cách đi quan tâm.

Trời sập xuống, có cao thủ đỉnh trước lấy.

Sáng sớm hôm sau, Pháp Hải hai người như thường lệ đứng dậy rửa mặt, sau đó đến Vô Độ Thiện Sư trong phòng lắng nghe sớm khóa, Pháp Hải lại phát hiện Vô Độ Thiện Sư hôm nay sắc mặt có chút tái nhợt mỗi mặt.

"Sur phụ, tối hôm qua như thế nào nóng nực như vậy?" Pháp Hải hỏi.

"Thiên lôi bổ trúng Đại Lôi Phong Tháp, phong ấn vỡ tan chạy mất một đầu bạch xà." Vô Độ Thiện Sư giận dữ nói.

"Một con rắn yêu mà thôi, sư phụ người cũng không cần dùng thờ dài à?" Pháp Nhị chen lời nói, đột nhiên xem Pháp Hải cũng tựa hồ thần sắc không đúng, không khỏi có chút kỳ quái, "Sur huynh, người như thế nào có chút không đúng vậy?"

"Ta không sao." Pháp Hải lấy lại bình tĩnh, hướng Vô Độ Thiện Sư hỏi, "Sur phụ, xà yêu kia cái gì lai lịch?"

"Cái này đầu bạch xà chính là là chân chính Hồng Hoang dị chủng —— Vân Hải Tổ Xà, hơn nữa sớm đã biến hóa trưởng thành, pháp lực cao thâm, truyền thuyết Đạt Ma Tổ Sư đều ném qua nòng thiết thời, về sau Đạt Ma Tổ Sư kiến Đại Lôi Phong Tháp, lúc ban đầu mục đích đúng là vì trấn áp nòng. Hôm nay cái này đầu Vân Hải Tổ Xà phá phong mà ra, hiện thân nhân gian, không biết còn có ai có thể chế phục được nòng."

Vô Độ Thiện Sư bắt đầu đi lắc đầu, "Thiên hạ muôn dân trăm họ vừa muốn kinh nghiệm một trường kiếp nạn rồi!"

"Cái này đầu bạch xà đến cùng cái gì cảnh giới tu vi?" Pháp Hải liếm liếm bờ môi hỏi.

"Thâm bất khả trắc!"

Vô Độ Thiện Sư "Điện nhãn" trong tình mang lóe lên, có chút ý vị thâm trường nói, "Bất quá, may mắn chính là, cái này đầu Vân Hải Tổ Xà bị phong ấn nhiều năm như vậy, muốn khôi phục đến đỉnh phong trạng thái, ít nhất cũng phải ngàn năm thời gian, cái này ngàn năm thời gian lợi dụng tốt, chưa hẳn không thể lần nữa phong ấn nòng."

"Một ngàn năm ư "

Pháp Hải đột nhiên cảm giác mình có chút quá độ nhạy cảm, cái thế giới này cùng chính mình rồi giải bạch xà thế giới căn bản bất đồng, chính mình cái Pháp Hải cùng cái kia bạch xà có hay không cùng xuất hiện còn không nhất định đây này. Nói sau, coi như mình tương lai thật sự sẽ đối với bên trên cái kia bạch xà thì như thế nào, không phải còn có một ngàn năm đó sao, đến lúc đó chính mình chưa hẳn tựa đầu không lại nòng!

"Tiểu Hải, tối hôm qua ta đã thừa cơ cùng đại phương tượng nói ra chuyện của người, đại phương tượng thật cao hứng, đáp ứng truyền thụ cho người tam môn thần thông. Bất quá đại phương tượng lại hi vọng người không muốn quá sớm bạo lộ thực lực, dù sao người Pháp Hải thanh danh tại bên ngoài, một khi người triển lộ tu vi rất nhiều người sẽ suy đoán đến người thành tựu Hậu Thiên Linh Thể sự tình, Hậu Thiên Linh Thể thế nhưng mà tu luyện tà công tốt nhất lộ đỉnh, đến lúc đó người tự nguy hiểm."

Vô Độ Thiện Sư gặp Pháp Hải có chút thất thần, khẽ mỉm cười nói, "Ta biết rõ ngươi biệt khuất thật lâu, nhưng là không nên gấp, hoài mới tựa như mang thai, thời gian lâu rồi tổng hội cho người phát hiện "

"Cái này ta hiểu." Pháp Hải gặp Vô Độ Thiện Sư hiểu sai ý, chặn lại nói.

"Cái này cũng không chậm trễ ngươi xuống núi lịch lãm rèn luyện, Đại Lâm Tự thanh danh tại bên ngoài chính là củi mục Pháp Hải, trong Tu Chân giới chính thức bá kiến ngươi người cực nhỏ, cho nên, ngươi xuống núi hoằng hóa chỉ cần che dấu Pháp Hải cái này một gã hào là được rồi."

Vô Độ Thiện Sư đề nghị nói, "Ngươi đại có thể sử dụng ngươi tục gia tính danh, các ngươi Thương gia là kinh thành hiền quý, đại ca ngươi Thương Cảnh Thiên lại đứng hàng kinh thành Tứ công tử, tiền đồ vô lượng, ngươi dùng Thương gia đệ tử thân phận hành tẩu giang hồ hay vẫn là rất có tiện lợi."

Tuy nhiên xuyên việt đến nay một mực tại tận lực lảng tránh, nhưng lúc này lại lại không thể không lần nữa mặt đối với chính mình tục gia tính danh, Pháp Hải không khỏi ừ rừ phát ra một tiếng thở dài bất đắc dĩ.

"Thương ~ Cảnh ~ Không! ! ! Thật sự là một cái làm cho người trứng ~ đau cục ~ ngứa danh tự a "

Với tư cách một cái Bát Linh Hậu lớn tuổi xâu ti, Pháp Hải kiếp trước thường thức mình tình không nhiều lắm, cộng lại cũng chỉ có bốn cái, nhất trí đúng là một bài thơ.

Tâm như thương tình không như nước, ý so từng đào lá phong phi. Ngoài cửa sổ vô đăng hoa lan hương, tình giống như Phạn Đảo Ái tương theo ~

Bạn đang đọc truyện *Pháp Hải Giới Sắc Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Xuyên việt tựa như đi giày

Chương 24: Xuyên việt tựa như đi giày

Vô Độ Thiện Sư bên trên hết sớm khóa, lần nữa dặn dò sư huynh đệ hai người cực kỳ tu luyện sau hãy theo lấy sư mẫu xuống núi rồi, lão hai phần muốn ba ngày sau mới có thể trở về.

Đại Lâm Tự cũng khôi phục thường ngày bình tĩnh, phảng phất chuyện tối ngày hôm qua không có phát sinh qua.

Chỉ có số ít trưởng lão biết rõ, hôm nay sáng sớm, không hoa đại phương tượng tự suất lĩnh mấy vị trong chùa cao thủ xuôi nam đi một cái khác Tâm Tông đại phái —— Vân Lâm Tự, thương lượng ứng đối bạch xà thoát tháp sự tình.

Về phần gần trong gang tấc, thực lực cũng càng cường đại hơn Thiếu Lâm Tự, đại phương tượng cùng bọn họ đó là cả đời không qua lại với nhau.

Pháp Hải mang theo Pháp Nhị ở trên viện trai phòng ăn cơm xong, liền trở về chính mình tiểu ố, Pháp Nhị làm trang lụa trắng nhiều lần hoa hoa nói muốn hôn bút cho Thủy nhi lại ghi một phần thư tình, mà Pháp Hải tắc thì xếp bằng ở trên bồ đoàn, một bộ đang tại vui đầu tu luyện bộ dáng, trên thực tế, nhưng lại tại cân nhắc bạch xà sự tình.

Đã nhưng cái thế giới này thật sự tồn tại bạch xà, như vậy, đem đến vận mệnh của mình lại sẽ như thế nào?

Ở kiếp trước Pháp Hải tại "Phá Tà xử lý" công tác, đối với rất nhiều dân gian truyền thuyết đều đã có giải, tại trong truyền thuyết, Pháp Hải vận mệnh cùng sở hữu ba cái phiên bản:

Một cái là đời Minh Cảnh Thế Thông Ngôn tuyệt đại cao tăng bản. Cái này phiên bản trong yêu tình bạch xà yêu thích Hứa Tiên nam sắc cùng hấn kết hôn, lại bị Hứa Tiên trong lúc vô tình chứng kiến chân thân, dọa cái bị giày vò, vô tình gặp được tuyệt đại cao tăng Pháp Hải, vì vậy Pháp Hải dùng thiêu đốt tánh mạng làm đại giá đem xanh trắng hai xà trấn áp tại Lôi Phong Tháp xuống, cứu được Hứa Tiên một mạng, cũng đang ngồi hóa trước làm thơ tám câu, lưu dùng cảnh thế:

Tổ Sư độ ta ra Hồng Trần, cây vạn tuế ra hoa thủy gặp xuân.

Hóa hóa Luân Hồi nặng hóa hóa, sinh sinh chuyển biến tái sinh sinh.

Muốn biết có sắc còn không màu, tu thức vô hình đã có hình.

Sắc tức là không không tức sắc, trống trơn sắc sắc muốn rõ ràng.

Hai là dân gian truyền thuyết biến thái yêu nghiệt bản. Cái này phiên bản bên trong Pháp Hải là cái đã con gái tốt sắc lại hảo nam sắc, mà lại ưa thích bông đánh uyên ương, chia rẽ gia đình đa người cảm thú, hẳn coi trọng vợ người khác bạch xà, vì vậy tự dùng đủ loại thủ đoạn đem bạch xà trấn áp tại Lôi Phong tháp hạ cung cấp hẳn ngân ~ vui cười, về sau lại coi trọng Hứa Tiên, vì vậy tự nganh đem hẳn nganh thu làm môn hạ ngân ~ vui cười, lại về sau thậm chí ngay cả bạch xà Hứa Tiên hài tử đều không buông tha, còn muốn hẳn thu làm luyện đồng, nạp vào môn hạ **, không muốn đứa nhỏ này nhưng lại Văn Khúc tinh chuyển thế, bị bạo chết cục hoa hậu bẩm báo Ngọc đế chỗ đó, kết quả là, Ngọc đế trong con giận dữ đem việc này thông cáo ngàn vạn thế giới, Pháp Hải không mặt mũi gặp người phía dưới đã trốn vào Thông Thiên Hà Bàng Giải xác trong.

Ba là tương đối nhỏ chúng về mặt cuồng nhân bản. Pháp Hải tu vi cao thâm, đam mê về mặt. Phật Tổ ban cho hẳn Kim Bát cho hẳn phổ độ chúng sinh, hẳn lại lấy ra nhốt thiện Yêu, đánh nửa Phật Tổ mặt; hẳn biết rõ Quan Thế Âm Bồ Tát coi được Bạch nương tử về sau, tự cứng rắn đem Bạch nương tử trấn áp, lại đánh nửa Quan Thế Âm mặt; biết rõ Bạch nương tử đi Côn Luân trốn được về sau, chẳng những không ngăn cản, phản thay đổi thái độ bình thường đi hỗ trợ, đánh nửa Đạo môn mặt; Thiên Đình trọng thần Văn Khúc tinh chuyển thế, bái tháp cứu mẹ, hẳn đơn giản chỉ cần ngang ngược ngăn cản, đánh nửa Thiên Đình mặt; Tiểu Thanh bái nhập Quan Âm môn hạ tới cứu bạch xà, Pháp Hải đại triển thần uy lần nữa đánh Quan Thế Âm phạm loại này loại, nhiều không kể xiết, toàn bộ một về mặt cuồng nhân, kết quả cuối cùng tự nhiên là bị người cuồng về mặt, đánh chính là không mặt mũi gặp người.

Cái này ba cái phiên bản, Pháp Hải phong cách tuy nhiên bất đồng, nhưng vận mệnh lại đều rất bị kịch, một cái đã chết hồn tiêu, hai cái thân bại danh liệt, đều không có kiếm đến kết cục tốt.

Cái này ba cái phiên bản, Pháp Hải nhưng lại một cái đều không tin. Đây là ở kiếp trước truyền thuyết, cũng không nhất định áp dụng tại cái thế giới này, càng không thích hợp tại cái thế giới này Pháp Hải, bởi vì hẳn sớm đã không phải nguyên lai cái kia Pháp Hải, mặc dù vận mệnh đưa hẳn cùng bạch xà liên hệ cùng một chỗ, hẳn cũng kiên quyết không làm cái kia bị thúc Pháp Hải.

Pháp Hải không phải một cái ưa thích nghịch thiên người, nhưng là cái này không có nghĩa là hẳn sẽ nhận mệnh, "Nếu như vận mệnh gắng phải bóp chặt cổ họng của ta, ta chỉ có hung ác véo vận mệnh J~8! Với tư cách chết qua một lần xuyên việt nam, còn có cái gì không thả ra hay sao?"

"Xuyên việt tựa như đi giày, mặc người khác giày, đi con đường của mình, cho bọn hẳn liều mạng nhi tìm đi thôi!"

Đi qua một ngày trầm tư, Pháp Hải tính toán là chân chính nghĩ thông suốt, cũng vì về sau làm việc định ra nhạc đạo, tâm tình của hẳn lần nữa trở nên khoan khoái dễ chịu bình tĩnh, hơn nữa, loại này bình tĩnh bên trong còn nhiều thêm một tia không câu nệ tiêu sái, khiến cho tâm cảnh tu vi lại đã nhận được thật lớn đề cao.

Pháp Hải đem bàn tay nhập giới túi, móc ra ba miếng óng ánh mượt mà lần tràng hạt.

Lần tràng hạt, được gọi là niệm lực chi châu, tu vi đạt tới Trường Sinh Bát phẩm Xá Lợi cảnh hậu kỳ, có thể kết niệm thành châu. Bát phẩm lần tràng hạt là Xá Lợi Tử phục chế, công dụng rất rộng, có thể gây tổn thương cho địch, có thể bày trận, có thể tịch tà, có thể ghi chép, thậm chí còn có thể với tư cách Tu Chân giới ngoại tệ mạnh mua bán giao dịch.

Pháp Hải trong tay cái này ba miếng lần tràng hạt chỉ có ngón tay kích cỡ, óng ánh sáng long lanh, nội uẩn Quang Minh, xem xét đã biết là Đại Lâm độc môn công pháp ngưng tụ mà thành.

Cái này ba miếng lần tràng hạt bên trên ghi lại đúng là Đại Lâm tam môn Cửu phẩm thần thông, mỗi miếng lần tràng hạt đều đơn độc sắp đặt cấm chế, không có tu luyện qua chính tông Đại Lâm công pháp người, căn bản không cách nào cởi bỏ cấm chế, nhìn trộm tuyệt học.

Pháp Hải tâm thần khẽ động, Quang Minh niệm lực thoát chương mà ra, rót vào cái này ba miếng lần tràng hạt bên trong, lần tràng hạt cấm chế lập tức bị phá, hóa thành ba đạo hào quang theo Pháp Hải lỗ chân lông tiến nhập trong cơ thể, trực tiếp dung nhập trong thức hải, cùng lúc đó, Pháp Hải trong đầu cũng nhiều ra tam thiên ánh sáng chói lọi rạng rỡ thần thông pháp quyết, đúng là hẳn khao khát Nhất Niệm Phi Thiên Quyết, Đa La Kiêm Chi cùng Phạm Hóa Vạn Liên Sám.

Pháp Hải cũng không có vội vã tu luyện, mà là mỗi chữ mỗi câu đem trong đầu pháp quyết phân giải ra, thông thiên mãnh độc, hiểu rõ lấy trong đó chân tủy.

Pháp thuật thần thông, cũng không phải đã nhận được có thể lập tức tu thành, tầm thường tu sĩ muốn đem một môn pháp thuật thần thông tu đến lô hỏa thuần thanh, vận dụng tự nhiên cảnh giới, ít nhất cần sở năm thời gian, nhưng thiên phú siêu phẩm người dùng thời gian hội ít hơn rất nhiều, ví dụ như Pháp Dật, người mang Vương Bá chi tướng, tu thành Nhất Niệm Phi Thiên Quyết cùng Chích Thủ Phục Ma chi dùng một năm rưỡi thời gian, có thể xem như khó được thiên tài.

Pháp Hải nhưng có chút bất đồng, tu thành tam môn Cửu phẩm thần thông, cũng bất quá hơn tháng sự tinh. Cốt bởi lòng hẳn trí vô cùng cao minh, lại thân đều Phật Đà chi tướng, hơn nữa Hậu Thiên Linh Thể chi thân, có Hái Nạp Bách Xuyên chi năng, nhất giới về kiếm dung cũng sức các loại Linh lực, cho nên, Pháp Hải tu luyện khởi Phật môn pháp thuật thần thông đến tiến độ cực nhanh, có thể đạt tới tầm thường tu sĩ gấp 10 lần, gấp trăm lần nhiều.

Đem tam môn thần thông pháp quyết đọc một lượt một lần, Pháp Hải chợt cảm thấy bác đại tinh thâm, Cửu phẩm thần thông quả nhiên không giống bình thường, mỗi một chủng đều so với hẳn tu luyện tiểu thừa vận chuyển pháp tinh diệu không chỉ gấp mười lần. Khó trách bên trên viện nhiều đệ tử như vậy, nguyên một đám liều mạng xuống núi hoàng hóa thành môn phái tích lũy công đức, bọn hẳn đồ đúng là một ngày kia có thể tích đầy đủ công đức, đổi được một môn thần thông.

8000 lượng bạc nhiều thay đổi một môn thần thông, mặc dù có chút đau lòng, nhưng cũng đáng.

Cái thế giới này giá hàng cũng không cao, năm lượng bạc có thể ở kinh thành mua bộ đồ Tứ Hợp Viện, giá thịt càn là tiện nghi, 1 lượng bạc có thể ăn hơn nửa năm, đáng về này ở kiếp trước như vậy không hợp thói thường, giá phòng cao mà môn không đề cập tới, Trư Bát Giới thịt so Đường Tam Tạng còn muốn quý, cái này cho đầy trời Thần Phật tình làm sao chịu nổi?

"Sur huynh "

Pháp Hải vừa nghiêng đầu, chứng kiến Pháp Nhị tràn đầy bất lực ánh mắt, hần ghé vào trên giường gỗ, đầy giường đều là mực nước, mà trước người lụa trắng bên trên, ghi lâu như vậy cũng gần kề cổ ra bốn cái vụn và vụn vụn khoa đầu vụn.

Pháp Hải đứng dậy, đi đến Pháp Nhị trước giường, cúi đầu nhìn nhìn Pháp Nhị đại tác, không khỏi xùy âm thanh cười nói, "Khó trách sư phụ thường nói, người trái đầu trang chính là mặt trắng, phải đầu trang chính là Thanh Thủy, tài sáng tạo bay vọt, bên trong lập tức là được bột nhào "

"Sur huynh, ta biết rõ ta không có cái này thiên phú, ta chính là muốn tự tay viết cho nàng ghi một phần thư tình, không cầu tài văn chương, chỉ là làm cho nàng biết rõ của ta một mảnh chân thành thiệt tình."

Pháp Nhị ngừng đầu trông mong nhìn qua Pháp Hải, "Sur huynh, cái này 'Chấp tử chi thủ' đằng sau ứng làm như thế nào ghi? Sư phụ trước kia đã dạy, ta lại nhớ không được."

"Cái này còn không đơn giản." Pháp Hải ha ha cười cười, sò lên cầm rung đùi đắc ý đang nói chuyện trong phòng bước đi thông thả cất bước đến, không có ra bảy bước, tụt vô tay mà ngấm,

"Chấp tử chi thủ, mới biết từ xấu, roi lệ đầy mặt, từ không đi ~ ta đi!"

Bạn đang đọc truyện *Pháp Hải Giới Sắc Ký Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Bi thức Pháp Dật (một)

Chương 25: Bi thức Pháp Dật (một)

"Sur huynh, đánh thắng được ta và người tụt liều mạng với người rồi!" Pháp Nhị nghe vậy, ba một tiếng đem bút nhét vào trên mặt đất, phát lên hòn sỏi.

"Tức giận cái gì? Ta lại không có nói không giúp người." Pháp Hải cười hắc hắc.

"Vậy làm sao ghi?" Pháp Nhị nghe xong, lại bắt chấp gì khác, lập tức lại tinh thần tỉnh táo.

"Cao nhả người chơi không được, vậy thì chơi trắng ra chứ sao." Pháp Hải nói.

"Như thế nào trắng ra?"

"Đến, ta nói người ghi "

Pháp Hải dứt lời, lại trong phòng bước đi thông thả cất bước đến, ở kiếp trước, bởi vì tướng mạo không đột xuất, vì có thể đuổi tới pháo hữu tại thư tình bên trên không ít hạ công phu, trầm tư một chút, Pháp Hải khoát tay vô tay phát ra tiếng, "Đã có!"

Pháp Nhị nghe xong, vội vàng từ trên mặt đất nhặt lên bút, như nhớ vĩ ~ tiếng người ~ lục dưng lên lỗ tai, sợ đổ vào một chữ.

Pháp Hải tại lầu phòng trong nhẹ nhàng đạp trên bước chân, dùng trầm thấp giàu có từ tính thanh âm nói, "Phật nói, kiếp trước 500 lần ngoái đầu nhìn lại, có thể đối lấy kiếp này cùng người gặp thoáng qua. Sớm biết như thế, kiếp trước ta đây nên đem đầu vụn gãy, để đối được cả đời cùng người gặp nhau. Thủy nhĩ, tuy nhiên hần mạo xấu xí ta đây, là người quay người tụt quên người qua đường gặp, thực sự thiệt tình hi vọng cùng người phí thời gian năm hoa, cho đến chân trời góc biển "

"Sur huynh, người thật tài tình! !"

Pháp Nhị nghe xong, lập tức kích động chảy ra máu mũi, bắt chấp chà lau, vô tay sợ hải than nói, "Trong nội tâm của ta tụt là muốn nói như vậy."

"Đã người cảm thấy không tệ, vậy thì viết xong cho Thủy nhĩ đưa đi a, lúc này có thể ngàn vạn đừng cho người đã hiểu lầm, nhất là Diệu Ngọc cô gái nhỏ

kia."

"Diệu Ngọc Sư Tỷ xinh đẹp như vậy, sư huynh người tự thật sự không muốn truy nàng?"

"Người biết cái gì? Muốn tại thiên lâm hỗn, tốt nhất là lưu manh."

"Cái kia sư huynh người tự không biết là lưu manh quá tịch tịch sao?"

"Ta chưa bao giờ hội tịch tịch, bởi vì có tịch tịch cùng ta."

"Ách, sư huynh người cảnh giới rất cao, ta xem thế nào lưỡng không có cách nào câu thông, ta hay vẫn là tranh thủ thời gian sao của ta thư tình đi thôi "

Cho đến buổi trưa, Pháp Nhị thư tình mới tính toán đại công cáo thành, sư huynh đệ hai người đem đầy phòng mực nước đọng thu thập thoáng một phát về sau, cùng đi bên trên viện trai phòng.

Pháp Hải tuy nhiên am hiểu nướng thịt rừng, nhưng lại lười với nấu m nấu cơm.

Hôm nay Vô Độ Thiện Sư vợ chồng không tại, Pháp Hải hai người quyết định đi trong chùa mở trai phòng đối phó một hồi.

Đại Lâm bên trên viện là Đại Lâm Tự trung tâm khu vực, tuyệt đại đa số tu hành đệ tử đều lúc này tu luyện, tại đây trai phòng thức ăn cũng xem là tốt, ăn trưa thậm chí có mỹ vị súp trứng cung cấp.

Người xuất gia chỉ có thể ăn chay trên thực tế là thế tục một loại hiểu lầm, cái gọi là xuất gia không ăn thức ăn mặn, chỉ chính là xuất gia không ăn hữu tình chi vật, như trứng gà, sữa bò loại này không có tư tưởng tình cảm đồ ăn, người xuất gia hay vẫn là hội ăn, chỉ là ẩm thực thói quen càng mộc mạc một ít.

Trai phòng ngay tại vô lượng đại điện về sau, lúc này phía sau núi "Ra toà" (hòa thượng ăn cơm) tiếng chuông chưa vang lên, đến ăn uống phần lớn là nội viện đệ tử cùng số ít tu vi tương đối cao sâu, không nên tham gia tập trung tu luyện bên trên viện tinh anh đệ tử, cho nên Pháp Hải hai người tiến vào trai phòng lúc bên trong tăng lữ cũng không nhiều, phần lớn đều là tăng đang ngồi yên lặng niệm kinh ăn uống, chỉ có một bàn ăn rất náo nhiệt.

Pháp Hải tập trung nhìn vào, thật sự là oan gia ngõ hẹp, một bàn này đúng là Pháp Dật cùng mấy cái bên trên viện đệ tử, cùng với Diệu Ngọc chủ tớ.

Lúc này Pháp Dật chính đại mã kim đao ngồi ở chỗ kia hơi đắc ý nói khoát hán xuống núi hoàng hóa đựng phải chuyện lý thú, nghe Diệu Ngọc chủ tớ xảo tiểu doanh nhưng, mấy cái bên trên viện đệ tử tắc thì ở bên cạnh đại đáp Pháp Dật cùng Diệu Ngọc mã thí tăng bốc, trong lúc nhất thời, tù và cuộn cuộn, rất náo nhiệt.

Lúc này, Pháp Dật bọn hán cũng nhìn thấy Pháp Hải, Diệu Ngọc có chút mất tự nhiên hướng Pháp Hải có chút gật đầu, ánh mắt phức tạp, thông qua lần trước sự tình, nàng mới biết được nguyên lai Pháp Hải một mực hâm mộ chính mình, nàng cũng rất thương thức Pháp Hải tài văn chương, đồng thời lại phi thường xem thường Pháp Hải nhu nhược không tranh, cảm thấy hán không có một chút nam tử hán khí khái, nhưng nhìn đến Pháp Hải dùng thân phạm hiểm lúc lại không tự giác có chút tình thương của mẹ trần lan muốn bảo vệ cho hán tóm lại, rất phức tạp.

Pháp Dật chứng kiến Pháp Hải thì là biến sắc, trở nên khó coi vô cùng, phảng phất giống như ăn phải con ruồi.

Trên đời này chưa từng có vô duyên vô cớ hận.

Pháp Hải xuất thân kinh thành Thương gia, Pháp Dật xuất thân Long gia, đều là thế gia đại tộc, hai người có thể nói là phát nhỏ, từ nhỏ tự đồng bệnh tương liên, cùng một chỗ lớn lượt trừu. Bất quá, Pháp Hải tính cách nhu nhược không hiểu phản kháng, Pháp Dật tắc thì tính cách háo cường, cho nên, Pháp Dật lớn lượt trừu thời điểm xa so Pháp Hải nhiều hơn nhiều, khi đó lên, Pháp Dật tự xem thường Pháp Hải.

Không muốn, đã đến Đại Lâm Tự, cái này hai cái anh không ra anh, em không ra em lại tiến tới cùng một chỗ. Pháp Hải còn thành sư huynh, cái này cho Pháp Dật càng không thoải mái.

Về sau, Pháp Dật ăn tuyệt thế kỳ dược Đại Hoàn Đan, còn thành các trưởng lão trong mắt chán hưng Đại Lâm hi vọng, lúc này, Pháp Dật đối với Pháp Hải đã là hâm mộ ghen ghét hận.

Lại về sau, Pháp Hải thành tuyệt thế cùi mực, mà Pháp Dật thành thiên tài, kết quả là, Pháp Dật tích lũy kéo dài oán hận rốt cuộc tìm được phát tiết cơ hội.

Trào phúng Pháp Hải, ầu đã Pháp Hải không nói, những năm này, Pháp Hải chỉ cần đến trai phòng ăn cơm tự chưa ăn no qua, ăn ngon tổng bị Pháp Dật cướp đi, chỉ đề lại lạnh như băng một câu, "Người ăn cũng là lãng phí lương thực!"

Trước kia Pháp Hải đối với Pháp Dật, thì là trốn ôn thần bình thường, có thể trốn rất xa trốn rất xa.

"Có cái gì đẹp mắt hay sao? Tranh thủ thời gian đi đầu cơm." Đây bên người bước bất động bước Pháp Nhị, Pháp Hải tìm tương cách Pháp Dật bọn hán xa nhất cái bàn, đưa lưng về phía bọn hán ngồi xuống, nhắm mắt làm ngơ.

Pháp Nhị không tình nguyện theo hỏa đốc công đà chỗ đó muốn tới cơm canh, bày trên bàn, đôi mắt nhỏ sẽ chết chết chăm chú vào xa xa Thúy nhi trên người, rốt cuộc không lay chuyển được cổ đến.

Pháp Hải lại từ đầu đến cuối đều không có lại quay đầu cái nhìn dật bộn hấn liếc, mà là đem ánh mắt hoàn toàn tập trung ở trên bàn, một bàn rau củ xào đậu hũ, hai cái chén đại mản thầu, một chén thơm nước nức vị trứng gà nắm hương súp, nhất thời làm Pháp Hải muốn ăn đại chán, bất quá vẫn là trước thói quen để đùa xuống, hai tay hợp thành chữ thập niệm một trận vừa thổi lại dài vạch trần trai chủ.

Người xuất gia trước khi ăn cơm niệm chú cảm tạ Phật Tổ thưởng cơm cái kia là chuyện đương nhiên sự tình, bất quá Pháp Hải cái này nhất niệm hay vẫn là rước lấy từng đợt giễu cợt.

"Phế vật này lại niệm kinh rồi, trừ ăn cơm ra niệm kinh hấn còn có thể làm chút gì đó? Lúc này đích thị là tại thỉnh cầu Phật Tổ tha thứ hấn lãng phí lương thực a, ha ha."

"Chớ nói nhảm, Pháp Hải sư huynh ngoài miệng công phu thể nhưng mà rất lợi hại, cái kia Đại Hoàn Đan được lực đích thị là toàn bộ chạy đến miệng lên rồi, răng bằng sắt răng bằng đồng a!"

"Nhất là một câu kia 'Lại khi dễ ta ta tự đi nói cho đại phương trượng' thật là uy vũ, rất có nam tử hán khí khái nữa à!"

"Sư huynh, cùng bọn họ liều mạng!"

Pháp Hải bị trào phúng, Pháp Nhị cảm động lây, nhất là Thúy nhi tự ở một bên, chợt cảm thấy không ngẩng đầu được lên, định dốc sức liều mạng.

"Ngồi xuống!"

Pháp Hải một tiếng hừ nhẹ, đình chỉ niệm tụng, hai tay trở lại trên bàn nháy mắt, đã bắt động thanh sắc mà đem ba miếng Sáu Ngọc Tủy Thân Đan ném vào trứng gà nắm hương súp, về sau, mới về mặt thuyết giáo đối với Pháp Nhị nói, "Sư đệ, chúng ta là người xuất gia, chớ cần người một ngụm, chẳng lẽ người còn muốn cản trở lại hay sao?"

"Đương nhiên không biết."

Pháp Hải đưa lưng về phía Pháp Dật, Pháp Dật mấy người tự nhiên không biết Pháp Hải mờ ám, ngồi ở Pháp Hải đối diện Pháp Nhị lại xem tại trong mắt, trong nội tâm không khỏi vui lên, thuận miệng tự đón Pháp Hải mãnh vận.

"Cái kia là được rồi, người xuất gia không muốn đem được mắt coi quá nặng. Ngã phạt từng xả thân tự hổ, hôm nay chúng ta bất quá bỏ đi một vài mắt mà thôi, lại không cần chúng ta cắt thịt tự cầu. Ăn canh a, người lạnh tự không để uống rồi."

Pháp Hải một bên lão thần khắp nơi thuyết giáo, một bên đem tay lặng lẽ tìm được dưới bàn kín đáo đưa cho Pháp Nhị một miếng Lôi Chấn Tử, lại hướng hấn lặng lẽ làm cái hình dáng của miệng khi phát âm, cũng đưa mắt liếc ra ý qua một cái, Pháp Nhị lập tức ăn ý có chút gật đầu.

Pháp Dật bộn hấn không thấy được Pháp Hải mờ ám, bất quá lời nói thể nhưng mà nghe được thanh thanh sở sở.

"Phốc ~" một tiếng, Diệu Ngọc chủ tớ bật cười lên, trước đó lần thứ nhất các nàng không có vượt qua Pháp Hải lưỡi đầy hoa sen, lúc này đây lại thấy được.

Mấy cái bên trên viện đệ tử lập tức về mặt xấu hổ và giận dữ, bị tức cứng họng, lại hết lần này tới lần khác không phản bác được. Đánh đi, bộn hấn còn thật không dám, Pháp Hải lại cúi mục cũng là nội viện đệ tử, bộn hấn dám ở trên miệng nhục nhã Pháp Hải, giả đúng là sau lưng Pháp Dật Hồ Uy, lúc này, tự nhiên đem ánh mắt nhìn phía Pháp Dật.

"Hấn miệng lưỡi bén nhọn, các người là nói bất quá hấn. Hừ, đối phó loại người này cũng đừng có cùng hấn nói nhảm, trực tiếp cho hấn hiểu được cái gì mới gọi Vương Bá chi đạo!"

Pháp Dật dứt lời, một vỗ bàn, đứng dậy bước đi hướng về phía Pháp Hải, "Còn muốn uống trứng gà súp? Loại này cúi mục chúng ta Đại Lâm Tự cho hấn một chút rau quả ăn cũng không tệ rồi, hắc hắc "

Bạn đang đọc truyện *Pháp Hải Giới Sắc Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 26: Bí thức Pháp Dật (hai)

Chương 26: Bí thức Pháp Dật (hai)

"Khinh người quá đáng, sư huynh, chúng ta đi!"

Xa xa nghe được Pháp Dật kêu gào, Pháp Nhị một ngum đem chính mình cái kia phần trứng gà súp nuốt vào, tiện tay một vỗ bàn, giậm dữ hất đầu bước đi ra trai phòng.

Pháp Hải thấy thế, cũng thò tay đầu hướng về phía trên bàn nóng hôi hổi trứng gà súp, một bộ muốn tranh thủ thời gian uống xong rồi đi bộ đáng, bất quá động tác lại thoáng chậm nửa nhịp.

Pháp Dật là cái gì tu vi? Hắn cũng không có cản trở Pháp Nhị, mà là một cái tiêu sái người nhẹ nhàng, tự hành vân lưu thủy vọt đến Pháp Hải bên cạnh thân, nhẹ nhàng tìm tòi tay, Pháp Hải súp trứng đã bị hắn vượt lên trước đầu trong tay, như thể mau lẹ động tác, lại không có rơi vãi ra dù là một giọt nước canh, hiện ra tu vi thâm hậu.

"Tốt nhất thức Phi Long Tham Trào!" Mấy vị bên trên viện đệ tử tự nhiên sẽ không bỏ qua cái này thức ngựa cơ hội, nhao nhao mở miệng tán thưởng.

Diệu Ngọc trong đôi mắt đẹp dịu dàng nhưng lại hiện lên một tia khinh thường, đường đường Cửu phẩm hậu kỳ tu vi, khi dễ tay trái gà không chặt Pháp Hải tính toán cái gì bổn sự?

Bất quá Diệu Ngọc cũng không có ngăn cản Pháp Dật, theo năng, Pháp Hải cái này không có chí khí gia hỏa nên thụ nhiều một vài kích thích.

Pháp Dật nhưng lại không biết Diệu Ngọc nghĩ cách, có chút đắc ý đem trứng gà súp uống một hơi cạn sạch, mỹ mỹ uống bỏ đi, vẫn không quên thị uy tựa như hướng phía Pháp Hải phún ra một ngum nhiệt khí, dán tại Pháp Hải bên tai lặng lẽ nói, "Pháp Hải sư huynh thương cảnh không, người nhớ kỹ, Tu Chân Thế Giới, thực lực vi tôn! Miệng lưỡi bén nhọn không thể khi com ăn, cái thế giới này cuối cùng nhất là muốn dùng thực lực nói chuyện, ta thực lực cường đại cho nên ta có thể ăn canh, người không có bổn sự, cũng chỉ có thể cả đời thè lưỡi ra liếm chén đĩa! Ha ha ~ cô ~ "

"Người sẽ không sợ ta "

"Sợ người đi cáo ta? Ha ha, các sư huynh đệ đều đang nhìn, ta có đánh người sao? Ta chỉ là cho người mình bạch một cái đơn giản nói lý. Cô ~ "

Mặc dù có chút bụng trướng, nhưng Pháp Dật hay vẫn là có nén tiêu sái xoay người một cái, ánh mắt theo nhìn khắp bốn phía, cuối cùng đã rơi vào Diệu Ngọc mắt ngọc mây ngai trên mặt đẹp, trong nháy mắt Bá khí bên cạnh rò, ngao nghễ mở miệng nói, "Tu Chân Thế Giới, thực lực vi tôn! Cường giả đứng ngao nghễ Tinh Không, bề ngễ chúng sinh, kẻ yếu lại chỉ có thể ti tiện còn sống, tựa như người Pháp Hải, cả đời cũng chỉ có thể phủ phục tại cường giả dưới chân run rẩy ~ cô ~ cô ~ "

Ngay tại Pháp Dật tự cho là chấn nhiếp toàn trường chỉ tế, xoẹt một tiếng, một cỗ khí thể không bị khống chế theo hắn bờ mông toát ra, thổi trứng tăng bào vật áo một hồi phiêu đảng.

"Thối quá!"

Toàn trường âm ẩm, cách Pháp Dật gần một ít tầng lầu rốt cuộc chú ý có phải hay không ăn com, nhao nhao đầu chén che trở ra, Pháp Hải cách Pháp Dật gần đây, lui cũng là nhanh nhất, liên tiếp rời khỏi mùi trứng có hon, mới dám buông tay ra thờ dốc một hơi.

Cửa vào tức hóa Sầu Ngọc Tẩy Thân Đan được lực toàn diện bộc phát, Pháp Dật chợt cảm thấy đau bụng như xoắn, bất quá Pháp Dật dù sao cũng là tiếp cận Xá Lợi cảnh tu vi, một cái phản niệm nội thị phát hiện trong cơ thể dơ bẩn không bị khống chế hướng phía dưới thân tập trung, cũng đã biết rõ chính mình gặp nói, trong một loại rất cường lực giặt rửa thân trừ uế chỉ được, cũng là Tu Chân giả thuốc xổ.

Pháp Dật chợt cảm thấy giậm dữ, cường chế đau bụng, một cái người nhẹ nhàng tự tháo chạy đến Pháp Hải trước người, thò tay một trào, đem Pháp Hải cứng rắn tóm hai chân cách mặt đất.

"Nói, có phải hay không người tại trong súp ở dưới thuốc xổ?" Trước mặt mọi người xảy ra lớn như vậy xấu, Pháp Dật đã có chút luống cuống rồi.

"Ta ngược lại là muốn xuống, đáng tiếc chén kia súp ta cả tay đều không đụng phải đã bị người cướp đi." Pháp Hải có chút ủy khuất đáp.

"Người cái phế vật này còn dám nói xạo?"

Pháp Dật tròn mắt tròn xoe, lần nữa thanh sắc đều lệ nói, "Người có tin ta hay không cho người đi không xuất ra gian phòng này trai phòng?"

"Dù sao thực lực người cường, người nói cái gì chính là cái gì quá? Hừ, bất quá nếu ta ở dưới được, ta tự nhất định sẽ cho người hạ độc được! Hạ độc chết người cái này lấy mệnh hiệp yêu gia hỏa!" Pháp Hải về mặt "Bi phản", phảng phất không chịu nổi chịu nhục nghiêng răng nghiêng lợi nói.

Pháp Hải vừa nói như vậy, Pháp Dật ngược lại cảm thấy Pháp Hải hiềm nghi không lớn rồi, liền ăn con gà đều muốn xuống núi trộm Pháp Hải, nơi nào sẽ có cho hắn đều đề nên không được được lực Tu Chân giới Linh Dược? Chẳng lẽ là

Bất quá lúc này Pháp Dật đã vô tâm còn muốn vấn đề này, hắn đã có chút áp chế không nổi trong cơ thể được lực rồi, hắn hung hăng đem Pháp Hải ném ngã xuống đất, hung dữ nói một câu, "Một hồi ta lại cùng người tính sổ!"

Dứt lời, Pháp Dật tay bùm lấy phần bụng một tháo chạy thân, như là mũi tên bắn ra trai phòng.

Lúc này Đại Lâm Tự ra toà tiếng chuông dĩ nhiên vang lên, mấy trăm chấm dứt tu hành bên trên viện đệ tử chính tề xếp hạng trai đường bên ngoài chờ đợi ra toà ăn cơm.

"Cút ngay!"

Quá mót Pháp Dật Bá Vương Khí hiển thị rõ không thể nghi ngờ, điện thiểm thoát ra trai phòng, một đường liền lách vào mang đụng xông ra đám người, lòng như lửa đốt xông vào trai phòng phụ cận nhà xí.

Lúc này Pháp Dật cũng không có chú ý tới, trong đám người, Pháp Nhị đối diện lấy bóng lưng của hấn hắc hắc cười lạnh.

Trai trong phòng, bị Pháp Dật ném trên mặt đất Pháp Hải "Chật vật" bò lên, ung dung vỗ vỗ tảng bảo bên trên bụi đất, tự muốn đứng lên ra đi xem trò vui.

Vừa đứng lúc này, một mực ngồi bành quang Diệu Ngọc lại niểu nhưng đi tới bên cạnh hấn, một đôi xinh đẹp mắt to trước trước sau sau đem Pháp Hải dò xét cái thông thấu, xem Pháp Hải một hồi chột dạ.

"Pháp Hải sư huynh, ngươi rất xấu rồi! Rõ ràng là ngươi ở dưới được, ngươi chính ở chỗ này trốn tròn mắt nói lời bịa đặt, hi hi, trước kia ta hay vẫn là xem thường ngươi rồi."

Diệu Ngọc thanh âm như là chuông bạc thanh thúy, tại đây Cô Dương không dài trai trong phòng thực tế lộ ra mê người.

"A Di Đà Phật, thật có thể ăn vậy, lời nói cũng không thể nói lung tung, ngươi cũng không nên oan uổng người tốt. Câu cửa miệng nói, người đang làm thì trời đang nhìn. Ta thiện lương như vậy ngay ngắn chất phác vô hại người, làm sao có thể sẽ đi lừa bịp Pháp Dật sư đệ đâu này?"

Pháp Hải nghe xong, lập tức hai tay hợp thành chữ thập, mặt mũi tràn đầy người vô tội.

"Thực không phải ngươi làm hay sao?" Diệu Ngọc trong đôi mắt 120 cái không tin.

"A Di Đà Phật, người xuất gia không đánh lời nói dối, ta thật sự là người vô tội" loại sự tình này đánh chết Pháp Hải hấn cũng sẽ không nhận thức.

Diệu Ngọc đương nhiên không tin, bất quá không đợi nàng lại truy vấn, trai bên ngoài đột nhiên truyền đến một tiếng tiếng sấm nổ mạnh, phảng phất mặt đất đều run lên ba run, đón lấy lại truyền vào đến một hồi xôn xao, phảng phất là bên ngoài mấy trăm hòa thượng tại cùng kêu lên kinh ngạc.

"Chẳng lẽ có Ma Môn cao thủ đến ta Đại Lâm quấy rối? Đi!" Diệu Ngọc thấy thế, lập tức bỏ qua một bên Pháp Hải, chạy ra khỏi trai phòng.

Pháp Hải trong nội tâm chột nhẹ, cũng hừ phát tiểu khúc thánh thoi cùng sau lưng Diệu Ngọc đi ra ngoài.

Trai bên ngoài lúc này đã tạc mở nổi, mấy trăm tên bên trên viện đệ tử ánh mắt đều tập trung ở một cái phương hướng, một cái vốn là vắng vẻ vô cùng địa phương —— nhà xí.

Bất quá, lúc này nhà xí sớm đã bay lên trời, trên mặt đất chỉ còn lại có một cái lộ ra hơn phân nửa trắng như tuyết bờ mông phần người, chính nửa người lấy thân thể đưa lưng về phía đại chúng lạnh run.

Người này toàn thân dính đầy phân người, so hàm cầu ở bên trong con cóc còn dơ bẩn gấp 10 lần, chỉ có bờ mông coi như sạch sẽ một ít, chỉ có điều, ở đằng kia trắng như tuyết hai mông tầm đó treo một nửa chưa kéo xong, huyền mà không rơi đích một đầu "Hoàng Long", dao động đến sáng ngời đi, nhưng lại dị thường bắt mắt đáng chú ý.

"Pháp Dật sư huynh?!"

Vừa mới đi ra Diệu Ngọc một tiếng thét kinh hãi, nhất thời làm cái kia phần người toàn thân run lên, dưới mông cái kia một nửa "Hoàng Long" cũng bắt tranh khí oa nhưng trụ lạc trên mặt đất.

Trong nháy mắt, "Phốc" liên tục, không biết là ai mang đầu, thoáng chốc trở nên toàn trường chột cười, hết cách rồi, cái này tràng diện thật sự là rất có hi cảm giác rồi.

"Ta giết các ngươi những này bỏ đá xuống giếng hỗn đản!!"

Phần người nghe được tiếng cười, đột nhiên xoay người một cái, dốc cạn cả đáy hét lớn một tiếng, tự điên cuồng xông về mọi người.

Cái này phần người đúng là Pháp Dật, cái này được xưng Đại Lâm Tự 20 tuổi phía dưới một đời tuổi trẻ đệ nhất nhân, 16 tuổi tu vi thì đến được Trường Sinh Cửu phẩm Khai Quang cảnh hậu kỳ thiên tài, hấn lúc này không còn có nửa điểm ung dung cao quý, thiếu niên cao thủ hình tượng, còn lại chỉ có vận vẹo khuôn mặt cùng dốc cạn cả đáy điên cuồng.

Chứng kiến bị điên vọt tới Pháp Dật, chúng tăng lập tức ồn ào bùm lấy cái mũi làm chim thú tán.

Ngay tại tràng diện trở nên hỗn loạn vô cùng thời điểm, một chỉ màu vàng bàn tay lớn đột nhiên theo trong hư không ở chỗ sâu trong thò ra, một cái vỗ vào giống như điên cuồng Pháp Dật trên người, đem hấn như chó chết kích ngã xuống đất, khó hơn nữa bò lên.

Bạn đang đọc truyện *Pháp Hải Giới Sắc Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Trò hay tan cuộc

Chương 27: Trò hay tan cuộc

"Tất cả im miệng cho ta! Đứng vững!"

Theo một tiếng như là Sư Tử Hồng hét to, một cái mặt mũi tràn đầy râu quai nón tinh mãnh liệt tăng nhân, tại bốn cái thường trực đệ tử hộ vệ hạ bước nhanh tới.

"Vô Tính trưởng lão? !" Trong đám người truyền ra một tiếng thét kinh hãi.

Cái này râu quai nón tăng nhân đúng là thay đại phương tượng trên sự chủ trì viện Vô Tính trưởng lão, Đại Lâm Tự cao thủ một trong, tổ dùng tàn nhẫn nghiêm túc lấy xưng, thật là nhiều nghịch ngợm gây sự đệ tử trong mắt Quý Kiến Sầu.

"Xem xem các người, quả thực là một đám đám ô hợp, còn có hay không một chút người xuất gia bộ dạng? !" Vô Tính trưởng lão lại là rống to một tiếng, nhất thời làm mọi người cảm như hén, cúi đầu đại khí cũng không dám thờ gấp bên trên một tiếng.

Vô Tính trưởng lão hừ lạnh một tiếng, quay người đi đến Pháp Dật bên cạnh thân kiểm tra một phen, lại đi về hướng này bị tạc được thất linh bát lạc nhà xí, ánh mắt quét qua, không khỏi một tiếng kinh dị, "Phái Vô Đang Lôi Chấn Tử?"

Ồ bỏ đi, không tính ánh mắt mãnh liệt, quay người nhìn về phía mọi người, đột nhiên trong đám người phát hiện Diệu Ngọc, như là vạn năm Hàn Băng gương mặt mới miễn cưỡng xuất hiện một tia khó được ôn hòa, hỏi, "Diệu Ngọc nha đầu, tại đây là chuyện gì xảy ra?"

"Ta cũng không biết, Pháp Dật sư huynh đang ăn cơm lại đột nhiên vọt ra, sau đó cái kia lúc nhà xí tự nổ, sau đó chúng ta nghe đến tự đi ra, sau đó cứ như vậy rồi."

Diệu Ngọc nhún nhún vai, một bộ ngẫu cũng rất mê hoặc bộ dạng.

"Đúng vậy, Vô Tính sư thúc, chúng ta đều là không rõ chân tướng vậy xem quần chúng."

Pháp Hải cũng đứng dậy, về mặt mờ mịt nói, "Pháp Dật sư đệ như thường ngày đồng dạng đã đoạt của ta súp, sau đó lại đột nhiên đau bụng đi ngoài rồi, chờ chúng ta đi ra lúc là được bộ dạng như vậy rồi."

Pháp Dật thường xuyên khi dễ Pháp Hải sự tình, không tính là lòng dạ biết rõ, chứng kiến Pháp Hải cái này bộ hình dáng cũng sẽ không có sâu hơn hỏi, bởi vì chưa từng có ra qua Thái Thất Sơn Pháp Hải căn bản không có khả năng sẽ có Phái Vô Đang Lôi Chấn Tử, hơn nữa, dùng tu vi của hắn, tự được coi là đến Lôi Chấn Tử cũng không có năng lực kíp nổ.

Chuyện này không có quan hệ gì với hắn, bất quá trai phòng những Hóa Công Đầu Đà đó lại muốn tra rõ, không tính trong nội tâm thoáng cái tự cho chuyện này định rồi tính.

"Đã thành, tất cả giải tán đi."

Vô Tính trưởng lão phát phát tay liền xoay người lần nữa đi vào Pháp Dật bên người, trong nội tâm không khỏi thở dài, "Vô Tướng sư huynh đi theo đại phương tượng đi Vân Lâm Tự, cái này cục diện rồi rầm chỉ có thể để ta làm thu thập."

Thán bỏ đi, không tính chỉ huy mấy người đệ tử nắm bắt cái mũi kéo đi hôn mê bất tỉnh Pháp Dật, theo thân ảnh xa dần, trên mặt đất chỉ lưu lại một đạo hôi thối vô cùng thi ngán.

Trận này trò khôi hài xem như tạm thời hạ màn, đến tận đây, Pháp Dật cả đời tên tuổi anh hùng hủy hết, rơi xuống cái "Thiền lâm phân tăng" tên hiệu, khó hơn nữa ngẩng đầu lên.

Đáng thương khi nhục Pháp Hải hơn mười năm Pháp Dật, bị hôm nay Pháp Hải thoáng một phát tự cho nhẹ nhõm KO rồi.

"Nơi thị phi không nên ở lâu, chúng ta những này cùng việc này không quan hệ chi nhân, hay vẫn là đi nhanh lên a."

Mà việc này đầu sỏ gây nên Pháp Hải thì là về mặt bình tĩnh như là không có việc gì người bình thường, kêu gọi Pháp Nhị nghênh ngang quay trở về nội viện.

"Sư huynh, người thật sự là thiên tài, một chiêu này liên hoàn kể quả thực quá độc ác rồi." Pháp Nhị về mặt sùng bái.

"Ta có thể cái gì đều không làm, người cũng cái gì đều không làm, chúng ta chỉ là không rõ chân tướng quần chúng, hiểu không?" Pháp Hải vừa trừng mắt.

"Ta mình bạch Phật viết, có thể làm không thể nói. Đối với không?" Pháp Nhị vội vàng đáp.

Pháp Hải thoả mãn nhẹ gật đầu, uốn ngực ngẩng đầu, về mặt ra về đạo mạo đi nhanh đi thẳng về phía trước.

Nói thật, Pháp Hải cũng tình huống Lô Chân Tử căn bản không gây thương tổn hôm nay Pháp Dật, cho nên mới ra cái tổn hại chiêu, cho Pháp Nhị đem đúng giờ kịp nổ Lô Chân Tử sớm chôn ở hố phân ở bên trong, hẳn nổ không phải Pháp Dật, mà là phân người cùng nhà xí.

Pháp Hải chỉ là muốn tạc Pháp Dật một thân phận người, cho hẳn trước mặt mọi người ra xấu mặt mà thôi, không nghĩ tới tâm cao khí ngạo Pháp Dật tâm lý tổ chất quá kém, trực tiếp điên cuồng, ngược lại ra càng lớn xấu.

Pháp Dật có một câu nói không sai, cái thế giới này thực lực vi tôn! Nhưng là thực lực lại không chỉ là vũ lực, trí tuệ đồng dạng trọng yếu, hôm nay Pháp Hải một tia vũ lực vô dụng, tựu cho thực lực tại phía xa hẳn phía trên Pháp Dật thua đồ lót đều không có thừa, bằng đúng là trí tuệ.

Rất nhiều người vừa nói trí tuệ liền nghĩ đến đã gặp qua là không quên được, trên thực tế, đây chẳng qua là trí nhớ tốt, chưa nói tới trí tuệ, bởi vì trí tuệ là nhân sinh kinh nghiệm lịch duyệt tích lũy cùng thăng hoa.

Trí tuệ tựa như đồ lót, nhìn không thấy nhưng rất trọng yếu.

Lúc này, dưới đường đi núi Diệu Ngọc chủ tớ cũng đang đàm luận chuyện này.

"Tóm lại, chuyện này tám chín phần mười là cái kia Pháp Hải làm. Tên hỗn đản này nhìn như một bộ ra về đạo mạo, yếu đuối bộ dáng, trên thực tế lại xấu đỉnh đầu trường đầu nhưc lòng bàn chân chảy mủ, so với ta lão ba năm đó cũng không kịp nhiều cho!"

Diệu Ngọc kéo lấy đầy cái cằm, hướng hơi nghiêng Thúy nhi tổng kết nói, lúc này nàng không phải không thừa nhận chính mình trước kia nhìn sai rồi, sai coi Cổ Hủ là cổ sáu rồi.

"Tiểu thư, người đây là tổn hại hẳn đây này hay vẫn là khoa trương hẳn đây này? Vậy mà cảm đại phương trượng cùng hẳn so, hay vẫn là so xấu" Thúy nhi nghe được thẳng mặt trợn trắng.

"Dù sao hẳn tuyệt đối không phải đồ tốt! Loại này đại gian nhân nếu như không đưa hẳn một mực không chế tại lòng bàn tay, sớm muộn gì trở thành Đại Lâm một đại họa hại, tựa như cha ta năm đó đồng dạng!" Diệu Ngọc nhủ lại tiểu Quỳnh mũi quả quyết nói.

"Tiểu thư, người sẽ không muốn tự thân xuất mã đi không chế người ta a?" Thúy nhi không hề cười nói.

"Làm sao người biết?"

"Bởi vì người từ nhỏ tựu sùng bái đại phương trượng a. Ta rõ cuộc biết, vì cái gì Vô Tính trưởng lão hỏi người lúc, người biết thay hẳn che dấu."

"Chỉ là cảm thấy hẳn có chút ý tứ mà thôi, không giống những thứ khác hòa thượng như vậy ngoại trừ không thú vị, tựu là mồm mồm khoe khoang ai "

Diệu Ngọc đột nhiên có chút tiếc nuối thở dài, "Chính là của hẳn tu vi quá kém, toàn bộ một phế nhân, bằng không thì nắm hẳn xuống núi chơi khẳng định rất thú vị, chơi chán còn có thể làm hộ vệ dùng."

"Nắm chơi chán rồi"

Đại Lâm thiếu niên thiên tài Pháp Dật thăm thành phân người sự tình như đã mọc cánh truyền khắp Đại Lâm ba tòa phân viện, lại theo Đại Lâm tăng nhân khẩu bay về phía Tu Chân giới, Đại Lâm Tự trong trước kia đối với Pháp Dật Vương Bá tác phong phi thường khó chịu đệ tử còn vụng trộm cho hẳn an lên một cái ngoại hiệu —— phân bá.

Sự tình phát đêm đó, Đại Lâm Tự Giới Luật viện tựu đối với cái này sự tình triển khai điều tra, trước khi Pháp Dật cùng Pháp Hải xung đột tự nhiên cũng không có bị lược qua, bất quá cũng may Pháp Dật khi dễ Pháp Hải là thường xuyên sự tình, hơn nữa Pháp Hải uất ức hình tượng tại Đại Lâm trong hàng đệ tử thâm căn cố đế, Giới Luật viện đảo cũng không có hoài nghi đến Pháp Hải, mà là đem trọng tâm đặt ở trai đường Hóa Công Đầu Đà trên người.

Nhắc tới cũng vừa vặn, Giới Luật viện như thế giống trông khua chiêu điều tra, nhưng lại dọa chạy một cái tên là Trương Quân Bảo thiếu niên Hỏa Công Đầu Đà, mà cái này Trương Quân Bảo vậy mà trộm luyện Đại Lâm công pháp, cất dấu rất sâu tu vi, mấy tên bị phái ra đuổi bắt Giới Luật viện đệ tử vậy mà không thể bắt lấy hẳn.

Hơn nữa Trương Quân Bảo chạy trốn phương hướng đúng là núi Vô Đương phương hướng, kết quả là, chuyện này tựu bị triệt để định tính vì thiếu niên Hỏa Công Đầu Đà Trương Quân Bảo gây nên, điều tra trọng tâm cũng tùy theo biến thành là ai vụng trộm truyền thụ Trương Quân Bảo Đại Lâm thần thông, cùng với Đại Lâm Tự còn có bao nhiêu các đại môn phái nội ứng.

Tóm lại, theo sự kiện từng bước thăng cấp, ngoại trừ số ít mấy người, rốt cuộc không có người quan tâm Pháp Hải cái này người khởi xướng, cùng với phân bá Pháp Dật cái này không may người bị hại.

Cái này số ít mấy người, một cái là ba ngày sau liền mang theo sư mẫu thắng lợi trở về Vô Độ đại sư, đồ đệ của mình bản thân biết, cho nên, Vô Độ đại sư vừa về đến cùng với Pháp Hải đã tiến hành một lần trường đàm, cái này về sau, Pháp Hải trở nên càng thêm thấp điều rồi.

Thứ hai tự là Vô Hoa đại phương trượng, hẳn là theo Diệu Ngọc trong miệng biết được, hơn nữa hẳn tình huống Pháp Hải tu vi, cho nên cũng hoài nghi lên Pháp Hải, bất quá, không biết tại sao nhưng vẫn đều không có tỏ thái độ, nhìn thấy Pháp Hải lúc vẫn còn so sánh trước kia thân thiết rất nhiều.

Cái thứ ba tự là Vô Tướng trưởng lão, hẳn là Pháp Dật tọa sư, Đại Lâm Tự Đạt Ma Đường thủ tọa trưởng lão, nhân vật số hai, cũng là năm đó nhất phản đối cho Pháp Hải phục dụng Đại Hoàn Đan trưởng lão.

Vô Tướng trưởng lão đối với Pháp Hải có một loại trời sinh căm thù, với tư cách chủ quản toàn bộ tự tu hành trưởng lão, trong chùa từng cái đệ tử cầu lấy thần thông đều phải đi qua đồng ý của hắn, tự là đại phương trượng đồng ý truyền thụ, chương trình bên trên giảng cũng ứng thông báo hắn một tiếng, cho nên, Vô Tướng trưởng lão cũng là tình huống Pháp Hải tu vi, lần này hẳn bởi vì hộ tống đại phương trượng xuất hành, không có bắt được bất cứ chứng cứ gì, nhưng là mỗi lần chứng kiến Pháp Hải, sắc mặt so trước kia còn muốn càng thêm tái nhợt.

Thứ tư cái tự là Diệu Ngọc, kinh nghiệm chuyện này về sau, Diệu Ngọc cũng không có việc gì tự bên trên nội viện, mỹ kỳ danh viết hướng Vô Độ Thiện Sư học tập thiền pháp, trên thực tế lại thường xuyên hướng Pháp Hải liêu phòng trong chui vào, cái này cho Pháp Hải rất bất đắc dĩ, ai bảo Vô Độ Thiện Sư cùng sư mẫu đều rất sùng nể đầu kia đầu này?

Bất quá, cái này lại mỹ hư mất Pháp Nhị, dù cho Thúy Nhi đối với hắn như trước hồ hững lạnh lẽo, nhưng đối với Pháp Nhị mà nói, có thể có cơ hội nhiều liếc nhìn nâng một cái, tự vô cùng hạnh phúc.

Pháp Hải hôm nay ngân đề điều, có thể nói là cẩn tuân đại phương trượng dẫn dò, đại môn không xuất ra, hai môn không bước, phảng phất tại trong chùa biến mất bình thường, bất quá tại trên tu hành hắn lại trở nên dị thường chăm chỉ, Vô Độ Thiện Sư đáp ứng chỉ cần Pháp Hải tu đến Xả Lợi cảnh, đã có năng lực tự bảo vệ mình, Đại Lâm Tự sẽ vì hắn chính danh.

Pháp Hải bản thân cũng là một cái tương đối là ít nổi danh người, Đại Lâm vì không là hắn chính danh với hắn mà nói đều không sao cả, bất quá hắn lại tình huống, tại thực lực này vì tôn thể giới, không phải người người đều có thể sống thấp điều, có thể thấp điều trụ cột là tùy thời đều có thể cao điều.

Huống hồ, ngàn năm về sau bạch xà tất sẽ xuất thế, lúc này nhiều một phần thực lực, tương lai thực muốn chống lại bạch xà, cũng sẽ nhiều một phần cơ hội.

Pháp Hải cho tới bây giờ đều là một cái có nhìn xa trông rộng người.

Bạn đang đọc truyện *Pháp Hải Giới Sắc Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: Tràn ngập thiên cơ cáo biệt

Trong núi không giáp, một năm thời gian thoáng qua tức thì.

Cái này một năm, Trung Nguyên Tu Chân giới Phong Vân thoải mái, vô số tuổi trẻ thiên tài trở hết tài năng, đạp trên tiền bối dấu chân, đã trở thành quấy thiên hạ đại thể Phong Vân nhi.

Cái này một năm, Đại Lâm Tự cùng Vân Lâm Tự phái ra rất nhiều cao thủ đạp biển Thần Châu đại địa, tìm kiếm bạch xà tung tích, bất quá lại không hề thu hoạch.

Cái này một năm, đã qua một hồi phong quang ngày sinh sư mẫu trở nên càng phát hiện lành rồi, nhất là biết rõ Pháp Hải hai người mạo hiểm nguy hiểm tánh mạng vì nàng trừ bị hạ lễ về sau, luôn luôn tự vì hai người chuẩn bị một hồi phong phú mỹ thực, ngay tiếp theo Vô Độ Thiện Sư đều dính quang mỗi ngày ăn miệng đầy chảy mỡ, không biết mổ sát bao nhiêu nội viện trưởng lão.

Cái này một năm, Pháp Dật triệt để mai danh ẩn tích, không mặt mũi thấy người, nghe nói lúc này chính trốn một chỗ bí mật địa phương bế quan nghĩ lại, chăm học khổ luyện, trùng kích Xả Lợi cảnh, chuẩn bị tại hai năm sau Thiên Phật Đại Giới đi lên cái "Đã hết con khổ, đến ngày sung sướng", một lần hành động trở thành đệ tử trẻ tuổi chỉ khô thủ, do đó vẫn hồi mất đi thể diện.

Cái này một năm, Pháp Nhị cùng Thúy nhi như trước không hề tiến triển, càng có thể khí chính là, hần đau khổ cầu khẩn Pháp Hải có được thư tình, cuối cùng đều rơi xuống điệu trong tay ngọc. Bất quá, có một điểm là đáng giá an ủi, đó chính là hần rốt cục bước chân vào Trường Sinh Bí Cảnh, trở thành Đại Lâm Tự trẻ tuổi nhất Trường Sinh Cảnh đệ tử, tuy nhiên chính hần cũng không biết đầy đủ đều là Thúy nhi hần vì cái gì có thể tấn chức.

Cái này một năm, Pháp Hải cùng Diệu Ngọc quan hệ đồng dạng tiến triển không lớn, Pháp Hải tận lực lảng tránh là một phương diện; một phương diện khác, lâu công Pháp Hải không dưới Diệu Ngọc lại có mục tiêu mới, cái kia chính là đã qua một năm Tu Chân giới xuất hiện thanh niên tuấn kiệt, Đạo môn Long Hồ Sơn La Phụng Ngộ, Côn Luân Sơn Sở Trung Thiên, hai vị này như mặt trời ban trưa Đạo môn Tân Tú.

Cái này một năm, Pháp Hải rốt cục đem tam môn Cửu phẩm thần thông tu đến lô hỏa thuần thanh chi cảnh, đã có thể xuống núi hoằng hóa. Bất quá, hoằng hóa phạm vi lại chỉ giới hạn ở Đại Lâm chỗ Thanh Dương quận và phụ cận ba cái quận. Đối với Đại Lâm đệ tử mà nói, chỉ có đạt tới Trường Sinh Thất phẩm Kim Thân cảnh, có được một mình đảm đương một phía năng lực về sau, mới có thể không bị hạn chế đi khắp Đại Tông quốc một trăm lẻ tám quận.

Đương nhiên, chấp hành môn phái nhiệm vụ đệ tử lại không bị hạn chế, ví dụ như Pháp Hải Nhị sư đệ Pháp Khắc, tu vi của hần chỉ cùng Pháp Dật thực lực tương đương, lại cùng mấy vị Kim Thân cảnh sư huynh cùng một chỗ bị phái đến kinh thành Đại Lâm phân viện hoằng dương Phật pháp đi.

Cái gọi là hoằng dương Phật pháp, nói toạc ra, tựu là ở kiếp trước khai thác ngoại trần nghiệp vụ, đây chính là điển hình mỹ chành lệch trách nhiệm, công đức vô lượng, như có thể thuận lợi hoàn thành nhiệm vụ, định cũng tìm được trọng thưởng.

Cho nên, một mực thấp điều tu luyện Pháp Hải cũng có chút ngời không yên.

Bình thường Tu Chân giả, muốn bước vào Trường Sinh Bí Cảnh tựu cần hơn mười năm khổ tu, đạt tới Trường Sinh Cửu phẩm cảnh giới lại cần hơn mười năm, tu luyện một môn Cửu phẩm thần thông còn cần hơn mười năm, cho nên, bình thường đến giảng, có thể ở Hồng Trần trong pha lẫn đến Cửu phẩm cảnh giới Tu Chân giả phần lớn đều là sáu mươi (50 tuổi đã ngoài) chỉ niên, thậm chí thất tuần (70 tuổi đã ngoài) chỉ niên.

Những người này tại thế tục địa vị cao cả, đều là uy chấn một phương nhân vật.

Pháp Hải tuy nhiên vừa đầy 17 tuổi, thực sự có được Trường Sinh Cửu phẩm cảnh giới, hơn nữa còn tu thành tam môn Cửu phẩm thần thông, hơn nữa hần hơn trăm năm pháp lực tu vi, tại Trường Sinh Cửu phẩm cảnh giới trong đã gần hồ đỉnh tiềm nhi tồn tại, thậm chí tại toàn bộ Trung Nguyên thiếu niên trong cao thủ đều có thể sắp xếp nhập trăm tên ở trong.

Bất quá, Pháp Hải cũng không có bởi vậy đắc chí vừa lòng, ngược lại có chút buồn rầu.

Thiên phú tuyệt luân khác là tấn chức gian nan, bình thường Cửu phẩm Tu Chân giả trùng kích Bát phẩm Xá Lợi cảnh chỉ cần trăm năm pháp lực, mà Pháp Hải lại cần suốt ngàn năm pháp lực. Bát phẩm phía dưới Tu Chân giả chỉ có hơn trăm năm tuổi thọ, tu thành Xá Lợi mới có thể diễn thọ kéo dài trăm năm, Pháp Hải như nêu dựa theo bình thường cách nhắm mắt theo đuôi tu luyện, đến chết cũng không cách nào tích lũy đầy đủ pháp lực.

Đây là một cái hiện thực tàn khốc, cũng là đạt được thiên phú một cái giá lớn, cái này cũng đã chú định Pháp Hải không thể theo như bình thường phương thức tiến hành tu luyện, chỉ có thể liều đồ.

Nhiều lần cân nhắc phía dưới, Pháp Hải quyết định sớm chút xuống núi thử thời vận.

Vô Độ Thiện Sư thiện phòng.

"Sư phụ, ta quyết định xuống núi lịch lãm rèn luyện một phen."

"A? Đây là chuyện tốt, đi thôi."

"Ta lần này ít nhất muốn hơn nửa năm mới có thể trở về, ngài cũng không sao muốn dặn dò đấy sao?"

"A Di Đà Phật! Chúng ta người xuất gia cách đã tự, phân đã hợp, cần gì phải muốn lưu luyến không rời đâu này? Cần gì phải muốn nóng ruột nóng gan đâu này? Nếu như ngươi không nên vì sư dặn dò, cái kia vì sư tự cố mà làm nói một câu. Tiểu Hải, ra ngoài lịch lãm rèn luyện không thể so với tại vì sư bên người, trên đường có cơ hội có thể kiếm một chút tự kiếm một chút, không muốn ủy khuất chính mình, mặt khác, sư mẫu của ngươi đã chuẩn bị cho ngươi ăn mặc chi phí còn có vì sư những năm này tích lũy rơi xuống năm ngàn lượng tiền riêng, lần này cũng cùng nhau cho ngươi đi, còn có a, ngươi ngàn vạn phải nhớ được ngàn vạn không muốn thể hiện, đánh không lại bỏ chạy tương lai lại tìm cơ hội vụng trộm cho cái kia cháu trai một muện côn, còn có a"

"Sư phụ, ngài lão yên tâm đi, ta sẽ chiếu cố tốt chính mình."

"Vậy là tốt rồi, là tốt rồi. Nhoáng một cái mười một năm rồi, Tiểu Hải ngươi còn nhớ hay không cho ngươi khi còn bé, vì sư hỏi tương lai ngươi nhất muốn trở thành cái gì, ngươi là nói như thế nào sao?"

"Ta hình như là nói biến thành Tiểu Điều a, có thể vô câu vô thúc, tự do tự tại bay lượn, thật đẹp nha, hiện tại cũng đồng dạng muốn."

"Ân, điều hay vẫn là điều, thế nhưng mà lý do thay đổi. Vì sư nhớ rõ khi đó ngươi thế nhưng mà nói, biến thành Tiểu Điều, tại từng khi dễ qua đầu của ngươi bên trên kéo đồng ~ phân!"

"Cái này không đều mười một năm sao, đệ tử cũng thành thực nhiều hơn."

"Chỉ là thay đổi một loại ngây thơ mà thôi."

"Sư phụ nói rất đúng, nam mô!"

"Vi sư chỉ là muốn nói cho ngươi biết, loại ý nghĩ này tuy nhiên ngây thơ, lại đúng là kích phát tiến tới nguyên động lực, Tiểu Điều tuy nhỏ, tương lai đùa lại là cả bầu trời "

"Tiểu Hải, nên hỏi sư phụ ngươi đều nói, sư mẫu không có gì có thể dặn dò ngươi. Cái này xuyên đàn hương châu là sư phụ ngươi năm đó đưa cho ta, ngươi mang tại trên thân thể a. Đây là hắc năm đó tu thành Xá Lợi sau cô động mà thành mười tám khóa đàn hương lần trắng hạt, mỗi một khóa bộc phát ra đến đều tương đương với sư phụ ngươi tại Xá Lợi cảnh lúc một kích toàn lực, đã có cái này xuyên đàn hương châu, sư mẫu ta cũng có thể yên tâm cho ngươi xuống núi rồi."

"A Di Đà Phật, sư mẫu trọng nghĩa."

"Sư huynh, ngươi thật muốn xuống núi?"

"Không tệ."

"Ta đây làm sao bây giờ? Của ta Thúy nhi làm sao bây giờ?"

"Ài, xuống núi trước ta sẽ thấy truyền cho ngươi một chiêu, ngươi tự như thế như vậy như thế như vậy "

"Điều này có thể được không? Vạn nhất không được ta chẳng phải là thảm rồi "

"Hắc hắc, nữ nhân đều là thủy tổ, muốn đem nàng đuổi tới tay, muốn có làm bi kịch giác ngộ. Hơn nữa, ngươi không để cho nàng đến thoát cái, nàng làm sao có thể niệm tình ngươi cả đời?"

"Vạn nhất nàng vốn cũng rất yêu thích ta, chỉ là dấu ở trong lòng cố ý không để ý tới ta đâu này?"

"Ha ha ha ~ "

"Ngươi cười cái gì?"

"Ngươi nói cái gì?"

" "

"Sư huynh ta không cùng ngươi tính toạ cơ, ta là nói thật, vạn nhất không thành ta chẳng phải chết chắc rồi?"

"Vậy ngươi tự đi chết đi, nhớ rõ kiếp sau đầu thai làm giống như Thúy nhi nữ nhân xinh đẹp, sau đó gả cho cái ngươi như vậy không có can đảm nam nhân, như vậy chẳng phải đã hài lòng?"

"Tốt! Ta tự liều chết thử một cái!"

Bạn đang đọc truyện *Pháp Hải Giới Sắc Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Tu vi thí luyện

Chương 29: Tu vi thí luyện

Đại môn phái đệ tử xuống núi lịch lãm rèn luyện cũng không phải đơn giản vỗ vỗ bờ mông tự đi sự tình, mà là có thêm một bộ nghiêm khắc rườm rà chương trình, cũng may Pháp Hải tình huống đặc thù, căn cứ thấp điều nguyên tắc, thực hành đặc sự tình đặc xử lý, bất quá, tất yếu chương trình hay là muốn tiến hành, ví dụ như tu vi thí luyện.

Đại Lâm bên trên viện, Đạt Ma Đường.

"Pháp Hải sư đệ, ta hỏi lại ngươi một lần, ngươi xác định thật sự muốn xuống núi lịch lãm rèn luyện?"

Đạt Ma Đường thường trực đệ tử Pháp Nghiêm ngẩng đầu đối với Pháp Hải xem xét cả buổi, phảng phất chứng kiến một cái thiên đại chê cười, cuối cùng miễn cưỡng đè nén xuống cười to ba tiếng xúc động, cường xạ mặt lỗ hỏi.

Thật sự là trượt thiên hạ to lớn kê, trong chùa đệ nhất cùi mục Pháp Hải lại muốn xuống núi hoằng hóa lịch lãm rèn luyện rồi. Chuyện này nếu truyền đi, Đại Lâm thượng trung hạ ba viện đều cười lật trời.

Pháp Nghiêm là Pháp Dật sư huynh, cũng là Vô Tướng trưởng lão đệ tử, tuy nhiên hẳn không giống Pháp Dật như vậy cừu thị Pháp Hải, tu đường cũng muốn tốt hơn rất nhiều, nhưng đối với Pháp Hải niệt thị lại không thể so với Pháp Dật ít hơn nhiều.

Khó khăn đem cười to ba tiếng ** nhện xuống, Pháp Nghiêm hai mắt chỉ lên trời, có chút ít mĩa mai ngang nhiên khiển trách, "Ngươi chẳng lẽ không biết nơi này là bên trên viện Đạt Ma Đường sao? Coi như là khách tọa trưởng lão đệ tử, ở chỗ này hồ đồ, cũng là muốn nghiêm trị không tha!"

"Đạ, đây là đại phương tượng pháp dụ." Pháp Hải chẳng muốn lại giải thích, trực tiếp vung cho Pháp Nghiêm một đạo hoàng lãng.

Pháp Nghiêm nghe xong là đại phương tượng pháp dụ, không khỏi sửng sò, không dám lãnh đạm, vội vàng hai tay tiếp nhận, triển khai xem xét, lập tức kinh ngạc không ngậm miệng được, "Phương Tượng mật lệnh hết thấy giản lược bất truyền Lục Nhĩ "

Pháp Nghiêm có thể ở Đạt Ma Đường thường trực, không là vì phương pháp trang nghiêm, mà là vì miệng hẩn nghiêm, có thể làm cho đại phương tượng cùng các trưởng lão yên tâm.

Pháp Nghiêm xem bỏ đi hoàng lãng, hai tay nhẹ nhàng nhất chà xát, một cổ bạch diễm qua đi liền đem hoàng lãng hóa thành tro tàn.

"Nếu là đại phương tượng mật lệnh, sư đệ đi theo ta."

Chút bất tri bất giác, Pháp Nghiêm thái độ đối với Pháp Hải đã có rất nhỏ chuyển biến.

Dứt lời, Pháp Nghiêm mang theo Pháp Hải hướng Đạt Ma Đường nội viện đi đến, vừa đi vừa nói, "Vốn ta tự đệ tử muốn xuống núi hoằng hóa, cần kinh nghiệm hồi thiên, hoằng pháp, hàng yêu, khu quỷ cái này bốn quan thí luyện mới có thể xuống núi, hôm nay sư đệ được đại phương tượng mật lệnh, nhiều người tai tạp hồi thiên, hoằng pháp cái này hai quan văn thử tự không hề tiến hành, sư đệ chỉ cần đã qua hàng yêu, khu quỷ cái này hai quan có thể nhận lấy pháp khí, xuống núi hoằng hóa rồi."

Đạt Ma Đường xa không có vô lượng đại điện như vậy vàng son lộng lẫy, trang nghiêm túc mục, bên trong chỉ có một loạt tháp bé thiện phòng, Pháp Hải âm thầm khê đếm, vừa vặn mười tám gian.

"Thiếu Lâm có Tháp Bát Đồng Nhân, chúng ta Đại Lâm cũng có mười tám chùa Phật, cái này mười tám gian thiện phòng mỗi một gian đều có một cái cao trào không gian giới chỉ, từng không gian giới chỉ đều có một tòa truyền tông pháp trận cùng Đại Lôi Phong Tháp bên trên một vị Trần Tháp trưởng lão tương liên, có thể tùy thời đem chúng ta cần Yêu Ma theo Đại Lôi Phong Tháp truyền tông đến không gian ở trong, cung cấp trong chùa Trường Sinh Cửu phẩm đến Trường Sinh Tam phẩm đệ tử thí luyện sử dụng."

Pháp Nghiêm có chút ít khoe nói, "Có thể nói, cái này mười tám chùa Phật là đại phương tượng kiệt tác một trong "

Theo Pháp Nghiêm ánh mắt, Pháp Hải âm thầm đem phổ thể hàng sa ngưng tụ tại hai mắt, lần nữa đánh giá đến trước mắt cái này mười tám gian thiện phòng đến, cái này xem xét nhưng lại càng hoảng sợ, cái này mười tám gian nhìn như hẩn mạo xấu xí thiện phòng, mỗi một gian thượng điện đều khắc dấu lấy mắt thường khó phân biệt Phạn văn phong ấn, rậm rạp chằng chịt không biết gieo xuống bao nhiêu nặng cảm chế, nhìn như không ngờ một viên gạch, một mảnh ngói, đều là ngoại giới vạn kim khó cầu một mảnh Phật gạch Phật ngói, ngưng tụ lấy vô cùng vô tận Phật gia niệm lực.

Những này chỉ là Pháp Hải có thể chứng kiến, dùng tu vi của hẩn nhìn không tới Huyền Cơ còn không biết có bao nhiêu.

Cái này không phải mười tám gian thiện phòng, quả thực tự là mười tám cái siêu đại hào Phật môn pháp khí.

Pháp Hải lúc này đối với đại phương tượng sinh ra tự đáy lòng kính nể, Đại Lôi Phong Tháp vốn là nhốt Yêu Ma cấm địa, đối với bình thường đệ tử mà nói cũng cùng với Thiếu Lâm Xá Lợi tháp lâm là bài trí tồn tại, nhưng là thông qua cái này mười tám chùa Phật, lại làm cho Đại Lôi Phong Tháp tài nguyên đã nhận được càng thêm nguyên vẹn lợi dụng, biến tướng tăng cường Đại Lâm Tự thực lực.

Chứng kiến Pháp Hải hai mắt đột nhiên toát ra sáng ngời hồng quang, Pháp Nghiêm không khỏi trong lòng tim đập mạnh một cú, trên đầu không khỏi toát ra một tầng mảnh đỏ mờ mờ. Với tư cách một cái tu vi Cửu phẩm đỉnh phong Đại Lâm đệ tử, hẳn tự nhiên biết rõ mục hiện hồng quang đại biểu cho cái gì, đáng sợ hơn chính là dùng tu vi của hẩn, trước khi vậy mà không có chút nào phát giác đến Pháp Hải trên người niệm lực chấn động, cái này Pháp Hải quả thực che dấu quá sâu.

"Pháp Hải sư đệ, nguyên lai ngươi đã đạt đến Khai Quang cảnh, khó trách đại phương tượng sẽ đồng ý ngươi xuống núi lịch lãm rèn luyện."

Pháp Nghiêm nhìn như ba mươi tuổi tả hữu, trên thực tế đã 50 xuất đầu, tuy nhiên đã ẩn ẩn theo đại phương tượng mật lệnh trong đoán được một ít, nhưng lúc này thấy chỉ có 17 tuổi Pháp Hải triển lộ ra Cửu phẩm tu vi, trong nội tâm như trước có chút không phải tư vị, cho nên, trong giọng nói tràn ngập chưa xót.

"Không biết ta phải như thế nào thí luyện?"

Pháp Hải mỉm cười, một bên nhẹ nhàng vuốt ve cổ tay trái đàn hương Phật châu, một bên thân nhiên nói.

Chứng kiến Pháp Hải động tác, Pháp Nghiễm ánh mắt trong lúc lơ đãng theo Pháp Hải buổi tối cái kia xuyên đàn hương Phật châu bên trên xẹt qua, tuy nhiên cái này xuyên chỉ có ngón út kích cỡ, không phải vàng không phải ngọc màu tím Phật châu cực không ngờ, nhưng là theo Pháp Hải niệm lực chấn động, theo Phật châu bên trên loáng thoáng truyền ra một cỗ nhàn nhạt đàn hương, phảng phất có được trần thần tịch tà chi công hiệu, làm cho Pháp Nghiễm nóng lên, phát nhiệt ý nghĩ chịu một thanh, xao động tâm thần cũng tùy theo an định lại.

Pháp Nghiễm lần nữa đảo hút một hơi khí lạnh, có thể đơn giản ảnh hưởng đến lòng hẩn cảnh Phật châu, ít nhất cũng phải là tiếp cận Bát phẩm pháp khí.

Của ta Phật Tô a! Đây là người kia người có thể lần cùi mục Pháp Hải sao?

"Pháp Nghiễm sư huynh "

"Ách, cái này phía trước ba gian chùa Phật tự là vì Cửu phẩm đệ tử chuẩn bị. Bên trong là Cửu phẩm yêu ma quỷ quái, đệ nhất gian ước chừng có Cửu phẩm sơ kỳ tu vi, thứ hai gian ước chừng có Cửu phẩm trung kỳ tu vi, căn thứ ba yêu ma quỷ quái có được Cửu phẩm hậu kỳ tu vi, hơn nữa nắm giữ lấy ít nhất một môn Cửu phẩm thần thông, sư đệ chỉ cần chiến thắng bất luận cái gì một gian chùa Phật ở bên trong yêu ma quỷ quái tự tính xong qua thí luyện rồi."

Pháp Nghiễm vội vàng đáp, nói xong như trước cảm thấy trong nội tâm không phải tư vi, lại không có không ác ý bổ sung nói, "Sư đệ, tuy nhiên chiến thắng bất luận cái gì một gian Yêu Ma đều tính toán vượt qua kiểm tra, bất quá, ban thường nhưng lại rất là bất đồng."

"A? Còn có ban thường?" Pháp Hải sửng sốt.

"Đương nhiên, đây chính là đại phương tượng lập quy củ. Theo đệ nhất gian chùa Phật trong đi ra, không có bất kỳ ban thường, chỉ tính toán vượt qua kiểm tra; có thể theo thứ hai gian chùa Phật trong chiến thắng, ban thường hoàng hóa sở dụng Thập phẩm pháp khí một kiện, lộ phí 5000 hai; nếu có thể theo căn thứ ba chùa Phật chiến thắng mà ra, như vậy, tự cũng tìm được một kiện Cửu phẩm pháp khí, một kiện Thập phẩm pháp khí, một lộ Thập phẩm Thiếu Dương Đan, cùng với lộ phí một vạn lượng!"

Pháp Nghiễm trong giọng nói tràn đầy hấp dẫn.

Pháp Hải lại tựa hồ như bất vi sở động, "Không biết Pháp Dật sư đệ năm đó tiến vào chính là cái đó gian?"

"Thứ hai gian." Pháp Nghiễm đáp, "Bất quá, khi đó hẩn chỉ có Cửu phẩm sơ kỳ tu vi."

"Sư huynh ngươi thì sao?" Pháp Hải lại hỏi.

"Đệ đệ nhất gian." Pháp Nghiễm sắc mặt có chút xấu hổ, vội vàng chuyển hướng cái đề tài này, nói, "Từ khi mười tám chùa Phật thiết lập gần trăm năm nay, có thể theo căn thứ ba chiến thắng mà ra đệ tử không siêu mười cái, hơn nữa, bọn hẩn phần lớn là Cửu phẩm trung kỳ đã ngoài tu vi, về phần hai mươi tuổi phía dưới đệ tử, một cái không có."

"Tốt, ta đây tự tuyển căn thứ ba!" Pháp Hải sau khi nghe xong, vuốt cằm nói.

"Sư đệ thỉnh sau đó, ta cái này đi chuẩn bị." Pháp

Nghiễm nghe xong, lập tức vui vẻ, thâm nghĩ, rốt cục bên trên chụp vào, tiểu tử ngươi còn quá non, lúc này ngươi qua không được cửa mắt mặt xấu hổ, có thể chẳng trách bản tăng.

Pháp Hải cũng vui vẻ rồi, nếu như không có mười tám khóa đàn hương Phật châu tại thân, dùng cá tính của hẩn nhất định sẽ tuyển thứ hai gian. Bất quá, giờ này khắc này, lại có thể trang B lại có thể được chỗ tốt lại không nhiều lắm phong hiểm, loại sự tình này đốt đèn lồng đều không có chỗ tìm đi, hẩn không chọn căn thứ ba tự thuận tủy là vờ ngơ ngẩn rồi.

Bạn đang đọc truyện *Pháp Hải Giới Sắc Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 30: Thương Mãng Băng Xà

Chương 30: Thương Mãng Băng Xà

Cũng không lâu lắm, Pháp Nghiêm sẽ trở lại rồi, dẫn Pháp Hải đi vào căn thứ ba chùa Phật ngoài cửa.

Lúc này gian phòng này chùa Phật môn dĩ nhiên mở ra, bên trong một mảnh u ám, liếc nhìn không tới cuối cùng, nhỏ nhỏ một gian chùa Phật lại phẳng phất có được vô cùng không gian.

"Sư đệ, vào đi thôi." Pháp Nghiêm hơi nghiêng thân, hai tay hợp thành chữ thập nhường đường.

Pháp Hải nhẹ nhàng một triết trên cổ tay đàn hương châu, một cái cất bước tự bước vào cửa phòng.

Ngay tại Pháp Hải bước vào chùa Phật trong nháy mắt, cửa phòng đột nhiên tự động bế hợp lại, u ám trong phòng đột nhiên tách ra ngàn vạn hào quang, đám Pháp Hải cơ hồ khó có thể mở to mắt, không biết qua bao lâu, hào quang lui bước, Pháp Hải mới dần dần khôi phục thị lực, lại xem xét, dĩ nhiên đưa thân vào hoàn toàn yên tĩnh bao la mờ mịt Hoang Nguyên bên trong, cánh đồng hoang vu này rộng phẳng phất so đỉnh đầu Thương Khung còn muốn bao la.

"Trung Thiên Thế Giới?" Pháp Hải ngồi xổm người xuống, tóm khởi một căn cỏ dại, như có điều suy nghĩ ngâm tẩm tại trong miệng, "Đừng nói là ta lúc này vậy mà đưa thân vào Đại Lôi Phong Tháp trong?"

Phật gia riêng có Đại Thiên Thế Giới, Trung Thiên Thế Giới, Tiểu Thiên Thế Giới mà nói, Tiểu Thiên Thế Giới tự là không gian giới chỉ, Trung Thiên Thế Giới thì là một cái gần như chân thật thế giới, có được Địa Thủy Hỏa Phong bao gồm Nguyên Tố, chỉ thì không cách nào sáng tạo sinh sôi nảy nở tánh mạng, mà Đại Thiên Thế Giới thì là một cái hoàn toàn ** thế giới, cùng hiện thực thế giới cơ hồ giống như đúc.

Mở Tiểu Thiên Thế Giới là Tu Chân giả thủ đoạn, mở Trung Thiên Thế Giới thì là Thần Tiên thủ đoạn, mà Đại Thiên Thế Giới, chỉ có Phật Đà đã ngoài nhân vật, mới có thể sáng tạo ra, tạo ra đến.

Hiện nay Đại Lâm, ngoại trừ Đạt Ma Tổ Sư kiến Đại Lôi Phong Tháp, lại có chỗ nào hội tòn tại Trung Thiên Thế Giới?

Đúng lúc này, Pháp Hải đột nhiên cảm giác mặt đất một hồi kịch liệt run run, không khí bỗng nhiên trở nên lạnh, đột nhiên nhìn khắp bốn phía, bất ngờ phát hiện chung quanh vậy mà xuất hiện từng đoàn từng đoàn màu trắng mây mù, Pháp Hải từ nơi này trong mây mù, loáng thoáng chứng kiến hai cái cực lớn đèn lồng đang không ngừng lóe ra, tản ra u lục hào quang.

"Phi Thiên!"

Lúc này Pháp Hải sớm đã không phải cái kia Thiên Mộc Phong trên không có một thân pháp lực lại không biết như thế nào vận dụng thái điều, pháp quyết vừa bấm, một tiếng thiện xướng, không lồ niệm lực theo dưới chân phún dũng mà ra, tạo thành một đạo cao tốc xoay tròn vô hình lốc xoáy, nâng Pháp Hải thân thể bay lên trăm trượng không trung.

Pháp Hải tăng bào bông bành, lẳng không đứng lặng, cũng chỉ tại mi tâm một điểm, trong đôi mắt tránh xuất ra đạo đạo hồng quang, lần nữa nhìn phía dưới chân màu trắng mây mù.

Phật môn pháp nhãn có thể xem thấu Âm Dương nhị giới, Thiên Địa Nguyên Khí, tại pháp nhãn hồng quang chiếu xuống, màu trắng mây mù đột nhiên mà tán, cái kia giấu ở trong mây mù đại gia hỏa cũng kìm nén không được hiển lộ ra bộ dạng.

Đây là một đầu dài đạt trăm trượng Thương Mãng Băng Xà, trong cơ thể yêu lực ngưng tụ sâu uẩn, ít nhất cũng có ngàn năm tuổi thọ, trăm năm pháp lực, toàn thân che kín màu đen lân phiến, thân thể so Thiên Mộc Phong cái kia độc trần còn muốn trắng kiện mấy lần, đầy đủ mười người ôm hết, lúc này thân rắn xoay quanh quần quanh tạo thành một cái bàn xà trận.

Thương Mãng Băng Xà cái kia cao ngang đầu rắn bên trên, một đôi lạnh như băng đến cực điểm mắt rắn gắt gao chăm chăm vào Pháp Hải, trên đỉnh đầu cái kia căn ống ánh sáng long lanh một sừng lóe ra lạnh như băng hàn mang, phẳng phất tùy thời đều phóng lên trời.

Trong lúc nhất thời, ngoại trừ gào thét mà qua tin tức, Thương Nguyên phía trên chỉ còn lại có Thương Mãng Băng Xà thổ tín tí ti âm thanh.

Thương Mãng Băng Xà vốn là sinh hoạt tại Trung Nguyên phía bắc Man Hoang khu vực Xà yêu, nó toàn thân lân phiến đao thương bất nhập, trong miệng đựng cự độc, có thể phun ra Hàn Băng chi khí, Cửu phẩm phía dưới Tu Chân giả đụng với sẽ trong hàn độc, toàn thân kết băng huyết mạch đông lại mà vong, đáng sợ hơn chính là trên đầu nó cái con kia một sừng ừng có chủng chủng dị năng, thậm chí có thể thi triển ra cùng loại Cửu phẩm thần thông yêu pháp.

"Ách, vì cái gì ta cuối cùng là theo Xà yêu hữu duyên đầu này?"

Pháp Hải một hồi cảm thán, lần trước thiếu chút nữa chết ở độc trần trong miệng, trở về chùa tự gặp được bạch xà thoát ngục, hôm nay vừa muốn xuống núi rồi lại gặp được như vậy một đầu băng xà, một năm ba gặp Xà yêu, cũng thật là có chút phàm tã.

Pháp Hải khai pháp nhãn quan sát Thương Mãng Băng Xà, Thương Mãng Băng Xà đã ở quan sát Pháp Hải, đây là một đầu sắp kết thành Bát phẩm Yêu Đan, tu thành thân nhân xà, khôn khéo vô cùng, một đôi là đèn lồng hai cái đồng tử gắt gao chăm chú vào Pháp Hải trên người, ngưng thần tự lực lẳng lẳng cùng đội, chờ đợi Pháp Hải niệm lực chống đỡ hết nổi rơi xuống trong nháy mắt, cho hắn một kích trí mạng.

"Phật quang phổ chiếu, muôn đời Quang Minh, niết bàn tịnh pháp, bàn nhược bá ma không! !"

Dùng Pháp Hải tu vi thâm hậu, trên không trung ngưng lại trăm tức không thành vấn đề, nhưng là hấn nhưng lại không lại cùng băng xà giằng co xuống dưới, mũi chân nhẹ nhàng hư không đạp mạnh, thân thể dựa thế tái khởi, một cái lẳng không cuốn, đem khoảng cách kéo lại trăm trượng, theo Đại Lâm chiêu bài Phật xướng, tay trái nhanh chóng kết thành Trấn Ngục Đa La Ấn, tay phải hướng phía dưới đối với băng xà phương hướng nhẹ nhàng phát một cái, năm căn trắng nõn ngón tay thon dài mang theo một loại tràn ngập mỹ cảm tiết tấu liên tiếp bắn ra.

Pháp Hải mỗi một lần trong nháy mắt, trong không khí sẽ sinh ra một hồi kịch liệt chấn động, từng đạo mắt thường có thể thấy được sắc bén hồng quang phá không mà ra, như là phi kiếm mang theo vô kiên bất tòng khí thế điện thiểm bắn về phía bạch xà.

Đây chính là Đa La Kiếm Chỉ thần thông bên trong Đan Chỉ Đoạn Nhận, Hóa Niệm Thành Bình, cho dù thần bình lợi khí cũng tất nhiên một ngón tay mà đoạn.

Thương Mãng Băng Xà giao hoạt vô cùng, từ lúc Pháp Hải xoay người trong nháy mắt, đã cảnh giác, đợi Pháp Hải bắn ra niệm lực chi kiếm, nó đại hê miệng, tích súc thật lâu Hàn Băng yêu khí phún dũng mà ra, hóa thành một đạo như ngọn núi băng trụ, cùng không trung niệm kiếm đụng vào nhau.

Đáng tiếc, nó hay vẫn là xem thường Pháp Hải Đa La Kiếm Chỉ, theo một hồi phá băng bạo hưởng, năm đạo niệm kiếm không hề lo lắng xuyên thấu băng trụ, một đạo cũng không có lẳng phí, toàn bộ hung hăng xuất tại Thương Mãng Băng Xà trên thân thể, tại nó cái kia tự nhiên như cương thiết thân rần bên trên khai ra năm cái lỗ máu.

Đan Chỉ Đoạn Nhận, vô kiên bất tòng, chỉ có Cửu phẩm Đạo gia phi kiếm mới có thể thắng hấn mũi nhọn!

Máu tươi vẩy ra Thương Mãng Băng Xà phụ đau nhức phía dưới một tiếng trường ti, thân thể khổng lồ vận vẹo không thôi, chung quanh cát đá cỏ dại một mảnh bay lên.

"Nghịch chủng, chịu chết đi! Đan Chỉ Diệt Tội!"

Thừa dịp người bệnh muốn người mệnh, Pháp Hải cho tới bây giờ đều không thích cùng địch nhân giằng từ bi, gặp Thương Mãng Băng Xà bị thương, thân hình lần nữa mở ra, hai tay như là hoa Mạn Đà La liên tiếp tách ra, lần này bắn ra niệm kiếm so sánh với vừa rồi thật nhỏ rất nhiều, nhưng số lượng lại nhiều không kể xiết, từng đạo niệm lực chi kiếm không cần tiền xỉ ra, trên không trung một hóa hai, hai hóa bốn, cuối cùng hóa thành một chùm phương viên trăm trượng óng ánh mưa kiếm, nhô lên cao rơi rải hướng về phía vận vẹo bên trong Thương Mãng Băng Xà, thế muốn đem hấn bắn thành cái sàng.

Thương Mãng Băng Xà chịu thiệt tự chịu thiệt tại không cách nào hóa thân hình người, mục tiêu quá lớn, không có một thân không thua Pháp Hải pháp lực, lại thảm bị Đa La Kiếm Chỉ áp chế thờ không nổi.

Nhưng nó dù sao cũng là Cửu phẩm Yêu thú, hơn một nghìn năm tuổi thọ cũng không phải lẫn lộn cho không, biết rõ căn bản không cách nào tránh thoát cái này đầy trời mưa kiếm Phật môn thần thông, dứt khoát thân hình run lên, vậy mà lẳng không luồn lên, không muốn sống tựa như đón đầy trời mưa kiếm, bắn về phía không trung Pháp Hải.

"Muốn chết!" Pháp Hải trên cao nhìn xuống, một hồi miệt cười.

Không có đợi Pháp Hải đáng tươi cười biến mất, Thương Mãng Băng Xà thân thể khổng lồ cùng với mưa kiếm đụng vào nhau. Đúng lúc này, Thương Mãng Băng Xà đầu một sừng đột nhiên phát ra từng đợt rét thấu xương băng mang, một cổ mắt thường có thể thấy được yêu khí theo một sừng nhanh chóng lan tràn toàn thân, chỉ một thoáng, tựa cho cái này đầu cực lớn băng xà phủ thêm một tầng Băng Sương áo giáp.

Lúc này niệm kiếm đã như mưa rơi đã rơi vào băng thân rần bên trên, khơi dậy đầy trời vụn băng, bất quá lần này lại không có thể đem băng thân rần bên trên áo giáp bắn thủng, cũng không thể ngăn cản băng xà cái kia tháo chạy bắn như điện thân hình.

"Cửu phẩm Yêu công? !"

Lúc này Pháp Hải trên không trung dừng lại thời gian dĩ nhiên vượt qua trăm tức, thân hình không tự chủ được hướng phía dưới rơi đi.

Lúc này, băng xà khoảng cách Pháp Hải đã chỉ có vài chục trượng khoảng cách, nhìn thấy Pháp Hải bay xuống, cực lớn thân rần lần nữa uốn éo, vậy mà trên không trung biến ảo tư thái, đuôi rần mang theo đầy trời băng hàn mũi nhọn đâm về Pháp Hải, thế muốn đem hấn một lần hành động đánh chết trên không trung.

Bạn đang đọc truyện *Pháp Hải Giới Sắc Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Thắng nhỏ một ván

Chương 31: Thắng nhỏ một ván

Pháp Hải tuy nhiên truy lạc, nhưng cũng không phải là không có dư lực, gấp đuôi rắn phô thiên cái địa đánh úp lại, vội vàng một cái vạn quân roi, khó khăn lắm tránh thoát bằng xa một đuôi, hơi có chút chật vật đã rơi vào trên mặt đất, thân hình một hồi lay động.

Bằng xa một kích không trúng, cũng không có cảm thấy ngoài ý muốn, bởi vì nó sớm có hậu chiêu, đuôi rắn thuận thế hất lên, kéo thân hình quý dị uốn éo, Bằng Lăng mạn thiên phi vũ gian, lần nữa ngẩng đầu xông về mặt đất chưa đứng vững Pháp Hải.

Lúc này đây nó nắm chắc thắng lợi trong tay! Dùng nó ngàn năm qua kinh nghiệm, tình huống biết rõ, ở loại tình huống này, khoảng cách này xuống, Cửu phẩm Tu Chân giả thì pháp tốc độ căn bản không cách nào nhanh hơn nó tập sát, nó hai cái đồng tử dĩ nhiên hưng phấn toát ra huyết tinh băng mang.

"Chết đi! Ngươi ghê tởm kia tặc nghiệt!"

Nhưng mà, đúng lúc này, tình thế bắt buộc Thương Mãng Bằng Xà hai cái đồng tử đột nhiên thấy được làm cho nó cảm thấy bị thúc một màn, trên mặt đất Pháp Hải tuy nhiên dùng chân chưa ổn, nhưng hai tay lại không nhàn rỗi, vậy mà lần nữa kết xuất Trấn Ngục Đa La Ấn, toàn thân Quang Minh đại phóng, từng đạo rất nhỏ hồng quang theo toàn thân lỗ chân lông tuôn ra, chừng hơn vạn nói hồng quang tại hân trước người ngưng tụ thành một cái hoa lệ cực lớn niệm lực chi kiếm, nghiêng nghiêng chỉ hướng không trung nó.

"Điều này sao có thể? ! Cái này tiểu con lừa trọc vậy mà có được hơn vạn khóa Phổ Thế Hằng Sa!"

Dùng Thương Mãng Bằng Xà ngàn năm qua lịch duyệt, còn chưa từng có theo Nhân tộc Tu Phật giả trong bài kiến như thế biến thái tồn tại, Tu Phật giả đến Cửu phẩm hậu kỳ, có được 3600 miếng Phổ Thế Hằng Sa coi như là khó gặp rồi, mà trước mắt cái này người trẻ tuổi hòa thượng vậy mà có được hơn một vạn miếng, thì triển khởi thần thông pháp thuật tiện tay tức đến, phảng phất thuần phát bình thường, cái này đã chỉ có thể dùng yêu nghiệt để hình dung.

"Đạn Chi Tru Tà! !"

Ngay tại Pháp Hải niệm lực Cự Kiềm ngưng tụ thành hình, chuẩn bị bắn ra trong nháy mắt, không trung khoảng cách Pháp Hải chỉ có chưa đủ 30 trượng xa bằng xà đột nhiên buông tha cho tập sát, như là nhanh dùng ngay một cái tháo chạy thân, thân hình biến ảo gian, điện xạ mà trốn.

Cùng lúc đó, một cái khàn giọng quái dị thanh âm cũng theo bằng xà đảo tẩu phương hướng xa xa truyền đến.

"Đừng đánh, đừng đánh! Ngươi vượt qua kiểm tra rồi! Không giận lão con lừa trọc, các ngươi trong chùa cái này tiểu con lừa trọc so lão xà ta còn thích hợp làm yêu quái nghiệt, ngươi hay vẫn là tranh thủ thời gian để cho ta trở về đi ~ "

"Nam mô TM (con mẹ nó) A Di Đà Phật! Con rắn này Yêu lại vẫn rất biết nói chuyện?"

Pháp Hải thấy thế, một hồi kinh ngạc, bất quá nghe được không giận danh tiếng, lập tức thoải mái, hẳn là vị này chưa từng nghe nói qua không giận sư bá cho cái này Xà yêu đã luyện hóa được hoành cốt, khiến nó ở chỗ này khi thí luyện chỉ Yêu.

Nghĩ thông suốt về sau, Pháp Hải lập tức thu hồi pháp ấn, tán đi toàn thân niệm lực, trước người niệm lực chi kiếm cũng một lần nữa phân giải hóa thành điểm điểm hồng quang hồi vào trong cơ thể, lần này ngược lại là tránh khỏi không ít khí lực, bằng không thì dù cho thuận lợi chém giết con rắn này Yêu, cũng sẽ niệm lực khô kiệt, lãng phí một khóa trần quý Tự Linh Đan đến khôi phục.

Pháp Hải đang muốn ngồi xuống khôi phục thoáng một phát niệm lực, đột nhiên chứng kiến phương xa phía chân trời rủ xuống hạ chói mắt cầu vòng trắng, ngay sau đó, cái kia Thương Mãng Bằng Xà thân ảnh tháo chạy thân mà khôi dung nhập hồng quang, cùng một chỗ biến mất không thấy gì nữa, cùng lúc đó, một cái hư vô mờ ảo thanh âm tại phía chân trời quanh quẩn.

"A Di Đà Phật! Pháp Hải sư diệt, cửa thứ ba hàng yêu thí luyện dĩ nhiên thông qua! Ngươi không ngại nghỉ ngơi một chút, chuẩn bị tiến hành khu quỷ thí luyện!"

Phảng phất làm theo phép, cái này thanh âm giả nua nói xong cũng biến mất không thấy gì nữa, bốn phía lần nữa trở nên một mảnh vắng vẻ.

Pháp Hải sau khi nghe xong, không khỏi nhẹ nhàng thở ra, nhìn xa bao la mờ mịt phía chân trời, thầm nghĩ chính mình khi nào mới có thể tu luyện tới cái này không giận lão hòa thượng Thân Long thấy đâu không thấy đuôi cánh giới.

Bất quá, Pháp Hải thực sự tình huống, có một số việc nhưng lại không thể gấp, tu vi loại vật này, cho tới bây giờ đều là không có cao nhất, chỉ có rất cao, tương lai từng bước một đi xuống đi là được.

Pháp Hải giữ vững tinh thần, ngồi trên mặt đất, nhắm mắt thiền định, vì bước tiếp theo thí luyện chuẩn bị. Hôm nay hắn đã đạt tới Khai Quang cảnh, thành tựu thiên thị địa thính, không bao giờ nữa sợ bên ngoài ma quỷ nhiễu, tùy thời tùy chỗ đều có thể thiền định tu hành.

Pháp Hải đối với khu quỷ thí luyện ngược lại là rất xem trọng, khu quỷ chính là hòa thượng thiết yếu bản lĩnh, thuộc về bản chức nghiệp vụ.

Cái thế giới này âm hồn ác quỷ nhiều vô cùng, thường xuyên chạy đến tàn sát bừa bãi nhân gian, đối với phàm nhân mà nói, mắt thường khó phân biệt ác

quý so Yêu thú còn khó đối phó, dù cho gặp được quý nhập vào người bức này một chút thủ đoạn, bọn hán đều thuê pháp lực cao cường chỉ sĩ tiến hành khu quý tịch tà, thậm chí trừ bỏ tà sau bình thường còn có thể chuyển môn quyền tư của được một hồi ** hội, đến cho mình tăng thêm lòng dũng cảm

Tức tự ý hàng yêu phục ma, lại hội niệm kinh tham thiền hòa thượng tự nhiên là các phú hào chọn lựa đầu tiên, dần dà, cái này nghiệp vụ cũng thành hòa thượng độc quyền.

Về phần các, cùng hòa thượng hàng yêu phục ma bất đồng, bọn hán thừa hành chính là trăm yêu trừ ma, bởi vì vô cùng gọn gàng dứt khoát, thủ đoạn huyết tính, phản mà không có mặt mũi hiền lành, biết ăn nói hòa thượng càng có sức cạnh tranh. Hơn nữa, ở thế tục người trong xem ra, ăn mặc vốn không kị, mang phát tu hành đạo sĩ cũng không có giới luật sâm nghiêm, đi trừ 3000 phiền não ti hòa thượng bề ngoài càng chuyên nghiệp.

Pháp Hải chưa bao giờ dám xem thường bề ngoài, phải biết rằng, Phật hiệu vốn tự chú ý đoạt người tai mắt, rất nhiều chùa miếu tu mộc mạc trang nghiêm, cũng là vì thân thiết đẹp mắt, chúng thí chủ nhìn người, mới có thể nghe người, tiến tới tin người, theo Phật Tổ truyền thiên bắt đầu đến Phật môn quyết khởi cho tới bây giờ, cơ bản đều là cái này sáo lộ.

Tương lai Pháp Hải xuống núi hoàng hóa lịch lãm rèn luyện, cũng sẽ đi cái này sáo lộ.

Tu hành nhất định phải thấp điều, kiếm tiền nhất định phải cao điều.

Pháp Hải trong cơ thể có được một vạn hai ngàn chín trăm sáu mươi miếng Phổ Thế Hằng Sa, thiền định vận chuyển phía dưới, pháp lực hồi phục cũng so sánh thường nhân nhanh lên rất nhiều, không đến hai canh giờ, cùng Thương Mãng Băng Xà đấu pháp tiêu hao niệm lực tự đã hoàn toàn hồi phục.

Pháp Hải ngừng đầu nhìn sắc trời, buổi trưa vừa qua khỏi, khoảng cách buổi tối đầu pháp thời gian còn sớm, không khỏi tĩnh hạ tâm lại cân nhắc khởi như thế nào đối phó buổi tối Quỷ Hồn đến.

Dương thế gian hung hồn Lê Quý, phần lớn đều là những cái kia sau khi chết bởi vì các loại nguyên nhân không muốn đến Âm Ti Minh phủ báo danh, hoặc không cách nào trùng nhập Lục Đạo Luân Hồi chi nhân, thú, Yêu linh hồn biến thành.

Quỷ Hồn cũng chia đủ loại khác biệt, Trường Sinh Thập phẩm phía dưới Quỷ Hồn, không chất vô hình, e ngại ánh mặt trời, Chân Hỏa, chỉ có thể dựa vào trên thân đi vào giấc mộng cái này không nhập lưu thủ đoạn hại người; Cửu phẩm Quỷ Hồn tuy nhiên đồng dạng không cách nào kháng cự ánh mặt trời, Chân Hỏa, bất quá lại có thể tại hồn phách bên ngoài tu ra Quỷ Vụ, cái này Quỷ Vụ là như là niệm bình tồn tại, đã có thể hộ thân lại có thể đã thương địch thủ, biến hóa vạn phương, là Cửu phẩm Quỷ Hồn lớn nhất dựa; mà Bát phẩm đã ngoài Quỷ Hồn tác thì càng thêm lợi hại, thậm chí có thể mượn người định tu thành thân thể, chẳng những có thể dùng như tu chân người ồng có chủng chủng thần thông, thậm chí còn có thể chống cự nhất định được ánh mặt trời chiếu, Chân Hỏa đốt cháy, cho nên Bát phẩm đã ngoài Quỷ Hồn, được xưng là Dương Quỷ.

Pháp Hải hôm nay muốn đối mặt chính là Cửu phẩm Quỷ Hồn, cho nên hán kết luận thí luyện thời gian nhất định là buổi tối, chỉ cần tại ban đêm, Cửu phẩm Lê Quý Quỷ Vụ mới có thể được đến lớn nhất phát huy.

Pháp Hải cũng không e ngại Cửu phẩm Quỷ Hồn, hán Phạm Hòa Vạn Liên Sát am hiểu nhất khắc chế âm uế chi vật, hán Phật Đà Pháp Tướng càng là Quỷ Hồn cái này tinh thần thể khắc tinh, cho nên, Pháp Hải chỉ là đang nghĩ như thế nào mới có thể càng thêm nhẹ nhõm chấm dứt thí luyện, nếu như ngay cả loại này chiếm cứ Tiên Thiên ưu thế mà lại Dùng Dật Đãi Lao thí luyện thức đầu pháp đều hao hết khí lực, như vậy về sau đối mặt không biết nguy hiểm lúc chẳng phải càng thêm khó có thể ứng đối.

Một nghĩ đến đây, Pháp Hải đột nhiên phát hiện theo lực lượng tăng lên, chính mình giống như có lẽ đã trở nên có chút mê tín lực lượng, mà không rất ưa thích động não rồi.

Đây là một cái nguy hiểm dấu hiệu, như vậy phát triển xuống dưới, hán sẽ trở thành ra sức lượng Khô Lỗi, tựa như là kiếp trước máu chó kịch bên trong chân heo bình thường, lực lượng càng ngày càng N~B, ý nghĩ lại càng ngày càng 2~B.

Thời khắc bảo trì ý nghĩ thanh tịnh, bảo trì một khóa bình tĩnh tâm, là Pháp Hải dùng chân tại cái thế giới này căn bản.

Có thể xảo diệu ôn hòa giải quyết sự tình, cũng không cần phải hao hết khí lực đi khinh xuất, đây là Pháp Hải làm việc trước sau như một chuẩn tắc.

Lần nữa kiên định tâm niệm, Pháp Hải trong ý nghĩ đối với buổi tối đầu pháp dĩ nhiên đã có một cái mưu lợi nghĩ cách.

Lần nữa nhìn xem sắc trời, Pháp Hải lặng lẽ cười cười, "Thời gian ngược lại là đầy đủ, còn lại tự xem cái này chỉ Quỷ Hồn xứng hay không hợp rồi"

Bạn đang đọc truyện *Pháp Hải Giới Sắc Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Hồng Liên pháp trận

Chương 32: Hồng Liên pháp trận

Thời gian trôi qua rất nhanh, khi Pháp Hải chuẩn bị thỏa đáng lúc, khoảng cách nửa đêm đã chưa đủ một canh giờ.

Ánh trăng mỏng lung, đại địa hoàn toàn yên tĩnh.

Trung Thiên Thế Giới mặc dù tốt, lại không có bất kỳ hữu tình chi vật tồn tại, cho nên, Pháp Hải chỉ phải tịch liêu khô toạ đầy đất, thổi trận trận gió mát, một người yên lặng độc hưởng lấy bao la mờ mịt thảo nguyên cảnh ban đêm cảnh đẹp.

Đột nhiên Pháp Hải bụng ọt ọt một tiếng, nhưng lại ngũ tạng thần tại kháng nghị rồi, Pháp Hải có phần bất đắc dĩ vỗ vỗ bụng, theo thất lung giới trong túi móc ra một cái khô cần màn thầu, tựa cảm lạnh phong, có một ngụm không có một ngụm nhai nuốt lấy.

Đối với một cái truy cầu cao phẩm chất sinh hoạt người, nhưng lại không thể không thấy ngu chưa tức ở chỗ này nhai màn thầu uống gió mát chờ đợi thí luyện, Pháp Hải trong nội tâm đã là càng thêm không kiên nhẫn, ước gì sớm chút tiêu diệt cái này Quỷ Hồn, sau đó thuận lợi xuống núi, toàn được nhậu nhẹt ăn ngon, vượt qua tiêu điều tự tại giống như Thần Tiên khoái hoạt thời gian.

Ngay tại Pháp Hải đối với nguyệt ước mơ lúc, đột nhiên cảm giác sau lưng ả ả truyền đến một hồi rất nhỏ Âm Phong, cái này cổ phong hòa gió đêm bất đồng, tràn đầy âm lãnh uế lệ, ngược lại là cùng Thiên Mộc Phong bên trên từ khi có chút tương tự.

Pháp Hải có thể kết luận, hẳn là đêm nay khổ đợi nhân vật chính đã đến.

Quả nhiên, chỉ thấy Pháp Hải sau lưng chưa đủ ba trượng ở trong, lúc này chính vô thanh vô tức đứng đấy một cái không thể vô hình, trôi nổi Vô Căn hư ảo Quỷ Ảnh, tại đây hư ảo Quỷ Ảnh bên ngoài, vây quanh nồng đậm một tầng khói đen, từng vòng đem Quỷ Ảnh vòn quanh bao vây lại, cái kia âm lãnh uế lệ chi khí cũng chính là đến từ khói đen.

"Người đã đến rồi." Pháp Hải một bên tiếp tục nhai lấy màn thầu, một bên quay người nhìn nhặt hô.

"Đúng vậy, ta đến rồi."

Quỷ Ảnh dùng một loại phảng phất đến từ Cửu U Địa Ngục âm hàn thanh âm đáp, hẳn cũng không có thừa dịp Pháp Hải quay người cơ sẽ ra tay tập kích, đến một lần hẳn biết rõ tại khoảng cách này hạ tập kích Pháp Hải là phí công, Pháp Hải đại chiến Thương Mãng Băng Xà lúc hẳn cùng với Vô Sân lão hòa thượng cùng một chỗ đang xem cuộc chiến, Pháp Hải thi pháp tốc độ làm hẳn khắc sâu ấn tượng; thứ hai, dùng hẳn hơn một ngàn năm trăm năm tuổi thọ, gần tam giáp tử pháp lực, có thể nói hơn xa tại Pháp Hải, hẳn căn bản không cần dùng đánh lén.

"Người vốn không nên đến." Pháp Hải liếm liếm khoe miệng màn thầu cắn bã, lắc đầu nói.

"Thế nhưng mà ta không thể không đến."

Quỷ Ảnh tràn đầy Âm Lệ lặng lẽ cười cười, "Vô Sân lão hòa thượng nói, chỉ cần hao hết sạch pháp lực của người, cắn nuốt người Pháp Tướng, ta mới có thể đạt được tự do."

"Khi đó chỉ sợ người sẽ chết thảm hại hơn." Pháp Hải lại cắn một cái màn thầu, có chút khinh thường nói, "Hòa thượng người cũng dám tin tưởng?"

"Ta đương nhiên không tin, các người người so với chúng ta quý càng am hiểu bịa đặt lung tung! Nhưng là, có thể giết nhiều mấy tên hòa thượng cũng có thể cho bị các người nhốt gần ngàn năm trong nội tâm của ta thoải mái một vài, kiệt kiệt."

Quỷ Ảnh quái cười rộ lên, tiếng cười kia giống như chim cú tê mình, trong đêm tối lộ ra dị thường khủng bố.

"Ha ha."

Pháp Hải cũng cười, cười dị thường chân thành vô hại, cái kia khẩu hàm răng trắng nõn trong đêm tối đặc biệt bắt mắt, "Các người Quỷ tộc thật thú vị, không có lao ta đợi uống công người đến nửa đêm."

"Kiệt kiệt, người như vậy thuần phác thẳng thắn hòa thượng cũng là hiếm thấy, tuyệt không như đồng môn của người làm ra vẻ."

Quỷ Ảnh dứt lời, phảng phất đoán chừng Pháp Hải ngao ngễ nói, "Cho nên, hôm nay ta tự phá đem lệ, chờ người đem di ngôn nói xong động thủ lần nữa!"

"Di ngôn" Pháp Hải bất đắc dĩ lắc đầu, cầm trong tay ăn vào một nửa màn thầu đi phía trước tìm tòi, như trước không nhanh không chậm hỏi, "Ăn sao? Ngạch, ta đã quên người là quỷ, là sẽ không ăn màn thầu."

Quỷ Ảnh khí thế lập tức trì trệ, hắc trong sương mù đột nhiên hiện ra hai đạo quỷ như lửa lân mang, gắt gao tập trung tại Pháp Hải trên người, thân hình một phiêu, liền mang theo cổ cổ Âm Phong nhào tới.

Pháp Hải đột nhiên khẽ vươn tay, bày ra cái đình chỉ thủ thế, "Đợi một chút! Ta còn chưa nói di ngôn đây này không phải?"

"Người còn có cái gì muốn nói hay sao?"

Quý Ảnh có chút dừng lại, khói đen bên trong Quý Hỏa lại vương ba phần, hắn đã không kiên nhẫn được nữa, cái này hai ngàn năm qua, hắn còn không có đụng phải qua như vậy dong dài hòa thượng, trong nội tâm không khỏi một hồi khinh bỉ, ta cho người nói di ngôn tự là tại kích người động thù, người còn tưởng thật hay sao? Thông minh này, thực không biết là như thế nào xuất sư hay sao? Đại Lâm hòa thượng, thật sự là một đời nhanh hơn một đời hai!

"Ta chính là muốn nói, người bây giờ đứng vị trí này vừa vặn" Pháp Hải nhún nhún cái mũi, đột nhiên nói.

"Chính tốt cái gì?" Quý Ảnh sững sờ.

Pháp Hải một tay cầm màn thầu, một tay ngón trỏ ngón cái đan xen, bấm véo cái hoa sen chỉ quyết, đầu ngón tay phía trên đột nhiên bài trừ đi ra một giọt huyết dịch, niệm lực khẽ động, cái này giọt huyết dịch lập tức hóa thành một đạo đỏ tươi ngọn lửa, Pháp Hải bấm tay nhẹ nhàng hướng lên bắn ra, trên mặt lại càng thêm chân thành vô hại, có chút ngại ngùng đáp,

"Vừa vặn thích hợp châm lửa ~ "

Lời còn chưa dứt, bay đến giữa không trung ngọn lửa nhỏ dĩ nhiên hóa thành một đoàn hùng lực thiêu đốt hòa diễm, đem phương viên trăm trượng chiếu rọi được một mảnh đồng hồng.

"Chút tài mọn, người cho rằng dựa vào chính là một đoàn Hồng Liên Phạm Hỏa "

Quý Ảnh lời nói đến một nửa, đột nhiên phát hiện tại đây đoàn hỏa diễm chiếu rọi, trên mặt đất đột nhiên hiện ra rậm rạp chằng chịt đủ có vài chục, trên trăm cái Huyết Hồng chữ vạn đồ án, những này đồ án lơ lửng không trôi nổi bất định, trong đó phạm quang ảm ảm, không một không thai nghiền lấy cường đại pháp lực chấn động, càng làm hấn về sợ hãi chính là, những này chữ vạn đồ án trung tâm bắt ngờ tự dưới chân của hấn.

Bản năng cúi đầu một nhìn, Quý Ảnh lập tức khóc tâm đều đã có, bởi vì này một vài chữ vạn đồ án trong lớn nhất một cái, vừa lúc ở dưới thân thể của hấn.

"Cửu phẩm Hồng Liên pháp trận?"

Tại ánh lửa chiếu rọi, Quý Ảnh chợt cảm thấy Pháp Hải cái kia trương nhìn như chân thành vô hại mặt dị thường đáng ghét, bất quá hấn lại cũng không dám nữa sảo động thoáng một phát, bởi vì hấn tình huống những này chữ vạn đồ án là cái gì, cũng tình huống chỉ cần Pháp Hải niệm lực khẽ động, hấn cũng sẽ bị cái này mấy chục trên trăm tòa Hồng Liên pháp trận phát ra Hồng Liên Phạm Hỏa đốt thành tro bụi.

"Đúng vậy, đúng là Hồng Liên pháp trận."

Pháp Hải mỉm cười, cười như trước như vậy chân thành vô hại, bất quá trong miệng lại thiếu chút nữa đem Quý Ảnh khí hồn phi phách tán, "Người xem, ta sớm biết như vậy người muốn tới tìm ta, cái này mấy canh giờ nhân rồi cũng là không có việc gì đối với không? Cái này không, vừa vặn ta tu tập Phạm Hỏa Vạn Liên Sát, tự làm chút ít đồ chơi giết thời gian, cũng không nhiều, tự chín chín tám mươi một tòa Hồng Liên pháp trận "

"Người người "

Quý Ảnh đã bị khí nói không ra lời, trước mắt cái này nhìn như vô hại tiểu hòa thượng quả thực quá hèn hạ, mang như vậy đây sao? Người là tới thí luyện, không phải đến âm của ta, người như vậy làm còn thí luyện cái rắm à? Chín chín tám mươi một tòa Hồng Liên pháp trận điệp cộng lại, Bát phẩm Dương Quý cũng không chịu nổi a!

"Tiểu tăng ta không có cái khác khuyết điểm, tự là quá mức thành thật, đã nói với người rồi không nên tới rồi, người còn không tin, ài!" Pháp Hải đã rét vì tuyết lại lạnh vì sương mà tiếp tục đâm kích nói.

Quý Ảnh sau khi nghe xong, lập tức phiền muộn mà ngửa mặt lên trời thét dài, ngàn năm qua, hấn còn không có như vậy biệt khuất qua.

Quý Ảnh không phải không có đụng phải qua am hiểu bày trận Đại Lâm đệ tử, nhưng là Đại Lâm Tự chủ tu thiên võ chi pháp, trước kia đến thí luyện đệ tử coi như là sớm bày trận, cũng bất quá là đơn giản bố trí mấy cái pháp trận phụ trợ đấu pháp mà thôi, đối với tam giáp Tử Tu vì cái gì hấn không tạo được bao nhiêu uy hiếp. Cái đó muốn cho tới hôm nay vậy mà đụng phải Pháp Hải cái này khác loại, chuyên môn bày trận âm hấn không nói, còn một hơi bố trí xuống chín chín tám mươi một tòa Hồng Liên pháp trận, cái này cũng quá để mất hấn đi à nha? Còn có, một cái Cửu phẩm đệ tử làm sao có thể tại gần như vậy trong thời gian bố trí xuống nhiều như vậy Cửu phẩm pháp trận? Còn có, một cái vừa mới xuống núi lịch lãm rèn luyện đệ tử tại sao có thể có tam môn Cửu phẩm thần thông? Còn có

Quý Ảnh vô số nghi vấn cuối cùng rốt thành một câu hô to, "Vô Sân lão lừa trọc, ta không chơi, nhanh thu ta trở về!"

"Người không phải chưa bao giờ tin bốn tọa nói như vậy sao?"

Phía chân trời đột nhiên truyền đến một tiếng mịt mù mịt mù hừ lạnh, đúng là Vô Sân trưởng lão, "Bất quá, bốn tọa còn chưa có nói mà có tin tưởng, hôm nay người như kết thúc không thành nhiệm vụ, cũng đừng nghĩ rồi trở về rồi!"

"Ta sớm đã biết rõ người cái này lão lừa trọc vô cùng nhất bụng dạ hẹp hòi, bằng không thì sư phụ người cũng sẽ không cho người đặt tên gọi Vô Sân."

Quý Ảnh nghe xong, lập tức nổi giận, đây không phải bức hấn đi chết ấy ư, lập tức ngửa mặt lên trời quát ầm lên, "Ngươi không thấy được cái này tiểu con lừa trọc căn bản không cùng ta công bình đấu pháp sao?"

"A Di Đà Phật, thí luyện bản vô thường quy chi pháp. Huống chi, ngươi trước khi đến dĩ nhiên hiểu rõ hấn pháp thuật thần thông, vốn là chiếm được tiên cơ, hấn dùng khoẻ ửng mặt, thiết trận dụ ngươi, bất quá là hòa nhau một thành mà thôi, làm sao đến bất công lòi tuyên bố? Hôm nay ngươi là tự gây nghiệt, không thể sống!"

"Lão lừa trọc, không có ta, về sau ai giúp ngươi thí luyện đệ tử?" Quý Ảnh vẫn còn chưa từ bỏ ý định gào thét.

"Như ngươi loại này tu luyện hơn một ngàn năm trăm năm cũng không có tấn chức Bát phẩm phế vật, Đại Lôi Phong Tháp trong quá nhiều."

Vô Sân trưởng lão thanh âm lần nữa xa xôi truyền đến, "Pháp Hải sư diệt, ngươi vượt qua kiểm tra rồi! Với tư cách ban thường, cái này chỉ lão quý đầu tự giao cho ngươi rồi"

"Đa tạ Vô Sân sư bá!"

Pháp Hải nghe xong, lập tức đại hỉ, hướng bầu trời xa xa hợp thành chữ thập thi lễ, sau đó mang theo vẻ mặt cười gian nhìn về phía trợn mắt há hốc mồm Quý Ảnh, lặng lẽ nói, "Bản tăng vô cùng nhất từ bi vi hoải, cho nên hôm nay cho ngươi cái lựa chọn cơ hội, ngươi là lựa chọn để cho ta đốt đi ngươi đây này hay vẫn là đốt đi ngươi đây này hay vẫn là đốt đi ngươi thì sao?"

Bạn đang đọc truyện *Pháp Hải Giới Sắc Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 33: Vượt qua kiểm tra

Chương 33: Vượt qua kiểm tra

Không có đợi Quý Ảnh trả lời, Pháp Hải dĩ nhiên đã phát động ra Hồng Liên pháp trận, trong chớp lát, tám mươi cái chữ vạn đồ án lóe ra chói mắt hồng mang, phút chốc hóa thành nhiều đóa ánh sáng màu đỏ lượn lờ Phạm Hỏa Hồng Liên, bốn phương tám hướng mà bay về phía Quý Ảnh, hoa sen bay múa lúc, phun ra ngập trời Xích Diễm, cuộn cuộn khói đặc, đem phương viên trăm trượng ở trong hóa thành một mảnh hừng hực biển lửa.

"Hôm nay ta chính là liều cái hồn phi phách tán cũng muốn trước hết giết ngươi cái này hèn hạ tiểu con lừa trọc! Đề mạng lại! "

Quý Ảnh tuyệt vọng quát to một tiếng, đối với đầy trời khắp nơi trên đất trời nổi múa Phạm Hỏa Hồng Liên làm như không thấy, toàn thân khói đen trương lên lúc, vừa người hóa thành một đoàn thâm thâm khói đen Tật Phong trực tiếp đánh về phía Pháp Hải, thế muốn cùng hấn liều cái cá chết lưới rách.

Đáng tiếc, Quý Ảnh tốc độ mau nữa, cũng không nhanh bằng Pháp Hải ý niệm.

Ngay tại Quý Ảnh khói đen tăng vọt chi tế, hấn dưới chân cái kia lớn nhất chữ vạn đồ án dĩ nhiên hóa thành một tòa đài sen kích cỡ Phạm Hỏa Hồng Liên, tại Quý Ảnh đập ra trong tích tắc, nở rộ hồng cánh sen rồi đột nhiên đứng lên, như là hoa ăn thịt người khép lại, trực tiếp đem làm bộ muốn ra Quý Ảnh "Một ngụm" nuốt vào, chăm chú bao bao thành một người cực lớn hỏa diễm nộ hoa.

"Đây chính là chuyên môn vì ngươi chuẩn bị xa hoa phần mộ, trọn vẹn hao phí ta trăm năm pháp lực, hừ hừ, ngươi là tốt rồi tốt hưởng dụng a!"

Pháp Hải dứt lời, tiện tay đem màn thầu một ném, hai tay pháp quyết liên tục biến ảo, trong miệng nói lầm bầm, mạn thiên phi vũ Phạm Hỏa Hồng Liên tốc độ rồi đột nhiên tăng nhiều, một đóa tiếp một đóa như là hoa sen rơi rụng nhập đến nộ hoa bên trong, làm cho trong đó phạm hỏa liên tiếp tăng vọt.

Nộ hoa bên trong hỏa diễm ngập trời, khói đặc cuộn cuộn, cái kia Quý Ảnh tựa như là bị nhét vào bếp lò thịt vịt nướng giấy dựa cuộn, sắp chết chổng đơ, toàn thân cuộn cuộn khói đen tại phạm hỏa cháy hạ tứ nhưng rung động, từng đợt tràn ngập thống khổ gào thét xuyên thấu trùng trùng điệp điệp nộ hoa, tại yên tĩnh trong bầu trời đêm lao nhanh lượn lờ, kéo dài không tiêu tan.

Bất quá, hết thảy phản kháng đều là phí công.

Cái này Hồng Liên Phạm Hỏa là cùng Đạo gia Tam Muội Chân Hỏa nổi danh Phật gia hàng ma pháp diễm, đối với không có tu thành Dương Quý Quý tộc mà nói là gần như thiên địch tồn tại, cái này chín chín tám mươi một đóa Phạm Hỏa Hồng Liên, ngoại trừ cái kia lớn nhất một đóa tiêu hao Pháp Hải trăm năm pháp lực bên ngoài, còn lại mỗi đóa cũng đều tiêu hao mấy năm pháp lực, hôm nay tự tập lại, pháp lực điệp gia phía dưới, căn bản không phải

Quý Ảnh cái kia chính là 150 năm tu vì có thể chống lại.

"Tiểu con lừa trọc tiểu hòa thượng tiểu pháp sư tha mạng!"

Không đến nửa khắc, Hồng Liên nụ hoa bên trong gào thét dĩ nhiên biến thành đau khổ cầu khẩn, "Tương lai của ta nhất định một lòng hướng thiện, quy y Phật Tổ "

"Bịa đặt lung tung!"

Pháp Hải nghe vậy, khịt mũi cười cười, thầm nghĩ, người hướng không hướng thiện, quy không quy y cùng ta có quan hệ gì? Ta có thể được Nhất Mao tiền chỗ tốt sao?

"Ta có thể bái người làm thầy, trở thành người tòa trước hộ pháp, còn có thể vì người thành lập một chi Phật môn Quý Bình, giúp người quát tháo Tu Chân giới!"

"Ha ha ha!"

Pháp Hải cười lên ha ha, Phật Môn hộ pháp hẳn là biết đến, nói trắng ra là tặc là quy y đầu Yêu Ma, nổi danh nhất phải kể tới năm đó đại sùng ân tự thánh tăng Tam Tạng tòa trước bốn Yêu. Quý Bình thì là đại môn phái thành phe nuôi dưỡng Quý tộc, dùng để bày trận hộ môn hoặc công kích giết địch, Quý Bình chẳng những so sánh với bình thường binh sĩ lợi hại trăm ngàn lần, hơn nữa mang theo thuận tiện, một miếng lần trắng hạt có thể sắp xếp trăm ngàn binh hồn, bất quá hai thứ này đối với ở hiện tại Pháp Hải mà nói đều là mong muốn không thể cầu, Tu Chân giới Quý Bình chiến lược, đều là dùng đất đỏ đan được cùng pháp khí chồng chất lên.

Đương nhiên ý nghĩ trong lòng là không thể nói ra được, Pháp Hải ngưng cười, biến sắc, lập tức thành một bức cao tăng bộ dáng, Pháp Tướng trang nghiêm, cảnh tỉnh nói, "Nghiệp chướng! Bản tăng chính là không tranh quyền thế xuất gia sư, há lại sẽ thụ người hấp dẫn?"

Uống bỏ đi, không đợi Quý Ảnh lần nữa lên tiếng, tặc khẩu tụng chân ngôn, liên tục thúc dục Hồng Liên pháp trận gấp rút luyện hóa, một khắc về sau, Quý Ảnh tiếng kêu rên im bật mà dừng, không còn có bất luận cái gì tiếng động.

Hừng hực thiêu đốt Hồng Liên nụ hoa lần nữa chậm rãi tách ra ra, bên trong Quý Ảnh dĩ nhiên bị hoàn toàn luyện hóa, nhụy hoa chỗ chỉ còn lại có một đoàn óng ánh mờ mờ, cùng loại hăng sa viên bị sương mù trạng khí thể, trong đó thai nghén lấy một cỗ cường đại pháp lực.

Cửu phẩm Quý tộc không có thân thể, chỉ là một đoàn hồn phách tụ hợp, lúc này, tại Hồng Liên Phạm Hòa luyện hóa xuống, Quý Ảnh hồn phi phách tán, hẳn khổ tu 1500 năm, tích lũy xuống pháp lực lại đi vu tồn tẫn, bảo tồn xuống.

Pháp Hải vội vàng một cái cất bước, năm ngón tay chợt trương, trực tiếp đem cái này đoàn mờ mờ khí thể hút vào trong cơ thể.

Pháp Hải trong nội tâm tinh tường, cái này là Vô Sân trường lão theo như lời ban thưởng.

Quý Ảnh đòi trước làm người, pháp lực của hắn thích hợp nhất tu sĩ hấp thu tu luyện.

Yêu hạch, Yêu Đan bị tu sĩ cưỡng ép luyện hóa về sau, bởi vì người yêu khác đường, hao tổn thật lớn, pháp lực thường thường mười khó tồn một, mà Quý tộc tắc thì hao tổn không lớn, mười có thể tồn bảy.

Cho nên, Quý tộc tại Viêm Hoàng Đại Thế Giới rất đoạt tay, bảy mươi hai trong ma môn tặc có quý thần nhất tông chuyên môn dùng oan hồn Lệ Quý phụ trợ tu luyện.

Bất quá, loại này phương thức tu luyện mặc dù nhanh, luyện hóa Quý Hồn quá nhiều, thực sự dễ dàng cho người trở nên quý khí um tùm, không người không quý.

Ở giữa thiên địa, chỉ có Luyện Đan thuật mới có thể thông qua đủ loại đan phương đem yêu ma quý quái pháp lực hoàn mỹ chuyển hóa, chẳng những đem hao tổn hàng đến thấp nhất, nhưng lại không có gì tác dụng phụ.

Đối với cũng không hiểu Luyện Đan thuật, lại mua không nổi đan dược Pháp Hải mà nói, Quý Ảnh còn sót lại pháp lực nhưng lại di đủ trân quý, hẳn nếu có thể thành công chuyển hóa hấp thu, dù cho chỉ có thể chuyển hóa bảy thành cũng có thể lãng không đạt được trăm năm pháp lực, cho tu vi của hắn có thể lần nữa tinh tiến.

Pháp Hải đem Quý Ảnh pháp lực thu nhập thức hải sau cũng không có nóng lòng luyện hóa, đối với Phật Môn đệ tử mà nói, tu luyện càng là chỉ vì cái trước mắt lại càng dễ dàng dẫn phát Tâm Ma.

Tại Tu Chân giới, phạm là không làm mà hưởng, đều không phải dễ dàng tiêu thụ, tinh tâm khổ tu mới là tu cảm Chính đạo, nếu muốn thông qua thôn phệ cướp đoạt loại này nghịch thiên phương thức tăng cường tu vi, tặc tất nhiên phải có thời khắc đối mặt Tâm Ma giác ngộ.

Tu Chân giả đối mặt Tâm Ma tổng là ở vào Tiên Thiên hoàn cảnh xấu, cốt bởi Tâm Ma tùy thời có thể xuất hiện, cũng có thể vĩnh viễn không hiện ra, Tu Chân giả luôn bị động ứng đối, mà không cách nào chủ động xuất kích, cho nên, vẫn có thể không trêu chọc tặc không trêu chọc.

Hồng Liên Phạm Hòa tuy nhiên uy lực cường đại, nhưng lại một loại tinh thần chi hỏa, Pháp Hải niệm lực vừa thu lại, đầy khắp núi đồi ánh lửa lập tức tức diệt, ánh trăng huy sái, đại địa một mảnh mát lạnh, nếu như không phải cái kia mảng lớn phân tro tản làm chứng, ai cũng không biết ngay tại vừa rồi

tại đây hay vẫn là một mảnh ngập trời biển lửa.

Ngay tại biển lửa dập tắt nháy mắt, một đạo hùng vĩ Phật Quang từ trên trời giáng xuống, chiếu xạ tại Pháp Hải trên người, đưa hắn tiếp dẫn mà đi.

Đội Pháp Hải phục hồi tinh thần lại, dĩ nhiên thời không biến ảo, đưa thân vào chùa Phật thiện phòng ở trong.

Một ngày một đêm qua đủ loại kinh nghiệm, phẳng phát giấc mộng Nam Kha hư ảo mờ mịt.

"A Di Đà Phật, chúc mừng sư đệ thông qua được thí luyện!"

Gặp Pháp Hải ngông nghênh theo chùa Phật trong đi ra, Pháp Nghiêm chợt cảm thấy khó có thể tin, nhưng với tư cách Phật môn đệ tử mọi thứ đều coi trọng cái thân nhiên chỗ chỉ, không thể quá mức lấy tương, cho nên Pháp Nghiêm rất nhanh tựu điều chỉnh tốt tâm tính, hướng Pháp Hải gật đầu hơi cười rộ lên.

"Cái này khó khăn nhất một cửa nhưng lại cho sư đệ xông qua rồi, từ nay về sau, trong chùa hai mươi tuổi phía dưới trong hàng đệ tử, sư đệ có thể nói là hoàn toàn xứng đáng đệ nhất nhân!"

"A Di Đà Phật, sư huynh quá khen."

Pháp Hải vội vàng gật đầu hợp thành chữ thập, khiêm tốn một câu, nói tiếp, "Phiền làm phiền sư huynh mang ta đi nhìn xem phần thưởng a."

Bạn đang đọc truyện *Pháp Hải Giới Sắc Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34: Mới vào Hồng Trần

Chương 34: Mới vào Hồng Trần

Đại Lâm Tự tuy nhiên không am hiểu luyện khí, luyện đan, nhưng dù sao cũng là đại môn phái, thông qua các loại cách có được pháp khí đan dược cũng không ít.

Pháp Nghiêm dẫn Pháp Hải tại gửi Đề phẩm pháp khí đan dược trong thiện phòng đạo qua một vòng về sau, kiến thức rất nhiều Phật gia Đề phẩm pháp khí, nói thí dụ như gây tích tượng, giới đạo, Mộc Nư, thanh đèn các loại, thậm chí liền Pháp Dật từng dùng qua Thập phẩm Kim Cương Xử, trong thiện phòng đều có nhiều hơn mười kiện.

Bất quá những này Pháp Hải đều không có hứng thú, đi qua một phen chọn kỹ lựa khéo, cuối cùng nhất, Pháp Hải tại Pháp Nghiêm phức tạp ánh mắt nhìn soi mói, mang theo một kiện Cửu phẩm Lưu Kim Bát, một chuỗi Thập phẩm Ngọc Phật Châu, một lọ Thiểu Dương Đan, vạn lượng bạc, một khối độ điệp Ngân Bài, cùng với một cái không tính rất khó khăn Cửu phẩm hoàng hóa nhiệm vụ, nện bước sung sướng bộ pháp đã đi ra Đạt Ma Đường.

Cửu phẩm Lưu Kim Bát, kim tinh tạo thành Phật môn hàng yêu pháp khí, trong khám Phật gia không gian giới chỉ cùng với nhiều loại Phật môn pháp trận, có thể thi triển đủ loại thần thông, cũng có thể đem Yêu Ma tạm thời trấn áp tại bát trong trong không gian.

Thập phẩm Ngọc Phật Châu, do một trăm lẻ tám khóa Mặc Ngọc tạo thành, mỗi một viên phật châu đều dùng pháp lực triện nhập Phật gia "Cửu Tự Chân Ngôn", có hàng yêu trừ tà hộ thân chi năng, đương nhiên, Pháp Hải tuyển nó, chủ yếu nhất là bởi vì hắn ngọc chất thật tốt, mang ở trước ngực rất có phái đoàn.

Thập phẩm Thiểu Dương Đan, Đại Lâm đệ tử thiết yếu Linh Dược, một lọ ba mươi sáu khóa, đối với loại trừ âm tà pháp lực cùng các loại nội thương hiệu quả thật tốt.

Ngân Bài Độ Điệp, Đại Lâm đệ tử thân phận biểu tượng, tăng nói ni thiết yếu chi vật, tương đương với ở kiếp trước chi CMND.

Tu Chân giới độ điệp chung phân ngọc, kim, ngân, đồng, thiết, tích, thạch, da, mộc, giấy mười cấp bậc, chính là triều đình quốc sư phủ thống nhất ban phát, phân biệt đối ứng mười phẩm giai môn phái, trong đó dùng ngọc vì tôn.

Cùng tu sĩ đẳng cấp cùng loại, Viêm Hoàng Đại Thế Giới môn phái chung chia làm Tam lưu Cửu phẩm, một hai ba phẩm môn phái tức là nhất lưu môn phái, bốn năm sáu phẩm môn phái là Nhị lưu môn phái, bảy tám chín phẩm môn phái thì là Tam lưu môn phái, về phần Thập phẩm môn phái, không nhập lưu.

Đại Lâm Tự là Phật môn chín đại phái một trong, nhưng nhưng chỉ là thiên hạ tán thành Tam phẩm môn phái. Theo Pháp Hải hiểu rõ, Phật môn Tâm Tông ba phái, Nhất phẩm Thiếu Lâm đúng chính là ngọc bài, Nhị phẩm Vân Lâm thì là Kim Bài, tuy nhiên gần một vài năm Đại Lâm Tự thế lực phi tốc phát triển, nhưng không có đi qua ngự tiền không che đại pháp hội 【rớt 1】 bình định lại bài danh trước, trước mắt cũng chỉ có thể dùng Ngân Bài.

Hoàng hóa nhiệm vụ, hoàng dương Phật pháp, hóa lấy thiện duyên, nói trắng ra là, tự là Phật môn nghề nghiệp thủ đoạn, ứng thế tục tình cầu đi hàng yêu phục ma tổ pháp sự, vì môn phái kiếm lấy thanh danh lợi ích cùng Phật môn là tối trọng yếu nhất Tín Ngưỡng Chi Lực, đồng thời cũng có thể vì cá nhân tích lũy công đức.

Lần này Pháp Hải nhận lấy nhiệm vụ tự là đến Đại Tổng biên cảnh Sơn Dương quận Hắc Thủy Trấn, dò xét địa phương cương thi tràn lan nguyên nhân.

Đêm đó, sư mẫu chuẩn bị một bàn phong phú đồ ăn, chúc mừng Pháp Hải thông qua thí luyện, còn phá lệ cho phép Vô Độ Thiện Sư uống một vài rượu, rượu sau Vô Độ Thiện Sư không còn có xưa nay rụt rè, cho Pháp Hải nói rất nhiều hành tẩu giang hồ kinh nghiệm cùng cách đối nhân xử thế đạo lý, sư mẫu cũng đầy vẻ không muốn dằn đi dằn lại, dằn dò hẳn xưa nay muốn ăn được ngủ ngon, đừng phải Yêu Ma đánh không lại bỏ chạy, Pháp Nhị thì là nhao nhao lấy la hét muốn cùng hẳn xuống núi, cùng đi lưu lạc giang hồ.

Tuy nhiên những lời này nghe tai dễ phát chán, nhưng Pháp Hải trong nội tâm còn có nóng hầm hập, đã trải qua hoang đường sau khi xuyên việt, hẳn lần thứ nhất cảm nhận được thân tình ôn hòa, mặc kệ hẳn có nguyện ý hay không thừa nhận, cũng đã chút bất tri bất giác đem Đại Lâm Tự ở bên trong cái này tòa nho nhỏ thiền viện đã coi như là gia, đem sư phụ, sư mẫu, sư đệ đã coi như là người nhà của hẳn.

Sáng sớm hôm sau, thay đổi một thân mới tinh tăng bào mang giày Pháp Hải thu thập thỏa đáng về sau, bái biệt sư phụ sư mẫu, tại Pháp Nhị tặng của hồi môn xuống, lặng lẽ rời xuống Lôi phong.

"Sư huynh, người chừng nào thì mới có thể trở về à?"

"Nhiều thì một năm, ít thì nửa năm, ta sẽ trở về núi cùng người tu cảm rồi."

"Sư huynh, xuống núi trước, người có thể hay không cuối cùng nói cho ta biết một câu lời nói thật?"

"Cái gì lời nói thật?"

"Người nói, Thúy nhi trong nội tâm đến cùng có thích hay không ta?"

"Người đoán?"

"Ưu thích!"

"Người lại đoán?"

", sư huynh người trước khi đi còn muốn đả kích ta một cái có phải không?"

"Tình yêu đều là mờ ảo, ** mới là thật thực, chính thức đừng sĩ muốn có can đảm vứt bỏ mờ ảo tình yêu, có can đảm truy cầu chân thật **!"

"Ta đây nên làm cái gì bây giờ?"

"Theo như ta trước khi dạy người xử lý!"

"Thế nhưng mà ta không dám a "

"Cho nên nói người còn không phải chân chính dũng sĩ!"

"Sư huynh, đừng nói ta rồi. Người xuống núi sự tình như thế nào không nói cho Diệu Ngọc sư tỷ một tiếng?"

"Nàng nếu muốn biết, còn muốn ta nói cho sao?"

"Sư huynh, ta tự kì quái, Diệu Ngọc sư tỷ xinh đẹp như vậy, người như thế nào đối với nàng luôn ôn hòa hay sao?"

"Người biết cái gì? Dùng bản lãnh của ta trèo lên nàng cái này khóa Tiểu Thụ không khó, khó chính là ta sẽ vì thế mất đi khắp rừng rậm "

"Có ý tứ gì?"

"Người nói tại đại phương tượng trong mắt, ta cùng Diệu Ngọc ai trọng yếu?"

"Đương nhiên là Diệu Ngọc sư tỷ, đây chính là thân khuê nữ."

"Cái kia chẳng phải kết liễu."

Sư huynh đệ hai người vừa nói vừa đi, rất nhanh đã đi xuống Lôi phong, xuyên qua hùng vĩ trang nghiêm hạ viện, đi tới chân núi.

Pháp Hải cùng Pháp Nhị hợp thành chữ thập cáo biệt, phát phát tay, tự cũng không quay đầu lại tiêu sái đi xuống núi.

Pháp Hải bộ pháp dị thường vui sướng linh động, tâm tình cũng là nói không nên lời khoan khoái dễ chịu sáng sủa, xuyên việt một năm rồi, hẳn đã sớm muốn biết một chút về bên ngoài nơi phồn hoa, hôm nay rốt cục đạt được ước muốn, Long quy biển cả, tất nhiên là muốn mặc ta ngao du một phen rồi.

Đại Lâm Tự chỗ Đại Tổng triều miền tây Thanh Dương quận, mà Thanh Dương quận tắc thì cùng Sơn Dương quận, Bộc Dương quận hợp xưng Tam Dương quận, trong đó mỗi một quận đều có trăm vạn dặm cương vực, hơn trăm triệu con dân.

Thanh Dương phủ là Thanh Dương quận thủ phủ, cũng là Đại Tổng quốc tây thù trọng trấn một trong.

Năm đó Thanh Liên cư sĩ Tây Du từng có thơ vãn:

Anh hùng còn trẻ kim thành phố đông,

Ngân yên bạch mã độ gió xuân.

Hoa rơi đập tận du nơi nào?

Cười nhập hồ cơ tửu quán trong.

Trong đó, hoa rơi đập tận du nơi nào, cười nhập hồ cơ tửu quán ở bên trong, là copy nhanh chóng Thanh Dương phủ quán rượu mọc lên san sát như rừng một cảnh.

Hôm nay Đại Tổng triều tuy nhiên cùng Tây Nhung trăm quốc chúng hồ chiến tranh không ngừng, Thanh Dương trong phủ thuần túy do hồ cơ nhập trú tửu quán đã là khó gặp, nhưng người Trung Nguyên khai quán rượu nhưng lại càng ngày càng nhiều.

Lúc này đúng là đầu mùa xuân thời tiết, bầu trời tuyết Hoa Phiêu Phiêu, trên đường người đi đường không nhiều lắm, trà lâu tửu quán bên trong nhưng lại tiếng người huyền ảo.

Nổi tiếng Thần Châu Duyệt Lai khách sạn miền tây trọng điểm sản nghiệp —— vui mừng đến cư, liền ở vào Thanh Dương phủ chợ phía Tây, được xưng chúng rượu chi quan.

Ba tầng lầu cao kiến trúc, rường cột chạm trổ, vàng son lộng lẫy, liếc nhìn lại khí phái phi phàm. Mặc dù chỉ là trong lầu tiểu nhị, cũng là ăn mặc có chút thể diện, không hổ là Thanh Dương đệ nhất lầu danh tiếng. Thân thiện mời đến, thân thiết phục vụ, càng là này lầu không còn chỗ ngồi, sinh ý cường thịnh trọng yếu một trong những nguyên nhân.

Dựa theo lẽ thường mà nói, quán rượu, tiệm cơm thường thường là càng tầng trên lầu tiêu phí càng cao, hào khí cũng càng lịch sự tao nhã, cũng không phải người buôn bán nhỏ có thể tiêu phí khỏi địa phương.

Đương nhiên, Duyệt Lai khách sạn cấp dưới vui mừng đến cư cũng không ngoại lệ.

Bất quá, đã là quán rượu, tiệm cơm, mở cửa đón khách, tự nhiên cũng không quy định, nhả lâu tự cần phải là văn nhân nhã sĩ mới có thể đi được.

Lúc này Pháp Hải ngay tại trang nhã ba trên lầu, đối với đầy bàn món ngon mỹ vị, Phong Quyển Tàn Vân ăn nhiều đặc ăn.

Một năm rồi, trong miệng đều nhanh nhạp ra cái đến rồi. Sư nương chính là trù nghệ mặc dù tốt, nhưng làm để làm đi cũng tự cái kia mấy thứ, cái đó và ở kiếp trước Pháp Hải, cả ngày cùng nghiệp quan nhóm phạm ăn đến đã nghiền.

Cho nên, Pháp Hải lần này đi ra hoàng hóa, chuyện thứ nhất tự là trước thỏa mãn ăn uống chi dục, tìm về ở kiếp trước cảm giác.

"Hòa thượng này cái này bức tượng ăn thực sự nhục nhả nhận "

"Tồn hại thanh quy giới luật "

"Liền hòa thượng ăn thịt cũng như này không e dè, thật sự là thói đời ngày sau a!"

"Đây là đâu tòa chùa miếu tặc hòa thượng?"

Pháp Hải phảng phất liền cái bàn đều muốn găm xuống dưới tượng ăn, mà ngay cả trong Địa ngục chạy ra quỷ chết đối nhìn thấy cũng muốn kính nể vạn phần, bất quá lại gây bàn bên văn nhân nhà thơ nhóm liên tiếp hừ lạnh trào phúng.

"Nhìn cái gì vậy? ! Chưa thấy qua Thiếu Lâm cao tăng sao?"

Cơm nước no nê ăn đã nghiền Pháp Hải, một vòng chảy mồ hôi môi, khí phách hét lớn một tiếng, thuận tay sẽ đem nồi đen chụp tại Thiếu Lâm trên đầu.

Hết cách rồi, cái này là Pháp Hải tác phong trước sau như một.

Bạn đang đọc truyện *Pháp Hải Giới Sắc Kỳ Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Diệt ngữ đùa giỡn quần nho

Chương 35: Diệt ngữ đùa giỡn quần nho

Văn nhân nhà thơ nghe xong là hòa thượng của Thiếu Lâm tự, lập tức thanh âm tự nhỏ hơn rất nhiều, tại đây tây thù ba quận, ai dám không mua Thiếu Lâm mặt mũi?

Bất quá văn nhân cái này giống, xưa nay dùng ngông nghênh tự cho mình là, những người này tuy nhiên ngoài miệng không hề nói, nhưng là trên mặt nhưng như cũ tràn đầy xem thường khinh thường, ghen lấy một cổ khí, chuẩn bị trở về đi chấp bút cho Thiếu Lâm Tự đến điểm dư luận áp lực.

Pháp Hải thấy thế, âm thầm buồn cười, vỗ tay phát ra tiếng, đem tiểu nhị gọi đi qua.

"Tính số!"

"Đại sư, tổng cộng năm lượng bạc!"

"Người ở đây thật đúng là không phải bình thường quý, một bữa cơm chống đỡ được trên kinh thành một chỗ phòng rồi." Pháp Hải chặc chặc thờ dài, bất quá cuối cùng vẫn là thống khoái móc ra tiền đến, "Dạ, đây là mười lượng, còn lại tự thưởng cho người rồi."

"Đa tạ đại sư ban thưởng, không biết tiểu nhân còn có cái gì có thể cống hiến sức lực hay sao?"

Tiểu nhị vừa thấy, lập tức mặt mày hớn hở, đương nhiên trong lòng của hắn cũng tỉnh táo, người ta vừa ra tay tự là năm lượng bạc, tất là có chuyện hỏi.

"Người có thể hay không làm đến Liêu Trai Môn Bằng?" Pháp Hải đi thẳng vào vấn đề nói.

Pháp Hải trên chân núi chợt nghe qua Liêu Trai danh tiếng, biết là cái thế giới này Tu Chân giả giao dịch chỗ, bất quá lại chưa từng có đi qua, chỉ biết là tiến vào Liêu Trai cần Môn Bằng.

"Cái này đại sư là Thiếu Lâm cao tăng, tự nhiên là đi được, bất quá, cái môn này bằng lại cần một trăm lượng Bạch Ngân." Tiểu nhị nghe xong, vò đầu giải thích nói, "Đây là Liêu Trai quy củ, là vì ngăn chặn người không có phận sự tiến đến thêm phiền."

"Cái này bản tăng tỉnh táo, người chỉ cần vì bản tăng làm đến một cái cửa bằng là tốt rồi." Pháp Hải gật đầu nói. Liêu Trai tướng môn bằng định cao như thế, thứ nhất là kiếm tiền, thứ hai bình thường người buôn bán nhỏ cũng hoa không dậy nổi số tiền này đi vào đi dạo.

"Cái này đơn giản, bốn điểm thì có." Tiểu nhị cúi người cười nói.

"Dạ, nơi này là một trăm lượng!"

Nhìn qua cái rầm diên mà đi tiểu nhị, Pháp Hải có chút sáng khoái một hồi đắc ý, cái thế giới này cùng ở kiếp trước đồng dạng, có tiền tự là gia!

Phàm ăn sau lại giả trang khốc đùa nghịch rộng rãi, cái này không khỏi làm cho bàn bên nắm chặt lưng quần đi lên thưởng tuyệt ngâm thơ, phong nhã một cái nghèo kiết hủ lậu các thư sinh càng thêm khinh thường, nguyên một đám mặt mũi tràn đầy xem thường rung đùi đắc ý châu đầu ghé tai, nhỏ giọng trào phúng, thỉnh thoảng còn đối với Pháp Hải chỉ trỏ.

"Các người có hết hay không? Cái kia nghèo kiết hủ lậu, chính là người, người vừa rồi nhắc tới cái gì kia mà?"

Pháp Hải trước khi chẳng muốn so đo, không có nghĩa là hắn dễ khi dễ, trực tiếp đằng một tiếng đứng dậy, bước đi đến bàn bên, đưa tay một chương ba đập trên bàn, rần rần vỗ cùng Đào Mộc bàn như là bã đậu âm âm sụp đổ, đầy bàn rượu và thức ăn rơi là tả trên đất.

Chứng kiến Pháp Hải đột nhiên động võ, trong nháy mắt, đầy phòng mực khách nhà thơ lập tức sợ hãi trắng, không có góc chứng kiến cái kia đầy đất gỗ vụn cặn bã, cũng vụng trộm giả ngu rồi.

"Bản tăng hỏi người vừa rồi đang nói thầm cái gì đó?"

"Ta ta tại làm thơ à?" Ngồi ở ghế gỗ một cái đằng trước hèn mọn bỉ ổi thanh niên thư sinh ngượng ngùng đáp, vừa rồi tự thuộc hắn tổn hại Pháp Hải tổn hại nhất hoàn, lúc này lại như là con gà con từ lạnh run, sợ Pháp Hải một cái tát vỗ vào trên người hắn, đập hắn cái sinh hoạt không thể tự gánh vác.

"A! Ngâm thơ?"

Pháp Hải nghe vậy, hai tay ôm ngực, cái cằm giương lên, mỉm cười nói, "Đọc đến cho ta nghe một chút."

"À?"

Thư sinh nghe vậy lập tức sững sờ, bất quá dù sao cũng là đọc nửa đời người sách người, cũng coi như có chút gấp mới, lúc này bị Pháp Hải một bức, trùng hợp thoáng nhìn lâu bên ngoài tuyết Hoa Phiêu Phiêu, lập tức đến rồi linh cảm, run rẩy mở miệng ngâm nói, "A! Bầu trời tuyết rơi không mưa, tuyết đến trên mặt đất biến thành mưa. Biến thành mưa đến thật phiền phức, không bằng lúc trước tự trời mưa!"

Thư sinh càng nói càng có thứ tự, cuối cùng vậy mà đã quên sợ hãi, không tự giác rung đùi đắc ý, ngâm đến cuối cùng chính hắn đều có chút bội phục mình rồi, tuy nhiên theo như thi văn vận luật mà nói, bài thơ này liền thôn phu, dân trong thôn về đều không bằng, lại thắng tại thần tốc, tình cảnh này phía dưới còn có thể há mồm tức đến, bề ngoài giống như so bảy bước thành thơ Tào Tử Kiến còn muốn lợi hại hơn một chút như vậy một chút.

"Tốt! !"

Cái khác một ít văn nhân mặc khách phục hồi tinh thần lại về sau, cũng đều nhỏ giọng khen ngợi, có mấy cái gan lớn thậm chí có chút khiêu khích nhìn về phía Pháp Hải, cái kia ý tứ rất rõ ràng, động thủ chúng ta không bằng ngươi, nhưng nói chuyện ngươi cái này chỉ biết chém chém giết giết hòa thượng lại kém xa.

"Ngâm cái gì chó má thứ đồ vật? Nếu như loại này cũng coi như thơ, cái kia bàn tăng cũng cho các ngươi cùng thơ một thủ tốt rồi!"

Pháp Hải thấy thế, khịt mũi cười cười, "Các ngươi đám này nghèo kiết hủ lậu tứ chi không cần, ngũ cốc chẳng phân biệt được, suốt ngày chơi bồi lêu lổng, vũ văn lộng mị, so với chúng ta người xuất gia còn không làm chuyện đứng đắn, hừ, một đám cận bã làm thịt, nghe rõ rồi!"

Pháp Hải tới trước một đoạn tự, đem những này thư sinh tổn hại mặt đỏ tới mang tai, không có đội bọn hắn tranh luận, Pháp Hải dĩ nhiên dạo bước, mở miệng ngâm tụng.

"Thư sinh ăn cơm không ăn phân, cơm đến trong bụng biến thành phân. Biến thành phân đến thật phiền phức, không bằng lúc trước tự đớp cứt! !"

Phốc phốc ~

Trên lầu ngồi ở cách đó không xa lẳng lặng chúc âm hai cái trắng nõn nà tuổi trẻ công tử, đem uống đến một nửa rượu một ngum phun tới.

Một thơ ngâm bỏ đi, ngồi đầy lạnh ngắt.

Chúng nhỏ sinh tuy nhiên không có phun, bất quá lại như là sương đánh quả cà, bắn hết **, cả đám đều ỉu xiu mềm nhũn, cái này tiểu hòa thượng chỉ cây dâu mà mắng cây hòe không nói, hết lần này tới lần khác đối với như thế tinh tế, cho không có đầy bụng tài học bọn hắn chỉ có thể nhìn qua thì hứng thú, lấy hết ra sức suy nghĩ thời gian ngắn cũng nghĩ không ra như thế nào phản bác một phen, lấy lại danh dự.

"A Di Đà Phật!"

Pháp Hải lặng lẽ tuyên một tiếng Phật hiệu, không bao giờ để ý tới hội bọn này mặt mũi tràn đầy xấu hổ và giận dữ hủ nho, từ thang lầu khẩu tiểu nhị chỗ tiếp nhận Môn Bổng, tiện tay vung ra ba mươi lượng bạc, ào ào bước đi đi xuống lầu.

"Ba mươi lượng? ! Chường quầy, trên lầu lại nát một cái bàn, thừa dịp cái khác đại hiệp tới dùng cơm trước, tranh thủ thời gian thay đổi đồ đạc bị "

Hết cách rồi, tại nơi này niên đại ở bên trong, quán rượu cái bàn cho tới bây giờ đều là tiêu hao phẩm, vui mừng đến cư hàng năm cái bàn bồi thường phí, đều chống đỡ mà vượt toàn bộ quán rượu thu nhập mấy lần còn nhiều.

Vui mừng đến cư chường quầy ném nói, biểu hiện ra xem chúng ta khai chính là quán rượu, trên thực tế, chúng ta đều là bán cái bàn bộ đồ ăn

Trên lầu xa xa, bị Pháp Hải trêu chọc phun ra phần nộ công tử, một bên móc ra trắng nõn tinh xảo khăn tay chà lau môi son, một bên mắt phượng khẽ nhếch, nhàn nhạt phân phó nói, "Liên nhi, đi dò tra cái này tiểu hòa thượng đến cùng là lai lịch thế nào?"

"Hắn không phải Thiếu Lâm đệ tử sao?" Công tử hơi nghiêng, đồng dạng phần nộ Thủy Linh tiểu thư đồng giòn giòn già già nói.

"Hòa thượng của Thiếu Lâm tự chém chém giết giết là nổi danh, tại sao có thể có như thế kẻ dờ hơi nhân vật bình thường?"

Phần nộ công tử óng ánh mồ mị trong hai tròng mắt lộ ra tí ti mê hoặc, "Dùng tu vi của ta, vậy mà nhìn không ra hắn pháp lực chấn động, cái này tiểu hòa thượng tuyệt đối không đơn giản."

"Công chúa, Thánh Vương lần này phá lệ cho phép chúng ta đi ra, là để cho chúng ta đến Trung Nguyên tung ra Thuận Dương di bảo hiện thế tín tức này, đưa bọn chúng chú ý lực dẫn tới Lữ Lương Sơn, chúng ta hay vẫn là không cần rước lấy phiền phức."

"Ngươi biết cái gì? Ta tuy nhiên nhìn không ra lai lịch của hắn, nhưng vừa rồi hắn ra tay lúc, vậy mà tác động trong cơ thể ta Thái Tổ Âm Khí tự hành vận chuyển "

"Cái gì? ! Đừng nói là "

"Đúng vậy, có lẽ hẳn tự là gia gia cho ta khắp nơi tìm Thần Châu cũng chưa từng tìm được lô đỉnh "

"A! Cái này đối với Thánh giáo mà nói có thể so sánh Thuần Dương di bảo trọng yếu nhiều lắm, ta ngay lập tức đi tìm hiểu tin tức của hẳn!"

Bạn đang đọc truyện *Pháp Hải Giới Sắc Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36: Liêu Trai

Chương 36: Liêu Trai

Kỳ thật, Pháp Hải cũng chú ý tới Duyệt Lai Cư bên trên phần nộn công tử chủ tớ hai người, bất quá theo hẳn, trên cái thế giới này cách ăn mặc so đàn bà còn đàn bà nam nhân chỉ có hai chủng, một loại là tính khiết đàn bà, một loại là tính khiết nhân yêu.

Cho nên Pháp Hải cũng không có đi chủ động trêu chọc các nàng, mà là lựa chọn trốn tránh.

Vừa ra quán rượu, Pháp Hải trực tiếp đi về hướng thành bên ngoài.

Ra khỏi thành về sau, Pháp Hải trực tiếp thi triển ra Nhất Niệm Phi Thiên Quyết, dựa theo Pháp Khắc từng cùng hẳn đã từng nói qua địa chỉ, bay về phía đại danh đỉnh đỉnh Liêu Trai.

"Quả nhiên rất Liêu Trai "

Đứng tại Thanh Dương phủ vùng ngoại ô bãi tha ma bên cạnh Lan Nhược Tự trước cửa, nhìn qua lên trước mắt rách nát không chịu nổi, Quý Ảnh trùng trùng điệp điệp lạnh lạnh cổ thấp, cảm thụ được trong chùa thổi ra tập kích người Âm Phong, Pháp Hải không khỏi một hồi lắc đầu.

Chứng kiến mấy cái đạo sĩ bộ dáng tu sĩ quen thuộc đi vào, Pháp Hải không có lại do dự, cũng nhanh hơn bộ pháp bước nhanh cùng đi theo tiến vào Lan Nhược Tự cửa miếu.

Hoàng vu chùa chiền trong khắp nơi đều là một cái cao hơn người rau cúc, Pháp Hải vượt qua rau cúc theo cũ nát hành lang một đường ghé qua, xuyên qua Đại Hùng bảo điện sau đi tới một cái khoáng đạt cực lớn Diễn Võ Trường, cùng bên ngoài chùa yên tĩnh tiêu điều bất đồng, trong diễn võ trường như là phiên chợ người bình thường âm thanh huyền ảo, chừng hơn nghìn người chúng, hòa thượng, đạo sĩ, ni cô, tên ăn mày, phú hào, công tử, thư sinh, Tướng Quân, đồ tể vì một kiện pháp khí, một khóa đan dược nước bọt bay tứ tung, tính toán chi li lấy.

Tại đẳng cấp sâm nghiêm Thế Tục Giới, những người này thân phận khác nhau, có ít người cả đời cũng sẽ không có cùng xuất hiện, nhưng ở Liêu Trai ở bên trong, bọn hắn lại tụ lại với nhau, bởi vì vì bọn họ đều có một cái cộng đồng chức nghiệp —— tu sĩ.

Nghe nói Liêu Trai vốn là tu sĩ tụ hội luận đạo, trao đổi hàng yêu phục ma kinh nghiệm chỗ, về sau mới dần dần diễn hóa thành hôm nay như vậy, Tu Chân giả ở giữa chợ giao dịch chỗ.

Đang lúc Pháp Hải đưa mắt bốn xem lúc, một cái tu sĩ cách ăn mặc người trẻ tuổi bước nhanh tới, hướng phía Pháp Hải gật đầu thi lễ nói, "Vị đại sư này, còn xin lấy ra Môn Bằng."

"Dạ."

"Đại sư bên trong mời!"

Thu Pháp Hải Môn Bằng về sau, tu sĩ tránh ra thân thể, ý bảo Pháp Hải có thể tiến vào.

Không cần cái khác đại phủ, Thanh Dương phủ Liêu Trai tự là Tu Chân giới tiểu thương phẩm bán sỉ giao dịch thị trường, cao thủ chân chính là sẽ không tới tại đây. Liêu Trai giao dịch quy tắc, Pháp Hải đã từng nghe nói qua, nói đơn giản tự là tự do mậu dịch, bán người muốn bán, mua người muốn mua, không có tiền có thể lấy vật đổi vật, thiếu tiền có thể dùng vật đổi tiền.

Liêu Trai trong căn tuân thủ quy củ tự là không thể ép mua ép bán, chỉ có thể bằng song phương tự nguyện, đồng thời, cũng không cho phép sau đó đổi ý, càng không cho phép lấy mạnh hiếp yếu.

Một khi phá hủy Liễu Trai quy củ, nhẹ đích sẽ bị bốn phía dò xét Liễu Trai đệ từ khu trục đi ra ngoài, nặng thậm chí sẽ bị quần công.

Pháp Hải tìm khối đất trống, trải rộng ra một trương băng gạc, đem Thiên Mộc Phong bên trên thu hoạch theo giới trong túi móc ra, bày khời quán đến. Loại cảm giác này làm cho Pháp Hải bất đắc dĩ, thấy thế nào như thế nào cảm giác mình giống như là ở kiếp trước tại nông thôn tập bên trên người bán hàng rong bình thường, khác biệt duy nhất chính là trong chỗ này không có vạn ác thành ~~~ quán dấm đến khu trục bọn hán những tu sĩ này.

"Ai, khó trách trong chùa cho tới bây giờ đều là phái Đê phẩm đệ tử đến Liễu Trai mua bán, thương tự tôn a!"

Pháp Hải thờ dài, muốn mở miệng rao hàng, nhưng lại như thế nào cũng hô không đi ra.

"Hơn ba mươi khóa Thập phẩm yêu hạch, một khóa Cửu phẩm yêu hạch, hơn ba mươi phần da thú thú cốt, năm cái vỏ rắn lột" Pháp Hải thô sơ giản lược tính một cái chính mình hàng tồn, cảm thấy được muốn cái biện pháp mau chóng chào hàng đi ra ngoài mới được.

Lúc này, một cái khuôn mặt trẻ trung đạo sĩ đi tới Pháp Hải quán trước, hướng Pháp Hải hỏi, "Tiểu hòa thượng, người cái này yêu hạch bán thế nào?"

Pháp Hải nghe vậy, lười biếng nói ra, "300 hai, một khóa, 1000 hai, ba khóa."

"300 hai một khóa, 1000 hai mới ba khóa? Người có thể hay không tính số?" Đạo sĩ kinh ngạc nói.

"Yêu có mua hay không!" Pháp Hải hất lên tay, có chút không nhin được nói.

"Người đây là cái gì thái độ?"

Đạo sĩ lập tức một hồi khó chịu, quyết định giáo huấn thoáng một phát Pháp Hải, khẽ vươn tay móc ra mười cái một trăm lượng ngân phiếu, thân ra ba trương nói, "Đến, cho ta đến khóa yêu hạch."

"Dạ."

"Đến, một lần nữa cho ta đến khóa."

Liên tiếp ba lượt, tiểu đạo sĩ vung vẩy bắt tay vào làm trong còn lại một tấm ngân phiếu, rất là cười đắc ý nói, "Thấy được ấy u, ba miếng yêu hạch chỉ cần chín trăm lượng, người còn lại muốn giá một ngàn lượng, thực nên trở về đi hảo hảo học một ít số tính toán chi học được. Tiểu hòa thượng ta cho người biết, muốn tại Tu Chân giới pha lẫn, muốn nhiều học các loại tri thức, không phải chỉ dựa vào chém chém giết giết là được "

"A! Thật là ta sơ sót, ha ha." Pháp Hải ngại ngùng cười cười, một bộ thụ giáo bộ dáng, trong nội tâm lại nói: S~B! Ta không giả ngu, người có thể liên mua ba khóa?

Đưa mắt nhìn đạo sĩ ly khai khẩu, Pháp Hải lập tức tinh thần tỉnh táo, háng giọng một cái, rống to một tiếng, "Bán thảo Thập phẩm yêu hạch, một khóa ba trăm lượng, ba khóa một ngàn lượng rồi! !"

Chính dương dương đắc ý đi ra Diễn Võ Trường đạo sĩ xa xa nghe thế âm thanh hét to, phù phù một tiếng, thiếu chút nữa không có một cước đạp không trồng trên mặt đất.

Cái này tiểu hòa thượng, quá vô sỉ rồi! !

Cái thế giới này chưa bao giờ thiếu tự cho là thông minh người, Pháp Hải cái này đoạt người tai mắt chiêu thuật vừa ra, lập tức đưa tới rất nhiều tu sĩ, giả vờ ngây ngốc biểu diễn, cộng thêm công đạo giá cả, không đến một buổi xế chiều, Pháp Hải hàng hóa tựu bán khánh không còn, Pháp Hải lặng lẽ thu hồi băng gạc, nắm chặt phồng lên một xấp hơn hai vạn hai ngàn phiếu, đang nói chuyện trong phòng thành thói đi dạo.

Cái này Liễu Trai trong rao hàng phần lớn đều là Bát phẩm phía dưới đan dược, pháp khí cùng các loại tài liệu, Pháp Hải một đường đi dạo, đi tới đi tới, tại một cái tiểu ni cô quán trước ngừng lại.

Cái này tiểu ni cô lớn lên lông mày xanh đôi mắt đẹp, ta thấy yêu tiếc, nàng bán thứ đồ vật chỉ có hai kiện, một kiện Cửu phẩm Đạp Vân Pháp Ngoa, một kiện Cửu phẩm Già Diệp tăng bào.

Khả năng cũng là lần đầu tiên đến Liễu Trai, tiểu ni cô lộ ra hết sức ngại ngùng, cũng không dám cao giọng rao hàng, hơn nữa tăng bào vân gầy đều là Phật môn pháp khí, cho nên, quán trước không có người dừng lại ngừng chân.

Pháp Hải cúi đầu xem xét dưới chân trụ lúi sáu lỗ mang giày, lại nhìn một chút trên người vài bông tăng bào, thầm nghĩ, là nên đổi một áo liền quần rồi.

Hòa thượng gầy chỉ có ba loại, một loại là giày rom, loại thứ hai là mang giày, đều là mang lỗ thủng, đương nhiên, đây không phải giả nghèo, mà là ngụ ý cúi đầu có thể khám phá cái này một Phật gia thiên lý.

Loại thứ ba tựu là vân giày, mặc giày hòa thượng phần lớn đều là pháp sư nhất lưu, bởi vì cần cùng độc vật đấu pháp, cho nên trên chân đều là bao khóa cực kỳ chặt chẽ.

Pháp Hải sớm đã có đôi đôi giày nghĩ cách, đến một lần mặc không quen, thứ hai cảm thấy ảnh hưởng hình tượng, lúc này thấy đến Liễu Trai có bán, lập

tức ngồi chồm hổ xuống, cầm lấy Đạp Vân Ngoa một bên dò xét vừa nói, "Vị này sư muội, cái này Đạp Vân Ngoa bán thế nào?"

"Một vạn năm ngàn lượng" tiểu ni cô có chút ngượng ngùng nhỏ giọng đáp.

Pháp Hải đem Đạp Vân Ngoa cầm trong tay cẩn thận chu đáo một phen, phát hiện cái này chỉ Đạp Vân Ngoa chỉ dùng để rất cao mình luyện khí thủ pháp chế thành, giầy ngọn nguồn dùng chính là khó gặp Cửu phẩm Yêu thú Loan Vân Điều xương sụn, giầy mặt dùng chính là một loại không biết tên màu trắng Linh thú da, tại giầy ngọn nguồn gót chân chỗ còn lưu lại một cái xinh xắn màu vàng chữ vạn pháp ấn, pháp ấn trong niệm lực cuộn cuộn, tựa hồ khắc dấu một cái cực kỳ cường đại Cửu phẩm pháp trận.

"Cái này Đạp Vân Pháp Ngoa pháp ấn bên trong có chín đạo cấm chế, hợp thành Đồ La Thiên pháp trận, chẳng những có thể đủ tiết kiệm cười gió lúc phi hành niệm lực, đấu pháp lúc như đạp trong Yêu Ma, còn có thể lòng bàn chân phát ra một đạo Đồ La pháp ấn, có thể chấn vỡ Cửu phẩm Yêu tộc hộ thân yêu khí." Tiểu ni cô nhỏ giọng giới thiệu nói.

"A!" Pháp Hải nhẹ gật đầu, lại cầm lên cái kia kiện tăng bào.

Cái này tăng bào đồng dạng là màu tuyết trắng, không nhiễm một hạt bụi, Pháp Hải nhìn kỹ, phát hiện cái này tăng bào đúng là dùng thượng đẳng tơ tằm biên chế mà thành, tại cổ áo, ống tay áo, thắt lưng, phía sau lưng bên trên đồng dạng dùng ngân tinh kéo thành chất tơ thành pháp lực hình dáng trang sức, trong đó đồng dạng cất dấu niệm lực chấn động.

"Cái này Già Diệp tăng bào là một vạn lượng, thượng diện có sáu đạo cấm chế, tạo thành có thể phát ra Đại Già Diệp Niệm Tráo, có thể loại trừ dơ bẩn khỏi độc, còn có thể ngăn cản được Cửu phẩm tu sĩ một kích toàn lực." Tiểu ni cô lần nữa giới thiệu nói.

"Cái này hai kiện là một bộ a?" Pháp Hải hỏi.

"Ân." Tiểu ni cô nhẹ gật đầu, có chút ngượng ngập nói, "Đây đều là sư tỷ sản giết Yêu Ma, ta luyện chế."

"Ách! Cửu phẩm cảnh giới?"

Pháp Hải lập tức cả kinh, trong đôi mắt bạch quang lóe lên, nhìn về phía tiểu ni cô, quả nhiên, cái này tiểu ni cô sau đầu hồng quang lập lòe, lại là có thêm Cửu phẩm đã ngoài tu vi.

Khai pháp nhãn rình trộm tu vi của người khác thật là không lễ phép sự tình, Pháp Hải là vì kềm nén không được hiếu kỳ mới xúc động rồi một cái, bất quá, tiểu ni cô cũng không có trách cứ Pháp Hải chi ý, bị nhìn xuyên sau chỉ là đỏ mặt nhẹ nhàng hợp lại thập, "Sư huynh thật sâu dày thiên công tu vi!"

Pháp Hải nghe vậy, chợt cảm thấy hương thụ, ha ha cười cười, "Khen nhầm, khen nhầm! Ta nói vị này sư muội, ta đỉnh đầu có chút nhanh, ngươi cái này hai kiện pháp khí giảm giá, hai vạn lượng Bạch Ngân bán cho ta như thế nào? Coi như kết cái thiện duyên!"

Tiểu ni cô lại tựa hồ như không hiểu trả giá chỉ đạo, nghe vậy lập tức cho là thật, vội vàng nói, "Cùng người thuận tiện tự là cùng đối phương liền, sư huynh nếu như không dễ dàng, cho ta một vạn tám ngàn lượng bản giá thì tốt rồi."

Gặp tiểu ni cô như thế trọng nghĩa, Pháp Hải lập tức thẹn trong lòng, chặn lại nói, "Tự hai vạn a, các ngươi luyện chế pháp khí cũng không dễ dàng"

Dứt lời, đem hai vạn lượng ngân phiếu giao cho tiểu ni cô trong tay, lại đem Đạp Vân Pháp Ngoa cùng Già Diệp tăng bào thu nhập giới trong túi, hướng tiểu ni cô hợp thành chữ thập thi lễ, nói, "Ta cách gọi Thương Cảnh Không, là Đại Lâm Tự Tam đại đệ tử, về sau ngươi có cơ hội, có thể tới tìm ta nghiên cứu thảo luận thoáng một phát thiên học tâm đắc."

"Ân, cảm ơn Thương sư huynh, ta gọi Tĩnh Chân, là Từ Vân Am đệ tử." Tiểu ni cô cúi vội vàng gật đầu đáp lễ nói.

Từ Vân Am, là Phật môn số ít am hiểu luyện khí môn phái, bởi vì đệ tử không nhiều lắm, chỉ là một cái Lục phẩm môn phái, miễn cưỡng xếp vào Nhị lưu, bất quá, Từ Vân Am Am Chủ quên lo sư thái nhưng lại Tu Chân giới nổi tiếng cao thủ, cùng Phật môn chín phái chương giáo quan hệ thật tốt, thật không tốt gây.

Bạn đang đọc truyện *Pháp Hải Giới Sắc Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Cái thể thần côn

Chương 37: Cái thể thần côn

Cáo biệt Tĩnh Chân, Pháp Hải lại bỏ ra bảy ngàn lượng mua ba khóa Cửu phẩm Hóa Nguyên Đan, tụt thối lui ra khỏi Liêu Trai, về tới Thanh Dương phủ, tiến vào Duyệt Lai Cư bên cạnh Duyệt Lai khách sạn Thiên tự phòng.

Đi qua Liêu Trai một nhóm, Pháp Hải đem Thiên Mộc Phong thu hoạch toàn bộ bán ra đi ra ngoài, lại một chuyển tay bỏ ra cái tinh quang, còn bồi lên ba ngàn lượng, lần nữa trở nên xấu hổ vì trong ví tiền rỗng tuếch.

Pháp Hải lần này nhiệm vụ phải đi Sơn Dương quận Hắc Thủy Trấn, Sơn Dương quận chính là Đại Tổng biên giới, khoảng cách Thanh Dương quận chừng bảy hơn nghìn dặm lộ trình, dùng Pháp Hải cước trình, nếu như không thi triển Nhất Niệm Phi Thiên Quyết, ít nhất cũng phải đi lên hơn nửa tháng, chiếu vào Pháp Hải xa hoa thói quen, một đường vui chơi giải trí chơi đùa tiêu dùng cũng sẽ không quá nhỏ, cho nên, phải phải nghĩ biện pháp làm điểm khoản thu nhập thêm rồi.

Thanh Dương phủ là Thanh Dương quận thủ phủ, nội thành chẳng những có văn võ quan to, triều đình quan quân, còn có số lượng phần đông nhập phẩm lĩnh quan tồn tại, cho nên, tại đây thật sự không phải Pháp Hải hoàng hóa kiếm tiền nơi tốt.

Dùng Pháp Hải hôm nay tu vi, thích hợp nhất pha lẫn địa phương là thôn trấn cấp 1, địa phương vắng vẻ thôn trấn, có rất ít tu chân cao thủ qua lại, hẳn thi triển khời thần côn thủ đoạn tới cũng không dễ dàng bị vạch trần.

Mỹ thăm mỹ ngủ một giấc về sau, Pháp Hải rửa mặt hoàn tất, đổi lại Đạp Vân Pháp Ngoa cùng Già Diệp tăng bào, lại đeo bên trên mực Ngọc Phạt Châu cùng đàn hương lần tràng hạt, đối với tám gương một chiếu, hách, tốt một cái tuyên tử tiêu sái, phiêu nhiên xuất trần một đời cao tăng.

"A Di Đà Phật! !"

Pháp Hải đơn chương hợp thành chữ thập, đối với gương đồng xếp đặt mấy cái tự nhận là tiêu sái cao tăng tạo hình, cuối cùng có chút thoả mãn tiếng động lớn một tiếng Phật hiệu, mới đẩy cửa mà ra, đi về hướng khách sạn đại đường.

Chọn một bàn tinh xảo quý báu quà vật, Pháp Hải thành thoi thường thức.

Không có chết tiệt hưởng chín muộn năm, không có chết tiệt việc học áp lực, không câu, không bó, tùy tâm, theo muốn, đây mới gọi là sinh hoạt! Đây mới gọi là tu chân!

Pháp Hải đột nhiên cảm thấy, xuyên việt tựa hồ cũng rất đẹp.

Vén màn, Pháp Hải lại đóng gói năm cân hong gió ngao thịt bò cùng ba cân năm mươi năm Thanh Dương Nhất phẩm hương, chứa vào giới túi đồ dự bị về sau, mới thần nhiên đi ra cửa.

Trên đường người đi đường hỏi hã, không nhiễm một hạt bụi, khí chất thoát tục Pháp Hải theo trên đường đi qua, một đường đưa tới vô số xuân khuê thiếu nữ đôi mắt sáng tươi đẹp mộ, cái này không khỏi làm cho Pháp Hải có chút nhỏ đến ý, ở kiếp trước, dùng điều kiện của hắn, cái đó hưởng thụ qua loại này dài ngủ.

Đang đắc ý lúc, đột nhiên đâm đầu đi tới một cái thân ảnh quen thuộc, nhưng lại hôm qua trong tửu lâu bá kiến phần nộn công tử, cùng Pháp Hải gặp thoáng qua lúc, vậy mà hướng hắn ngoài đầu nhìn lại tự nhiên cười nói, chỉ một thoáng, mắt ngọc mảy ngài, giống như trăm hoa đua nở bình thường, làm cho người phảng phất toàn thân lỗ chân lông đều lộ ra một cỗ hoà thuận vui vẻ tình cảm ấm áp.

Câu Hồn Đoạt Phách đáng tươi cười xuống, Pháp Hải vốn có chút Tâm Viên Ý Mã, trong lúc vô tình lờm đến công tử kia phần áo, nhưng lại lập tức cục ~ môn xiết chặt, trong lòng một hồi ác hàn.

Tại ở kiếp này, Pháp Hải nghe qua quá nhiều người Yêu truyền thuyết, dứt bỏ nhân yêu căn cứ Quỷ Hoa Sơn Trang không đề cập tới, nghe nói phía nam Đào Hoa Sơn thì có một vị trứ danh nhân yêu, gọi là Đào Hoa Tiên Nhân Đường Bạch Hồ, người này luyện có một môn tà công gọi là Âm Dương Nhân Uân Thể, tu luyện mấy ngàn năm, dĩ nhiên trở nên bất âm bất dương, nam nữ ăn sạch, tại trước mặt nữ nhân hắn là thời đại hỗn loạn đen tối mỹ nam, tại nam nhân trước mặt hắn là tuyệt thế mỹ nữ, chỉ cần bị hắn vừa ý, bất luận nam nữ đều bị bắt đến hoa đào trong am gian ~ ngân đến chết, hoặc là dứt khoát biến thành lô đỉnh, hàng đêm thè lưỡi ra liếm bồng, chung thân thụ ngược đãi.

Truyền thuyết, Đường Bạch Hồ tự ưa thích mặc một bộ hồng nhạt áo đạo làm công tử cách ăn mặc, vào đời câu dẫn mê hoặc tuần tú nam nữ.

Nghĩ tới đây, Pháp Hải lập tức trên người nổi lên nổi da gà, tranh thủ thời gian cũng không quay đầu lại nhanh đi vài bước, nhanh như chớp đi ra khỏi thành.

"Hừ! Lần sau cho ngươi biết một chút về Bồn cung ** mê tiên **! !"

Phần nộn công tử gặp Pháp Hải vậy mà như trốn ôn thần nhanh chân tụt trượt, cái này làm cho từ nhỏ tự phụ vô cùng nàng dị thường tức giận, cắn chặt môi anh đào âm thầm thề lần sau nhất định phải làm cho Pháp Hải đẹp mắt.

Ra khỏi cửa thành, Pháp Hải tự vận khời Nhất Niệm Phi Thiên Quyết, trực tiếp bay lên trời, thoát ra trăm dặm có hơn, mới thở hổn hển đã rơi vào một cây đại thụ chạc cây bên trên, vận khời thiên thị địa thính chi pháp dò xét chung quanh dị động về sau, mới an tâm nghỉ ngơi.

Tĩnh hạ tâm lại, Pháp Hải mới phát hiện, lần này trăm dặm bay vút lên, tại Đạp Vân Pháp Ngoa dưới sự trợ giúp, pháp lực vậy mà chỉ tiêu hao không đến tám thành, trọn vẹn tiết kiệm hai thành pháp lực.

Tình Chân tiểu ni cô thật sự là trọng nghĩa, như thế Phật môn pháp khí nếu đổi lại bình thường tu sĩ ra bán, tuyệt đối sẽ hung hăng làm thịt bên trên Pháp Hải một số.

Khôi phục pháp lực về sau, Pháp Hải tiếp tục dùng Nhất Niệm Phi Thiên Quyết chạy đi, Phi Phi ngừng ngừng, mãi cho đến Thanh Dương quận biên giới, đoạn đường này phong tạt điện tri xuống, Pháp Hải đối với Nhất Niệm Phi Thiên Quyết lĩnh ngộ lại lên một cấp độ, hơn nữa, theo pháp lực nhiều lần tiêu hao khôi phục, trong thức hải niệm lực ần ần đã có đột phá dấu hiệu, cái kia vốn là âm đạm không ánh sáng mười một vạn 6600 bốn mươi miếng Phở Thế Hằng Sa cũng có một bộ phận có chút rục rịch ngóc đầu dậy.

"Xem ra là thời điểm luyện hóa cái con kia lão quỷ tinh hoa rồi." Pháp Hải thầm nghĩ.

Chẳng qua hiện nay trước không đến thôn sau không đến điểm, Pháp Hải cũng không có nóng lòng tu luyện, mà là hướng về phương xa khói bếp chỗ tiếp tục đi về phía trước, vừa lớn khái đi không đến nửa canh giờ, rốt cục thấy được một cái coi như phồn hoa thị trấn nhỏ —— Kiền An Trấn.

Kiền An Trấn cũng không lớn, toàn bộ thôn trấn chỉ có ba hoành sáu tung sổ con đường, hơn một ngàn gia đình, bất quá bởi vì nên trấn là phương viên trăm dặm trong quan đạo tập trung chi địa, lui tới thương không ít người, trên thị trấn cư dân kinh doanh quán trà khách sạn, sinh hoạt cũng rất giàu có.

Pháp Hải tìm một cái coi như sạch sẽ khách sạn ở đây, bao xuống khách sạn một cái độc môn tiểu viện, đơn giản ăn uống một phen về sau, ngay tại trong nội viện âm thầm bày ra mấy cái cảnh giới dùng Hồng Liên pháp trận, sau đó vào nhà đóng cửa phòng, ngưng thần tĩnh khí khoanh chân ngồi xuống trên giường.

Là thời điểm luyện hóa lão quỷ pháp lực.

Pháp Hải bài trừ đi ra một giọt máu tươi bên trái chưởng trong lòng bàn tay hóa một cái đỏ tươi chữ vạn, ngay sau đó niệm lực xoay nhanh, đem thức hải ở trong tồn trữ lão quỷ tinh hoa theo kinh mạch bức đến bày tay trái trong lòng bàn tay, nhất thời, Pháp Hải bàn tay nhiều hơn một đoàn cuộn cuộn mà động mờ mịt chi khí.

Pháp Hải lại móc ra một miếng Hóa Nguyên Đan, đặt ở bày tay trái vạn trong chữ chỗ, niệm lực khẽ động, một cỗ lao nhanh đỏ thắm ngọn lửa theo lòng bàn tay phun ra, lập tức đem Hóa Nguyên Đan lửa đốt sáng nung thành trạng thái khí, cùng cái kia đoàn mờ mịt chi khí hỗn hợp lại với nhau.

Pháp Hải lòng bàn tay Hồng Liên Phạm Hỏa cũng không có ngừng nghỉ, ngược lại trở nên vui mừng, từng đạo màu đỏ thắm ngọn lửa cơ hồ ngưng tụ thành máu tươi nhan sắc, nhiệt lực đột nhiên tăng, tại phạm hỏa cháy xuống, Hóa Nguyên Đan cùng mờ mịt chi khí chất hỗn hợp hóa thành một tia tinh khiết vô cùng niệm lực, như là tơ tằm quay quanh tại Pháp Hải chung quanh, theo Pháp Hải lỗ chân lông một tia sáp nhập vào thân thể của hắn, cuối cùng hợp thành nhập thức hải ở trong biến mất không thấy gì nữa.

Hóa Nguyên Đan công hiệu tự là có thể nhanh chóng luyện hóa dị chủng pháp lực, tránh khỏi Pháp Hải rất nhiều công phu.

Bất quá, dùng trăm năm niệm lực luyện hóa 150 năm pháp lực tinh hoa, tự tính toán có Hóa Nguyên Đan trợ giúp, quá trình này cũng trọn vẹn giảm bớt một canh giờ còn nhiều, nơi lòng bàn tay Quỷ tộc tinh hoa mới bị hoàn toàn luyện hóa, lúc này Pháp Hải đã toàn thân mồ hôi đầm đìa, ý nghĩ càng là phỏng lên muốn nứt, phảng phất tiêu hao quá độ sắp niệm lực khô kiệt.

Ngay tại Pháp Hải niệm lực khô kiệt, ý nghĩ mê mê mang mang lúc, đột nhiên phòng cửa vừa mở ra, vốn nên là trên chân núi Pháp Nhị vậy mà đẩy cửa đi đến.

"Sư huynh, ta rốt cục đuổi theo ngươi rồi."

"Pháp Nhị, ngươi tại sao lại ở chỗ này?"

"Từ khi ta lên núi về sau, ba năm này đến một mực sẽ không ly khai qua sư huynh, cho nên ngươi xuống núi sau ta tự gạt sư phụ sư mẫu vụng trộm đến tìm ngươi rồi, đêm hôm đó không phải nói tốt cùng với sư huynh ngươi cùng một chỗ mới bước chân vào giang hồ ư "

"Ách" Pháp Hải một hồi lắc đầu im lặng.

"Sư huynh ngươi làm sao vậy? Ngươi tựa hồ thoát lực? Ngươi không nên động, ta đến vịn ngươi nằm xuống." Pháp Nhị dứt lời, một tay vịn chặt Pháp Hải bả vai, tay kia lại lặng lẽ đuổi ra Pháp Hải sau đầu

Đúng lúc này, xuy một tiếng, một đạo bén nhọn như châm niệm lực chỉ kiếm không hề dấu hiệu theo Pháp Hải trong tay phát ra, xuyên thủng Pháp Nhị cái ót.

"Ngươi làm sao ngươi biết?"

Bị xuyên thủng trong óc Pháp Nhị chẳng những chưa chết, thậm chí liền huyết cũng không lưu, hắn liền lùi lại ba bước, thân hình một hồi biến hóa, vậy mà hóa thành một cái mộng lung không rõ hư ảnh.

"Lần này là ác mộng sao? Ai, bất quá, Cửu phẩm Tâm Ma trí tuệ tự là thấp, ngươi bề ngoài mặc dù tốt, hành động lại quả thực tự là nhà trẻ tiêu chuẩn!" Pháp Hải chợt nhẹ nhẹ thở dài, đột nhiên đứng lên hình, ngang nhiên nói, "Mà ta thì là Ảnh Đế cấp!"

"Ngươi rốt cuộc là thấy thế nào mặc hay sao?" Ác mộng mặt mũi tràn đầy không cam lòng, ngọt chưa từ bỏ ý định hỏi.

"Thứ nhất, Pháp Nhị căn bản đuổi không kịp ta, thứ hai, có Thủy nhi tại, hấn mới không nỡ tới tìm ta, thứ ba, tựu cái kia dừng khí, đám vụng trộm xuống núi sao? Thứ tư, hấn làm điểm việc tổn sức coi như cũng được, lúc nào học hội hầu hạ người? Thứ năm "

"Đã thành, đừng bảo là, lần này lại là ta thua, bắt quá lần sau "

"Còn có lần sau? Nếu như ta không có đoán sai, đây là tại cửa ta trong mộng a?"

Pháp Hải đột nhiên cười hắc hắc, "Các người ác mộng am hiểu nhất tiến vào người mộng cảnh, cho người đang ở trong mộng nhập ma, cho nên, hôm nay ta tựu cho người tại cửa ta trong mộng qua đêm nghiên, cũng làm cho người biết đám quỷ rối ta Pháp Hải là muốn trả giá thật nhiều!"

Theo Pháp Hải tu vi tăng lên, cùng hấn nhất thể đồng nguyên Tâm Ma cũng sẽ tùy theo tiến hóa. Mà ác mộng, tựu là Tâm Ma Dạ Xoa tiến hóa về sau hình thành Cừu phẩm Ma tộc.

"Ta và người bản là đồng nguyên nhất thể, người là căn bản giết không chết của ta "

"Nhưng là ta lại có thể tại mộng tỉnh trước tra tấn người sống không bằng chết, của ta mộng cảnh ta làm chủ!"

Bạn đang đọc truyện *Pháp Hải Giới Sắc Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38: Cái thể thần côn

Chương 38: Cái thể thần côn

Ban đêm, Pháp Hải trong mộng ** thay nhau nổi lên, trong mộng diễn sinh đi ra từ Thiên Giới bốn Đại Kim Cương, mười tám vị La Hán, 3000 Phật Đà, mười vạn Thiên Bình, hoặc thề lưỡi ra liếm, hoặc hôn, hoặc cắn, hoặc chọc vào, mười tám bình khí đủ nhập cốc ~ môn, đem ác mộng luân dục sinh dục tử, thẳng đến sáng sớm hôm sau, Pháp Hải tỉnh lại thì, hấp hối ác mộng mới có thể thừa cơ thoát ly mộng cảnh, hóa thành không chất vô hình chi niệm, lần nữa tại trong thức hải ẩn núp.

Tâm Ma là tâm tính thể hiện, đồng thời cũng là nhân tính thể hiện, đối với Tu Chân giả mà nói, Tâm Ma tựu là cái khác mình.

Cho nên, theo Pháp Hải, đối phó Tâm Ma tốt nhất phòng thủ tựu là tiến công, cùng hấn như bình thường Tu Chân giả như vậy liều mạng cố thủ bản tính cho Tâm Ma không có cơ hội có thể thừa lúc, không bằng nắm lấy cơ hội đem hấn hung hăng chà đạp, cho hấn sợ, nhất gan xâm phạm.

Tin tưởng đã có lần này dư vị vô cùng thâm đau đớn kinh nghiệm, đoán chừng một đoạn thời gian rất dài trong, cái này ác mộng là không dám đơn giản đi ra.

Ác mộng chặt vật đào thoát, lão quỷ pháp lực dĩ nhiên là thành Pháp Hải vật trong bàn tay, kinh Hóa Nguyên Đan cùng Hồng Liên Phạm Hỏa luyện hóa về sau, cái này cô tính khiết pháp lực chừng trăm năm nhiều, đều không ngoại lệ toàn bộ bị Pháp Hải hấp thu đến hằng sa Tinh Đồ bên trong.

Theo cái này cô pháp lực dừng mãnh vào, cực lớn hằng sa Tinh Đồ bên trong, lại có một vạn hai ngàn chín trăm sáu mươi miếng Phổ Thể Hằng Sa thức tinh, tản mát ra sáng chói hào quang, theo thức hải chảy vào Pháp Hải thân thể, lần nữa cường hóa hấn ngũ tạng lục phủ, cốt cách, kinh mạch, làn da, tuần hoàn đều đáp lại, truy trong lần nữa trở về vị trí cũ, trở lại trong thức hải phảng phất từ cổ chí kim bất động hằng sa Tinh Đồ bên trong.

Pháp Hải chậm rãi nhắm mắt nội thị, phát hiện kinh mạch của mình mở rộng chừng gấp đôi, vốn đã hiện lên màu vàng kim nhạt cốt cách nhan sắc lại làm sâu sắc rất nhiều, theo loại biến hóa này, hấn cảm giác được nhục thể của mình lực lượng càng cường đại hơn, hấn hôm nay, chỉ bằng thân thể lực lượng đều đủ để quật ngã trăm đầu Đại Tựộng.

Có chút bấm tay, một đạo niệm lực chi kiếm đã bình ôn tổ gấp hai tốc độ xuất hiện tại đầu ngón tay, mà niệm trên thân kiếm pháp lực lại trọn vẹn cường đại gấp đôi. Hôm nay Pháp Hải, tu vi đã đạt tới kinh người hơn hai trăm năm, là Cừu phẩm đỉnh phong tu sĩ gấp hai còn nhiều.

Cái này là đi đường tắt hiệu quả, tuy nhiên nguy hiểm trùng trùng điệp điệp, nhưng chỉ cần có thể áp chế Tâm Ma, tu vi lại biết bay nhanh chóng tăng lên.

Đương nhiên, đây cũng không phải là người bình thường có thể đi, đổi lại kiếp trước cái kia đơn thuần thiện lương Pháp Hải, đụng phải đêm qua tình huống, tựu tính toán hấn có thể may mắn xem thấu ác mộng thủ đoạn, cũng sẽ bị ác mộng biến ảo "Pháp Nhị" nhiễu loạn tâm thần, trở nên do dự, càng đừng đề cập sát phạt quyết đoán, một lần hành động lật bàn rồi.

Tâm thường tu sĩ gặp được loại tình hình này, thường thường cần bế quan mấy năm, tu tâm dưỡng tính, đề cao tâm tính, mới có thể một chút khắc chế Tâm Ma, cẩn thận thăm dò từng bước luyện hóa đoạt được pháp lực.

Trong Tu Chân giới luôn truyền lưu chuyển thể trùng tu, cửu chuyển thành tiên các loại truyền thuyết, cũng là bởi vì ngã vào Tâm Ma dưới chân tu sĩ quá nhiều, mà ngay cả có thể may mắn đào thoát đầu thai đoạt xá trùng tu đã thành đại chúng hâm mộ người may mắn.

Pháp Hải sở dĩ có thể như thế gọn gàng giải quyết Tâm Ma, cốt bởi hắn xuyên việt trước khi, cái này Tâm Ma cũng đã tồn tại, hấn áp chế không phải của hấn Tâm Ma, mà là kiếp trước Pháp Hải Tâm Ma, tựu tính toán tiến hóa đã đến Cửu phẩm, cũng xa xa không phải hôm nay Pháp Hải đối thủ.

Nhưng là có một điểm là không thể nghi ngờ, theo Tâm Ma phẩm giai tăng lên, tất nhiên hội càng ngày càng khó đối phó, Pháp Hải có thể nhẹ nhõm áp chế phẩm cấp thấp Tâm Ma, nhưng là nếu như tương lai gặp được có thể dẫn phát Thiên Kiếp Bát phẩm đã ngoài Tâm Ma, hoặc là Tam phẩm đã ngoài càng cao hơn các loại Tâm Ma, có thể không ứng đối nhưng vẫn là cái không biết bao nhiêu. Bởi vì hấn không phải Mật Tông chuyển thể trùng tu Phật sống, hấn không có đối với phó Tâm Ma thực tế kinh nghiệm, hấn dựa vào chỉ là ở kiếp trước lịch duyệt cùng cái kia tín tức bạo tạc niên đại đạt được rộng lượng kiến thức.

Trầm tư tổng kết một phen về sau, Pháp Hải đứng dậy đi ra cửa phòng, triệt hồi cảm chế, mời đến khách sạn tiêu nhị điểm đi một tí bản địa đặc sắc quả vật, mỹ mỹ ăn một bữa về sau, tựu ly khai khách sạn đi trên thị trấn tìm hiểu tin tức đi.

Tâm Ma thần mã tuy buồn người, nhưng lại không thể bởi vì này một vài mà cả ngày chờ đợi lo lắng, không hảo hảo sống không phải?

Sống ngày nào hay ngày ấy, Thượng Thiên cho Pháp Hải một lần trần quý xuyên việt cơ hội, không phải cho hấn đảm đương khổ bức luyện cấp cuồng nhân, mà là cho hấn đến hưởng thụ sinh hoạt.

Pháp Hải hôm nay tu luyện, chính là vì rất tốt hưởng thụ sinh hoạt, ai bảo ca thời gian qua khó chịu, ca tựu cho hấn cả đời khó chịu. Về phần những khổ kia bức luyện cấp, nghịch thiên tranh bá thần mã, ai ưa thích đi ai hãy đi đi, dù sao hấn là đảm đương đại gia.

Pháp Hải vừa ra khách sạn đại môn, chỉ thấy trên quan đạo trước mặt mà đến sở thất thốt ngựa, lập tức Kỵ Sĩ thuần một sắc hắc y cách ăn mặc, lưng đeo song đao, mang theo cuộn cuộn Phong Trần, theo Pháp Hải trước người gào thét mà qua, thẳng đến Kiền An Trấn trung tâm mà đi.

Pháp Hải niệm lực hơi phát, rót vào Già Diệp tăng bào ở bên trong, Đại Già Diệp Niệm Trảo phát động phía dưới, lập tức tại bên ngoài cơ thể tạo thành một tầng vô hình niệm lực, đem đầy trời bụi đất chấn ngoài thân.

"Đám này người trong giang hồ vội vã như vậy đi làm cái gì?" Run rẩy không nhiễm một hạt bụi ông tay áo, Pháp Hải hiểu kỳ cát bước đi theo dấu vó ngựa, cũng cất bước đi về hướng trong trấn.

Trong trấn có một cái trung đẳng phiên chợ, không ít mười dặm tám thôn dân chúng tại thành thị vắng lai thét to, một bộ cảnh tượng nhiệt náo.

Xuyên qua phiên chợ, Pháp Hải tính trẻ con đại phát mua một chuỗi băng đường hồ lô, một bên cầm một bên tiếp tục đi về phía đông, một nén nhang về sau, rốt cục xa xa lờ mờ đến đó quần Kỵ Sĩ, lúc này bọn hấn đã xuống ngựa, đang cùng cái khác một đám người giang hồ đứng tại một tòa tráng lệ cao chỗ ở trước hàn huyện lỵ, cũng thỉnh thoảng liếc về phía cổng lớn, thần thái không kiên nhẫn tựa hồ đang đợi cái gì.

"Tiền phủ?"

Pháp Hải cũng đi tới này tòa cao chỗ ở trước khi, ngẩng đầu nhìn treo cao tám biển.

Tại Kiền An Trấn đông ở lại đều là cao ốc rộng rãi viện trong trấn phú cô, tiền này phủ càng là trong đó chi nhất, theo ngoài cửa xa xa nhìn lại, sâu rộng sân nhà cự dong đứng vững Berlin ở bên trong, nẩy đồng điều lâu đứng vững cảnh lá lúc, tựu cái này một chỗ nhà cửa tựu chống đỡ mà vượt mười vạn lượng Bạch Ngân.

"Chẳng lẽ những cái thứ này là tới vào nhà cướp của hay sao? Cái này cũng quá hiển nhiên đi à nha?"

Pháp Hải lại nhìn một chút ngoài cửa lớn tụ tập giang hồ khách, hòa thượng, đạo sĩ, hiệp sĩ các loại đủ có vài chục người nhiều, trong đó còn không thiếu có pháp lực người, không khỏi trong nội tâm một hồi không hiểu thấu.

Pháp Hải gia nhập cũng không có khiến cho những này giang hồ khách chú ý, chỉ có trong đám người một cái thợ săn cách ăn mặc anh vĩ thiếu niên ánh mắt có chút ngưng tụ, lưỡi đao ánh mắt lợi hại từ trên người Pháp Hải tăng bào, Phạt châu quét qua, tựu quay đầu nhìn về phía chỗ hấn.

"Cái này Tiền viên ngoại được xưng tiền lột da, những năm này lần đi lũng đoạn thị trường lợi nhuận lật trời. Không nghĩ tới nhưng lại báo ứng khó chịu, hấn con gái một gần đây trúng tà, ha ha, lúc này chúng ta song đao giúp phát tài cơ hội tới!"

Lúc này, Pháp Hải bái kiến đám kia song đao Kỵ Sĩ không coi ai ra gì lớn tiếng nói chuyện với nhau.

"Đúng thế, phương viên trăm dặm ở trong, người nào không biết Bang chủ ngài là luyện khí hóa kim cao thủ, lần này một vạn lượng treo giải thưởng, ngoại trừ chúng ta còn ai có tư cách cầm!"

"Hừ, ai dám cầm, hỏi trước hỏi lão tử trong tay đoạt mệnh song đao!"

"Một đám Hai lúa, các ngươi cho rằng đây là giang hồ chém giết à? Càn an nhà giàu nhất Tiền viên ngoại con gái là trúng tà, không phải luận võ chọn rể!"

Một cái mây rậm mắt to đạo sĩ khinh thường tiếp lời nói.

"Lỗ mũi trâu, ngươi muốn chết có phải hay không?"

"Đến a, bản đạo Phụng Hoàng Linh Thập phẩm tu sĩ Nhất Hưu là đây!"

"A Di Đà Phật, đều cho Phật gia ta nhắm lại miệng chim, Phật gia ta chính là Kim Cương Môn Cửu phẩm tu sĩ! Ai đến thử xem?"

Đang lúc ngoài cửa nhao nhao thành một đoàn chi tế, Tiền phủ đóng chặt đại môn đột nhiên mở rộng ra, hai hàng đầu đội bát giác cái mũ, hùng tráng uy vũ gia đình vây quanh một cái mặt mũi tràn đầy phúc hậu béo viên ngoại đi nhanh đi ra.

"Chư vị yên lặng một chút!"

Béo viên ngoại trung khí mùi phần hét lớn một tiếng, nhất thời làm chúng giang hồ khách đình chỉ cãi lộn, ngay ngắn hướng xoay đầu lại.

Một mực thờ ơ lạnh nhạt Pháp Hải hơi sững sờ, cái này béo viên ngoại nhìn như phù phiếm, không nghĩ tới thậm chí có tiếp cận Thập phẩm tu vi, ở thế tục trong cũng có thể tính toán là cao thủ rồi.

Cái kia mực như đạo phong anh vĩ thiếu niên cũng là sững sờ, bất quá sững sờ về sau lại lần nữa không coi ai ra gì nhìn về phía nơi khác, phảng phất trong mắt hắn, kể cả béo viên ngoại ở bên trong, tất cả mọi người là cái rắm.

"Tất cả vị cao nhân, đại hiệp, đồng đạo, tuy nhiên ta Tiền mỗ người nằm đó trong võ lâm cũng có chút mông tên, nhưng lần này mọi người có thể tới tỵ là cho ta Tiền mỗ người mặt mũi, ta ở chỗ này trước hướng mọi người tỏ vẻ cảm tạ." Tiền viên ngoại có chút liền ôm quyền, liền trực tiếp tiến nhập chính đề.

"Vài ngày trước tiểu nữ đột nhiên tại trong đêm kêu sợ hãi mấy tiếng về sau, tỵ trúng tà bình thường, nhiễm lên ngũ mê không tỉnh quái chứng, Tiền mỗ người cũng là người luyện võ, vì vậy tỵ đối với tiểu nữ tiến hành sư kinh dò xét mạch, phát hiện kinh mạch của nàng thông suốt, không hề dị trạng, thế nhưng mà người lại hôn mê bất tỉnh, được thạch không có hiệu quả, mời đến vô số danh y cũng là uống công, về sau lượt thỉnh phương viên trầm đậm cao tăng tên nói thi pháp trừ tà, nhưng là trải qua hơn mười lần, phù lục kinh văn dùng vô số, cũng gần kề cho tiểu nữ nháy dưới con mắt, liền lại y nguyên."

Tiền viên ngoại nói ra chỗ thương tâm, một hồi ảm đạm, lau khóe mắt, lại nói tiếp, "Tiền mỗ người mới bước chân vào giang hồ mấy chục năm, dưới gối chỉ này một nữ, cho nên mới tại phương viên trầm đậm trong ban bố vạn lượng treo giải thưởng, cái đó vị cao nhân nếu có thể đủ cứu tính tiểu nữ, Tiền mỗ người nhất định vui lòng thâm tạ! !"

Bạn đang đọc truyện *Pháp Hải Giới Sắc Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Cái thể thần côn (ba)

Chương 39: Cái thể thần côn (ba)

"Vô Lượng Thiên Tôn, bản đạo Phụng Hoàng Linh Nhất Hưu nguyện vi viên ngoại giải lo!"

"Chết lỗ mũi trâu, ngươi dám cùng lão tử đoạt, xem đạo!"

"Xem ta Đường Môn Hồ Điệp tiêu! !"

Một vạn lượng Bạch Ngân, liền kiện Cửu phẩm pháp khí cũng mua không được, cao phẩm tu sĩ căn bản là chẳng thèm ngó tới. Nhưng đối với những này vật và giấy dựa tại Tu Chân giới tầng dưới chót, hoặc là thế tục bên trong người giang hồ mà nói, nhưng lại một số không số lượng nhỏ, hơn nữa, theo bọn họ, trừ tà chữa bệnh muốn so với mạo hiểm nguy hiểm tánh mạng đi săn giết Yêu thú tới dễ dàng nhiều.

Người trong giang hồ, xưa nay đều là một lời không hợp, rút dao khiêu chiến. Cho nên, Tiền viên ngoại vừa dứt lời, trước cửa tỵ đánh thành một đoàn, bình bình păng păng rất náo nhiệt.

"Đại Lực Kim Cương Quyền! !"

Đúng lúc này, cái kia Kim Cương Môn đệ tử đột nhiên rống to một tiếng, như là trâu điên vùng nắm đấm, trong nháy mắt hướng bốn phía đám người

đánh ra mấy trăm đạo màu vàng quyền kinh, phô thiên cái địa quyền kinh quét ngang toàn trường, quyền kinh qua đi, giang hồ khách nhóm thất linh bát lạc đảo đầy đất, ngoại trừ Pháp Hải cùng cái kia lưỡi đao thiếu niên, không còn có một cái đứng đây.

"Cũng đã sớm nói đều cho Phật gia ta nhắm lại miệng chim! Phi!"

Cái này Kim Cương Môn đệ tử thờ hồn hèn, không khỏi đắc ý hướng trên mặt đất xương cốt đứt gãy giang hồ khách nhóm nhỏ nước miếng, quay người lại bất ngờ phát hiện còn có hai cái không chút sứt mẻ, lập tức một hồi kinh ngạc, lâm lâm nói, "Tà môn rồi!"

Bất quá không đợi hắn đi tìm Pháp Hải hai người phiền toái, cái kia Tiền viên ngoại đã một cái cất bước lên đến trước mặt của hắn, vẻ mặt hưng phấn bức thiết, "Đại sư quả nhiên pháp lực Vô Song! Kính xin đại sư thi triển thần thông vì tiểu nữ trừ tà chữa bệnh!"

"Đợi một chút!"

Đúng lúc này, cái kia một mực thờ ơ lạnh nhạt lưỡi đao thiếu niên động, thân hình khẽ động ngăn cản Tiền viên ngoại, đón lấy nhanh nhẹn quay người, mày kiếm dựng lên, ánh mắt nhìn thẳng Kim Cương Môn đệ tử, chậm rãi nhổ ra ba chữ, "Ngươi không được!"

"Ngươi cái này đưa nhà quê nói cái gì? Phật gia ta không được? Chẳng lẽ ngươi đi?"

Kim Cương Môn đệ tử tuy nhiên trong nội tâm ám run sợ thiếu niên thân pháp tinh diệu, nhưng lại đối với đối phương cao ngạo thái độ cực kỳ phản cảm, trực tiếp bỏ qua một bên Tiền viên ngoại, toàn thân khí thế tăng vọt, từng bước một đi về hướng lưỡi đao thiếu niên, mỗi một bước rơi xuống đất, đều tại cứng rắn gạch đá bên trên lưu lại ba thước sâu dấu chân.

"Ta đi." Lưỡi đao thiếu niên đối với Kim Cương Môn đệ tử uy thế vậy mà làm như không thấy, như trước đứng lặng tại chỗ, bình tĩnh không có sóng mở miệng đáp.

"Một cái Cửu phẩm tu vi, ba mươi năm pháp lực, người mang ít nhất một môn Thập phẩm thần thông. Một phẩm giai không biết, pháp lực không biết, thần thông không biết, hẳn rồi cuộc là NB(Tự cao)~ hay vẫn là 2B (Trang bức)~"

Thờ ơ lạnh nhạt Pháp Hải như cùng một cái đi đánh xi dầu, dù bận vẫn ung dung tìm cái nằm giang hồ khách, đặt mông ngồi ở trên đầu của hắn, một bên mùi ngon cắn mút quả, một bên yên lặng theo dõi kỳ biến.

"Tiểu sư phụ, cái mông của ngươi có thể hay không chuyển chuyển!"

"Không có ý tứ, ngồi vào ngươi miệng"

Tự đang nói chuyện công phu, Kim Cương Môn đệ tử dĩ nhiên nổi giận gầm lên một tiếng, lần nữa thi triển ra Đại Lực Kim Cương Quyền, đầy trời quyền ảnh như là sóng lớn nước chảy bình thường, gào thét lên chạy về phía cái kia hủ người lưỡi đao thiếu niên.

Lưỡi đao thiếu niên rốt cục động, một cái giậm chân tại chỗ thân hình rồi đột nhiên biến mất, tái xuất hiện lúc đã đứng ở Kim Cương Môn đệ tử sau lưng, chỉ một đao, chuẩn xác mà nói, là nhất thức cổ tay chặt, nhẹ nhàng vung lên, thu chiêu không kịp Kim Cương Môn đệ tử gục đã bay đi ra ngoài, trùng trùng điệp điệp ngã ở trên mặt đất, cùng bị hắn đả đảo chính là cái kia Nhất Hưu đạo trưởng lẫn thành một đoàn.

"Cao thủ! "

Pháp Hải trong ánh mắt vui đùa chỉ ý hoàn toàn biến mất không thấy gì nữa, mà chuyển biến thành chính là một mảnh mịt mờ hồng quang.

Một chiêu đánh bại Kim Cương Môn đệ tử không phải việc khó, phương pháp biến cũng có thể đơn giản làm được, nhưng cũng không có cái này lưỡi đao thiếu niên như vậy gọn gàng, như là linh dương treo giác vô tích có thể tìm ra.

"Hôm nay tạm thời lưu ngươi một mạng, nhớ kỹ, ta gọi Sát Thiên Đao!"

Lưỡi đao thiếu niên trên mặt không có chút nào đắc ý, phẳng phất đương nhiên bình thường, đi đến Kim Cương đệ tử trước người, trên cao nhìn xuống, một cước dẫm ở hắn cực đại đầu lâu.

"Đao Lang? !" Vốn giãy dụa phần nô Kim Cương Môn đệ tử nghe được cái tên này lập tức ừ xù.

Pháp Hải cũng là cả kinh, Đao Lang tên Sát Thiên Đao hẳn tại Đại Lâm lúc chợt nghe hoảng hóa trở lại Pháp Khắc đã từng nói qua, còn từng chê cười qua, cảm thấy danh tự khởi vô cùng khôi hài. Bất quá lúc này mới cảm thấy Pháp Khắc nói không sai, đao này lang Sát Thiên Đao tuyệt đối cũng coi là năm gần đây Tu Chân giới hiện lên ra thiếu niên cao thủ một trong, nghe nói năm nào không bao lâu từng có kỳ ngộ, tuổi còn nhỏ thì có hơn trăm năm tu vi, một bước Kim Đan chi cảnh, đao pháp càng là kỳ quý vô cùng, thậm chí đã bại qua một vị Đạo môn Bát phẩm Kim Đan cảnh sơ kỳ cao thủ.

"Tiểu hòa thượng, ngươi đang nhìn cái gì?"

Sát Thiên Đao cảm giác được Pháp Hải ánh mắt, đột nhiên quay đầu nhìn về phía Pháp Hải, trong ánh mắt vậy mà bắn ra lạnh lạnh sát khí, như là thực chất bình thường, cứng rắn đã cách trở Pháp Hải nhìn trộm.

"Xem tu vi của ngươi à?"

Pháp Hải tiện tay đem băng đường hồ lô chọc vào dưới thân thể song Dao đại hiệp trong miệng, chậm rãi đứng dậy, tràn đầy mỉm cười vô hại. Bất quá, nói ra được lời nói lại là phi thường vô si.

Sát Thiên Dao lập tức khí thế trì trệ, hần am hiểu sát nhân, lại không am hiểu lời nói.

Xưa nay gặp được miệng lưỡi trơn tru, hần trực tiếp một đao đi qua tỵ thanh tịnh, nhưng là hôm nay lại không thể thực hiện được, bởi vì hần căn bản nhìn không thấu đối phương, vừa rồi ánh mắt giao phong nhìn như là hần thắng, trên thực tế nhưng lại chiếm cứ công pháp ưu thế, hơn nữa, hần có thể cảm giác được Pháp Hải như trước có lưu dư lực.

"Người tỵ là Dao Lang Sát Thiên Dao?" Pháp Hải ngưng cười, phảng phất xác nhận lần nữa hỏi.

"Đúng vậy, giết là mười bước giết một người giết, ngàn là ngàn dặm không lưu làm được ngàn" Sát Thiên Dao gật đầu nói.

"Người danh tự có ý tứ, cái kia đao là cái gì đao?" Pháp Hải cười nói.

"Đao tỵ là đao! Theo luyện đao ngày nào đó lên, sự phụ ta tỵ nói cho ta biết, thiên hạ binh khí, vô kiên bất tỵ, duy nhanh không phá, một cái đỉnh tiêm đao tu, nhất định muốn nhân đao hợp nhất, một chiêu chế địch tại trong nháy mắt." Sát Thiên Dao chăm chú giải thích nói, trong giọng nói nói không nên lời thành kính.

"Nghe nói người đánh bại một cái tu thành Dao môn Kim Đan cảnh Bát phẩm cao thủ?" Pháp Hải nhẹ gật đầu, có chút tò mò mà hỏi thăm.

"Hần tuy nhiên tu đến Trường Sinh Bát phẩm, cũng chỉ có hơn trăm năm tu vi, cũng không có luyện tỵ Bát phẩm thần thông." Sát Thiên Dao gật gù đầu, phi thường thành thật nói.

"Thì ra là thế." Pháp Hải nghe vậy giật mình, nhẹ gật đầu, đột nhiên nói ra, "Người không phải là đối thủ của ta, người đi đi."

"Pháp lực của người tu vi xác thực rất cường, nhưng thắng bại cũng chỉ có đánh qua mới biết được."

Sát Thiên Dao nghe vậy cũng không có tức giận, mà là đã tuôn ra vô cùng chiến ý, đối với hần cái này mặt cao thủ mà nói, quá mạnh mẽ căn bản đánh không lại, quá yếu khinh thường tại khi dễ, có thể tìm được một cái cùng thực lực của hần gần người toàn lực một trận chiến, thoải mái đầm đìa đại chiến trong đột phá mình, nhưng cũng là một kiện có thể ngộ nhưng không thể cầu sự tình.

Cho nên, Sát Thiên Dao lúc này dị thường hưng phấn, sớm đã tương lai này mục đích ném vào sau đầu, bất quá, Tiền viên ngoại lại không quên, xem hai người người một lời ta một câu nói rất hay không đầu cơ, hoàn toàn đem hần cái này chủ nhà trở thành người qua đường gặp, lập tức lần cảm giác phiền muộn.

Bất quá cái này hai cái thiếu niên nguyên một đám tu vi thâm bất khả trắc, giết hần quả thực như là bóp chết giống như con kiến, hần thật là đơn giản không dám chủ động chen vào rồi.

Lúc này thấy bọn hần lại muốn động thủ so đấu, nghĩ đến trên giường bệnh ái nữ, lập tức huyết khí bay vọt, lắp bắp mở miệng nói, "Hai vị cao nhân, kính xin hai vị đi trước cứu cứu ta vậy cũng thương con gái lại đến luận bàn như thế nào?"

"Cứu người quan trọng hơn, phải nên như thế." Pháp Hải nghe vậy, lập tức một hồi nhẹ nhõm, đoạt tại Sát Thiên Dao phía trước đáp.

Gặp Pháp Hải căn bản không có ý tứ động thủ, Sát Thiên Dao không khỏi một hồi thất vọng, bất quá cảm thấy Pháp Hải nói cũng đúng, cứu người linh tiên về sau sẽ tìm hần quyết đấu cũng không muộn.

Một nghĩ đến đây, Sát Thiên Dao cũng mở miệng nói, "Tiền viên ngoại, nhỏ nhỏ Yêu Ma nhập vào cơ thể, ta một dưới đao đi, định cho hần tan thành mây khói, con gái của người tỵ giao cho ta a."

"A Di Đà Phật, chỉ sợ người một dưới đao đi, Tiền viên ngoại con gái cũng sẽ bị chém thành hai khúc đi à nha. Người biết cái gì gọi là trừ tà sao?" Pháp Hải lạnh lùng chen lời nói, "Tiền viên ngoại, bản tăng Thương Cảnh Không, chính là Đại Lâm chính tông Tam đại đệ tử."

Dứt lời, Pháp Hải hai tay hợp thành chữ thập, niệm lực nhắc tới, toàn thân lập tức đại phóng Quang Minh, triển lộ ra đối với tấm gương luyện thật lâu trang nghiêm Pháp Tướng.

"Thân phóng Quang Minh tướng? ! Quả nhiên là Đại Lâm chính tông!"

Chương 40: Cái thể thần côn (hết)

Chương 40: Cái thể thần côn (hết)

Cái gì gọi là nhân hiệu hiệu ứng? Cái gì gọi là nhân hiệu lực ảnh hưởng?

Vì cái gì có thực lực đại môn phái như vậy truy cầu phẩm giai bài danh, truy cầu danh vọng, mà không phải buồn bực ngẩng đầu lên phát triển, nguyên nhân rất đơn giản, nổi danh nhìn qua thì có lợi ích, nổi danh nhìn qua môn phái đệ tử có thể gián tiếp được lợi.

Như Lai ba mươi hai Pháp Tướng chi thân phóng Quang Minh tướng vừa hiện, Tiền viên ngoại tựa như là gặp cứu tinh bình thường, lập tức chấp tay hô to nói, "Kính xin đại sư từ bi vì hoải, cứu cứu tiểu nữ!"

"Tôi hôm qua bần tăng dạ xem thiên tượng, Kiền An Trấn sát khí xông tiêu, tất có yêu nghiệt tác quái, như không thể mau chóng khu trục, chỉ sợ người Tiền thị nhất tộc sẽ có diệt môn tai ương." Pháp Hải trách trời thương dân một tiếng thở dài, lần nữa cao tiếng động lớn một tiếng Phật hiệu, "Thiện ác cho tới bây giờ không phải bốn tướng, khô khốc sinh diệt tận không môn. A Di Đà Phật!"

"Khô khốc sinh diệt tận không môn? ! Chẳng phải là muốn diệt ta cả nhà?"

Tiền viên ngoại nghe xong, liên lạc với qua lại việc xấu, lại tưởng tượng con gái gần đây chỗ quái dị, lập tức sợ hãi vô cùng, có chút ít cầu khẩn nói, "Kính xin đại sư cứu cả nhà của ta! !"

"Tiền viên ngoại, không cần nghe hắn nói chuyện giật gân, chỉ cần cho ta một vạn lượng, ta sẽ giúp ngươi trừ trừ yêu nghiệt." Sát Thiên Đạo thấy thế, vội vàng ngắt lời nói.

"Tôi nghiệt cuối cùng có báo, chỉ là chưa tới thời gian. Ai, chạy trời không khỏi nắng a mà thôi, mà thôi, bần tăng tự đi đây!" Pháp Hải nghe vậy, chẳng những không có lại cùng Sát Thiên Đạo tranh đoạt, ngược lại lắc đầu liên tục thở dài, định quay đầu rời đi.

"Đại sư chậm đã!"

Tiền viên ngoại vừa thấy, lập tức nóng nảy, rốt cuộc bắt chấp Sát Thiên Đạo, thò tay tựa bắt được Pháp Hải tay áo đau khổ cầu khẩn.

"Hừ, đồ con lợn! Đáng đời bị làm thịt!"

Sát Thiên Đạo vừa thấy như thế, đoán biết chính mình không có đùa giỡn rồi, trong nội tâm xem thường một câu, phát tay áo mà đi, trước khi đi, vẫn không quên đối với Pháp Hải nói, "Ta tại khách sạn chờ ngươi!"

"Người này lệ khí quá nặng, tương lai ắt gặp một kiếp." Pháp Hải nhìn qua Sát Thiên Đạo bóng lưng, lắc đầu thở dài.

"Đại sư hay vẫn là trước giúp ta gia Độ Kiếp a." Tiền viên ngoại chặn lại nói.

"Ai, bần tăng sờ dĩ nói, tội nghiệt cuối cùng có báo, chỉ là chưa tới thời gian. Cũng là bởi vì ngươi trên nửa tạo ra nghiệt quá nặng, cho rất nhiều người vô tội táng gia bại sản, gia hủy người vong, những này nghiệp chương mặc dù không có ứng tại trên người của ngươi, tương lai lại từng bước một đều vẫn còn ngươi hậu thế trên người, con gái của ngươi chỉ là bắt đầu "

Pháp Hải vị nhưng thở dài, "Ngươi sau khi chết tất nhiên là muốn xuống Địa ngục, bắt quá lại đáng thương vợ của ngươi nhi già trẻ, muốn sớm cùng ngươi đi Địa Ngục bị tội."

"Đại sư, ta cũng biết rõ nghiệp chương nặng nề, trước kia mới bước chân vào giang hồ tựa lay dính đầy tay huyết tinh, quy ẩn sau vừa tội tại vợ vệt của cải, lần đi lũng đoạn thị trường, bức tử rất nhiều người vô tội, bắt quá những năm này ta lại thay đổi triệt để, làm rất nhiều việc thiện. Cho nên, kính xin đại sư xem tại ta hối lỗi sửa sai phân thượng, cứu ta cả nhà "

Kiến thức Pháp Hải thù đoạn, lại lắng nghe nhiều như vậy cao thâm mật trắc thiên cơ, hơn nữa xác thực việc trái với lương tâm làm nhiều hơn thường xuyên sợ hãi nghĩ mà sợ, Tiền viên ngoại lúc này nghe Pháp Hải lúc thì du, lập tức tin tưởng không nghi ngờ, đối đãi Pháp Hải ánh mắt dĩ nhiên là chứa cứu thể cấp 1 rồi.

"Trước đi cứu người, lại nói nhà các ngươi tộc sự tình a." Pháp Hải nói chuyện vung tay lên, ngang nhiên cất bước đi vào Tiền phủ.

Tiền phủ vượt qua viện phía sau là một mảnh u nhã di người sân nhà, tại vài gốc cự dong lúc, có một tràng hoa viên quay chung quanh ** song tầng lầu nhỏ, nhã

Gây nên thoát tục tiểu khách đường trong lúc này dĩ nhiên chật ních Tiền thị tộc nhân.

Tại Tiền viên ngoại tất cung tất kính dẫn dắt xuống, Pháp Hải do Tiểu Mộc bậc thang đi đến lầu hai căn phòng trong

Tại lầu hai gian ngoài bắt đầu cuộc sống hàng ngày tiểu thất ở bên trong, hai gã tuổi chừng 15-16 tuổi thị nữ phúc thân ngênh đón về sau, liền bị sai

khẩn xuống lầu rồi.

Pháp Hải mắt thấy trong phòng các nơi đều truy nã Đạo gia phù lục cùng Phật gia phạm chú, hơn nữa còn giắt, để đặt lấy không ít trừ tà tám xong cảnh, Đào Mộc Kiếm, Kim Cương Xử các loại ngụy pháp khí, mặt khác còn có sổ tôn Đạo gia, Phật gia pho tượng phân đưa tại bàn mấy bên trên, mà ngay cả căn phòng trong Tiền gia tiểu thư nằm một trương màu trắng nhạt trên giường gỗ màn lụa, cũng truy nã phù lục.

Đây là người Trung Nguyên bệnh chung, xưa nay không tin thần, một nước gấp tự loạn tin tưởng thần, bày nhiều như vậy tượng thần, chẳng lẽ tự không sợ bọn họ giúp nhau đẩy úy cái cọ, một cái cũng không hiển linh sao?

Chứng kiến Pháp Hải hai người, hai vị tuổi chừng ba mươi tuổi tả hữu đoan trang phu nhân, thần sắc ưu thương vội vàng đứng dậy nghênh đón, mà trên giường tắc thì còn ngồi xếp bằng một cái lấy đây mặt nước mắt tung hoành bốn mươi mốt phụ, nghẹn ngào thấp giọng gọi sự cây bên trên một gã sắc mặt thanh tú tái nhợt ngủ say cô nương.

Cái này lão lưu manh, thực biết hưởng thụ, còn TM (con mụ nó) ba phi! ! Hôm nay Phật gia ta không hung hăng làm thịt người một đao, chẳng phải là tiện nghi người rồi!

"Lão gia, Tú nhi "

"Không cần nói nhiều, hay vẫn là mau mời đại sư vì Tú nhi cách làm a."

Pháp Hải không nói gì, trên thực tế hẳn cũng không có trừ tà kinh nghiệm, bất quá theo Đại Lâm Tự tàng thư trong hiểu rõ một ít, biết rõ không khó, lúc này cũng là ngựa chết cho rằng ngựa sống y mà thôi.

"Chớ có lên tiếng!"

Pháp Hải một tiếng quát nhẹ, hai tay kết xuất vô số pháp ấn, chỉ một thoáng, toàn thân lần nữa đại phóng Quang Minh, trong hai tròng mắt hồng quang lập lòe, nhìn phía trên giường thanh tú thướt tha Tiền gia tiểu thư.

Tập trung nhìn vào, Pháp Hải lập tức nở nụ cười.

Nguyên lai lên vị tiểu thư này thân chính là một chỉ 300 năm Độc Hạt tinh, pháp lực tu vi bất quá Cửu phẩm trung hạ, liền Pháp Hải năm đó gặp được cái kia Từ Kim Độc Nhiễm đều không bằng. Lúc này Hạt Từ Tinh chính tiềm phục tại vị tiểu thư này trong cơ thể, dốc sức liều mạng hấp thu lấy chỗ ở ~ nữ ~ âm ~ khí tu luyện.

Lúc này tự phép tính biến không xuất thủ cứu giúp, cái này Hạt Từ Tinh hấp đã đủ rồi âm khí cũng sẽ động lặng yên ly khai, bình thường đến giảng, loại này gia đình ở trong tu luyện yêu tinh cũng sẽ không làm tai nạn chết người, sợ gọi đến phiền toái.

Tuy nhiên hàng phục này Yêu bất quá tiện tay mà thôi, nhưng Pháp Hải nhưng vẫn là làm đủ mặt ngoài công phu.

Tiền tay vung ra một giọt máu tươi, véo động pháp quyết, dưới giường bày ra một cái cự đại Hồng Liên pháp trận, phòng ngừa cái này Hạt Từ Tinh phá thể đào thoát.

Pháp Hải pháp nhãn một khai, pháp trận một bố, cái kia Hạt Từ Tinh một thoáng có chỗ cảm giác, lập tức bất an run rẩy lên, trên giường hôn mê bất tỉnh Tiền gia tiểu thư cũng đi theo hai mắt trợn lên, thân hình run lên, một đôi trắng như tuyết bàn tay nhỏ bé dốc sức liều mạng cầm lên y phục trên người, phảng phất muốn xé mở cái động.

"A! Tú nhi động!" Tiền viên ngoại lập tức vừa mừng vừa sợ, ba cái phu nhân cũng là vẻ mặt hân hoan.

"Chớ có lên tiếng, đi ra ngoài! Chuẩn bị cho ta thượng đẳng chu sa, lá bùa, thoi vàng 999 hai, ta muốn bố trí xuống kim quang Phục Ma Đại Trận, luyện hóa cái này chi Yêu Ma! !"

Còn không có làm việc, há miệng, Pháp Hải trước hết gỡ Tiền viên ngoại ngàn lượng hoàng kim, tương đương với vạn lượng bạc. Về phần cái gì chó má kim quang Phục Ma Đại Trận, thuần túy là Pháp Hải thuận miệng soạn bày.

"Vàng? Kim quang' Phục Ma Đại Trận! ! Ta hiểu rồi." Tiền viên ngoại trầm tư một chút, tự lòng như lửa đốt chạy ra ngoài.

Tiền viên ngoại, không kém tiền.

Những ngày này không ít hòa thượng đạo sĩ, cái kia chu sa lá bùa đều là có sẵn, vàng ngược lại là phí hết một vài công phu, bất quá Tiền viên ngoại thần thông quảng đại, thực sự rất nhanh đều cho Pháp Hải làm cho đi qua, đều là hai mươi lượng một thoi.

Lúc này, Tiền tiểu thư thân thể đã không hề run rẩy, hai tay cũng mềm rũ xuống, chỗ ngực lại gấp gấp nhảy cả tung.

Pháp Hải xuất ra Cửu phẩm Lưu Kim Bát, bình đặt Tiền tiểu thư trước ngực, hai tay lần nữa kết ấn, vượt qua hai trăm năm pháp lực trực tiếp thúc nhập Lưu Kim Bát ở bên trong, khởi động trong đó Vạn Pháp Định Nguyên đại trận.

"Nhập, thời đại hỗn loạn đen tối không rõ. Nạp, ngàn sông không chỉ. Hóa, Vạn Tượng Bất Diệt. Niệm, Thiên Địa không ngớt."

Vạn Pháp Định Nguyên đại trận là Phật môn hàng yếu phục ma cơ bản nhất pháp trận một trong, mỗi niệm một chữ, Pháp Hải tự ném ra ngoài một miếng thoi vàng ném vào Lưu Kim Bát không gian giới chỉ trong, theo Pháp Hải thủ ấn biến ảo, vàng không ngừng ném nhập, Lưu Kim Bát trong tán mát ra vạn đạo hào quang, một người tiếp một người Phạm văn hóa thành màu vàng thật thê theo bình bát trong phun ra, dung nhập Tiên tiểu thư trong cơ thể, đem bản muốn phản kháng một phen Hạt Tử Tinh giam cầm lại.

Cái này thần kỳ một màn, xem Tiên viên ngoại một nhà trọn mắt há hốc mồm, Tiên viên ngoại càng là bưng tỉnh đại ngộ, nguyên lai vàng là vì ta con gái hộ thân dùng, bằng không như thế nào sẽ biến thành chữ vàng tiến nhập trong cơ thể nàng.

Khi vàng đánh bóng lúc, tiền kia gia tiểu thư bộ ngực dĩ nhiên đình chỉ nhảy lên, bắt quá lại hai mắt tròn lên, hét rầm lên, thanh âm quái dị vô cùng, "Nóng quá thật là khó chịu "

Pháp Hải pháp quyết dừng lại, tiền kia gia tiểu thư lập tức đình chỉ thét lên, miệng lớn thở gấp nổi lên khí thô.

"Tốt yêu nghiệt, lại có ba ngàn năm đạo hạnh! Cái này kim quang Phục Ma Trận pháp lực còn hiển không đủ" Pháp Hải có chút kinh ngạc nói.

"Đại sư, là thiếu vàng sao? Khá tốt, vừa rồi ta sợ chín trăm chín mươi hai không đủ dùng, cho nên một hơi tự gom góp năm ngàn lượng Hoàng Kim." Tiên viên ngoại tự cho là thông minh nói.

Tại Tiên viên ngoại xem ra, cái gọi là kim quang Phục Ma, tự nhiên là vàng càng nhiều, pháp lực càng lớn.

"Nhanh chóng mang tới! Bản tăng muốn cho cái này yêu nghiệt biết rõ cái gì gọi là kim quang Phục Ma, Phật môn thần uy! !" Pháp Hải sắc mặt thâm trầm nhẹ gật đầu, nghiêm túc và trang trọng vô cùng mà vung tay lên.

Năm ngàn lượng Hoàng Kim vào trong bụng, tiền kia gia tiểu thư lập tức trở nên bình tĩnh, khí cơ cũng đều đặn sừng rất nhiều.

Tiên viên ngoại là người tập võ, xem xét phía dưới lập tức đại hi, tuy nhiên đau lòng vàng, nhưng tốt xấu con gái bảo trụ rồi.

Quả nhiên, Pháp Hải mở miệng, "Bản tăng không phụ sự mong đợi của mọi người, rốt cục giam cầm cái này chỉ Yêu Ma, còn lại đúng là đem nó khu trục xuất thể rồi. Các người đều đi ra ngoài đi!"

Pháp Hải dứt lời, ngón tay trái khoi chu sa, dùng lá bùa tìm mấy trương "Thần diệu khó lường" phù chú, tiện tay ném cho Tiên viên ngoại, "Đem những này thần phù dán tại sân nhỏ để làm người khác chú ý chỗ, một hồi ta cách làm lúc, các người tất cả mọi người muốn tránh ra trăm trượng bên ngoài, để tránh Yêu Ma thừa cơ đột xá, bắt tội bay đĩnh tai!"

Tiên viên ngoại mọi người nghe vậy tranh thủ thời gian con gà con thực m liên tục đồng ý, cuống không kịp nắm chặt "Thần phù" đi ra ngoài bố trí đi.

Đội tiền người trong phủ toàn bộ sau khi rời đi, Pháp Hải đột nhiên cười hắc hắc, đối với trên giường Tiên gia tiểu thư nói, "Hừ, yêu nghiệt! Hôm nay ngươi như ngoan ngoãn phục thủ nghe lệnh, ta thì sẽ tha cho ngươi, ngươi như lại muốn phản kháng, ta tất tiêu ngươi Đạo Cơ, đem ngươi đánh về nguyên hình!"

Lúc này, Tiên gia tiểu thư mở miệng lần nữa, " đại sư tha mạng, Tiểu Yêu cũng không dám nữa hại người rồi!"

"Tin rằng ngươi cũng không dám!"

Pháp Hải hừ lạnh một tiếng, trên tay vẽ lên nói chữ vạn pháp ấn, thò tay nhập y, một cái chống đỡ tiểu thư kia non mềm đầy châu huyết, quát, "Còn không rút ra đây cho ta!"

Bàn tay kẹp lên mấy cọng tóc phát hướng ra phía ngoài căng ra, Tiên gia tiểu thư thân hình một hồi nhúc nhích, một cổ máu tươi theo hạ thể phun dừng mà ra, Pháp Hải trong tay đã thêm một con lông bài tay lớn nhỏ xanh biếc Độc Hạt, "Không nên lộn xộn, bằng không thì trên tay của ta Liên Hoa Pháp Ấn sẽ đem ngươi đốt thành tro."

Đã đi ra Tiên gia tiểu thư thân thể Hạt Tử Tinh lại thì không cách nào tái mở miệng nói chuyện, chỉ là xèo xèo hai tiếng, liên tục gật đầu.

"Phối hợp ta làm tràng đùa giỡn "

Lúc này, xa xa đứng phía trước đình Tiên phủ mọi người thấy bọn hán chung thân khó quên một màn, chỉ thấy từng đạo xanh biếc khói độc từ sau viện trong tiêu lâu phun dừng mà ra, đón lấy lại truyền ra từng đợt trang nghiêm Phật hiệu, chỉ một thoáng, nhiều đoá huyết sắc hoa sen tại hậu viện không trung nở rộ tách ra, bên trên bầu trời phảng phất truyền đến trận trận Phạm Âm, về sau, một đoàn nồng đậm màu xanh lá sương mù chặt vật vô cùng dồn hướng về phía phương xa

Cuối cùng nhất hết thấy quy về bình tĩnh.

Khi Tiên phủ mọi người sao quanh trăng sáng đem Pháp Hải theo trong tiêu lâu nghênh ra lúc, Tiên viên ngoại đã có chút hi cực mà nước mắt.

"Đại sư pháp lực vô biên, rất đa tạ người rồi."

"A Di Đà Phật, hàng yêu Phật Ma, vốn là ta Đại Lâm đệ tử việc nằm trong phận sự, dạ, nơi này có một miếng Thiếu Dương Đan, cầm nước hóa khai vì Tiên tiểu thư ăn vào a, có thể trợ giúp nàng mau chóng khôi phục."

"Đa tạ đại sư dày ban thưởng! !" Tiền viên ngoại hay vẫn là biết hàng, biết rõ cái này hòa hồng mượt mà đan được tuyệt không phải tục vật, tranh thủ thời gian phân phó thể tử đi cho con gái tiến bổ.

"Yêu quái này dĩ nhiên trọng thương bỏ chạy, theo đạo lý nói không có ba năm mười năm không dám trở ra hại người, vì dùng phòng ngừa vạn nhất, ta tế luyện năm miếng phù chú, bên trong có cường đại Phật gia pháp ấn, có thể bảo hộ các người không bị tà uế quấy nhiễu, các người nhớ rõ muốn thời khắc mang tại trên thân thể."

Chứng kiến Pháp Hải muốn như thế chu đáo, Tiền viên ngoại đều cảm động muốn khóc, "Đại sư thật sự là Bồ Tát tâm địa "

"Tốt rồi, phía dưới chúng ta nói nói nhà các người tộc kiếp nạn sự tình a "

Bạn đang đọc truyện *Pháp Hải Giới Sắc Kỳ Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 41: Mười ngày ước hẹn đùa giỡn Đào Lang

Chương 41: Mười ngày ước hẹn đùa giỡn Đào Lang

Lúc này Tiền viên ngoại toàn gia sớm đã đem Pháp Hải trở thành thần tiên sống, luật rừng biển nói cái gì là cái gì, cuối cùng quyết định lấy Thất cấp Phù Đồ chỉ ý tại tổ trong trạch viện đắp lên một tòa cao bảy tầng trần tà tháp, cũng do Pháp Hải tự mình tiến hành dẫn phát khai quang, để mà trấn áp tà uế, tích lũy âm đức, chuyển biến gia tộc số mệnh.

Cái này tòa trần tà tháp mới bắt đầu quy mô cũng không lớn, nhân viên sung túc ngày đêm đẩy nhanh tốc độ, trong vòng mười ngày có thể che ra một cái hình thức ban đầu, đợi Pháp Hải Khai Quang sau lại tiến hành đến tiếp sau xây dựng thêm hoa văn trang sức công trình.

Về Khai Quang phí tổn, Pháp Hải nhưng lại kiên quyết không thu, dùng hấn mà nói nói tự là, Khai Quang phí tổn không phải cho ta, mà là cho ta Phật, ta chỉ là thay ta Phật Khai Quang, thành cùng không thành còn muốn xem các người Tiền gia thành ý có thể không cảm động ngã phạt. Vì vậy, Tiền viên ngoại cần rằng một cái một dặm chân, quyết định bán đi đại bộ phận sản nghiệp, lấy ra trọn vẹn một nửa thân gia, hai mươi vạn lượng món tiền khổng lồ dùng để Khai Quang, đồng phát thẻ về sau quy y Phật môn, mang phát tu hành, ăn chay niệm Phật, làm nhiều việc thiện, làm hậu nhiều người tích âm đức.

Tiền phủ sự tình giao cho thỏa đáng về sau, Pháp Hải lời lẽ nghiêm khắc cự tuyệt Tiền viên ngoại mời, dứt khoát lựa chọn quay trở về khách sạn ăn chay niệm kinh, lợi dụng này mười ngày thời gian tích lũy pháp lực, chuẩn bị Khai Quang cúng bái hành lễ.

Vừa mới đi vào khách sạn đại môn, Pháp Hải tự thấy được Sát Thiên Đào, hấn giống như có lẽ đã ở chỗ này chờ đợi đã lâu, gặp Pháp Hải trở lại, thân hình quét ngang, tự ngăn cản Pháp Hải đường đi.

"Đại Lâm Thương Cảnh Không, ta chính thức hướng người đưa ra khiêu chiến!" Những lời này, Sát Thiên Đào đã uẩn nung đã lâu rồi.

"Người phía trước tăng thêm Đại Lâm hai chữ, là sợ bản tăng không ứng chiến sao?" Pháp Hải nghe vậy, dừng bước, híp mắt đột nhiên nói.

"Người sẽ không! Bởi vì chúng ta đều là một loại người, thực chất bên trong đều có được hiếu chiến huyết dịch!" Sát Thiên Đào nhìn thẳng Pháp Hải, toàn thân chiến ý dạt dào nói.

"Người nói không sai! Bản tăng đã thật lâu không có gặp được có thể thoải mái một trận chiến đối thủ." Pháp Hải nghe vậy, cũng không có phủ nhận.

"Nói như vậy người đồng ý?"

Sát Thiên Đào lại thoáng cái sững sờ, hấn không nghĩ tới sự tình hội thuận lợi như vậy, vốn chuẩn bị cho tốt lâu nói từ nhưng lại không dùng được rồi.

"Vì cái gì không đồng ý?" Pháp Hải ngạo nghễ hỏi ngược lại, "Chẳng lẽ người cho rằng bản tăng ta sẽ sợ người?"

"Người không có lý do gì sợ ta luận tu vi, ta không bằng người, bất quá luận thần thông, người chưa hấn như ta." Sát Thiên Đào cứ nói nói, trong mắt tràn đầy tự tin.

"Như vậy mọi người tự dùng thực lực mà nói lời nói a!" Pháp Hải lạnh lẽo cười cười, "Mấy ngày nay bản tăng muốn tích lũy pháp lực, chuẩn bị mười ngày sau vì tiền phủ Phật tháp Khai Quang, bề bộn hết cái này đại sự, sẽ cùng người một trận chiến! !"

"Khi nào, chỗ nào?" Sát Thiên Dao ánh mắt lăm lăm, chiến ý lạnh lạnh, tràn đầy chờ mong.

"Mười ngày sau, đêm trăng tròn, Thanh Dương phủ nội, Đại Nhạn tháp đỉnh, ta và ngươi hai người, nhất quyết tử chiến! Như thế nào?" Pháp Hải hơi suy nghĩ một chút, lảng nhảng nói.

"Tốt! Ta cái này phản hồi Thanh Dương chuẩn bị việc này, mười ngày sau, ta tại Đại Nhạn tháp bên trên, xin đợi đại giá! Chúng ta không gặp không về!"

Tâm nguyện đạt thành, Sát Thiên Dao nói không nên lời hưng phấn, dứt lời, một cái lắc mình, không để ý kinh thế hãi tục, tiện tay kéo lê một cái sắt khi chi đao, thân hình lảng nhảng mà khởi ngự đao điện xạ bay đi, hẳn đã có chút gấp không thể chờ rồi.

"S~B, mười ngày sau căn bản không phải đêm trăng tròn, hơn nữa, mười ngày sau, phạm vi quá lớn, một vạn năm sau đêm trăng tròn, cũng có thể tính toán làm mười ngày sau, ngươi chậm rãi các loại đi thôi"

Pháp Hải lắc đầu, phiêu nhiên đi vào phòng trọ, hẳn đối với loại này không có ý nghĩa quyết đấu xưa nay phản cảm, cả ngày chém chém giết giết không có chính sự.

Huống chi, cái này Sát Thiên Dao có thể càng phẩm khiêu chiến đã bại Bát phẩm Tu Chân giả, dùng tu vi của hắn, không phải tập sẽ vượt qua bản thân phẩm giai thân thông, tựu là ủng sẽ vượt qua bản thân phẩm giai pháp khí, cũng không đủ lợi ích, Pháp Hải căn bản không muốn mạo hiểm đi cùng hắn dốc sức liều mạng, không đáng!

Mười ngày sau, nắng sớm thời điểm, Pháp Hải tại Tiền phủ đã tiến hành một hồi long trọng Khai Quang nghi thức.

Sau đó Pháp Hải nhận được xuyên việt đến nay lớn nhất một cái tiền lì xì, suốt hai mươi vạn lượng.

"Khoản này món tiền khổng lồ không phải bản tăng thu, mà là ta Phật chỗ thu, là đi qua bản tăng chỉ thủ rơi vài hướng đông đảo thiên hạ chúng sinh chỉ thủ, với tư cách phổ độ chúng sinh to lớn dùng, mà vô lượng công đức tắc thì hội tích tại thí chủ một nhà trên người. Thiên ác đến cùng cuối cùng có báo, thí chủ hôm nay trả giá, kiếp sau tất cũng tìm được hồi báo, A Di Đà Phật! Sắc trời không còn sớm, bản tăng dạo chơi thiên hạ, phổ độ chúng sinh đi cũng ~"

"Thương đại sư chỉ đạo đức tốt đệ tử tự nhiên tinh tường, cẩn thận tính ra, đại sư mà ngay cả một hồi thức ăn chay đều không có ăn được chúng ta, ngược lại phù hộ ta Tiền thị nhất tộc, lại ban cho chúng ta Linh Đan cùng thần phù, đại sư thật sự là đương thời thánh tăng cũng ~!"

"Nghe nói không? Tiền kia phủ tiền lột da đổi tính rồi, chẳng những không hề lần đi lũng đoạn thị trường, ngược lại bắt đầu làm việc thiện rồi, hôm nay sáng sớm, cả nhà bọn họ từ lại bắt đầu cho người nghèo xa cháo rồi"

"Nghe nói đều là một cái Đại Lâm Tự cao tăng công lao, hẳn cứu sống Tiền tiểu thư, làm phép Tiền viên ngoại, đuổi đi cái kia Yêu Ma"

"Đại Lâm Tự quả nhiên không hổ là Phật môn chín đại phái!"

Ly khai Kiên An Trấn, Pháp Hải một đường đi về phía tây, thẳng đến Sơn Dương quận mà đi.

Tâm tình của hắn đặc biệt khoan khoái dễ chịu, chẳng những sạch lợi nhuận hai mươi vạn lượng Bạch Ngân, năm ngàn lượng Hoàng Kim, còn lưu lại tốt thanh danh, lần này có thể xem như thành công hoàng hóa điển hình án lệ.

Pháp Hải không cảm giác mình lừa dối người khác có sai, bởi vì cả kiện sự tình trong không có người bị hại. Phật Tổ phát huy mạnh Phật hiệu, Đại Lâm Tự đã nhận được thanh danh, Pháp Hải đã nhận được bạc, Tiền tiểu thư đã nhận được chậm trễ cứu chữa, Tiền viên ngoại đã nhận được an tâm, mà Kiên An Trấn các dân chúng tắc thì đã nhận được một cái hồi cái để làm người mới đại thiện nhân.

Như thế một cái tất cả đều vui vẻ cục diện, vung một chút nói dối, lừa gạt một chút bạc, đây đều là khuyết điểm không che lấp được ưu điểm, không có ý nghĩa sự tình.

Đổi lại Đại Lâm khác đệ tử tới làm đồng dạng một sự kiện, tối đa cũng tựu là khu trừ Hạt Tử Tinh, sau đó đạt được một vạn lượng thưởng ngân mà thôi, một lần giao dịch đơn giản, Tiền viên ngoại sẽ không vì thế cải biến cái gì, nên làm ác hay vẫn là làm ác, dân chúng nên chịu tội hay vẫn là chịu tội, hoàng dương pháp pháp trấn tà tháp càng là không có tin tức manh mối.

Về phần Đại Lâm Tự? Đi qua một năm nửa năm, ngoại trừ Tiền viên ngoại, ai lại hội nhớ rõ?

Đồng dạng một sự kiện, năng lực bất đồng người đi làm sẽ có bất đồng hiệu quả.

Cái này là phương pháp, cái này là trình độ, cái này là nghệ thuật.

Trên đường đi, Pháp Hải đều rất tự đắc, về phần cùng Sát Thiên Dao mười ngày ước hẹn, ngạch, hẳn sớm quên đến Trảo Oa Quốc rồi.

Đi con đường của mình, cho S~B các loại đi thôi!

Pháp Hải ly khai Kiên An Trấn mười ngày sau, Thanh Dương phủ, Đại Nhạn tháp bên trên.

Cầm đao đứng sừng sững thắp trên đỉnh khổ hậu mười ngày mười đêm, cả ngày thụ du khách chỉ điểm vây xem, đều nhanh thành Thanh Dương một cảnh Sát Thiên Đao mở ra khô khốc con mắt, mấp máy môi khô khốc, ngửa đầu sưng mù đang nhìn bầu trời một vòng nắng sớm, tràn ngập đắng chát thì thảo tự nói, "Vì cái gì bị đùa nghịch luôn là ta "

"Bởi vì ngươi ngốc quá, hòa thượng ngươi cũng dám tin tưởng?"

Theo một tiếng bắt đầu dĩ trào phúng thờ dài, một cái cầm trong tay quạt xếp, anh tuấn tiêu sái áo lam công tử không để ý kinh thể hãi tục, như là chim bay bay xuống tại Sát Thiên Đao bên cạnh thân, "Tiểu Đao, người ta rõ ràng đùa nghịch ngươi chơi đầu rồi, ngươi lại thấy ngu chưa tức ở chỗ này chờ mười ngày mười đêm, thật sự là tội gì đến quá thay?"

"Lão đầu nhí, nam nhân muốn coi trọng chữ tín, chúng ta đã nói không gặp không về "

"Hừ, mười ngày sau, đêm trăng tròn, những lời này bản thân thì có tật xấu, hôm nay mới là mười một, mười ngày trước là lần đầu tiên, ở đâu ra đêm trăng tròn? Hơn nữa, những lời này còn có thể lý giải vì, tháng này 15 tháng sau 15 một trăm năm sau 15 các ngươi khỏi sao?"

Áo lam công tử run lên quạt xếp, lộ ra mặt quạt một cái đằng trước đầu đại "Trộm" chữ, "Người ta căn bản là không có nói muốn lúc nào cùng ngươi quyết đấu, tại sao không thủ tín mà nói?"

Đáng tiếc Pháp Hải không có ở chỗ này, bằng không thì nhất định đem cái này áo lam công tử dẫn là tri kỷ.

"Chúng ta đây đi Đại Lâm Tự tìm hấn, bảo đảm hòa thượng!" Sát Thiên Đao trường than một hơi, cắn răng nói.

"Đại Lâm Tự thế nhưng mà Phật môn chín đại phái một trong, đứng hàng Tam phẩm, cao thủ nhiều như mây. Ta trộm quân không lưu danh am hiểu chính là trộm ngọc trộm hương, đánh nhau ta có thể không tại đi, tiêu độc trùng cũng không được, chúng ta ba cái thể nhân trong mắt tà ma ngoại đạo đi Đại Lâm Tự nào, thuần túy là chán sống" cái này gọi không lưu danh áo lam công tử mảnh liệt đơng đưa quạt xếp, sáng ngời cái đầu phân tích nói.

"Vậy làm sao bây giờ? Lão đầu nhí, ngươi chủ ý tối đa, ngươi cho ta muốn cái biện pháp a?" Sát Thiên Đao ừ ừ nói, "Con tức này ta nói cái gì cũng nhẫn không dưới, Thương Cảnh Không tên vương bát đản này!"

"Thương Cảnh Không ồ? Chúng ta Đại Tổng quốc họ thương cũng không nhiều, nổi danh nhất phải kể tới kinh thành Thương gia, gần đây kinh thành danh tiếng chính kinh cái kia Thương Cảnh Thiên ngược lại là cùng hòa thượng kia danh tự rất gần a, không thiên thiên không, hai người bọn họ không phải là thân thích a."

Không lưu danh mạnh mẽ mà vỗ quạt xếp, "Hai người bọn họ khẳng định có quan hệ hệ! Không phải huynh đệ cũng là thân thích "

"Hấn có thể bên trên Đại Lâm học nghệ hấn là gia tộc kiệt xuất đệ tử, chúng ta trên kinh thành hảo hảo tai họa thoáng một phát Thương gia, ta cũng không tin hấn đến lúc đó không xuất ra đầu." Không lưu danh lạnh lẽo nói.

"Đệ nọ huynh thương! Lần này ta trước hết hảo hảo nhục nhã thoáng một phát Thương Cảnh Thiên, nhằm báo thù ta cái này mười ngày mười đêm bị đùa nghịch sỉ nhục ~ "

"Đem độc khó giải cái con kia cả ngày buồn bực trong phòng tiêu độc trùng cũng gọi là bên trên, đến lúc đó cho bọn hấn Thương gia giếng nước hạ điểm Âm Dương Hợp Hoan Tán cái gì "

Bạn đang đọc truyện *Pháp Hải Giới Sắc Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Đại Hiệp khách sạn cao nhân phần món ăn

Chương 42: Đại Hiệp khách sạn cao nhân phần món ăn

Các hòa thượng chủ yếu kiếm tiền cách hay vẫn là biện pháp sẽ cùng siêu độ Quý Hồn, như khu Yêu Phục Ma cái này sự tình đều là có thể ngộ nhưng không thể cầu.

Pháp Hải một đường vui chơi giải trí, đi đi ngừng ngừng, du sơn ngoạn thủy, tốt không được tự nhiên, đi thẳng hơn nửa tháng, mới xuyên qua Bộc Dương quận, đi vào Sơn Dương quận cảnh nội.

Son Dương quận dĩ nhiên là Đại Tổng quốc biên giới, quanh năm chiến loạn không ngừng, tiếng kêu than dậy khắp trời đất, yêu nghiệt hoành hành, dân chúng sinh hoạt dị thường gian khổ, Pháp Hải trên đường đi tụt tay ngăn trở vài dễ dàng từ mà thực nhân gian thâm kịch. Đáng tiếc, hấn chỉ là một cái tiểu hòa thượng, không phải người trời xanh tử, cũng chỉ có thể tự quét trước cửa chi tuyết, không cải biến được thiên hạ đại thế.

Có chút thời điểm kinh nghiệm khá hơn rồi, cũng cũng có chút xem phai nhạt.

Cho nên tại Son Dương quận Pháp Hải dứt khoát lựa chọn nhắm mắt làm ngơ, trên đường đi đều là tại giữa núi rừng ghé qua, khát tự uống mấy ngụm nước suối, đói bụng tự đốt bên trên một bữa món ăn dân dã, một đường tìm kiếm đạo lý tìm hiểu thắng, ngạo khiêu núi rừng, cũng là có khác một phen tình thú.

Phật gia giảng trước vào đời sau xuất thế, Nho gia nói đọc vạn quyển sách đi vạn dặm đường, Pháp Hải cái này vạn dặm trường chinh đi xuống, lịch duyệt kiến thức lại tăng trưởng rất nhiều, mà ngay cả tâm cảnh tu vi cũng tăng lên rất nhiều, biến thành càng phát không linh bình tĩnh.

Hơn mười ngày sau đến, Pháp Hải dĩ nhiên dần dần tiếp cận mục đích của hấn mà , Son Dương quận Lữ Lương Sơn mạch Hắc Phong Lĩnh Hắc Thủy Trấn.

Son Dương quận cùng dồi dào Trung Nguyên nội địa bất đồng, tựa như là tên của nó bình thường, càng đi trong đi, khắp nơi đều là đứng thẳng phong, vách núi, thâm cốc, đồi núi, trong một địa hình ở bên trong, còn kiến có không ít chống cự sự xâm lược Trường Thành cửa khẩu, trong đó nổi danh nhất đúng là hoả lực tập trung mấy chục vạn Hắc Phong Lĩnh nương tử quan.

Hắc Phong Lĩnh ở vào Lữ Lương Sơn mạch một mặt, hấn quảng gần nghìn dặm, tự các triều đại đến Đại Tổng triều, Hắc Phong Lĩnh tự là bách chiến chi địa, lịch trải qua hơn ngàn trăm đại chiến dịch, bỏ mình quân tướng thi cốt ngoại trừ từng chôn nhập Thổ người bên ngoài, phơi bày không vui quân tướng thi là khó có thể số mà tính, cho nên vừa tiến vào Hắc Phong Lĩnh khu vực, mỗi khi đêm xuống đều là Âm Phong thâm thâm, Quỷ Hóa lân lân, cô quỷ du hồn, bốn phía phiêu đảng.

Ở cái địa phương này sinh tồn dân chúng, cần một khóa đầy đủ cường tráng trái tim.

Một ngày này, Pháp Hải đi tới Hắc Phong Lĩnh Kim Mộc Thủy Hòa Thổ năm trấn một trong, khoảng cách Hắc Thủy Trấn trăm dặm có hơn Hắc Thổ Trấn.

Tại Pháp Hải trong mắt, Hắc Thổ Trấn tự là Thổ góc sơn thôn, cùng hấn đến qua Kiền An Trấn căn bản vô pháp so sánh, cả tòa thôn trấn chỉ có một đầu quan đạo, trên dưới một trăm gia đình, khách sạn tiệm cơm càng là chỉ có lẻ loi lơ lửng một gian —— Đại Hiệp khách sạn.

Không gì hơn cái này thị trấn nhỏ, lui tới người đi đường nhưng lại nói liền không dứt, trong đó tuyệt đại đa số đều là lưng đeo đao kiếm người trong giang hồ, cùng với Tu Chân giới nhân sĩ.

Tại Hắc Phong Lĩnh có một tập tục, chỉ cần trời chiều tây chiếu, mọi người tự sẽ lập tức đóng cửa thu quán, về nhà ăn cơm ngủ chơi lão bà, người nơi này bất quá bất luận cái gì sống về đêm.

Pháp Hải đến Hắc Thổ Trấn lúc dĩ nhiên mặt trời lặn tây chìm, đại địa dần dần chuyển thành âm u, Hắc Thổ Trấn đường cái trừ đi một tí thần thái trước khi xuất phát vội vàng giang hồ khách, nhìn không tới một cái người địa phương, trong trấn một mảnh tiêu điều, chỉ có ngẫu nhiên Âm Phong quét, chập cây ào ào rung động, cho người rất cảm thấy âm trầm.

Pháp Hải vỗ vỗ trên người bụi đất, đi vào Hắc Thổ Trấn duy nhất một gian tiếng người âm ỉ kiến trúc —— Đại Hiệp khách sạn.

Tuy nhiên đã làm tốt sung túc chuẩn bị tâm lý, nhưng là vừa tiến vào khách sạn, Pháp Hải hay vẫn là lần nữa phát ra cảm thán, ở bên ngoài xem gian phòng này khách sạn có thể so với Long Môn khách sạn, ở bên trong xem, lại cảm thấy trong phim ảnh Long Môn khách sạn cũng không tệ, tối thiểu không có tại đây phá.

Hở gạch mộc tường, xèo xèo rung động cửa sổ, âm u ánh sáng, ẩm ướt thậm chí có một vài lầy lội mặt đất, ngổn ngang lộn xộn loạn bày bàn ghế, cùng với 3-5 cái mặt mũi tràn đầy buh hấn tiểu nhị, quầy hàng sau còn đứng lầy một cái mẫu con cộp bà chủ

"Khách quan bên trong mời!"

Tại buh hấn Tiểu Nhị mời đến xuống, Pháp Hải tìm một trương coi như sạch sẽ bàn gỗ ngồi xuống, đưa mắt vờn quanh, phát hiện ăn cơm khách cũng không có nhiều người, chỉ có hơn mười cái, toàn bộ đều là giang hồ khách cách ăn mặc, la lối om sòm ngồi ở chỗ kia ăn uống thả cửa, cao giọng đàm luận.

"Bàn tăng phương mới nhìn đến rất nhiều người tiền đến "

Pháp Hải không khỏi có chút kỳ quái hỏi, trên đường chứng kiến không ít thần thái trước khi xuất phát vội vàng giang hồ khách tiến vào khách điểm này, như thế nào trong hành lang cứ như vậy mấy cái?

"Những cái kia cao nhân không thích tiếng động lớn xôn xao, đều trong phòng ăn uống nghỉ ngơi chứ. Nghe nói, bọn hấn buổi tối còn muốn tiến đến Hắc Thủy Trấn" Tiểu Nhị giải thích nói, dứt lời, "Khách quan, đến chút gì? Đến phần đại hiệp phần món ăn như thế nào?"

"Cái gì đại hiệp phần món ăn?" Pháp Hải sững sờ.

"Hai cân thịt bò chín, một cân nữ nhi hồng." Tiểu Nhị cười hắc hắc, "Cũng không đắt, tựu hai mươi hai lạng bạc."

"Tính toán, ai biết các ngươi ở đây là thịt bò hay vẫn là thịt người." Pháp Hải cười nói, "Hay vẫn là cho ta đến thanh đạm điểm a."

"Khách quan không muốn hay nói giỡn, chúng ta nơi này chính là trăm năm lão điểm, già trẻ không gạt." Tiểu Nhị mặt mũi tràn đầy dữ tợn không khỏi nhảy dựng, chợt dạ cười khan nói, "Cái kia khách quan sẽ tới phần cao nhân phần món ăn a!"

"Cao nhân phần món ăn?"

"Thanh Thủy một bình, hoàng tinh một phần, hoa quả một sô, bồ khí dưỡng tinh, chỉ cần một hai."

Tiểu Nhị gặp Pháp Hải gật đầu, vội vàng hét hô, "Cho vị khách quan kia đến phần cao nhân phần món ăn "

Hoàng tinh nói trắng ra là tựu là đầu gà tham, lão hổ khương, bên này trên núi khắp nơi đều có, không đáng mấy văn tiền, bắt quá tại đây khách sạn, một phủ lên cao nhân hai chữ, lập tức trăm ngàn lần tăng tỉ giá đồng bạc rồi.

Nhìn qua trên bàn khô cần cao nhân phần món ăn, Pháp Hải một hồi cười khở, bắt quá cái này Đại Hiệp khách sạn thấy thế nào đều giống như hắc điểm, hấn còn thật không dám ăn tại đây ăn thịt rượu nhạt, hấn cũng không phải sợ đối phương hạ được, mà là sợ buồn nôn.

Ở nhà muôn vàn tốt, đi ra ngoài mọi sự khó, có chút thời điểm cũng phải chấp nhận một chút.

"Tiểu Nhị, các ngươi đây là cái gì đại hiệp phần món ăn? Cái này nữ nhi hồng ở bên trong như thế nào có một cổ mùi khai vậy?"

Đang lúc Pháp Hải cầm lấy quả táo gặm thời điểm, bên cạnh bàn một cái đằng trước lưng đeo đại đao người vạm vỡ ầm ầm một vỗ bàn, hướng Tiểu Nhị gào thét chất vấn lên.

"Có uống cũng không tệ rồi, ngươi còn chọn ba lấy bốn?"

Không đợi Tiểu Nhị trả lời, quầy hàng sau cái kia lớn lên giống Đa Long bà chủ một phui tay trong cán bút, trung khí mười phần buru nhưng tiếp lời nói, "Ngại lão nương tại đây tửu thủy không tốt, ngươi có thể đi nơi khác ăn a!"

"Cái này Hắc Phong Linh ngàn dặm ở trong, muộn bên trên khắp nơi đều là cương thi, phương viên trăm dặm chỉ có chúng ta một cái khách sạn, ngươi muốn tìm cương thi muốn cái ăn, đại khái có thể đi ra ngoài! Bằng không thì tựu cho lão nương trung thực ăn cơm của ngươi đi! "

"Ngươi cái này nữ nhi hồng cũng quá không đúng vị rồi" cái kia hào khách nghe vậy, lập tức có chút ỉu xiu, hậm hực nói.

"Nữ nhi hồng ngươi còn nghĩ muốn cái gì vị hay sao? Tiểu Nhị tử, đem lão nương nguyệt bộ (cổ đại băng vệ sinh) lấy ra một lần nữa cho hấn nhiều phao một lát!"

"Phốc ~ "

Sô bàn giang hồ khách lập tức đem ngậm trong miệng rượu phun tới, Pháp Hải cũng phun ra, cười phun ra!

Khách điểm này thật sự là quá buru hấn rồi! Không hồ là Đại Hiệp khách sạn ~

"Đại gia ta hủy đi ngươi gian phòng này hắc điểm! !"

Một hồi binh khí rồi vô thanh âm, bảy tám cái giang hồ khách nộ nhưng đứng dậy, muốn Hoàn Đao tương hướng.

"Hủy đi điểm? Các ngươi không là người thứ nhất, Tiểu Nhị tử, nói cho bọn hấn biết, nhà này điểm là người nào mở?" Bà chủ mí mắt đều không ngẩng thoáng một phát.

Cái kia buru hấn tiểu nhị nghe tiếng, lập tức theo quầy hàng sau thân ra một mặt lệnh kỳ, đột nhiên run lên, lộ ra kỳ bên trên hai cái cực đại "Chung Ly" hai chữ.

"Chung Ly? !"

Pháp Hải thấy thế sững sờ, chỉ nghe tiểu nhị kia ngang nhiên nói, "Lão bản của chúng ta không phải người khác, đúng là Hắc Phong Linh nương tử quan phòng giữ Tướng Quân Hắc Phong sát Chung Ly Khuê Chung Ly Tướng Quân, mấy người các ngươi tiểu tử dám ở chỗ này nháo sự, còn có nghĩ là muốn còn sống ra Hắc Phong Linh?"

Chung Ly Khuê, Trường Sinh Thất phẩm binh gia cao thủ, nương tử quan phòng giữ Tướng Quân, dưới trướng tướng sĩ 30 vạn, trong quân cao thủ nhiều như mây, tại Hắc Phong Linh cái này trong vòng nghìn dặm ở trong, hấn tựu là thiên, lời hấn nói tựu là vương pháp, ở chỗ này hắc bạch hai nhà kiếm ăn người, đều muốn xem Chung Ly Tướng Quân ánh mắt làm việc.

"Hừ, Chung Ly Khuê rất giỏi a!"

"Không ăn rồi, chúng ta đi!"

Một đám giang hồ khách lập tức ù xù, cường chống nói vài câu tràng diện lời nói, đầy mặt đỏ bừng, có chút chột vật trượt hướng về phía ngoài cửa. Bọn hắc đảo không có hoài nghi Tiểu Nhị, bởi vì tại Hắc Phong Linh, không ai dám đập vào Chung Ly Khuê danh hào già danh lừng lẫy, cái kia thuần túy là chán sống.

"Muốn đi? Trước tiên đem tiền thưởng kết liễu nói sau."

Lúc này một cái giang hồ khách dĩ nhiên đi tới cửa ra vào, Tiểu Nhị từ lập tức buông lệnh kỳ, tháo chạy thân mà lên, thân hình động tác mau lẹ, nhanh vô cùng đuổi tới.

Bất quá không đợi hắc tóm đến giang hồ khách, cửa ra vào đột nhiên truyền đến một tiếng sấm sét nổ mạnh, cái kia giang hồ khách dĩ nhiên bay ngược mà quay về, hung hăng té lăn quay trong hành lang, đụng ngã lăn đầy đất cái bàn.

Cái kia té trên mặt đất giang hồ khách, mặt tím tím xanh xanh khi ảm ảm, hai mắt trợn lên, dĩ nhiên đã chết, toàn thân cháy đen như than, phảng phất vừa bị sét đánh qua bình thường, hết sức hãi người.

Lúc này, một cái hung hăng càn quấy đến cực điểm thanh âm tại ngoài khách sạn vang lên.

"Đui mù gia hỏa, cũng dám ngăn cản chúng ta sư tỷ đường, chết chưa hết tội!"

Tại đây phòng kinh hải dưới ánh mắt, một nữ ba nam bốn cái trẻ tuổi tu sĩ nghênh ngang đi đến.

"Ách, dĩ nhiên là ba người bọn hắc?"

Pháp Hải đột nhiên cảm thấy cái thế giới này thật sự rất bé, nhỏ đến người luôn gặp được người không muốn gặp, ví dụ như Pháp Hải ở kinh thành lúc luôn nhục nhã hắc một ít phát tiếu.

ps: lời người cv: đọc nhớ bấm thanks thêm động lực làm truyện nha các bạn

Bạn đang đọc truyện *Pháp Hải Giới Sắc Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.